

ATLANTIS
ALS EEN ECHO
VAN DANIËL 2:40 & 7:23

Atlantis
als
Leviathan

Leon Elshout

Café in Teheran, Februari 2013

hey,

we're girls from that
far table. if you
needed a little
chit-chat, don't
hesitate to join.

regards

KRUISIG HEM

Lucas 23:21; Johannes 19:15

We zullen geen
mythen najagen

2 Petrus 1:16; 1 Timotheüs 1:4

(ook niet als ze Atlantis of Troje heten)

Inhoudsopgave

Colofon	5
Introductie	7
1. Plato	14
2. Atlantis	19
3. De verhaallijn van Atlantis	46
4. De verhaallijn van Athene	55
5. De Bijbelse wereld van de voortijd	58
6. Na de Vloed	62
7. Exodus	69
8. Na de Exodus	79
9. Koningen David en Salomo	98
10. Afgoderij	114
11. Atlantis vanaf Babylon en verder	119
12. Amerika	133
13. Jezus Christus	139
14. Grote gebouwen	147
15. Paulus	150
16. Koning Arthur	165
17. Overige anomalieën	168
18. Atlantis in Berlijn	170
19. Atlantis in het boek Openbaring	173
20. Eindtijd Jeruzalem	180
21. Eindtijd Babylon	186
22. De zeven zegels	192
23. De Zeven Bazuinen	197
24. Val van Babylon	205
25. Nibiru	212
Bronnen	221

Colofon

* Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand, of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch, door fotokopieën, opnamen, digitaal, of enige andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de schrijver.

* Disclaimer. De opdracht om dit boek te schrijven kwam van mijn Vader in de hemel. Dit boek moest een antwoord worden op *De civitate Dei* van Aurelius Augustinus. Op mijn beurt heb ik mijn best gedaan om alle bronnen zorgvuldig weer te geven. Van nature heb ik moeite met systematisch werken. De APA regels toepassen viel niet mee. Gelukkig is er een online generator die veel werk uit handen neemt. Het redactiewerk heb ik zelf gedaan. Voor mij is het belangrijk dat het mysterie van Atlantis is opgelost. De hoge prijs van dit boek is misschien een bezwaar. Op dit moment staat het boek gratis online op roodgoudvanparvaim.nl en op wattpad.com. Voor mijn onderzoek gebruik ik de *Concordante Bijbelvertaling* door Adolph Ernest Knoch. Hij presenteerde een vertaling die dichtbij de originele grondtekst staat en waarin het woord “eeuwig door het woord aion dan wel door aionisch of aionen vervangen werd. Een aion is een afgebakende periode en staat haaks op ons principe van eeuwigheid. Over de aionen ga ik het uiteraard nog hebben. Ze zijn zeker van belang voor dit Atlantis onderzoek. Andere onderzoekers zagen dit principe over het hoofd, benaderden Atlantis vanuit archeologisch/historisch perspectief en gingen op een malse manier eindeloos terug in de tijd om er Atlantis te aan te treffen. Ze gaven geen antwoord op A. Wat Atlantis überhaupt was en B. in welke aion Atlantis wel of niet kon bestaan. Ook zagen ze nog iets anders over het hoofd: de rol

van Plato's afgod Academos. En ze zagen het Hebreeuwse Atbach principe over het hoofd. Welke omkering volgt uit het woord Atlantis als je het Atbach principe erop loslaat? Sesak in Jeremia 25 werd bij omkering "Babel". In het verleden had ik het aan enkele wetenschappelijke archiefwebsites aangeboden. Mijn boek werd geweigerd met de mededeling dat ze het als "spam" beschouwden. Prima, dan doe ik het in boekvorm en mag u betalen. Desalniettemin wens ik u veel leesplezier. - Eindredactie: Leon Elshout, Almelo, NL

Leon Elshout (1964) is een autodidactische Bijbelstudent en opereert in de geest van de Bereërs. Eerste proefexemplaar: 16 februari 2018; Eerste gratis online editie, Pesach 2018, bijgewerkt op 10 augustus 2020. Nieuwe versie: eind sept. 2023 met de afgod Aktab-Kutbay en de Tempelberg als de berg in Kritias 113. Recente update: 12 april 2024. Vorige titels: Isbn: 978 9090 324 074 en Isbn 978 9090 379 524. Deze titel: Atlantis in de Bijbel: Een Echo van Daniël 2:40 en 7:23.

<https://roodgoudvanparvaim.nl/>

<https://roodgoudvanparvaim.wordpress.com/>

<https://www.wattpad.com/user/roodgoud>

<https://web.archive.org/web/20190426190359/https://roodgoudvanparvaim.nl/>

https://vixra.org/author/leon_elshout

<https://independent.academia.edu/leonelshout>

Daarnaast post ik onder de naam Knakker op een forum,

<http://atlantisrisingforums.proboards.com/thread/1333/athanasius-kirchers-harp-atlantis-map>

Introductie

Een mysterieus eiland sluimert door de hersenkronkels van de mensheid. Dit eiland is Plato's Atlantis. Archeologen staan voor een raadsel en historici begrijpen terecht niet hoe Plato erbij kwam dat 9000 jaar eerder een oorlog tegen Athene werd uitgevochten. Bestond Athene toen al wel, 5000 jaar voordat volgens de Bijbel, Adam geschapen was? En zo ja, hoe kon dit machtige eiland buiten de God van de Bijbel om bestaan en ook nog eens gestraft worden? In Genesis lezen we niks over de afgoden van Atlantis, Baal, Athena of Poseidon. Merkwaardig genoeg duiken ze veel later, na de Zondvloed wel in de Bijbel op. Pas in de tijd van de apostel Paulus, in Handelingen 14:12 werden Zeus en Hermes bij de naam genoemd. Hoelang sluimert Atlantis al door onze hersenkronkels? In de Middeleeuwen was de Timaios in Europa al bekend dankzij een vertaling van Cicero. Voor zover ik weet was het ene Ignatius Donnelly die in 1882 Atlantis mainstream maakte met zijn klassieker *Atlantis, The Antediluvian World*. Sindsdien huren zelfbenoemde onderzoekers onderzeeboten om Atlantis te vinden. Dit lukt niet en dus gaan ze onorthodox met mogelijke locaties schuiven. Het gevolg is dat iedere onder zee vondst meteen het stempel "mogelijk Atlantis" krijgt.

Nog vreemder is het dat de Bijbel in alle talen over Atlantis lijkt te zwijgen terwijl overigens in het Atlantis verhaal Israël de grote afwezige is. Bij een één op één vergelijking tussen Atlantis en de Bijbel zullen we niet struikelen. De Bijbel deelt de tijdslijn vanaf de schepping van Adam in, in zogenaamde aionen. Dit zijn scherp afgebakende perioden met elk een eigen wereldorde. Dan is het zaak om uit te zoeken in welke aion Atlantis wel of niet bestaan kon hebben. In de eerste beide aionen van voor de Zondvloed was de aarde een aaneengesloten lap land (Genesis

1:9-10). Er was dus geen eiland Atlantis en de eerste hoofdstukken van Genesis zwijgen in alle talen over zoiets als Atlantis. Als we dan toch verder zoeken naar Atlantis in de Bijbel dan lopen we al direct tegen een dilemma aan. Atlantis bestond 9000 jaar voor Plato, dus pakweg 9400 jaar voor Christus terwijl Adam 4000 jaar voor de steniging van Stefanus geschapen was in het jaar 1AH (Piet, z.j). Je hoeft geen historicus te zijn om te snappen dat Athene destijds ook niet bestond. En welke vrouw baarde ooit vijf tweelingen (Kritias 113-114) die ook nog koningen van een machtig eiland Atlantis waren? In het Atlantis epos, opgetekend in Kritias 108-121 en Timaios 21-25 staan twee verhaallijnen, die van Atlantis en Athene. In Timaios 22 staat dat twee mensen met ingewikkelde niet menselijk klinkende namen, Deucalion en Pyrrha een grote vloed overleefden. Volgens de overlevering landden ze op de Parnas berg in Griekenland. Een vergelijkbare geschiedenis is die van Noach die met een ark op de Ararat berg in Armenië landde. Tussen Ararat en de Parnas berg zitten duizenden kilometers. Als de beide locaties al zoveel van elkaar verschillen dan is het de vraag of Atlantis wel op de plaats lag die Plato aanwees, namelijk voor de kust van Spanje in zee. Desalniettemin zal Atlantis wel binnen de kaders van het verhaalframe van Plato passen. In Timaios 21 werd de godin Neith van de stad Saïs in de Nijldelta gelijkgesteld aan Athena, de godin van Athene. Vanwaar opeens die rare zijsprong naar Egypte in het Atlantis verhaal? Saïs werd later de stad van Hagar genoemd, een eretitel die toevallig ook aan Jeruzalem gekoppeld werd (Galaten 4:25). Zo komen we hinkstap sprong zomaar in Jeruzalem terecht. De mysterieuze priester van Saïs die volgens de zoveelste overlevering Sonchis heette, leek een beetje op Melchizedek die in de tijd van Abraham de koning van Salem en tevens een Hogepriester was (Genesis 14).

In de Bijbel komen we wel ankerpunten tegen die een Atlantis aura hebben, zoals de stad Henoeh in Genesis 4 en na de Vloed het Babylon van Nimrod en Nebuchanedzar, Tyrus, Gaza met de Dagon tempels, het Meer van Galilea met de tien steden die met de tien koningen van Atlantis resoneerden, het leger van Farao dat in de golven verdwijnt, het Lied van Mozes in Exodus 15. Toch is het lastig om er een lijn in te ontdekken die zomaar tot de ontdekking van een eiland Atlantis leidt. Een andere vraag is of de straat van Gibraltar echt wel onbevaarbaar was zoals Plato in Kritias 108 opmerkte. Hoe wist Plato anders van het bestaan van Amerika aan de overzijde van de oceaan (Timaios 25)? Wat dat betreft komen we bij een ander mysterie terecht want wat was nu precies het Bijbelse Tarsis in Ezechiël 27-28? We zullen zien dat Tarsis het Atlantis verhaal in een totaal ander daglicht plaatst. Andere onderzoekers kenden het principe van de Bijbelse aionen niet waardoor ze soms ongegeneerd duizenden jaren, soms wel tienduizend jaar terug in de tijd gingen om Atlantis te traceren. Ook zagen ze iets anders over het hoofd: Plato's Academie was aan een mysterieuze afgod Academos gewijd (Ferguson, 2003, p. 332). Hiermee leek zijn Academie op een mini Atlantis met Academos in de rol van Poseidon. Deze Academos leek op de Python Geest die in Handelingen 16:16 opdook. Hiermee is de suggestie gewekt dat Plato demonisch bezeten was toen hij het Atlantis verhaal dicteerde. Deze Python Geest was aan het Orakel van Delphi in de Griekse stad Delphi verbonden waar de zoveelste afgod, Apollo de scepter zwaaide. Andere onderzoekers zagen helemaal deze afgod Academos over het hoofd. En we hoeven geen geleerden te zijn om te snappen dat de tien koningen van Atlantis van Poseidon afstamden en dus geen menselijke wezens waren. Dan kunnen we met enige zekerheid stellen dat Atlantis ook geen gewoon eiland was, als het überhaupt een eiland was.

Heeft Atlantis dan echt helemaal niks met de Bijbel te maken? Wel... in het boek Daniël vinden we ook een mysterie dat zich met Atlantis kan meten. In Daniël 2 en 7 werden vier opeenvolgende koninkrijken genoemd waarvan het Vierde Koninkrijk nog toekomst is. In Daniël 2:40 en 7:23 lezen we dat dit een verschrikkelijk koninkrijk is dat de hele aarde de stuipen op het lijf jaagt. We weten anno 2024 niet precies wat de contouren van dit Vierde Koninkrijk zijn. Wat we wel weten is dat Jeruzalem en een herleefd Babylon de twee polen van dit Vierde Rijk zijn. Ik gok erop dat Atlantis iets met dit Vierde Koninkrijk te maken heeft. De verschillen met Atlantis zijn er ook. Dit Vierde Koninkrijk is niet per sé een eiland, het ligt niet voor de kust van Gibraltar in zee en het bestond niet in een grijs verleden maar het lijkt in de Eindtijd te bestaan. Wat is er op tegen om Atlantis in een frame te plaatsen dat van de zonsopgang aan de Eufraat bij Babylon tot aan de zonsondergang aan de horizon in het westen loopt? Plato had dan alleen de zonsondergang dimensie aan ons onthuld terwijl ik in dit boek de zonsopgang dimensie etaleer. Dit traject is dan een imitatie van de terugkeer van Jezus die als een bliksemschicht van oost naar west “zoeft” (Mattheüs 24:27).

Daniël: Vierde Wereldrijk	Plato: Atlantis
Overeenkomsten	
Vierde Wereldrijk Daniël 7:23	Een eiland groter dan Libië en Klein-Azië samen, Kritias 108
Jeruzalem	Atlantis (en Athene?)
Babylon, Openbaring 17- 18	Atlantis

Valse Derde Tempel in Jeruzalem, Mattheus 24:15	Tempel van Poseidon op Atlantis Kritias 116
Wetteloze/Antichrist, 2 Thes.2:4; Mat. 24:15; Openb.13:14	Koning Atlas van Atlantis
Berg Zion, Tempelberg, Psalm 24:3*	Centrale heuvel op Atlantis, Kritias 113
Tien koningen, Daniël 7:24	10 Koningen van Atlantis
Wereldwijde aardbeving, Openbaring 16:18/6:12	Enorme aardbeving, deed Atlantis zinken, Kritias 108
Meer van Galilea is harpvormig met ten westen ervan tien steden, Decapolis, net als de tien koningen van Atlantis	Athanasius Kircher tekende een harp (of hart) vorming eiland Atlantis, midden in zee
Gadara, één van de steden van Decapolis	Atlantis lag tegenover Gadeira in Spanje, Kritias 114
Tienduizenden van tienduizenden, Daniël 7:10	Tienduizenden strijdwapens, Kritias 119
Dagon, god van Gaza 1 Samuel 5; Rechters 16 met Pentapolis, 5 steden: Ekron, Gat, Gaza, Asjdod, Asjkelon	Poseidon van Atlantis Vader van vijf tweelingen
De vrouw in de Efa, de	Kleito, moeder van de tien

corrupte Joden die naar Babylon vluchten, Zacharia 5:7	koningen van Atlantis
Python Geest, Handelingen 16:16	Plato's afgod Academos
Verschillen	
Vierde Wereldrijk van de Eindtijd, 6000 jaar <u>na</u> Adam, rond 2030-2034	9000 jaar <u>voor</u> Plato
Vierde Wereldrijk in het Midden-Oosten	Atlantis lag voor de kust van Spanje in de Atlantische Oceaan
Geen eiland, maar... via de Eufraat verbonden met alle wereldzeeën, Openbaring 17:1-5	Eiland

Bijbels gezien bestaat Atlantis in de nabije toekomst van de Eindtijd. De fixatie op Atlantis dat 9000 jaar voor Plato kopje onder ging zette veel onderzoekers op een verkeerd been. In Openbaring 6:2 is het de komende antichrist die zoveel op koning Atlas van Atlantis lijkt. De vraag is hoe Plato dingen uit de toekomst kon weten en dan ook nog uit de Bijbel? Waarschijnlijk heeft het antwoord hierop met zijn afgod Academos te maken die zoveel op de Python Geest in Handelingen 16:16 leek.

Als ik de Bijbel raadpleeg dan gebruik ik de concordante vertalingen, schriftwoord.nl of scripture4all.org. Incidenteel

citeer ik uit de Mitchell & Harness vertaling omdat deze vertaling is vrijgegeven. Het woord aion staat helaas niet in deze vertaling. Zoals gezegd lijkt deze Concordante vertaling het meest op de grondtekst. Als ik Plato's Dialogen vanwege Atlantis raadpleeg dan gebruik ik de vertaling van Benjamin Jowett uit 1892 omdat hier geen copyrights op zitten. Volgens de APA regels hoef ik klassiekers niet in de bronnen te vermelden maar soms doe ik het toch. Plato's Atlantis bestaat uit de verhaallijnen van Athene en Atlantis. Beide verhaallijnen heb ik in een tabel gezet die vervolgens een zeer handige hulp bleek. Helaas was de tabel te groot voor deze kleinere uitgave zodat ik alleen een samenvatting van de beide verhaallijnen weergeef. Voor de Bijbelse chronologie verwijs ik naar deze url, <https://goedbericht.nl/category/chronologie/>

- Mitchell, W. A. & Harness, M. D. (2008). NHEB - New Heart English Bible. Geraadpleegd op 26 maart 2019, van https://archive.org/details/relsmail1_gmail_NHEB

1 Plato

Door de gedachte kronkels van de mensheid slingert een mysterieus eiland Atlantis. Bestond het eiland echt of was het een fictief eiland? Bedenker van dit eiland was de Griekse filosoof Plato die op zijn manier een grote invloed op onze Westerse filosofie had. We kunnen hem niet zomaar negeren als hij ook over Atlantis schrijft.

Plato leefde volgens de consensus in de vierde eeuw voor Christus. ALS hij daadwerkelijk bestaan heeft want dat is nog maar de vraag. De westerse filosofie was in grote mate door hem beïnvloed en verder was hij de stichter van een Academie die hij aan een mysterieuze afgod Academos wijdde. Dat een filosoof dit deed is in onze moderne ogen wel een tikje vreemd. En dus was Atlantis misschien ook wel een tikje vreemd. Om Plato vanuit een Bijbelse invalshoek te plaatsen heb ik het boek van Joel W. Hemphill, *Glory to God in the Highest* geraadpleegd. Plato's Academie was technisch gezien een plaats van aanbidding van de 'geesten' (ik zeg: demonen) die dichters en andere kunstenaars inspireerden (Durant in Hemphill, 2010, p. 292). Volgens Joël W. Hemphill zat er achter dit heiligdom van Plato een geest, te weten de geest van Socrates die na een bezoek aan het Orakel van Delphi demonisch bezeten was geraakt (Hemphill, 2010, p. 293). Hemphill maakte een vergelijking met de profeten Elia en Elisja. Op een bepaald moment gaf God aan Elia de opdracht om Elisja als nieuwe profeet aan te stellen. Deze opvolger, Elisja zei dat hij een dubbele portie van de geest van Elia wilde (2 Koningen 2:9). In Lucas 1:17 lezen we over deze geest die de kracht van God was. Elisja kreeg overdadig veel van de geest waarom hij gevraagd had zoals we in 2 Koningen 2:11-15 lezen. Hoe wisten omstanders dat Elisja de geest van Elia had? Omdat Elisja dezelfde woorden sprak en

Elia's werk voortzette. De verklaringen van Elia in 1 Koningen 17:1 en 18:15 klinken net zo als de latere verklaringen van Elisja in 2 Koningen 3:14 en 5:16. Het lijkt of we dit principe ook bij Socrates en Plato tegenkomen.

Plato's bekendste boek was *De Republiek* of *De Staat*. Hierin stonden de Dialogen Kritias en Timaios waarin de passages over Atlantis staan. Will Durant kon geen lijn in de Dialogen van Plato ontdekken (durant in Hemphill, 2010, p. 295). We zullen zien dat het Atlantis verhaal ook op alle fronten tegenstrijdig is. Joël Hemphill voegt eraan toe dat Plato's Dialogen de intentie hebben om 'duisternis' te brengen in plaats van duidelijkheid (durant in Hemphill, 2010, p. 295). Volgens de *Stanford Encyclopedia of Philosophy* is zichtbaar dat één van Plato's 'doelen' in de Dialogen is om verwarring te scheppen bij de lezers (*Stanford Encyclopedia of Philosophy in Hemphill, 2010, p. 295*). De Dialoogvorm is hier juist voor bedoeld. Ook in Plato's Dialoog, Parmenides zijn deze verwarring en tegenstrijdigheden zichtbaar (*Stanford Encyclopedia of Philosophy in Hemphill, 2010, p. 296*). Tegenstrijdigheden en verwarring komen niet van de God van de Bijbel maar hebben met jaloezie en kwade werken te maken. Was Plato jaloers op het scheppingsverhaal van de Bijbel dat de geschiedenis van Athene afroefde? Of eigenlijk was de Python Geest die Plato van Socrates geërfd had jaloers. Deze Python Geest ging in de tegenaanval en bedacht een warrig verhaal over Atlantis.

Niet zozeer in de Bijbel maar wel in het christendom is de ene god van de Bijbel verduisterd geraakt door de valse en heidense leer van de Drie-eenheid. U mag drie keer raden wie met deze leer op de proppen kwam: juist, Plato. Volgens Edward Gibbon was een systeem van de Drie-eenheid al zichtbaar in Plato's filosofie. Deze was:

- De eerste oorzaak.
- De rede ofwel de Logos, een woord dat Socrates al gebruikte en dat we in Johannes 1:1 ook tegenkomen.
- De ziel of geest van het heelal.

In de Bijbel zijn geest en ziel twee verschillende zaken. De geest is onze harde schijf die na de dood teruggaat naar God. De ziel heeft te maken met alles wat we waarnemen, te vergelijken met een computerscherm. De ziel lost na de dood op in het niet, net als de kleur groen als je geel of blauw eruit verwijdert.

In Plato's ruimdenkende belevingswereld werden deze drie principes als drie afgoden voorgesteld waarbij de Logos de rol van de Zoon van de eeuwige Vader en schepper van het heelal kreeg (Gibbon, geciteerd in Hemphill, 2010, p. 305). De doctrine van de Drie-eenheid kwam na de dood van de apostel Paulus in het christendom terecht (Gibbon, geciteerd in Hemphill, 2010, p. 305). Ook Adolph van Harnack constateert dat het christendom veel van de Griekse filosofie geleend heeft (Harnack geciteerd in Hemphill, 2010, p. 305). Een gevolg van de doctrine van de Drie-eenheid was de incarnatieleer. Jezus zou de incarnatie van God geweest zijn. De taal van de doctrine van de Drie-eenheid was afkomst van de vroege kerk die de taal van de Griekse filosofie overgenomen had (Shirley C. Guthrie in Hemphill, 2010, p. 306). De leer van de drie-eenheid is een majeur probleem net als de vraag waar het kwaad nu precies vandaan komt (Erickson, geciteerd in Hemphill, 2010, p. 321). Eén ding is wel zeker: de leer van de Drie-eenheid is een Grieks dingetje en heeft niks met de Hebreeuwse Bijbel te maken (Erickson, geciteerd in Hemphill, 2010, p. 322).

Griekse afgoden

Daarnaast kenden de Griekse denkwereld ook nog een driegodendom met Zeus in de hemel, Poseidon in de zee en Hades in de onderwereld. Volgens Psalm 96:5 zijn de afgoden van de heidenen, demonen. Dan is het de vraag wat Poseidon met een eiland Atlantis moest? Regeerde hij niet gewoon over de kwallen en tijgerhaaien? Ene Clemens van Alexandrië (195 AD) beweerde dat de Grieken hun wijsheid van de dogma's van Mozes gejat hadden. Hij noemde de Griekse filosofen zelfs "dieven" (Clemens van Alexandrië, geciteerd in Hemphill, 2010, p. 313). Dit is wel een interessante gedachte. In onze dagen wordt het Regenboog symbool te pas en te onpas door Jan en Alleman gebruikt om er diversiteit mee uit te drukken. De regenboog is een Bijbels symbool van na de Vloed. In Genesis 9:13-16 lezen we dat de regenboog het nieuwe verbond van God met de nieuwe mensheid uitdrukt. Kunnen we de diversiteitsmensen ook "dieven" noemen?

Ik wil afsluiten met een conclusie van C. H. Constable (1893). Volgens hem beginnen steeds meer christenen te snappen dat wat ze voor theologie aanzagen, eigenlijk menselijke bedenksels waren. Veel dingen in de christelijke religie kwamen uit een duistere koker. Degene die deze stampij veroorzaakte was Plato. (Constable, geciteerd in Hemphill, 2010, p. 328).

De voorlopige conclusie is dat Plato net als Socrates wellicht demonisch bezeten was en tenminste zijn Academie aan een demonisch wezen opdroeg dat Academos heette. Deze Academie van Plato was een mini-Atlantis met Academos in de rol van Poseidon. De Dialogen waren zo ontworpen dat ze ons op een verkeerd been zetten. Voordat we uitzoeken WAAR Atlantis lag zullen we eerst kijken WAT Atlantis voor eiland was. Was het überhaupt wel een eiland? De demonische beïnvloeding begon

mogelijk bij het Orakel van Delphi waar de roots van het Atlantis verhaal lagen. Apollo was dan veel meer de afgod van Atlantis dan Poseidon. Of eigenlijk was Delphi ook een soort mini Atlantis.

2 Atlantis

Plato schreef over het mysterieuze eiland Atlantis in zijn Dialogen Kritias 108-121 en Timaios 22-25. Beide dialogen staan in zijn overkoepelend werk, *De Republiek* ofwel *De Staat*, in vakjargon ook wel *Politeia* genoemd. Atlantis zou 9000 jaar eerder na een straf van Zeus door een aardbeving ten onder zijn gegaan. Atlantis lag voorbij de Zuilen van Hercules – de Monte Hecho in Marokko en de rots Gibraltar in zee. Toevallig zijn beide locaties kolonies. Ik noem de passages Psalm 18:7-15, Nahum 1:3-5 en Habakuk 3:8 waarin de belangrijkste Atlantis symbolen genoemd werden, zoals de zee, bergen, aardbeving en een vliegend paard.

De Atlantis vertelling is over twee Dialogen verspreid, de Kritias 108-121 en de Timaios 22-25. Of Kritias en Timaios ook historische figuren waren die tevens de hoofdrolspelers in de Dialogen waren, zullen we nooit zeker weten. De Timaeus was dankzij een Latijnse vertaling van Cicero al in de Middeleeuwen in het Westen bekend. Zoals gezegd valt op dat het Atlantis verhaal eigenlijk een frame is dat uit twee verhaallijnen bestaat, die van Athene en Atlantis. Die heb ik in een tabel geplaatst waarna ik steeds beter doorkreeg waar het frame verhaal over ging. Al die professoren en academici die door National Geographic uitgenodigd werden heb ik er nooit op betrapt dat ze de beide verhaallijnen naast elkaar in een tabel hadden geplaatst. Laat ik enkele voorbeelden van mijn collega onderzoekers noemen. Zij zagen de rol van Plato's afgod Academos over het hoofd en kenden het Bijbelse principe van de aionische tijden niet. En ze vroegen zich niet af wat de koningen van Atlantis dan wel de helden van Troje nou precies voor wezens waren. En ze kenden het Hebreeuwse Atbach principe niet dat woorden volgens een nummering van het Hebreeuwse alfabet omkeert.

Ignatius Donnelly en Lewis Spence

Plato's Atlantis kreeg nieuwe interesse toen in 1882 ene Ignatius Donnelly zijn klassieker schreef: *Atlantis, The Antediluvian World*. Hij dacht dat Atlantis door de Zondvloed (ofwel de Vloed van Noach) verwoest was. Een andere naam die opvalt is die van Lewis Spence (1874-1955). Hij schreef een inspirerend boek dat *Atlantis in America* heette. Spence schreef onder andere dat in een gravure die in Chitzen Itza (Mexico) gevonden was, Quetzalcoatl te zien was terwijl hij het hemelgewelf op zijn schouders droeg (Spence, 2002, p. 60, afbeelding, p. 83). Net als koning Atlas van Atlantis die een bol op zijn schouders torste. De vader van Quetzalcoatl was Gucumatz die op Poseidon leek (Spence, 2002, p. 83). Net als Atlas was Q. een tweeling (Spence, 2002, p. 83). Daarnaast zijn er ontelbare schrijvers geweest die zich over Atlantis hebben gebogen. Helena Maria Whishaw zocht Atlantis in Andalusië. Zij stuitte alleen op Libische nederzettingen. Willy Vandersteen schreef in *Suske en Wiske 168* over het *Eiland Amoras* dat ook op Atlantis leek.

Joscelyn Godwin

Hij schreef een aanrader met als titel, *Atlantis and the Cycles of Time*. In zijn boek noemt hij bijvoorbeeld mevrouw Helena Blavatsky – bekend van *Isis Ontsluierd* – die in één zin, koning Thevetat, ‘De grote en onzichtbare Draak’, ‘het ras van Kaïn’, ‘Socrates’ en ‘Atlantis’ noemde (Blavatsky in Godwin, 2011, p. 68). Waarbij Thevetat een ‘soort Socrates’ genoemd werd die allerlei dingen wist zonder dat hij ‘ingewijd’ was (Blavatsky in Godwin, 2011, p. 68).

Meer onderzoekers

In onze tijd zijn ene Oliver Smith (twitter.com/oliveratlantis) en ene Thorwald C. Franke (twitter.com/Atlantis_Scout) met Atlantis bezig, zoals gezegd naast talloze andere onderzoekers.

Dan noem ik Discovery Channel dat Atlantis in de Zwarte Zee zoekt, totaal uit de koers van de aanwijzingen van Plato (Nordyke 2021). De ene onderzoeker die Stel Pavlou heet meent dat Atlantis in het 5de millennium voor Christus ten onder ging, daar waar Plato de ramp 9000 jaar voor zijn tijd plaatste. Bovendien is het vijfde millennium voor Christus nog steeds een vage tijdsbepaling. De Bijbel mikt tot op het jaar en wellicht de dag precies van Pesach tot Pesach (Piet, z.d.).

De andere onderzoeker van de documentaire, Jess Phoenix is een vulkanoloog. In het Atlantis verhaal doet niet één vulkaan mee. Je kunt dit er misschien wel inlezen met die aardbeving in Kritias 108 maar Plato noemde nergens letterlijk een vulkaan. Als we het dan toch over vulkanen hebben, waarom noemen ze het gerommel van de berg Horeb niet toen Mozes een onderonsje met God had (Deuteronomium 4:11; Exodus 19:16; 20:18:21) of de aardbeving in Rechters 5:4? Het gebulder van de Horeb had zoveel impact op de omringende volken dat veertig jaar later de hoer Rachab nog wist wie de Israëlieten ook weer waren toen die Kanaän binnen trokken (zie Jozua 2). De berg Horeb lag weliswaar niet op de locatie van Atlantis maar de impact van de beide rampen was dezelfde.

Afgoden

De meeste mythische personages, zo ook de helden van de Trojaanse Oorlog schijnen nazaten van Zeus te zijn. Merkwaardig genoeg waren de tien koningen van Atlantis nazaten van ene Kleito en Poseidon. Deze Poseidon was de Romeinse Neptunus terwijl de echte Tunus in de Bijbel de afgod Dagon was, zoals in 1 Samuël 5 en in Rechters 16:23. Dit moet ons alvast aan het denken zetten over die 9000 jaar voor Plato toen Zeus Atlantis met een aardbeving strafte. De Romeinen noemden hem Jupiter en in de Bijbel was hij Baäl Tzafon (Sauer,

1940, p. 208) die we in Exodus 14:2 gaan tegenkomen, namelijk de Sfinx, alias de Heer van het Noorden. Hoe konden deze wezens zomaar 9400 jaar meegaan en dan bij de Romeinen en de Grieken ook nog een voorname rol spelen? In de eerste hoofdstukken van Genesis komen we deze wezens nergens tegen. In Genesis 6 komen we wel rare wezens tegen die de Zonen van God genoemd werden en als hobby hadden om de knappe aardse vrouwen te verkrachten. Zijn er in de hemel geen knappe vrouwen dan? Waren deze wezens de latere afgoden van de heidenen? En wat hebben ze nog met ufo's te maken? Pas in de dagen van Paulus werden de Griekse afgoden weer bij de naam genoemd alsof er nooit een eiland Atlantis geweest was (Handelingen 14:12). Athena is de godin met de vele gezichten en een masker van Astarte. Zij was de godin van Sidon (1 Koningen 11:5). We kennen haar ook als Fatima. In Jeremia 44:17-19 werd ze de koningin van de Hemelen genoemd. Ten onrechte werd ze weleens met de moeder van Jezus verward die immers zo dood als een pier is.

Tweelingkoningen

Atlantis had vijf tweelingkoningen. Ze heetten: Atlas & Gadeiros (Eumelos), Evemon & Amferes, Mneseus & Autochton, Elasippus & Mestor, Azaes & Diaprepus (Kritias 114). De tien koningen waren steeds 'tegenstellingen' van elkaar (Hall, 1928, p. 73). Het getal van tien koningen werd aangeduid met 'tetractys' (Hall, 1928, p. 73). Manly P. Hall noemde Theon van Smyrna (Izmir) die de doctrine van Pythagoras over de tetractys uitwerkte (Hall, 1928, p. 73). Deze tetractys was schijnbaar het antwoord op 'het orakel van Delphi' (Van Rooijen-Dijkman in Tetractys, z.d., alinea 2). In dit stadium valt er al geen touw meer aan vast te knopen. Wat wel duidelijk is, is dat de Tetractys iets met het Orakel van Delphi te maken had. Dit Orakel van Delphi was vervolgens de thuishaven van de Python Geest in

Handelingen 16:16 die de mindset van Socrates en Plato vergiftigd had.

In de filosofie van Pythagoras bestaat zoiets als een ‘tafel van tegenstellingen’ waarin ‘tien’ tegenstellingen genoemd werden (Lotha, 2010). Dit principe lijkt op de tweelingkoningen van Atlantis die echter uit vijf tweelingkoningen bestonden. Bovendien waren er ook andere tafels in omloop met varianten van deze lijsten (Lotha, 2010, laatste alinea). In de hoedanigheid van de zoveelste godin die “Harmonia” heette – en wie noemt zijn dochter nu zo – was Athena alias Astarte een godin die ‘tegenstellingen’ met elkaar in harmonie bracht (Fikas, 2013, p. 2). Het was de schilder Paolo Veronese (Italië, 16de eeuw) die de kracht van Hercules met de wijsheid van de vrouw (Athena) in zijn schilderij Allegorie van Wijsheid en Kracht samenvoegde (Fikas, 2013, p. 4, alinea 4). ... in mijn woorden: er valt geen touw aan vast te knopen, maar duidelijk is wel dat Atlantis iets met tegenstellingen te maken had, of beter gezegd, met dualisme dat door de beide Zuilen van Hercules werd uitgedrukt.

Volgens Justinus de Martelaar hadden demonen de Griekse mythe geïnspireerd. Ook hadden ze Simon Magus in Handelingen 8:9 bezeten gemaakt (Martyr in Unger, 1998, hoofdstuk 4, p. 42). Johannes Warneck schreef al dat de demonen van de volken zich een weg naar de mythe baanden (Warneck in Sauer, 1940, p. 93). Heidense levensbeschouwingen en religies zijn meer dan menselijke verzinsels. Ze zijn demonisch (Sauer, 1940, p. 93).

Bol

In 1 *Timotheüs* 4:1 en *Jacobus* 3:15 lezen we niet voor niets dat mythen en allerlei filosofieën doctrines van demonen zijn. Titan Atlas die een grote bol op zijn schouders droeg en koning Atlas

van Atlantis zijn wat mij betreft inwisselbaar omdat ze dezelfde demonische natuur hebben. In dat geval is het toch wel frappant dat koning Atlas van Atlantis met de bol op zijn schouders op de nok van het Paleis op de Dam staat en ook op de vele Friese staartklokken. Amsterdam was ook de stad waar Athanasius Kirchers boek uitkwam waarin de schets van Atlantis afgebeeld was. Een verklaring is dat de bol van Atlas de zon voorstelt net zoals er in het Sanhedrin een zon stond (Jones, 2019a). De concentrische vorm van het Sanhedrin was de mogelijke blauwdruk voor Atlantis (Jones, 2019b). Zomaar een vraag: heeft voetbal er ook nog iets mee te maken? Is voetbal gewoon een sport of een ode aan iets? In *Ezechiël* 8:16 lezen we over deze bol die de zon voorstelde waaruit rode “aurichalcum kleurige” vlammen sloegen. Is dit niet de bol die Atlas op zijn schouders droeg? Ook het Pantheon in Rome heeft zo’n ronde opening in het dak die de zon voorstelt. Iets anders is dat er in deze uitgehouwde kamer in het Sanhedrin een ronde tafel stond waar omheen de zeventig ouderen zaten (*Ezechiël* 8:11) (Jones, 2019-b). Koning Arthurs Ronde Tafel was hier vast en zeker een imitatie van. Maar ook Atlantis had een stad met concentrische grachten. Rond de ronde tafel in het Sanhedrin stonden rijen banken concentrisch opgesteld (Jones, 2019-b). Opnieuw hebben we hier een blauwdruk voor Atlantis als we de ruimten tussen de banken als grachten zien en de banken zelf als muren.

Poseidon

In Kritias 116 werd Poseidon genoemd wiens beeld op een wagen stond met zes gevleugelde paarden ervoor. Christenen vermoeden al heel lang dat Dagon dezelfde afgod was als Poseidon (Piet, 2006-b). Edwin L. Brown kwam tot dezelfde conclusie en noemde de verbastering ‘Posei-daon’ (Brown in Loudon, 2011, p. 315; Elshout, 2018-k; Elshout [phtaloblauw], 2018-l, 20:43). Wat mij betreft lezen we hier ook het woord

“aion” in. We krijgen dan “Poseidaion”. Dagon was zijn carrière in Babylon begonnen en promoveerde later bij de Filistijnen (Encyclopedia of Religions, Vol. 1 in Woodrow, 1981, p. 84). Volgens de Babylonische priester Berosus was Dagon een verbastering van ‘Odakon’. Deze Okadon zou ook Oannes zijn (Berosus in König, z.j., alinea 1). Dagon stamt van ‘Daq’ dat vis betekent (Strong #1709 en 1712 in Woodrow, 1981, p. 84). Hij was dus een visgod. Ook dat correspondeerde met Poseidon. De zee is in Openbaring 13:1 en 17:8 een symbool van de onderwereld zodat we Dagon en Poseidon definitief aan de onderwereld kunnen koppelen. Opnieuw de vraag: welke onderwereld? Dagon was onder de naam Dagan ook een afgod van de Amorieten. De Amoritische hoofdstad was Mari. En in Mari werd Dagan aanbeden (Saggs, 1966, p. 344). Dagan betekent ook ‘graan’ (Black & Green, 2014, p. 56, par. Dagan). Graan is een teken van dood en opstanding, waarmee Dagon, Christus imiteerde. Dagon's vrouw heette ‘Isshara’ (Black & Green, 2014, p. 56, par. Dagan) dat weer als Ausar en Assur klonk.

Athena

Athena was volgens Plato de tegenhanger van Neith, de godin van Saïs in de Nijldelta (Timaios 21). Het is lastig om haar zomaar in de Bijbel te traceren. Maar ze werd de ‘godin van tienduizend namen’ genoemd (Bailey in Stark, 2007, p. 101). Op sommige afbeeldingen werd Isis staande tussen twee pilaren afgebeeld waarbij ze dan ook nog twee horens heeft. Deze beide pilaren duiden op de ‘polariteit’ van de natuur (Hall, 1928, p. 114). De beide pilaren zijn natuurlijk de Zuilen van Hercules en de beide horens zijn wellicht aanduidingen voor Babylon en Ninivé (Hall, 1928, p. 136). In Griekenland werd ook Cybele aanbeden maar wat mij betreft waren Cybele en Isis maskers van elkaar, net als Circe en Helena van Troje. Ik heb er geen moeite

mee om haar in de Bijbel aan Astarte te koppelen. Zij was de oude bekende godin Astarte van de Sidoniërs in 1 Koningen 11:5 die in Efeze als Diana (Artemis) opdook en in Rome als Isis (Woodrow, 1981, p. 14-15). Isis werd al snel met de moeder van Jezus verward en in die hoedanigheid werd ze vanaf de Eerste Raad van Efeze in 431 officieel in de kerk aanbeden (Woodrow, 1981, p. 17). Dit hoeft ons niet te verbazen, aangezien Efeze de stad van Isis alias Diana alias Artemis was (Handelingen 19:28) (Fausset's Bible Encyclopedia in Woodrow, 1981, p. 17). In Jeremia 7:18 en 44:17-19 werd Astarte de Koningin van de Hemel genoemd.

Heracles

Volgens Plato lag Atlantis voorbij de Zuilen van Hercules in zee. Dit waren Gibraltar in Spanje en de Monte Hecho in Marokko. De carrière van Heracles alias Hercules begon in de stad Tyrus in Libanon. Hier was een tempel die aan Melqart, de voorganger van Heracles gewijd was. In deze tempel waren ook 'twee pilaren' van 'goud' en 'smaragden' en een grote pilaar die "s nachts scheen" (Herodotus, Historiën, Godley vert. 1920, boek 2:44). Een pilaar die 's nachts scheen deed aan het aurichalcum denken dat de tempel van Poseidon bekleedde (Plato, Jowett, 1892, Kritias 114/116). Deze afgod die Melqart heette was een voorloper van de afgod Heracles (Cartwright, 2016, par. The Greek Hercules-Melqart; Grant, 2011, alinea 2). En Heracles was een kloon van Gilgamesj (Saggs, 1966, p. 502). Waarschijnlijk was hij door de Hettieten 'van Babylon naar Griekenland' gebracht (Grave in Saggs, 1966, p. 502). En... ene M. Le Clerc had aangetoond dat Heracles van het Syrische woord 'Haro-kel' kwam, dat 'koopman' betekende (Le Clerc in Van Hemert & Daalberg, 1806, p. 127; Elshout, 2018-z1; Elshout [knakker], 2018-z2, 11:15). (Waarschijnlijk werd hier Martin Davidson le Clerc bedoeld?) In Jesaja 23:11 staat

inderdaad dat Kanaän het land van handelslieden was. Merkwaardig was het dat Herodotus en Plato beiden over Saïs in Egypte schreven maar niet over de sfinx in Caïro. Ook is het merkwaardig dat Herodotus drie aparte steden noemde terwijl Plato zomaar over een mysterieus eiland begon te kletsen dat in het westen lag. Ik geloof dus niet dat Plato door Herodotus geïnspireerd was.

Lucifer

In buiten Bijbelse kringen doet de mythe van de gevallen engel Lucifer de ronde. Hij was in een grijs verleden een brave padvinder die opeens ondeugend werd en daarna verder als Satan door het leven ging. Deze val van Lucifer in een grijs verleden lijkt wel op de ondergang van Atlantis met koning Atlas die voor het eerst zwemles kreeg. Helaas was de naam Lucifer hier een verkeerde vertaling van het woord “eill” in Jesaja 14:12. Een betere vertaling in scripture4all.org is “zoon van de dageraad”. Dan hebben we het sowieso niet over een grijs verleden maar over de naderende Eindtijd. Zeer waarschijnlijk is deze personage de komende antichrist, ook wel de wetteloze genoemd in 2 Thessalonica 2:4 en Mattheus 24:15. Waarschijnlijk is hij tevens de komende koning van Eindtijd Babylon waarover we in Openbaring 17-18 lezen. Lucifer heeft daarmee alle trekken van koning Atlas van Atlantis. De overeenkomsten zijn frappant. Alleen tijd en geografie verschillen. Babylon ligt niet in het westen maar aan de Eufraat in het oosten terwijl Atlantis volgens Plato voor de kust van Spanje in zee lag. Eindtijd Babylon bestaat in de nabije toekomst en niet 11400 jaar geleden waarbij dan ook nog voor het gemak de Bijbelse aionen over het hoofd worden gezien. In gewone mensentaal opgemerkt is het zo dat Babylon aan de zonsopgang ligt terwijl Atlantis aan de zonsondergang lag. In de Psalmen 50:2, 92:2 en 113:3 werden beide zonsopgang en zonsondergang

genoemd. Als Jezus terugkeert, schiet hij als een bliksemflits van oost naar west (Mattheüs 24:27). Als we het hele traject van zonsopgang tot zonsondergang beschouwen dan kunnen we het zo zien dat Atlantis inpasbaar is in een groter frame dat de terugkeer van Jezus imiteert.

Neith

In Timaios 21 werd Neith aan Athena gelijk gesteld. Neith klinkt erg als “night”. Deze Neith had twee gezichten, als van een strijder en als van een verzorgster. Dit dualisme resoneert met het dualisme van Atlantis dat uitgedrukt werd door de Zuilen van Hercules en de vijf tweelingkoningen. In de Bijbel lijkt de rol van Neith overeen te komen met de rollen van twee Deborahs. Een Lied voor Neith dat in de Esna Tempel (55 kilometer onder luxor) was opgetekend lijkt veel op het Lied van Deborah in Rechters 5 (Greenberg, 1995). De conclusie dat de Bijbel op de mythe van Neith leunt ontken ik echter want ik weet zeker dat het andersom is. De serpent kon een beetje in de toekomst kijken en hierop anticiperen.

Dualisme

In dit stadium van het onderzoek vallen mij enkele dingen op. De vijf tweelingkoningen, de beide Zuilen van Hercules, de twee verhaallijnen in het Atlantis epos en de tegenstrijdigheden in het epos lijken een dualisme te verhullen. In de Bijbel kennen we dit dualisme van twee zonen van Rebekka en Izaak die Ezau en Jacob heetten. Jacob werd de stamvader van Israël terwijl Ezau een schuinsmarcheerder en de stichter van Edom in Jordanië was. De hoofdstad van Edom was Rekem dat wij als de rotsstad Petra kennen. Volgens Dr. Frank de Graaff is de wereldgeschiedenis terug te voeren op de strijd tussen Israël en Rome. Deze strijd zou vervolgens een afspiegeling zijn van de strijd tussen Jacob en Ezau (De Graaff, 1993, passim, p. 19-31

passim). Hij baseerde zich onder andere op Friedrich Nietzsche die dezelfde conclusies trok (in De Graaff, 1993, p. 18). In dat geval vertegenwoordigde Ezau, Rome (De Graaff, 1993, p. 31). Ook Atlantis had het aura van Ezau. Soms werd de Egyptische godin Isis als de ‘maagd van de wereld’ ook tussen twee pilaren afgebeeld (Hall, 1928, p. 114). Deze Zuilen beeldden de ‘polariteit’ van de natuur uit (Hall, 1928, p. 114). De pilaren werden ook de zuilen van ‘opposites’ ‘tegenstellingen’ genoemd (Hall, 1928, p. 114). Misschien is het te ver gezocht om dit dualisme van Atlantis met de huidige polarisering in de samenlevingen te vergelijken(?)

De Straat van Gibraltar

De last van de grote bol die Atlas op zijn schouders nam, resonanceerde met religie, daar waar in het Nieuwe Testament, de apostel Paulus genade preekte. Een dergelijke last van religie werd in de Tenach aangeduid met Sibolet. Bijbels gezien was dit de last van de Israëlieten die in slavernij in Egypte leefden. Was de last van Atlas een hint naar de Exodus? Het woord dat erop leek was Sjibolet, dat korenaar betekende en symbool van leven en opstanding was (Piet, 2017-f). Dit woord sjibolet had ook met de doorgang door de rivier de Jordaan in Rechters 12 te maken. De Jordaan was immers het symbool van de dood en opstanding. Mensen die dit woord niet kenden mochten de Jordaan niet oversteken. Dit klinkt als de Straat van Gibraltar die volgens Plato door de modder van Atlantis geblokkeerd was ((Plato, Jowett, vert. 1892, *Timaios* 25). Schepen konden er niet langer doorheen. Dit was een rare smoes want Atlantis lag op een erg rare locatie, uitgerekend voor de ingang van de Straat van Gibraltar. Atlantis zelf zou de zeestraat veel actiever blokkeren dan de modder. In elk geval was een geblokkeerde doorgang Bijbels gezien een symbool van de dood (*Rechters* 7:24) terwijl een vrije doorgang uiteraard het symbool van de opstanding was.

Het is ook maar de vraag of de Straat van Gibraltar echt door modder geblokkeerd was. De profeet Jona wilde immers vanuit Jaffo (bij Tel Aviv) per schip naar Tarsis vluchten. Vanaf Jaffo kun je alleen westwaarts. Volgens de christelijke traditie is Tarsis, Spanje. Maar is dit wel zo? Ik zet mijn kaarten op Groot-Brittannië. Hierover ga ik het later hebben. Want als Jona vanaf Jaffo naar Engeland wilde vluchten dan ging het schip door de Straat van Gibraltar. Bovendien, hoe wist Plato zo zeker dat er aan de overzijde van de oceaan nog een continent lag als er al 9000 jaar lang geen scheepvaart meer naar de oceaan geweest was? Opnieuw rijzen er allerlei vragen over de beweringen van Plato. We zullen er echter wel voor waken om geen wildgroei in zijn verhaal aan te brengen. Atlantis moet wel binnen de context van Plato's verhaal passen.

Varianten van Atlantis

Plato's Atlantis leek vanuit het niets te komen. Desalniettemin ademt het verhaal de sfeer van andere mythische boeken zoals het *Boek van Henoch*, *De Koran*, het *Gilgamesj Epos*, de *Enoema Elisj* en de *Ugaritische Baal en Anath Cyclus*. Al deze boeken zijn gnostisch omdat ze een hiernamaals preken, de dood ontkennen of het principe van de aionische tijden negeren. In tablet 3 van het Gilgamesj Epos lezen we over de Nachtreis van Gilgamesj naar het Cederbos. De hemelse koningin Ninsun werd in deze Nachtreis genoemd (The Epic of Gilgamesh, Thompson, vert. 1928, tablet 3, kolom 6, p. 24-25). Deze Nachtreis van Gilgamesj lijkt uiteraard op de *Nachtreis van Mohammed* in Soera 17:1. Deze Nachtreis is apart beschreven in de *Miraj Nammeh* (Seguy, 1977).

Troje

Net als de koningen van Atlantis hadden de helden van Troje geen menselijke voorouders. Achilles en Helena waren nazaten van Zeus waarmee gezegd is dat ze geen mensen waren. De Odysseus schotelts ons ook een hiernamaals onderwereld voor die vreemd aan de Bijbel is. In dit hiernamaals kwam Odysseus zijn overleden moeder Antikleia tegen (Odyssee 11.141 in Loudon, 2011, p. 204). Zijn eerste vraag was natuurlijk of ze wel echt was? Waarop ze hem antwoordde dat de ‘ziel’ na de dood als een ‘droom’ verder gaat (Odyssee 11.213 in Loudon, 2011, p. 204). Dit was een raar antwoord. Ze was blijkbaar in staat om hem in het dodenrijk een antwoord te geven terwijl ze droomde. Dus wat was nu precies haar situatie? Antikleia’s droom leek veel meer op een “horizon”. Ook leek haar droom op de Nachtreis van Mohammed in Soera 17:1. In Jeremia 29:8 en Zecharia 10:2 werd haar droom vals genoemd. Haar droom had meer weg van waarzeggerij. Haar droom was ook een echo van Psalm 90:5 waarin het leven juist als een droom wordt afgeschilderd. Dit klinkt ook als Plato’s Grot die de onderwereld voorstelde en waarin de aanwezigen via projecties op de muur – dankzij een kampvuurtje – glimpen van de bovenwereld opvangen. In de Homeros komen we ook andere mysterieuze eilanden tegen zoals Ogygia en Scheria. De tijd dat ik serieus uitrekende hoe snel Fenicische schepen konden varen en hoever ze na tien dagen varen konden komen zodat ik Ogygia op Ierland of IJsland projecteerde, ligt achter mij. En op een oude kaart uit 1875 van de David Rumsey Map Collection werd de berg Seïr (welke?) “Schera” genoemd (Matheny, 2011-a, p. 342). Scheria was dus een imitatie van Schera aka de berg Seïr. Scheria was ook het eiland van de Faiaken. In de Homeros lopen werkelijkheid en mythe door elkaar heen want ook de Feniciërs werden genoemd. Maar wie waren de Faiaken? Het zoveelste fantasievolk waarschijnlijk. Maar wat is er op tegen om de

Bijbelse Filistijnen in hen te zien? Zij kwamen van Kreta en hadden hun afgod Dagon die volgens de Grieken Poseidon was. Een afgod die verdacht veel op Poseidon leek. In Odysseus boek 9 komt een eiland Aea voor dat ook wel Geiteneiland genoemd werd. Bij geiten denk ik aan de vacht van Ezau die rossig behaard was. Ezau stichtte Edom maar de eerste naam van Edom was Seir. Het Geiteneiland Aea leek op zowel Atlantis als Edom/Seir.

Onderzoekers die naar de resten van een fysiek eiland Atlantis op de zeebodem zoeken zijn simpelweg op een verkeerd been gezet. Hetzelfde geldt voor Troje. We zullen niet zoeken waar Troje lag maar vooral naar WAT Troje was. Een speling van het lot zorgde ervoor dat Troje aan de Turkse stad Truva gekoppeld werd dat niet ver van Troas ligt en waar de apostel Paulus in *Handelingen* 16:9 een visioen kreeg. De Trojaanse Oorlog doet mij aan heel iets anders denken: het komende Armageddon. We gaan kijken of die gedachte standhoudt. Nog wat: Heinrich Schliemann vond in de Griekse ruïne Mycene een gouden masker dat hij om onduidelijke reden aan de legeraanvoerder in de Trojaanse Oorlog koppelde. We hoeven niet lang te googelen om uit te zoeken dat Agamemnon geen menselijke voorouders had. Hij was dus geen menselijk maar een demonisch wezen. Net zoals Helena van Troje een dochter van Zeus was.

Poseidon, de afgod van Atlantis werd soms met het gevleugelde paard Pegasus vergeleken en zelfs met het paard van Troje (A.C. 2762 in Odhner, 1927, hoofdstuk: 'Poseidon—Neptune', alinea 14-15). We zullen later zien dat het onwaarschijnlijk is dat er negenduizend jaar voor Plato, in de tijd van Atlantis al een tempel was. Aangezien Griekse tempels pas later gebouwd werden (Heubeck, geciteerd in Loudon, 2011, p. 235). In *Kritias* 116 lezen we over het beeld van Poseidon dat in de tempel op Atlantis stond. Voor dit beeld stonden zes gevleugelde paarden

met strijdwagens. Het getal “6” wil ik even onthouden. E.W. Bullinger merkte op dat het getal zes centraal staat in de architectuur van de Grote Piramide (Bullinger, 1921, Part II: Its spiritual significance: six). In Openbaring 13:18 is 666 het getal van de “antichrist”. We zitten nu al in troebel vaarwater. Waar het nu om gaat is dat Poseidon iets met paarden te maken had. In 2 Koningen 2:11 en 6:17 komen we een berg met hemelse paarden met strijdwagens van vuur tegen.

Boek van Henoch

Dan is er nog het Boek van Henoch dat zowel de atmosfeer van de Bijbel als van Atlantis ademt en een gnostisch hiernamaals preekt. Het boek van Henoch wekt de indruk dat het door de profeet Henoch in Genesis 5 geschreven was, wat pertinent niet waar is. De Bijbelse profeet Henoch was in de bloedlijn van Set geboren die aan de goede kant van Gods plan met de mensheid stond. In Genesis 4 lezen we over een Henoch die de zoon van Kaïn was en die aan de duistere kant van de vroege geschiedenis van Genesis stond. Maar ook hij had het boek niet geschreven. Het Boek van Henoch is ver na de Zondvloed geschreven. Het probleem is dat in het boek Henoch de aionische tijden ontbreken. Net als in het Atlantis verhaal lijken de gebeurtenissen het ene moment uit een ongrijpbaar verleden te komen terwijl we een moment later herkenbare zaken tegenkomen. In Hoofdstuk 6 (Charles, vert. 1917) wordt de berg Hermon genoemd waarop enge wezens afdaalden net als in Genesis 6. Dit was zeker niet de berg Hermon waarop Petrus, Jacobus en Johannes het visioen zagen van de verheerlijkte Jezus met Mozes en Elia. Mogelijk was er voor de Vloed van Noach een berg die Hermon heette maar ik geloof er niks van. Goed dan, volgens het Boek van Henoch daalden allemaal vreemde wezens naar deze Hermon berg af. In hoofdstuk 7 van het Boek

van Henoch worden opeens de Nefilim reuzen genoemd die 3000 el hoog waren. Deze reuzen waren wel erg hoog.

Al Mansours Bagdad schets

De klassieke voorstelling van Atlantis als een ronde stad met concentrische muren die afgewisseld werden door grachten deed aan een model van Bagdad denken (Pod History, 2018; Soutif geciteerd in Marozzi, 2016, eerste afbeelding van concentrisch ontwerp van Bagdad). Misschien leek deze voorstelling van Atlantis ook op het concentrische legerkamp van koning Saul (Scranton in Hough & Coram, 2001, p. 274). Was de hoofdstad van Atlantis dus een legerkamp? Zo ja, dan zou dit overeenstemmen met het oorlogszuchtige karakter van Atlantis dat in Kritias 108 genoemd werd. Als de Python Geest of Academos dit model gebruikte om het Plato in te fluisteren dan hoeven we niet naar een Atlantis te zoeken dat er letterlijk fysiek concentrisch uitzag. Blijkbaar is er een historische grabbelton waaruit we allerlei symbolen kunnen pikken die samen tot Atlantis werden gekneed. Bagdad werd in de volksmond weleens het nieuwe Babylon genoemd.

Ugaritische Baal en Anath Cyclus

Ugarit lag in Syrië vlakbij het huidige Latakia waar een Russische zeevloot aangemeerd ligt. Dit was trouwens ook niet ver van het Turkse Antakya, alias Antiochië waar later het nieuwe hoofdkwartier van de apostel Paulus was. Deze Ugaritische Cyclus is een document met een epos dat over de god Baal verhaalt die op de berg Tzafon (berg Cassius/ Jebel Aqra) een paleis wilde bouwen. Dit was een imitatie van de berg Zion. Want het paleis van Yhwh stond op de berg Zion in Jeruzalem (Jesaja 2:2-4; Micha 4:1-4). Tussendoor is er een rebelse zeegod die Yam heette en op Poseidon leek en met Baal om de macht streed. Daarnaast was er een godin, Anath in het

spel die Baal terzijde stond. Al met al lijkt het tafereel een beetje op dat van de afgoden van de Olympus of van Asgard. En de atmosfeer in het verhaal lijkt op die van Atlantis. In andere bronnen schijnt de afgod Dagon (1 Samuel 5) ook in de Ugaritische mythe mee te doen. In Ugarit (Syrië) werd Dagon de vader van Baäl (Black & Green, 2014, p. 56, par. Dagan). Slechts de hemelgod 'El' stond nog boven hem (Black & Green, 2014, p. 56, par. Dagan).

Van El kunnen we makkelijk Allah maken.

Een kloon van de draak Leviathan (Jesaja 27:1) die Lotan heette dook ook in de Ugaritische mythe op maar de verwijzingen zijn erg subtiel (Gordon's text 9:17 leest, 'nt Itn, (3 Ugaritic Manual (An Or 35; Rome: Pontificium Institutum Biblicumin, 1955), p. 132 in Ferch, 1980, p. 80). Lotan was in de mythe een zevenkoppige draak, die aan het Vierde Wereldrijk met zeven horens of koningen in Daniël 7:8 deed denken. Lotan, de mythische tegenhanger van de draak Leviathan klinkt een beetje als Atlantis. Hoofdzaak is dat dit hele systeem van een berg met een paleis en een afgod op de Tempel van God in Jeruzalem leek. De Semitische cultuur had mogelijk via Cyprus, Griekenland bereikt (Powell in Loudon, 2011, p. 318). De Baal & Anath Cyclus was misschien mee verhuisd. Duidelijk is wel dat allerlei afgoden aan elkaar verwant zijn en her en der in andere mythen opduiken. Ansjaar in de Koran, Soera 9:117 dook al in Tablet 1 van de Babylonische Enoema Elish op. De afgod Heracles in het Atlantis verhaal was een kloon van Gilgamesj (Saggs, 1966, p. 502).

Arcadië, Griekenland

Ene Dionysius van Halicarnassus (60 voor Christus tot 7 na christus) schreef in zijn klassieker *Romeinse Oergeschiedenis*

over koning Atlas van Arcadia in 1.61.1 en 1.61.2. Net als in het Atlantis verhaal kunnen we er geen touw aan vastknopen waar het precies over gaat. In vers 1 worden ook de Trojanen genoemd die van de Peloponnesos zouden komen. Het valt allemaal zeer moeilijk te verifiëren. De indruk wordt gewekt dat Troje in dezelfde tijd als koning Atlas bestond. Dit gezegd hebbend, weten we nu dat Atlas geen normaal mens was. Hij was een zoon van Poseidon. In uw familie heeft u vast wel één of twee snoeshanen die “anders” zijn dan de rest. Maar ze zijn wel mensen en geen afstammelingen van Poseidon. Oliver D. Smith trekt echter de conclusie dat Atlantis weliswaar niet echt bestaan heeft en slechts een verhaal was maar dat het op Arcadia gebaseerd was. De stad op Atlantis zou volgens Smith Methydrum zijn geweest (Smith, 2023). Alleen de naam al doet vermoeden dat we op een verkeerd been gezet worden. Arcadia klinkt als Akkadië in Genesis 10:10. U raadt het nooit want Akkadië was Babylon. Het is niet de eerste keer dat Babylon in dit stadium voorbij komt. Arcadië was een type van Atlantis, zoals er vele typen van Atlantis waren, waaronder Gaza en Tyrus.

De Koran

De Koran is een slappe knieën imitatie van de Bijbel. De Koran mist een Messias figuur die voor onze zonden stierf en die op de derde dag werd opgewekt. Voor zover ik weet kent de Koran ook het principe van de aionische tijden niet. En in de Koran speelt het hiernamaals een voorname rol daar waar de Bijbel een fysieke opstanding uit de dood preekt. Het geloof in een hiernamaals is volgens Soera 5:70 zelfs een ‘essentieel’ onderdeel van de islam (Smith & Haddad, 2002, p. 106). Dit geloof betekent dat de ziel na dit leven van het lichaam ‘gescheiden wordt’ en autonoom verder gaat om zich bij ‘de geesten van ‘verwanten en vrienden’ te voegen (Smith &

Haddad, 2002, p. 121). De aardbeving in Soera 69:14 lijkt op die in Openbaring 6:12, 16:18 en op die knal in Kritias 108 die Atlantis onder water kegelde. In tablet 7 van de Enoema Elisj lezen we dat Ansjaar alias Ausar dezelfde afgod als Marduk was (Enuma Elish, The Epic of Creation King, vert. 1902). We weten dat Ausar door de volksstam “Subartu” naar Babylon was gekomen (Hannah-Fatuhi, 2012, p. 138). In de Assyrische hoofdstad Mari transformeerde Ansjar in Dagon die de blauwdruk van Poseidon was. Deze islamitische afgod Assur was in Assyrië de vervanger van de Babylonische afgod Marduk (Black & Green, 2014, p. 177, par. Tiamat’s creatures). Volgens D.J. Wiseman was Ansjaar identiek aan Marduk (D.J. Wiseman, 2004, p. 71). Dan was het E. L. Brown die Poseidon tot ‘Posei-daon’ en vervolgens Dagon herleidde (Brown in Loudon, 2011, p. 237). In dat geval doe ik er nog een schepje bovenop. In Posei-daon herken ik het woord “aion” dat de rode draad van ons onderzoek vormt. Als aion de betekenis van horizon heeft (Keizer, 1999, p. 252), dan was Poseidon dus de afgod van de horizon. En bij een horizon denken we aan de Egyptische afgod ‘Horus van de horizon’ (Matheny, 2011-a, p. 141) en aan Atlantis dat aan de westelijke horizon lag. In Soera 53:7 werd deze horizon ook genoemd.

Athanasius Kircher

Dan was er ene Athanasius Kircher die in de 17de eeuw leefde. Zijn klassieker *Mundus Subterraneus* kwam in de zestiende eeuw nota bene in Amsterdam uit. Amsterdam klinkt al heel wat dichterbij huis dan Ithaka, Scheria, Ogygia of zelfs Athene. In dit boek stond een opvallende schets van Atlantis dat middenin zee tussen Afrika en Zuid Amerika lag. De schets is om een paar redenen opvallend. Allereerst lijkt de vorm van het eiland op een harp, of moet ik zeggen op de harp van David? Een merkwaardig verschijnsel is het dat het Meer van Galilea ook de vorm van een

harp heeft. Even goed kunnen we de vorm van een hart in de schets van Kirchers Atlantis zien. Welk hart dan? Het hart van Farao dat verhard werd (Exodus 4:21; 7:3)? Of het hart van Miriam van Nazareth die alle dingen in haar hart bewaarde (Lucas 2:19, 51)? Of is de schets van Atlantis van beide wat? Het lijkt verder of de schets ondersteboven en daarnaast ook nog omgedraaid is. Afrika ligt ten westen en Zuid-Amerika ligt ten oosten van Atlantis. Was dit slordigheid van Kircher? Wist hij echt niet dat Afrika aan onze kant van de vijver ligt? Voor zover ik weet heeft niet één Atlantis onderzoeker hier iets over gezegd. Als we de schets van Kircher inderdaad met het Meer van Galilea vergelijken dan hebben we met een inversie te maken. In het Meer is alles water terwijl de schets van Kircher een eiland omsluit. Het is misschien zinnig om dit woord “inversie” in gedachten te houden. Het lijkt op een negatief. Vroeger toen we nog Kodak foto’s maakten zag je op de negatieven donkere tinten die in het echt licht waren en andersom. Als je dan een foto ging afdrukken kwamen de omgekeerde tinten tevoorschijn. Is de schets van Kircher ook een negatief dat niet alleen water in land verandert maar ook noord en zuid en oost en west met elkaar verwart? En was Plato’s Atlantis ook zoiets? Was het eiland dat voorbij Spanje in zee lag eigenlijk een negatief van iets anders? Als we dat negatief van Plato uitprinten, west en oost omdraaien, noord en zuid en een inversie van het eiland maken, wat komt er dan tevoorschijn? Kan het bovendien zijn dat Atlantis niet een eenduidig eiland was maar dat het een samengesteld eiland was dat uit twee aardse steden, Jeruzalem en Babylon bestond en vervolgens door Plato naar een onmogelijke locatie geprojecteerd was? Tegelijk leek de vorm van Kirchers Atlantis ook wel op de vorm van het eiland Tyrus dat voor de kust van de haven van Tyrus lag. Dit eiland werd later door Alexander van Macedonië verwoest.

Gespiegelde “aeolische” harp

Ik heb nog gegoogeld of Kircher iets met harpen had. En wie schetste mijn verbazing toen ik las dat hij een Aeolische harp had uitgedacht (Kircher, 1673, deel 1, p. 144; Kircher, geciteerd in Worthey, 2011, afbeelding), ook al snapte niemand wat dit voor ding was. De afbeelding staat in Kirchers boek *Phonurgia Nova*, (1673) deel 1, sectie 7, p. 144. Het ontwerp lijkt helemaal niet op een harp maar op een spiegeling van twee toeters. Dit is interessant want ik schreef net dat het lijkt alsof Atlantis de verkeerde kant op gespiegeld was. Blijkbaar speelt er een spiegelsprincipe in het Atlantis verhaal en moeten we locaties en tijdstippen omdraaien om de waarheid achter Atlantis te onthullen. Een andere opmerking is dat het woord aeolisch een beetje op de naam Aelia Capitolina leek zoals de Romeinen het herbouwde Jeruzalem na de verwoesting noemden. Om de chaos compleet te maken was misschien ook het tijdsbestek waarin Atlantis bestond omgedraaid. Stel je voor dat Atlantis niet in het westen aan de horizon bestond maar ergens in het nabije oosten. En dat Atlantis niet in een grijs verleden bestond maar in een nabije toekomst. Ik geef toe dat ik al twee steden in gedachten heb die samengebald werden en in een eiland Atlantis incarneerden. Ik kan het niet laten om in dit stadium een balletje op te gooien. Wat te denken van de twee grote tegenpolen in de Bijbel, Jeruzalem en Babylon? In dat geval hebben we met een complex geheel te maken. We gaan zien of mijn speculatie misschien ook nog klopt. Dan resteert de vraag: hoe wist Plato al die dingen? Dit is de hamvraag en we hebben het al over zijn afgod Academos gehad en ook over het Orakel van Delphi. Wat had Academos nog met Atlantis te maken?

Het Egyptische Dodenboek

Volgens Spreuk 34 van het Egyptische Dodenboek was de Python in de gedaante van een Cobra op het hoofd van de Sfinx

gekerfd, (Geru, 2003, Spreuk 34; Matheny, 2011-a, p. 142). In het Egyptische Dodenboek werd Osiris de leider van het Westen genoemd (Geru, 2003, spreuken 18, 117, 127 en 137a). In Spreuk 11 werd de horizon gelijkgesteld aan het dodenrijk. In dit dodenrijk herkennen we de Grot van Plato alvast hoewel we nog niet weten wat er precies met een dodenrijk bedoeld werd. We zullen zien dat er geen menselijke wezens in zaten. Osiris was dan dezelfde afgod als Poseidon die immers ook in het westen op Atlantis zetelde. In Spreuk 11 is de protagonist vanuit de 'horizon' opgetrokken tegen 'de vijand' (Geru, 2003). De 'horizon' werd hier bovendien gelijkgesteld aan het 'dodenrijk' (Geru, 2003, Spreuk 11). In een notendop hebben we hier de legers van Atlantis voor ons die tegen Europa optrokken (Plato, Jowett, vert. 1892, Kritias 108). De cobra op het voorhoofd van de sfinx was de equivalent van de Python in Handelingen 16:16.

Herkomst

In Kritias 113 staat dat het Atlantis verhaal zijn oorsprong in Egypte had. Inderdaad noemde ik al wat connecties. De stad Saïs met de mysterieuze priester Sonchis leek op Jeruzalem met Melchizedek en *het Egyptische Dodenboek* typeert Osiris als dezelfde god als Poseidon. Toch is het legitiem om vraagtekens te zetten bij alles wat Plato beweerde. Voor de kust van Spanje is op de zeebodem nooit iets gevonden en de Zeestraat van Gibraltar was waarschijnlijk nooit door modder geblokkeerd geweest. Deucalion en Pyrrha strandden met hun boot op een heel andere berg dan de Ararat. Ik ga u een principe uitleggen waar zeer weinig mensen van gehoord hadden: het Hebreeuwse Atbach systeem. De profeet Jeremia noemde in hoofdstuk 25 Sesak. Als we de medeklinkers van deze naam, de Sh-Sh-kh vanaf het einde van het Hebreeuwse alfabet nummeren dan volgen de nummers 2-2-12. Met deze nummers tellen we vervolgens vanaf het begin van het Hebreeuwse alfabet tot we de

letters B-b-l krijgen, Babel. Het is omkeerbaar. Als we B-b-l vanaf het einde van het alfabet tellen dan krijgen we de nummers 21-21-11. Tellen we met deze nummers vanaf het begin van het Hebreeuwse alfabet dan krijgen we de bijbehorende letters, sh-sh-kh, Sjesjakch.

Aktab

Doen we dit met de medeklinkers van Atlantis, tlnts, dan krijgen we vanaf het einde van het Hebreeuwse alfabet de nummers 1-11-9-1-2. Keren we het om dan leveren deze nummers vanaf het begin van het alfabet het woord Aktab op. Deze naam is niet inwisselbaar. Aktab levert volgens dezelfde methode het woord Dasj op dat best wel op Daesh lijkt, de nieuwe naam van Isis, het terroristenleger. Straks meer hierover. Volgens het internet is een Aktab een naam van iemands papegaai, de naam, van een dagbestedingsverblijf en... van de schrijversgod van de Dedanieten. Dedan werd in Ezeziel 27-28 genoemd in verband met de ondergang van Tyrus die ook al op de val van Atlantis leek. Dedan schijnt volgens allerlei bronnen de stad Al Ula in het noordwesten van Saoedie Arabië te zijn. Er is daar een oase en het sprookjesachtige decor kan zich meten met de *Duizend en Eén Nacht* verhalen en ook met Atlantis. In het Arabisch betekent Aktab “geboren leider” waarin we Atlas van Atlantis kunnen herkennen alsook de komende antichrist. Aktab was dezelfde afgod als Kutbay die in Petra in Edom aanbeden werd (Milik & Teixidor, 1961, doi/10.2307/1355770).

Kutbay is ook een islamitisch gebed.

Ook werd Aktab aan Nebo in Jesaja 46:1 gekoppeld (Milik & Teixidor, 1961, doi/10.2307/1355770). Dan snappen we iets beter waarom God destijds een hand liet verschijnen die een tekst op de muur van het paleis in Babylon schreef, Mene Mene

Tekel Upharsi, Geteld, gewogen en te licht bevonden (Daniël 5:25). Nebo kreeg de schrik van zijn leven en maakte van de voorzegging in Daniël 7:23 een contra verhaal over een eiland dat in het westen lag, Atlantis genaamd. In de gedaante van Aktab nam hij wraak door in Dedan dit verhaal de wereld in te slingeren. Nebo luisterde mee toen God de mysteries van de vier koninkrijken in Daniel 2 en 7 noemde. Dat Derde Koninkrijk van Alexander was Grieks-Macedonisch en dus Europees. Dat in de tijd van Daniël, Europa al in het vizier kwam, is wel bijzonder. Wilde Nebo een eiland Atlantis verzinnen als een echo van de voorzeggingen in Daniël 2:40 en 7:23 dan zou dit eiland in het westen liggen. De hand die in Daniël 5:25 de tekst Mene Mene Tekel Upharsin op de muur van het paleis in Babylon schreef resoneerde met de uitgestrekte hand die de Peloponnesos voorstelden. En in Al Ula is ook een rotsformatie die de vorm van een hand heeft. Wat Nebo betref zou een fictief eiland Atlantis alvast in het westen klaar liggen om het evangelie te stuiten. Toekomstige wetenschappers zouden zich net als Eva aan de Boom van Kennis vergrijpen en zich met hun archeologische zoektochten naar Atlantis steeds verder in de vingers snijden. In Jesaja 49:6 werd al voorzegd dat de boodschap van de Bijbel naar de heidenen in het westen zou gaan. Paulus verwees hier in Handelingen 13:47 naar. Uit de ondergang van het corrupte Jeruzalem en het kapitalistische Babylon van de Eindtijd schiep Nebo een contra schepingsverhaal. Erg knap bedacht allemaal. Dedan was sowieso een trekpleister voor schrijvers al ging het in de eerste instantie om zakelijke en politieke schrijfsels (MacDonald in Kootstra, 2022, p. 20). Dedan is thans omringd door drie landschapselementen,

- een oeroude bibliotheek, “Jabal Ikmah”. De inscripties in deze bibliotheek lijken buitenaards. Zou er iets over

Atlantis tussen staan? Duidelijk is dat er hier veel schrijfwerk verricht is, wat bij de schrijversgod Aktab past.

- Al-Hijr (Hegra) dat vooral uit graftomben bestaat. Ze schijnen uit de eerste eeuw voor Christus te dateren dus als dit klopt dan was Atlantis eerder. Bovendien schijnen ze vooral Nabatees en niet zozeer Dedanitisch te zijn.
- De Al-Gharameel rotsen die restanten van ruïnes zijn. Ze lijken een beetje op de pilaren van Stonehenge. Gharameel klinkt als Gargamel van de smurven! Volgens Dr. Abdulaziz bin Laaboun, professor in de geologie aan de King Saud University is een Gharameel een grote berg die uit dunne pilaren bestaat die ijzeroxides bevatten:
- “Dr. Abdulaziz bin Laaboun, a geology professor at King Saud University, told Al-Arabiya that the word “Gharameel” means a big mountain that is fragmented into thin pillars which contain iron oxides.” (geciteerd in Al Harbi, 2020)

Die ijzeroxide past wel in de uitleg dat het Vierde en Laatste wereldrijk in Daniël 2:40 en 7:19, 23 van ijzer genoemd werd. Babylon was van Goud, het Vierde Wereldrijk is van ijzer. Israël heeft thans een luchtafweer dat IJzeren Dome genoemd wordt.

Mannelijke afgod

Aktab als een mannelijke afgod werd in JSLih 037 genoemd,

“The incense burner to hn ktb so may he favor them both...” (geciteerd in Kootstra, 2022, p. 161).

Blijkbaar was er een vrouwelijke vorm van de afgod Aktab die h ktby genoemd werd “hight priest of h-ktby” (ISLih 055 geciteerd in Kootstra, 2022, p. 161). De Babylonische koning Nabonidus

wiens naam aan Nebo gewijd was woonde tien jaar in Tayma. In de tussentijd regeerde zijn zoon Belsazar in Babylon. Dit was ook een aanwijzing voor de authenticiteit van de Bijbel aangezien de geschiedenis geen koning Belsazar kende. Pas uit een inscriptie werd duidelijk dat de Belsazar in Daniël 5:22 een volmacht van Nabonidus had die dus tien jaar in Tayma zat te zweethutten. Misschien vond er een verschuiving plaats van Nebo naar Aktab en werd in deze tijd het Atlantis verhaal geschreven. Volgens ene Arno Poebel zou er een stad zijn die Aktab heette, alweer in Babylon (Poebel, 1937).

En... in een oude Sumerische tekst werd het beeld van Alalu genoemd dat op een grote berg gekerfd was. Het gezicht keek voor eeuwig naar Nibiru (Lost Book of Enki geciteerd in Haas & Saunders, 2005, p. 293). Deze passage kan een verwijzing naar het Gezicht op Mars in het Cydonia Mensae gebied zijn. Het gaat mij erom dat Alalu een anagram van Al Ula is.

Olifant en uilen

Terug naar Dedan alias Al Ula. Hier zijn ook rotsen die de vorm van een olifant, een hand of een gezicht hebben. De olifanten op Atlantis werden nadrukkelijk in Kritias 114-115 genoemd. En de profeet Mohammed was in het jaar van de olifant geboren. Alweer in verband met Eindtijd Babylon lezen we in Openbaring 18:12 over de handel in ivoor en trouwens ook in mensen. Daarnaast waren er in Dedan munten met een afbeelding van een uil erop in omloop. De uil was ook het herkenningsteken van Athena. De uil hoort bij de nacht en de nacht hoort bij de zonsondergang in het westen waar Atlantis lag (zie ook Soera 53:7). Het woord “eill” in Jesaja 14:12 dat fout vertaald was met Lucifer klinkt ook als owl of uil.

Leviathan

Waar kwam die rare naam, Atlantis vandaan? Ik denk dat het een verbastering van Leviathan in Jesaja 27:1 was. In Job 3:8 en 41:1 werd de draak alias Leviathan genoemd en verder in Psalm 74:14, 104:26 en in Jesaja 27:1. Leviathan was een zevenkoppige draak terwijl het Vierde Eindrijk tien - “horens” - koningen heeft waarvan er drie afgekoppeld of vermoord worden, Daniël 7:7-8. Het Vierde Rijk van de Eindtijd is dus een draak, net als Atlantis. Het woord “aurichalcum” was een verbastering van chalkolibano in Openbaring 1:15 en 2:18. In deze passages gaat het om de voeten van Jezus die er als wit brons uitzien.

Conclusie

Het meest opvallende aan het Atlantis verhaal is dat we over een groot drama lezen terwijl de geschiedenisboekjes zwijgen en de Bijbel in de eerste instantie ook. Op de zeebodem voor de kust van Spanje is tot nog toe niks zinnig gevonden. De vraag is of Atlantis een simpel eiland was dat in een grijs verleden bestond of dat we met een complexer systeem te maken hebben? Het kan maar zo zijn dat Atlantis een dualistisch geheel was dat tot uitdrukking komt in de beide Zuilen van Hercules.

3 De verhaallijn van Atlantis

Plato's beschrijvingen van Atlantis zijn extreem warrig. In het kort hebben we het over een paradijselijk eiland dat voorbij Spanje in zee lag en dat volgens Kritias 108, 9000 jaar voor de tijd van Plato door een aardbeving in zee gezonken was, ofwel pakweg 9400 jaar voor Christus, dan wel voor de steniging van Stefanus. Atlantis was het eiland van de zeegod Poseidon. Volgens Herodotus, Historiën 7.192 was Poseidon een soort "messias" figuur, een redder die de Grieken bij een zeeslag hielp. Erg merkwaardig is het dan dat hij in het Atlantis epos de kant van Atlantis koos. Poseidon die geen mens maar een demonisch wezen was trouwde met Kleito die ook geen mens was. Zij was de dochter van twee demonische wezens die Leukippe en Evenor heetten. Leukippe betekent Witte Paard. Deze bijnaam zou ons al aan het denken moeten zetten. In Openbaring 6:2 treedt een valse messias naar voren die op een wit paard rijdt. Poseidon en Kleito kregen vijf tweelingzonen (Kritias 113-114). Al die vijf werden ook nog koningen van Atlantis, al kreeg Atlas het grootste deel. Atlantis was dan een kapitalistisch eiland. Als Poseidon en Kleito geen normale mensen waren dan was Atlas ook geen normaal mens. En sinds wanneer baarde een vrouw ooit vijf tweelingen? Iedereen die wel eens een rookworst heeft gegeten weet dat geen enkele vrouw ooit vijf tweelingen baarde.

Kritias

We nemen de Dialoog *Kritias* in *De Republiek* van Plato. Kritias 108 is een vreemde binnenkomer. We lezen over het einde van Atlantis aan de hand van een tegenstrijdige verklaring. Atlantis was in oorlog tegen Athene. Waarom, staat er niet bij. Was er een visserij oorlog gaande? Had Athene massavernietigingswapens in huis? Vervolgens lezen we dat een aardbeving Atlantis in zee

kegelde. In Kritias 113 staat wat over een centrale heuvel op Atlantis. We zouden bijna denken dat het over de Tempelberg in Jeruzalem gaat maar die stond er 9000 jaar voor Plato nog niet. In Kritias 113-114 was Atlantis nog een zelfvoorzienend eiland, zonder scheepvaart, wat vreemd in de oren klinkt. Een zelfvoorzienend eiland had toch tenminste vissersboten? In elk geval was er geen contact met de bewoonde wereld. Dus waar kwam die oorlog in Kritias 108 zomaar vandaan? En hoe ging dat zonder schepen?

Bijbels gezien is een groot leger een teken van zwakte (*Deuteronomium* 17:16; 20:104; *Psalms* 20:7). Een natie vertrouwt namelijk op een groot leger in plaats van op God. Paarden waren duidelijk een teken van oorlog (*Psalms* 33:17; *Spreuken* 21:31; *Openbaring* 6 en 9:9). De Atlantiërs durfden blijkbaar niet op hun afgoden te vertrouwen. En dat waren er nogal wat. Ze gokten op de macht van het getal. En dan nog waren ze bang voor de vijand.

In Kritias 114 lezen we een onontwarbare zin over de ligging van Atlantis: bij Gibraltar (Zuil van Hercules) en tegenover Gadeira dat naar een koning van Atlantis genoemd was. Veel onderzoekers nemen maar aan dat Gadeiros, ook wel Gadeira genoemd, de voorloper van Cadiz was. De naam Gadeira heeft iets met een omheining te maken. De Marokkaanse stad Agadir heeft dezelfde woordstam. Het is praktisch onmogelijk om Atlantis zo te plaatsen dat het aan de beschrijving in Kritias 114 voldoet. Tegenover Gibraltar ligt uiteraard Marokko met het Atlas gebergte en de andere Zuil van Hercules, de Monte Hecho. Volgens Plato lag Atlantis aan de horizon, waar de zon onder gaat. Deze ondergaande zon werd door de dichter Asaf in *Psalms* 50:1 genoemd.

In Kritias 114-115 lezen we over Olifanten op Atlantis. Hoe kwamen die olifanten op Atlantis terecht? Als de uiterste noordoostelijke punt van Atlantis bij zowel Spanje als Afrika lag dan kan het zijn dat ze naar Atlantis zwommen. Die olifanten hebben de Atlantis onderzoekers lang bezig gehouden. Academici bepaalden dat er een bepaalde hoeveelheid gras en bomen op Atlantis moest zijn om een zekere grootte van de kudde olifanten in stand te houden. Daarnaast was er nog voldoende hout nodig om er houten vliegtuigen en racewagens van te timmeren. Als je in zo'n houten vliegtuig naar Amerika vloog mocht je hopen dat er geen houtworm of boktor in de vleugels zaten want dan kukelde je echt wel in zee, Atlantis achterna. Ik zal u zeggen: ik denk er heel anders over." In *Openbaring* 18:12 dat over Eindtijd Babylon gaat, een stad die verdacht veel aan de beschrijving van Atlantis voldoet, lezen we over Ivoor. Iedereen weet dat er een handel in ivoor is, die veelal illegaal is. Ik kan twee dieren bedenken die ivoor laten groeien: olifanten en walrussen. Nog iets: de profeet Mohammed was in het jaar van de olifant geboren. Als ik zeg, "Atlantislam" dan weet u dat ik op een andere manier denk dan de ruimdenkende progressieve academische onderzoekers met hun studieboekjes. Anno nu zijn Engeland en Amerika de grootste ivoorhandelaren. Dus wat hebben zij nog met het Atlantis verhaal te maken? Frappant is het dat Plato in *Timaios* 25 Amerika noemde. In *1 Koningen* 10:18, 22 lezen we over ivoor rond de troon van koning Salomon. De ingrediënten van het Atlantis verhaal zijn dus niet wezensvreemd aan de Bijbelse belevingswereld.

In Kritias 115 lezen we opeens over scheepswerven, ronde kanalen (waarom geen vierkante?), grote schepen, paleizen, tempels, andere dieren en... moerassen om het sprookjesdecor wat te compenseren, anders gelooft niemand het meer. Waar kwamen die grote schepen zomaar vandaan? Die paleizen, waren

die voor de olifanten? Blijkbaar hadden de Atlantiërs opeens het licht gezien en waren ze hun houten hutten zat waarna ze paleizen gingen bouwen. We lezen opeens over een totaal ander Atlantis dan eerst.

In Kritias 116 is er opeens een tempel op Atlantis die met dat mysterieuze aurichalcum bekleed was. Wat was dit voor metaal? Ik denk niet dat aurichalcum echt bestaan heeft maar dat het de zoveelste subversie was van een Bijbels symbool, in dit geval het Korintische Brons dat de deur van de Nicanor Poort van Jeruzalem sierde. Een Jood uit Alexandrië die Nicanor heette had deze deuren gemaakt en ze met Korinthisch brons bepleisterd (Milik & Teixidor, 1961).

Meestal hebben eilanden met alles in overvloed geen behoefte aan een tempel voor een afgod. Men bouwt dan liever een beursgebouw. Was er iets mis gegaan op Atlantis opdat men opeens een afgod ging dienen? En hoe kwamen ze aan die afgod die in 1 Samuël 5 en Rechters 16:23 de afgod Dagon was? In de tempel in Atlantis City stond een beeld van Poseidon op een wagen waarvoor zes gevleugelde paarden gespannen waren. Een gevleugeld paard lijkt op Pegasus die een zoon van Poseidon was (Odhner, 1927, hoofdstuk Poseidon-Neptune, alinea 14). En de profeet Mohammed maakte op een gevleugeld paard, Buraq een nachtreis naar de zevende hemel (Séguy, 1977, p. 9). Elders werd Boraq met een bliksemflits vergeleken (Séguy, 1977, p. 9). In deze bliksemflits herkennen we de drietand van Poseidon en ook de bliksem van Satan (Lucas 10:18). In de Miraj Nameh is sprake van donder die opgewekt wordt door met een kralensnoer te ratelen (Séguy, 1977, p. 51). Deze donder is van de aardschudder Poseidon (Ilias 8, 20, Butler, vert. 1898; Spence, z.j., p. 236).

In Kritias 117 lezen we opnieuw over waterbronnen onder het paleis en de tempel met koud en warm water. Poseidon kon zich dus lekker lang douchen. Dat was nog eens wat anders dan dat eeuwige zeewater. In *Ezechiël* 47:1-12 en Genesis 2:10-14 lezen we ook over zulke waterbronnen. In onze tijd lijken ze op de Tigris en de Eufraat. Ook in deze passage lezen we over de kooplieden van Atlantis. Wat deden die kooplieden op zo'n grillig eiland? In Kritias 117 staat dat heel Atlantis één grote paardenrenbaan was. Dat was dan wel een hele grote paardenrenbaan want in Kritias 108 staat dat Atlantis groter was dan Klein-Azië en Libië samen. Wist Plato wel hoe groot Libië was? Of Klein-Azië? Hoeveel groter was Atlantis? Iets groter of veel groter? De apostel Paulus noemde de renbaan in *1 Korinthe* 9:24 waarop de Isthmische Spelen in Korinthe aan de afgod Poseidon gewijd waren (Christian History, 1995, p. 16). Vlakbij stond ook een tempel van Poseidon. Hoeveel meer Atlantis willen we hebben, ware het niet dat Paulus na Plato leefde. Misschien moeten we de chronologie van Plato met een korrel zout nemen en ons meer op de thematiek richten. De vijf tweelingkoningen van Atlantis deden op de vijf ringen van de Olympische Spelen denken. Deze vijf ringen deden weer aan de vijf aionen denken (Piet, 2019-b, mp3-b). Waarbij de bovenste drie ringen aan de drie boze aionen en de beide onderste ringen aan de twee komende aionen deden denken (Piet, 2019-b, mp3-b).

In Kritias 118 lezen we dat Atlantis een centrale vlakte had welke door bergen omringd was. Dezelfde omschrijvingen lezen we over Mekka, Jeruzalem en Rome. De genoemde steden hebben alle een religieuze betekenis.

- Interessant is het dat de bergen van Atlantis in het centrum wel heel toevallig 2000 stadia van elkaar lagen.

Dit is wel een uniek detail. Tweeduizend el is de afstand tussen de Olijfberg waarvandaan de hemelvaart van Jezus begon en de tempel in de Stad van David. Dit lezen we in Handelingen 1:12. Deze 2000 el is een type voor de afgelopen 2000 jaar sinds de hemelvaart van Jezus. Rond 2030 is deze tijd om.

In Kritias 119 lezen we over tienduizenden paarden en strijdwagens en over een bevolking die niet te tellen was. Zelfs in de bergen was er overbevolking. Er waren stieren en er waren tien koningen en 1200 schepen. Toe maar! In het heiligdom van Poseidon werden stieren geofferd. Waar kwamen deze immense getallen op Atlantis opeens vandaan? In de geschiedenisboeken lezen we er niets over. En hoe konden tienduizenden strijdwagens oprukken tegen Athene en de landen rond de Middellandse Zee? Bij zo'n operatie komt nogal wat logistiek kijken. Ter vergelijking: Rusland heeft 21.820 tanks (Global Security, 2016). Hoe losten de koningen van Atlantis de verscheping van al hun strijdwagens op? Al hun paarden, wagens en manschappen moesten om te beginnen bij Athene komen. Geloven we het echt dat al die tienduizenden strijdwagens in een grijs verleden bestonden en ook nog verscheept werden? Wat moest een zeevarende natie überhaupt met zoveel paarden en strijdwagens? Dan nog verloor dit immense leger de oorlog tegen Athene.

In Kritias 120 lezen we over wijnbekers. In Jeremia 51:7 werd Babylon met een wijnbeker vergeleken. In Openbaring 17:2 wordt de hele aarde uit deze wijnbeker dronken gemaakt. We zagen al eerder overeenkomsten tussen Eindtijd Babylon en Atlantis. Ook in Kritias 120 lezen we over de vele wetten die in de pilaren op Atlantis gekerfd waren. Dit klinkt als de wetten van Mozes die in tabletten gekerfd waren. Desalniettemin krijgen we

de indruk dat Atlantis een rovershol was. In Kritias 121 lezen we over een kapitalistische hebzucht op Atlantis. Waarna Zeus het eiland strafte door het naar de zeebodem te sturen. Dit is een belangrijk gegeven: niet de God van de Bijbel strafte Atlantis maar de Griekse afgod Zeus. De God van de Bijbel had een Zondvloed op de hele wereld afgestuurd om de wereld van de voortijd weg te vagen. In het Atlantis verhaal ging Zeus dus op de stoel van de God van de Bijbel zitten. Daarnaast zijn er wel verschillen. In het Atlantis verhaal ging alleen Atlantis kopje onder om niet meer boven te komen. In Genesis 8 kwam het land voorzichtig uit de aarde tevoorschijn. Dit is het grootste verschil tussen de God van de Bijbel en Zeus in het Atlantis verhaal: onze god verwoest iets om er iets nieuws van te maken. Zeus maakt alleen maar alles kapot wat hem niet aanstaat. Had Atlantis zich wel netjes gedragen, hoe had Zeus dan gereageerd? Had Zeus Atlantis dan met rust gelaten? Ik geloof er niks van.

Timaios

In Timaios 24 staat dat de troepenmacht van Atlantis tegen Europa, Athene en Azië oprukte. In Kritias 108 lasen we hier al iets over. Waar kwam de troepenmacht van Atlantis zomaar vandaan? In de Bijbel ging het evangelie pas vanaf de apostel Paulus naar Europa. Het evangelie van genade ging nota bene naar die gebieden waartegen Atlantis oorlog voerde. Is het Atlantis verhaal vooral een anti-Bijbels epos? Het vreemde leger kwam van voorbij de Zuilen van Hercules waar behalve inktvissen en dolfijnen weinig zinnigs was. Dus wat was dit voor leger? Blijkbaar was de Straat van Gibraltar nog wel bevaarbaar. In de Bijbel zijn het in Micha 4:12-13 de vreemde legers van de natiën die tegen Jeruzalem optrekken en die door elkaar geschud worden. In Psalm 32:6; 124:5-6; Jesaja 8:7-8; Daniël 9:26; 11:10 en Openbaring 12:15 lezen we ook over de vreemde legers die tegen Israël optrekken. Maar ze komen niet per sé uit het westen.

In Openbaring 16:12 komende vreemde legers zelfs uit het Oosten. In Deuteronomium 28:49 deed Mozes een profetie over een volk dat in de toekomst tegen Israël zou optrekken. Er is veel over gespeculeerd welke natie dit kon zijn. In Jeremia 5:15 en Jesaja 5:26-30 staan ook dergelijke profetieën. In Jeremia 5:15 werd duidelijk een rijk genoemd dat vanaf het begin van de aion bestond. Dit was Babylon. Waarschijnlijk doelde Mozes op het leger van Nebuchanedzar van Babylon dat in de verre toekomst tegen Juda op zou trekken. Een andere mogelijkheid is dat er op meerdere legers gedoeld werd. Hierbij kunnen we denken aan de Romeinen (De Koning, 2011-a, p. 302-303) en zelfs aan de nazi's. Of aan het Babylon van de Eindtijd.

In Timaios 24-25 staat opnieuw dat Atlantis groter was dan Turkije en Klein-Azië samen. Vreemd dat zo'n eiland totaal geen spoor achterlaat. Timaios 25 lijkt een beetje op Kritias 108. De aardbeving wordt ook weer genoemd. Vreemd genoeg ging Atlantis kopje onder terwijl de omliggende Azoren, Madeira en de Canarische Eilanden maar ook de kusten van Portugal en Afrika ongedeerd bleven, vooropgesteld dat deze eilanden en kusten 9000 jaar voor Plato al bestonden. Volgens Genesis 1:9-10 waren er voor de Zondvloed geen eilanden. De aardbeving was dus heel specifiek tegen Atlantis gericht. Maar ja, Zeus was ook geen domme jongen. In Timaios 25 wordt als klapstuk de grote oceaan voorbij Gibraltar en het continent aan de overzijde genoemd. Uiteraard was dit Amerika. Deze laatste klapper levert opeens heel veel vragen op. Als de Straat van Gibraltar 9000 jaar lang geblokkeerd was, hoe wist Plato dan van het bestaan van Amerika? En bestond Amerika voor de Zondvloed wel? Zo niet, dan zitten we met een nog groter probleem. Want waar gaat Atlantis dan nog over? Met Plato's Atlantis zitten we met een groot mysterie: een apocalyptisch drama dat volgens Plato in een onmogelijk verleden plaatsvond maar waarvan niks in de

geschiedenisboeken of de Bijbel terug te vinden is. En nog iets: Als Atlantis inderdaad door een aardbeving kopje onder ging, kon Poseidon alias Neptunus wel verdrinken? Wat moest een zeegod sowieso met zo'n paradijselijk eiland?

4 De verhaallijn van Athene

Laat ik met bekend terrein beginnen. Athene kennen we allemaal en is de hoofdstad van Griekenland. Zo mysterieus als Atlantis is, zo herkenbaar en aanwijsbaar is Athene. Dit lijkt me een goed beginpunt. Ik gebruik de vertaling van Benjamin Jowett uit 1892 om de reden dat hier geen copyrights op zitten. Overigens maakt het niet zoveel uit, ik mag citeren en de vertaling van klassiekers hoef ik strikt genomen niet in de literatuurlijst te vermelden. Opvallend is het dat Plato's verhaal zo ver terug in de tijd begon, 9000 jaar eerder of vanuit ons perspectief 11.400 jaar eerder, wat nog steeds een afgerond getal is. In de Bijbel werd Athene pas aan het eind genoemd. In Handelingen 17 lezen we waar de heidense brouwsels van een hemelse madam Mikmak op Europese bodem toe geleid hebben. De apostel Paulus die tot dan toe keurig volgens de regels het Bijbelse werkgebied van Israël ontgonnen had, wist niet wat hij in Athene aantrof. De stad was vol met afgodsbeelden, meer dan met inwoners. Het geeft te denken dat Paulus deze afgodsbeelden nadrukkelijk noemde en Plato niet. Wat ook opvalt is dat Plato's beschrijvingen van Athene en Atlantis nagenoeg dezelfde zijn. Alleen de locaties verschillen. Athene was zelfvoorzienend (Kritias 111), Atlantis ook (Kritias 114). Ene Phoroneus was in Athene de eerste mens. Een stel dat Deucalion en Pyrrha heette overleefde een Vloed (Timaios 22). Op Atlantis was ook een eerste mensenpaar, namelijk Evenor en Leukippe (Kritias 113). Vermeldenswaardig is het dat er opeens een Egyptische godin in het Atlantis epos opdook. Zij was Neith, de godin van de Nijldelta. Zitten we hiermee in het vaarwater van de Bijbelse Exodus? Het zou zomaar kunnen. In Timaios 21 staat dat Neith de Egyptische tegenhanger van Athena was. Athena was de godin van de stad Athene terwijl Neith de godin van Sais was. Neith klinkt ook als "night". In de verhaallijn van Athene is ook verwarring over

overstromingen. Aan de ene kant lezen we dat Deucalion en Pyrrha een vloed overleefden. Thematisch gezien lijkt dit verhaal op de geschiedenis van Noach die met zijn Ark op de berg Ararat landde. In Kritias 112 lezen we over drie overstromingen voor de genoemde vloed van Deucalion. In Timaios 22 lezen we ook dat de mensheid vele malen ten onder ging door water en vuur, wat een populaire gedachte in New Age kringen is. De Bijbel noemt maar één Zondvloed. Er is nog iets: als we op Deucalion en Pyrrha inzoomen dan lezen we in Wikipedia dat ze geen menselijk wezens waren. Deucalion stamde van Prometheüs af die de zoveelste afgod was en Pyrrha's stamboom leidde ook naar een afgod (Deucalion en Pyrrha, z.d.). Hun schip of vlot kwam op de Parnas berg terecht die in centraal Griekenland ligt en aan de afgod Apollo gewijd was (Deucalion en Pyrrha, z.d.). De Bijbelse Noach strandde met zijn schuit duizenden kilometers verderop op de Ararat berg in Armenië. Tussen de beide bergen zit Turkije dat toevallig het zendingsgebied van de apostel Paulus werd. Dat de locaties van de beide schipbreuken zo ver uiteen liggen geeft alvast te denken. Lag Atlantis dan wel op de locatie die Plato noemde? Volgens Britannica was er voor 3000 voor Christus al leven in de brouwerij waar nu Athene is (Ehrlich, B & Vanderpool, 2023). Leven in de brouwerij is iets anders dan een machtige stad Athene die tegen het leger van Atlantis vocht. Bovendien zitten we in 3000 voor Christus voor de Zondvloed toen Athene nog niet bestond. De Britannica heeft het dus mis. De wereld van de voortijd zag er sowieso heel anders uit. En 9000 jaar voor Plato was Adam ook nog niet geschapen. Wat er voor Adam ook op de aarde was, in elk geval geen Athene of Amerika. Ik vermoed dat de 9000 jaar aangedikt is om de geschiedenis van Athene imponanter te laten lijken. De Egyptische koningslijsten hadden hetzelfde doel. Ze gaan tergend ver terug in de tijd om de Egyptische dynastieën meer gewicht te geven. De Griekse Bijbel

die in Alexandrië geschreven werd heeft hier een tik van mee gekregen omdat de tijdsbalk uitloopt ten opzichte van de Hebreeuwse Bijbel.

Nog wat, de stad Saïs werd later de stad van Hagar genoemd. Net als Jeruzalem in Galaten 4:25 zo genoemd wordt. Volgens Plato kwam het Atlantis verhaal Egypte en was het van een priester afkomstig. Het was duidelijk dat het verhaal een mondelinge omweg had gemaakt. Het is de vraag hoe serieus we dit nemen? Volgens het internet was deze priester ene Sonchis. Wie hij ook was, als type leek hij op Melchizedek die de hogepriester van Salem was. Maar als Neith de godin was Sais was terwijl ze de evenknie van de godin Athena van de stad Athene was dan kunnen we stellen dat Athene de stad Jeruzalem probeerde te imiteren. Als we voor Jeruzalem Athene invullen en voor Babylon, Atlantis dan wordt het mysterie al een stuk minder mysterieus.

5 De Bijbelse Wereld van de Voortijd

Wie gaat er winnen, Plato of de Bijbel? Als er echt 5000 jaar voor de schepping van Adam een machtig eiland Atlantis bestond dan hebben we een probleem, nog afgezien van het feit dat Spanje, Amerika en Athene toen niet bestonden, ook niet als hutjes op de hei. Het echte probleem is dat de Bijbel er niets over zegt en dat een machtig eiland Atlantis zomaar met Israël kon concurreren, en nog wel buiten God om. Als ex-atheïst kan ik hardop zeggen dat de Bijbel van A tot Z betrouwbaar is. Het voert te ver om allerlei bewijzen hiervoor aan te dragen. Maar de roeping van Paulus en het Lichaam van Christus dat buiten Israël om gevormd werd en niet langer vanuit de Wet maar vanuit genade functioneert is iets wat geen fantast zou bedenken. En al helemaal niet als we in Efeze 1:4 lezen dat dit Lichaam al voor de nederwerping van de wereld (in Genesis 3:17) uitgekozen was toen God de aardbodem vervloekte. In Efeze 1:3 staat bovendien dat dit Lichaam een hemelse bestemming heeft. In Handelingen 7:55-56 lezen we dat het hier om een andere dimensie gaat en om een hemel die buiten het zichtbare heelal is. Het gaat onze pet te boven hoe dit werkt. En Johannes die zijn evangelie schreef had er moed voor nodig om op te schrijven dat twee vrouwen de eerste getuigen van het lege graf na de opstanding van Jezus waren. Vrouwelijke getuigen telden immers niet mee. Als je toch vrouwelijke getuigen noemde dan moest je echt wel heel erg zeker van de zaak zijn. In 1 Korinthe 15:3-4 noemde Paulus de ruim 500 getuigen die Jezus na de opstanding gezien hadden. Paulus en Lucas waren bovendien intellectuelen. Zij verdeden hun tijd niet met flauwekul. Was de opstanding van Jezus een circusact geweest dan had Paulus geen seconde moeite gedaan om dikwijls met gevaar voor eigen leven en in de vele gevangenschappen waarin hij zat de manuscripten te bewaren. Vervalsers of fantasten hadden het systeem van de

aionische tijden over het hoofd gezien en het woord eeuwig gebruikt, wat door latere vertalers ook gebeurd is. In de Concordante Bijbelvertaling www.scripture4all.org staat dit woord onder andere in Efeze 3:9 en 11. Voor meer bewijs noem ik de boeken van Lee Strobel, *Bewijs Genoeg*, Vittorio Messori, *Wat te Zeggen van Jezus?* Robert (Bob) Evely, *Does God Exist?* En *At the End of the Ages*, Frank Morison, *Who moved the Stone?* En Paige Patric JD Samuels, *The Doctrine of the Eons*.

Aion/aionen en toledot

Plato moet dus goed beslagen ten ijs komen om Atlantis meer gewicht in de schaal te geven dan Genesis 1. De vijf aionen in de Bijbel die de tijdschaal van de schepping in vijf tijdperken indelen zijn uniek in de literatuur. Bij elke aion hoort een bepaalde wereldorde. Zo kunnen we vaststellen wanneer Atlantis Bijbels gezien wel of niet kon bestaan. De vijf aionen schijnen overeen te komen met de indeling van de Tabernakel van Mozes, dan wel met de Tempel van koning Salomo. De vijfde en laatste aion zou dan met het heiligste heiligdom corresponderen en de eerste aion met de legerplaats buiten de Tabernakel. De eerste aion duurde kort en eindigde in Genesis 3:17 toen God nadat Adam en Eva van de Vrucht van de Boom van Kennis gesnoept hadden, de bodem vervloekte. Een abrupte markering in Gods plan kondigde de tweede aion aan. Daarnaast kent de Bijbel nog een ander speeltje, de Toledot. Dit zijn geschreven geslachtsregisters die van Adam tot en met Jozef na de Zondvloed lopen. Adam was de eerste schrijver en de getuigenissen in Genesis werden als een fakkel aan Noach, Terah, Abram, Izaak, Jacob en Jozef door gegeven. Ter vergelijking, het Atlantis verhaal was mondeling doorgegeven. Op de website van Goedbericht staat een link naar meer uitleg over de toledot van P.J. Wiseman, *Creation Revealed in six Days*.

Genesis

In Genesis 1:9-10 lezen we dat de aarde één grote landmassa was die door een oceaan omringd werd. Er waren dus geen eilanden en er was ook geen Amerika of Spanje zoals Plato beweerde. In Genesis 1 en 2 lezen we over Gods scheppingen met als klapstuk de mens. Adam was de eerste mens. Hij was niet geboren maar door God uit een homp klei geschapen. God blies er zijn geest in en een levende Adam was een feit. Dat de mens kan ademen en een constante lichaamstemperatuur van 37 graden heeft, geeft aan dat er een mysterie van een levendmakende geest in ons huist. Dan kunnen we het iets beter snappen als Paulus in 1 Korinthe 15:3-4 beweert dat we een update van de geest van Christus krijgen. Een Bijbelse tijdlijn vindt u nogmaals hier, goedbericht.nl/category/chronologie/

In Genesis 3 kroop een Poseidon achtige serpent de Tuin van Eden binnen om Eva het hoofd op hol te brengen. Ze zou tegen de regel van God in toch van de Boom van Kennis eten die in de Tuin stond, naast ook de Levensboom die een schaduw van Jezus was. Adam en Eva kunnen we niet met de eerste bewoners van Atlantis vergelijken, Evenoor en Leukippe die immers geen menselijke voorouders hadden. Maar de serpent leek veel meer op Evenoor en Leukippe. Ook Kleito en koning Atlas waren geen menselijke wezens maar nazaten van Poseidon. Poseidon klinkt als PoseiDan met een verwijzing naar de stam van Dan die in Genesis 49:17 een serpent genoemd werd. Deze serpent, de “nachash” was van meet af aan blijkbaar koperkleurig omdat Mozes later een koperen slang had (Numeri 21:8-9). We zitten dan dichtbij het aurichalcum van Atlantis. In Genesis 49:17 werd de serpent ook met de bodem en het bijten van een paard in verband gebracht. Dit waren de elementen in Plato’s Atlantis verhaal. De bodem correspondeerde met de modder die de Straat van Gibraltar blokkeerde. Het paard in 49:17 klonk als de

paarden voor het standbeeld van Poseidon dat in de tempel op Atlantis stond (Jowett, vert. 1892, Kritias 116). In Jesaja 65:25 en Micha 7:17 lezen we verdere verwijzingen naar de aurichalcum kleurige slang en de bodem die in het Atlantis verhaal uit modder bestond. Nachash was in het Babylonisch met ‘messing’ of ‘koper’ vertaald (Bullinger, z.j.-a, bijlage 19) waarmee de serpent op het reflecterende aurichalcum van Atlantis leek. In Genesis 3:17 vervloekte God de aardbodem, wat mogelijk het einde van de eerste korte aion was.

In Genesis 4 lezen we over de Stad van Henoch die door Kain gebouwd was en aan zijn zoon Henoch was opgedragen. Er vond koperbewerking plaats en er waren herdersfluiten. Blijkbaar was er zoiets als vrije tijd en had deze generatie er lol in om muziek te maken. De Stad van Henoch ademde de sfeer van Atlantis.

In Genesis 6 lezen we over de Zonen van God die een soort buitenaardse wezens waren en de aardse vrouwen verkrachtten uit wie reuzen – nefilim – geboren werden. Daarop kondigde God de Zondvloed aan die de Frankensteins weg zou spoelen. Deze Zondvloed was globaal want volgens Genesis 7:19-20 stonden de hoogste bergtoppen onder water. Als de Zondvloed regionaal geweest was dan had Noach geen hele grote Ark hoeven te bouwen. Hoe kwam Noach in de Wereld van de Voortijd aan alle planken, gereedschappen, schroeven en spijkers voor de bouw van de Ark? Geen idee, maar de Ark kwam er. Overigens lijkt het Parthenon in Athene met de tempel van Athena samen met de Akropolis heuvel eronder ook op de Ark van Noach.

6 Na de Vloed

De Ark strandde op het Ararat gebergte, ver van de Parnas berg in Griekenland waar Deucalion en Pyrrha met hun boot strandden. De vaste landmassa van voor de Vloed was uiteen gereten tot verschillende continenten die afgewisseld werden door zeewater. De beide Amerika's, Australië en de Zuidpool waren nieuwe bakens in deze wereld van na de Vloed. Atlantis paste al een stuk beter in deze wereld dan in de Wereld van de Voortijd. Dan moesten we de fixatie op die 9000 jaar voor Plato wel met een korrel zout nemen.

Honderd jaar later was de nieuwe generatie al naar het zuiden afgezakt waar ze een rivier tegenkwamen die ze dezelfde naam gaven als een rivier in Genesis 2:14, te weten Eufraat. Hier probeerde de nieuwe generatie onder de leiding van ene Nimrod een trappiramide – migdol – te bouwen. In hoofdstuk 11 lezen we dat er ook al asfalt gebruikt werd. De locatie werd Babel genoemd en was een Atlantis in wording. De trappiramide was de blauwdruk voor de latere piramiden in Egypte.

In Genesis 14:1-3 zitten we in de tijd van Abram en Lot en lezen we over de eerste oorlog die nog met boksbeugels en zwerfkeien werd uitgevochten. De oorlog van Atlantis kon dus niet eerder plaatsvinden. In Genesis 14:5 lezen we weer over de nefilim reuzen en tevens over een afgod die Astoreth heette. Eén van de nazaten van Ham die Kanaän heette was mogelijk besmet met nefilim dna. Hij was in Genesis 9:25 niet voor niks vervloekt. In Genesis 20 komen we in de Gaza strook in een stad die Gerar heette een Abimelech tegen, een Filistijns opperhoofd. De Filistijnen kwamen van Kreta zodat we mogen aannemen dat ze zeewaardige boten hadden, tenzij ze heel goed konden zwemmen. Dat laatste mogen we trouwens niet uitsluiten als we met Nefilim Filistijnen te maken hebben. Waren deze Filistijnen

de Faiaken in de Odysseus (Heubeck in Louden, 2011, p. 235, Od. 7.10)?

Jacob en Ezau

Tweeduizend jaar na de schepping van Adam en 349 jaar na de stranding van de Ark op de berg Ararat werd Abram geboren, later bekend als Abraham. Abram trok met zijn vader, Terah, zijn vrouw Saraï en met zijn neef, Lot vanuit Ur naar Haran. God gaf Abram hier de opdracht om naar Kanaän te trekken, het land dat wij Israël noemen. Abram en Saraï kregen twee zonen, Isjmaël en Izaak. Isjmaël was bij de dienstmeid Hagar verwekt, Izaak was een goddelijke belofte aan Abram en Saraï toen ze op hoge leeftijd waren (Genesis 15:3-4; Genesis 17). In verband met Atlantis is het belangrijk dat Saïs de stad van Hagar genoemd werd maar het huidige aardse Jeruzalem in Galaten 4:25 ook. Isjmaël was de stamvader van de arabieren en informeel van de moslims. Izaak werd door een godswonder uit Saraï geboren toen ze 99 was (Genesis 21). Blijkbaar hadden zij en Abram een verjongingskuur ondergaan want zowel Faraο als de Filistijnse Abimelech probeerden haar te kapen. Uit Izaak en Rebekka werden later Jacob en Ezau geboren (Genesis 25:26). Jacob was de stamvader van de Israëlieten. Ezau werd net als Kaïn zwerver (Genesis 27:39-40) en stichtte Edom (Genesis 25:30). Ezau was net zo'n type als Kaïn, Nimrod en Isjmaël. In de tegenstelling tussen Jacob en Ezau herkennen we het dualisme van Atlantis met de beide Zuilen van Hercules. De hoofdstad van Edom in Jordanië werd in de Bijbel Rekem (Jozua 13:21) en Sela genoemd (Psalm 84:4, 2 Koningen 14:7, Schriftwoord.nl vert.). Sela werd ook in Jesaja 16:1 genoemd. Edom was tevens Uz, het land van Job (Klaagliederen 4:21 in Gibson, 2011, p. 63). Hier woonden de Nabateeërs. Deze Nabateeërs waren de nazaten van Nabot in 1 Koningen 21. Ze werden ook het volk van Thamud genoemd (Gibson, 2011, p. 137). Volgens Dr. John Healy waren

de Nabateeërs en het volk van Thamud dezelfde volken (Healy in Gibson, 2011, p. 138). Ook in Soera 7:73-79 wordt het volk van Thamud gelijkgesteld aan de Nabateeërs (Pickthall in Gibson, 2011, p. 139). In Soera 7:74 lezen we over “Ad”, dat evengoed Uz als Atlantis kon zijn. De naam Edom zit ook verpakt in de naam Mohammed. Thamud klinkt als Mohammed (Rosenthal in Shamoun, z.j.-b, onderste 10 alinea’s). We lezen er ook “Ud” of Uz in. Thamud was waarschijnlijk Edom. In Numeri 25:3,5 en Psalm 106:28 (Scripture4all.org, vert.) komen we de letters “zmd” in combinatie met Baäl-Peor tegen. Ik ken een beetje Perzisch en daarom snap ik dat Samad ook in Soera 112:2 genoemd wordt (Al-Tabari in Shamoun, z.j.-b). Allah Samad betekent hier, Allah, ‘de Eeuwige Vluchteling’ (Quran.com). Maar vooral dat laatste woord ‘Vluchteling’ is lastig om er handen en voeten aan te geven. Of werd er “zwerper” mee bedoeld, zoals Ezau een zwerper was? Volgens andere vertalers betekende het woord ‘absoluut’ in de zin van zelfredzaam (Ali & Razi in Shamoun, z.j.-b, halverwege de tekst). Dan komen we in de buurt van Atlantis dat alles in overvloed had en zelfredzaam was (Plato, Jowett, vert. 1892, Kritias 114).

Volgens Plato kwam het Atlantis verhaal uit Egypte (Jowett, vert. 1892, Kritias 113). Maar hoe kwamen de Egyptenaren aan het verhaal? Hadden zij het van de Hyksos uit Edom verkregen? Er waren Hyksos koningen in Egypte. Hun hoofdstad was Avaris (Van der Land, 2008, p. 30). Als de Hyksos de Edomieten waren (Gibson, z.j.), dan wordt de oorsprong van het Atlantis verhaal ons duidelijk. De Hyksos introduceerden ook paarden in Egypte (Van der Land, 2008, p. 94). In Genesis 47:17 worden paarden voor het eerst genoemd. Waren er voor die tijd geen paarden? Vast en zeker wel, maar ze werden vanaf nu voor de strijd gebruikt. Een andere uitleg is dat Job als eerste paarden voor

oorlogsvoering gebruikte (Job 39:18-25). Zeker met Job zitten we in Edom. Atlantis had mogelijk een Edomitische oorsprong. Dat een Edomitisch Atlantis verhaal in Egypte terecht kwam, was dus niet zo vreemd. Maar hoe was het Atlantis verhaal in Edom terecht gekomen?

- *We zullen nog zien dat we verder moeten speuren en in Dedan terecht gaan komen.*

Petra in Edom had als trefpunt en handelsroute van allerlei religies en volksstammen zeker een Atlantis aura over zich. In Petra is ook een tempel van de Gevleugelde Leeuwen. In deze tempel staat een beeld van Allah's dochter Al Uzza. Het beeld lijkt redelijk op het Gezicht Op Mars in het Cydonia Mensae gebied. In 2020 verscheen er in de woestijn van Utah (Uzzah) een monoliet. Het decor van de rotsen rondom de monoliet leek perfect op Petra. Een stad in de buurt heet Moab, net als bij het echte Edom. Bij nader inzien waren er sterk geërodeerde sculpturen van dieren in zichtbaar (Morgan, 2020). Wie had deze beelden midden in de kurkdroke woestijn uitgehakt en was de afzender dezelfde die de monoliet hier geplaatst had? In de Bijbel werden deze monolieten Asjerahpalen genoemd.

Job

Edom had volgens *Genesis* 36:33 een koning die Jobab heette en bovendien een zoon van Zerah was. Wat nu als Job deze koning was (Gibson, 2011, p. 64)? Job was immers een persoon van status (*Job*: 1:1-3; 29:2, 7-9, 21-24 in Gibson, 2011, p. 62). Zerah was een zoon van nota bene Ezau (*Genesis* 36:13). In dat geval was Job alias koning Jobab een kleinzoon van Ezau. In *Job* 26:5 lezen we een lastig vers over de refaïm die beneden de wateren tabernakelen. De vers is weleens op Atlantis toegepast maar het is erg onduidelijk wat ermee bedoeld wordt. In

Openbaring 20:13 staat iets vergelijkbaars. Misschien gaat het hier om de omgekomen Nefilim reuzen die tijdens de Zondvloed omkwamen. Job was ook een profeet en voorspelde voor de Eindtijd een (korte) ijstijd (Job 38:22-23). Hoe ik dit met Openbaring 16:8-9 moet rijmen, weet ik op dit moment niet. Volgens deze passage wordt het juist heel erg warm op aarde.

Hemelpilaren

In *Job* 26:11 staat dat de Hemelpilaren schudden. Het is een typische vers die niet over Atlantis gaat maar waar we Atlantis wel op kunnen projecteren. De beide Zulen van Hercules schudden door net zo'n aardbeving die Atlantis in zee deed zinken. Het is duidelijk dat het hier niet om een gangbare aardbeving ging. In *Job* 26:11 echter, kwam het land door deze beving uit het water omhoog (zie ook: *Job* 38:8-11; *Psalm* 74:13; 104:6-9 en *Jeremia* 5:22).

Klimaat op hol

Het boek *Job* levert ons een aantal ooggetuigenverslagen van de klimatologische rampen op die de wereld in zijn dagen teisterden. Er kwamen nogal wat ijs, sneeuw en hagel in voor (*Job* 1:19; 12:24-25; 14:18-19; 15:28; 24:7-8; 30:3-8; 37:9-12; 38:29-30). *Job* 30:3-8 suggereert dat de generatie van *Job* met een enorme ramp te maken had. Er worden tornado's in genoemd die de huizen verwoestten. In *Job* 24:7-8 wordt de dakloosheid genoemd van de mensen die door de natuurrampen ontheemd waren geraakt. Wij noemen hen onterecht grotbewoners. Waar moesten ze anders schuilen? Het klimaat was door de Zondvloed duidelijk ontregeld geraakt.

Morgensterren

In *Job* 38:7 werden de Bni'Elohim, Zonen van God en tevens de Morgensterren genoemd. Ze juichten toen God de hemel en

aarde grondvestte. Dit doet ons ook weer denken aan *Job* 26:11 toen de hemelpilaren schudden bij het scheiden van land en zee. In *Psalms* 148:1-5 werden de morgensterren indirect genoemd. Dat schudden van de hemelpilaren past goed bij de aardbeving die Atlantis kopje onder stuurde. Zonen van God en Morgensterren konden zomaar foutief vertaald worden met Lucifer of met Atlas van Atlantis. Het woord “eill” in Jesaja 14:12 dat foutief met Lucifer vertaald was, lezen we echter niet in *Job* 38:7. In *Job* 38:8-11 staat zelfs dat God de zee met dubbele deuren afschermdde. Geen idee of dit een metafoor en ik heb nog nooit een dubbele deur bij de zee gezien maar ik ben bereid om het letterlijk te geloven. In *Psalms* 74:13; 104:6-9 en *Jeremia* 5:22 lezen we over Atlantis achtige taferelen.

Monsters

In *Job* 40:15 werd de Behemot genoemd. De consensus onder christenen is dat dit een dinosaurus was. In *Job* 3:8 en 41:1 werd de draak alias Leviathan genoemd en verder in *Psalms* 74:14, 104:26 en in Jesaja 27:1. In Openbaring 13:11 werd de draak ook weer genoemd. In Openbaring 12:3 staat dat hij 7 koppen en tien horens had. Die tien horens zullen op de tien koningen van de Eindtijd betrekking hebben. In Daniël 7:7-8 lezen we ook zoiets.

On en Anu

Eén van de zoons van Jacob was Jozef. Zijn broers verkochten hem aan een karavaan uit Midjan die hem aan Egypte verkocht. Hier kwam Jozef eerst in de bajes terecht en later aan het hof van Faraó nadat hij een droom van Faraó had uitgelegd. Tijdens een periode van hongersnood kwamen zijn broers langs om graan te kopen. Nu was er weer contact en zijn vader, Jacob kon zijn geluk niet op toen hij ook naar Egypte kwam en Jozef zag

(Genesis 46:28-30). Farao was behoorlijk onder de indruk van niet alleen de leeftijd maar ook van de wijsheid van Jacob.

De stad On in Egypte in de tijd van Jozef, genoemd in *Genesis* 41:45 was Heliopolis en betekende “zon” (Schriftwoord.nl uitleg). Heliopolis maakte samen met Migdol deel uit van de vijf plaatsen die de Egyptische Pentapolis genoemd werden en met de vijf tweelingkoningen van Atlantis resoneerden. De naam On was mogelijk een verbastering van de Babylonische afgod Anu. Anu was een zoon van Ansjaar die in Soera 9:117 in de Koran genoemd wordt. Ansjaar was ook identiek aan Marduk (Wiseman, D.J., 2004, p. 71). In *Lucas* 2:36-38 werd de profetes Anna genoemd. Anu werd ook wel de stamvader van de mythische Anunnaki genoemd. In Babylon was hij de god van de hemel.

7 Exodus

De profeet Mozes was de centrale figuur in het boek Exodus. Mozes schreef en redigeerde de eerste vijf boeken van de Bijbel (Van der Valk, 1930, p. 17). Net als Jozef maakte Mozes ook een duizelingwekkende start. De Israëlieten waren slaven in Egypte. Ze moesten onder andere de piramiden en de sfinx bouwen. En ze vermenigvuldigden zich snel. Farao gebood daarop alle geboren jongens in de Nijl te gooien (Exodus 1:15-23). De moeder van Mozes legde het kind in een biezen mandje van Papyrus in het riet bij de Nijl (Exodus 2:1-3). Miriam, de zus van Mozes bleef op afstand staan kijken. Uitgerekend de dochter van Farao vond de biezen mand. Ze besloot het kind te houden en het aan het hof op te voeden. De mysterieuze andere vrouw die alles zag, namelijk Miriam kende nog wel een goede vroedvrouw voor Mozes. Dit was uiteraard zijn moeder. Zu werd Mozes door zijn moeder opgevoed maar dan wel aan het Hof van Farao. In de Exodus periode begon de connectie met Atlantis serieuzer te worden. Allereerst al de vele afgoden die Egypte teisterden. Ra, Isis, Osiris en Horus vallen meteen op. De tien plagen die God vanaf Exodus 7:14 op Egypte afstuurde waren tegen deze afgoden gericht maar merkwaardig genoeg niet per sé tegen Neith.

Osiris-Ausar

In de naam van de Egyptische afgod Osiris lezen we de letters Ris als een verbastering van Ra die de zonnegod was. Op de zogenaamde Turijn Papyrus staan lijsten met Egyptische koningen en afgoden. In deze Papyrus werd Osiris ook Ausar genoemd. Dan is er de zogenaamde “Palermo Steen” waarin ook ‘Ausar’ genoemd werd. Deze steen was in Egypte gevonden maar ligt thans in een museum in Palermo. En zo komen we ergens. Dan was er de schrijver Firas Al-Sawah die in zijn boek

First Adventure of the Mind, Ausar een Amoritische afgod noemde (Al-Sawa in Hanna-Fatuhi, 2012, p. 136). Ausar zou voor de Amoriëten bovendien een kopie van Marduk in Jeremia 50:2 zijn (Al-Sawa in Hanna-Fatuhi, 2012, p. 136). In 1 Samuël 7:14 wordt de indruk gewekt dat deze Amoriëten identiek aan de Filistijnen waren. Ausar zou dan identiek zijn aan de afgod Dagon. Dus wie was Ausar? Hiervoor moeten we naar Assyrië. (Jawel) Babylon lag aan de Eufraat terwijl Assyrië aan de Tigris lag. De hoofdstad van Assyrië was Ninivé (Mosoel, Irak) waar de hekserij ontstond (Nahum 3:4). Maar de afgod Assur was aan een gelijknamige stad, Assur in Assyrië verbonden. Hij werd zelfs de 'personificatie' van de stad genoemd (Black & Green, 2014, p. 37, par. Assur). Deze afgod Assur was in Assyrië de vervanger van de Babylonische afgod Marduk (Black & Green, 2014, p. 177, par. Tiamat's creatures). Ook D.J. Wiseman noemde Ausar identiek aan Marduk (D.J. Wiseman, 2004, p. 71). En in tablet 7 van de Enoema Elisj lezen we dat Ansjaar alias Ausar dezelfde afgod als Marduk van Babylon was (Enuma Elish, King, vert. 1902). Ansjaar duikt ook in Soera 9:117 op. In de naam Ansar lezen we ook de naam van de gevangenis 'Saru' waarin Jozef zat (Yahuda in Yahuda, 1935, p. 5). De afgod Ausar had tenslotte een metgezel die Sherua heette (Saggs, 1966, p. 344). Deze naam leek niet alleen op de naam van het eiland Scheria (Odyssee 6, Butler, vert. 1900). Maar ook leek de naam Sherua op de Bijbelse naam Seir en het woord Soera. Zoals gezegd klinken Ausar en Assur als "Arthur", u weet wel de legendarische koning van het eiland Avalon dat ook al op Atlantis leek. Avalon klonk bovendien als Babylon. Atura was het Chaldees voor berg (Hanna-Fatuhi, 2012, p. 147). Arthur was dan identiek aan Atlas. Ene Chevalier Emerys had ook al bedacht dat Osiris en Ausar op de naam Arthur leken (Emerys, 2007, p. 23).

De connecties met Babylon zijn er zeker. Osiris werd Ausar of Asari genoemd (Laukens, 2015). De naam ‘Asari’ dook in tablet 7 van de Enoema Elisj op waar hij ook weer Marduk genoemd werd (Enuma Elish: The Epic of Creation, King, vert. 1902). In dezelfde tablet werden Asaru en Nibiru (Babylon?) genoemd. De oorsprong van Osiris zullen we dus zeker in Assyrië en Babylon vinden. En Assur werd ook ‘Ansaar’ genoemd die ‘de vader van Anu’ was (Black & Green, 2014, p. 38, par. Assur).

Piramide en Sfinx

Over de Grote Piramide van Gizeh doen de wildste verhalen de ronde. Ze zouden vele duizenden – zo niet tienduizenden – jaren geleden door Anunnaki gebouwd zijn. De mensen die dit verkondigen hebben doorgaans nooit van de aionische tijden in de Bijbel gehoord. Volgens Gary M. Matheny die zijn klassieker *Exodus* schreef, zijn de piramide en sfinx veel jonger dan gedacht. Al in Exodus 14:2 werd de Grote Piramide als het vertrekpunt van de Exodus “migdol” genoemd, terwijl de sfinx Baäl Tzafon – de Heer van het Noorden – genoemd werd (Matheny, 2011-a, p. 138). Meer passages waarin migdol genoemd werd zijn, Exodus 14:2, 30:6; Numeri 33:7; Jeremia 44:1; 46:14 en Ezechiël 29:10. De Perzen noemden Baal Tzafon, Ahura Mazda (Sauer, 1940, p. 208). Allen aanbaden dezelfde afgod (Sauer, 1940, p. 208). In Spreuk 34 van *het Egyptische Dodenboek* staat dat de Cobra op het voorhoofd van de ‘Eeuwige’ schitterde (Geru, 2003). Inderdaad heeft de Sfinx een Cobra in het voorhoofd gegrift (Matheny, 2011-a, p. 142). Deze Cobra was de alter ego van de Python Geest in *Handelingen* 16:16. De sfinx alias Baäl Tzafon was dus de eeuwige. In *Genesis* 28:14, *Exodus* 26:20, 35; *Job* 26:7 en *Psalms* 48:2 betekent Zafon, ‘noorden’. Zodat Baäl Tzafon ‘Heer van het noorden’ betekent (Strong #6828 in Matheny, 2011-a, p. 137, 143). Was Baäl-Zafon dezelfde personage als de Koning van het

Noorden die in *Daniël* 11:40 genoemd wordt? In *Jeremia* 1:14-15 werd hij de Heer van het noorden genoemd. Misschien wel. Sommigen merkten op dat de sfinx sporen van verticale erosie vertoont. Deze zou door plaag 7 veroorzaakt kunnen zijn. Behalve dat het onvoorstelbaar hard hagelde, regende het ook hard (*Exodus* 9:33-34 in Matheny, 2011-a, p. 162).

Tichelstenen

In *Exodus* 1:14 en 5:7 doken de tichelstenen weer op. We waren ze al eerder tegengekomen toen de Migdol in Babel gebouwd werd (*Genesis* 11). We hadden gezegd dat deze Migdol een ziggoerat was. In Egypte werden ‘tichelstenen’ gebruikt voor ‘het bouwen van huizen’ en regeringsgebouwen’ (Van der Valk, 1930, p. 161). Voor de piramiden werden ‘graniet’ en ‘basalt’ gebruikt (Van der Valk, 1930, p. 161). Er zijn ook Egyptische afbeeldingen bekend van de klus waarbij tichelstenen gemaakt werden (Van der Valk, 1930, afbeelding p. 246). Deze tichelstenen waren gemaakt van ‘riviermodder’, ‘stukjes steen en gehakt stro’ (Van der Valk, 1930, p. 246-247). Farao wilde het de Israëlieten zo moeilijk mogelijk maken. Er waren zelfs tovenaars in omloop (*Exodus* 7:11), onder wie Jannes en Jambres die vast en zeker een rol hadden gespeeld bij het ontwerp voor de piramiden (2 *Timotheüs* 3:8). Verder weigerden ze een poot uit te steken om de Israëlieten te helpen (Elshout, 2018-m; Elshout [phtaloblauw], 2018-n, 14:32). Volgens de geschiedschrijver Herodotus had men ‘tien jaar nodig’ om de stenen te bewerken waarna men in de volgende tien jaar de bouw voltooide (Wiseman, P.J. 2004, p. 36). De bouwmeesters hadden kennis van ‘astronomie’ (en bouwkunst) die onze kennis evenaarde (Wiseman, P.J. 2004, p. 37). Volgens een andere voetballer die Diodorus heette, werkten er ‘driehonderdduizend mensen’ (slaven) aan de bouw van de piramiden (Wiseman, P.J. 2004, p. 36). Er zijn ook papyrus rollen gevonden waarin de ‘Apiroe’ –

Hebreeërs – genoemd werden (Alexander & Alexander, 2002, p. 156). Een aantal zaken uit *Exodus* 5:7 wordt in deze rollen genoemd zoals het ‘sjouwen’ van ‘stenen’, een ‘dagelijkse quotum stenen’ die gehaald moest worden en zelfs werden de bijbehorende ‘ambtenaren’ genoemd (Alexander & Alexander, 2002, p. 156). In Thebe zijn ‘werkschema’s’ gevonden (Alexander & Alexander, 2002, p. 156).

Uittocht

De Uittocht van de Israëlieten uit Egypte is een bijzonder verhaal en een Gods wonder. Zoiets gebeurt normaal gesproken in overleg tussen de beide partijen. Op dit moment overleggen Israël, Qatar en Hamas over de vrijlating van de gijzelaars in Gaza. God heeft geen tijd voor eindeloos geklets. Eerst verhardde hij het hart van Farao (*Exodus* 4:21; 7:3). Waarna hij de Israëlieten eerste met tien plagen en vervolgens met luid gedonder en geraas bevrijdde. In *Exodus* 14:2 en *Numeri* 33:7-8 komen we beschrijvingen van de route van de uittocht tegen. Pi-Hahirof keek uit op Baäl-Zafon. In *Numeri* 33:7 staat dat de Israëlieten zich voor Migdol legerden. In *Exodus* 14:2 staat ook zoiets. Wat kon deze Migdol anders zijn dan de Grote Piramide? We hadden al gezien dat het woord “migdol” in *Genesis* 11 voor de Ziggoerat van Babylon gebruikt werd. De Migdol was op zijn minst een toren (Strong #4024 in Matheny, 2011-a, p. 137). De Migdol bij Gizeh wordt verder genoemd in *Exodus* 14:2, 30:6; *Numeri* 33:7; *Jeremia* 44:1; 46:14 en *Ezechiël* 29:10. In *Genesis* 35:21 lezen we ook over een toren die volgens Frederic William Farrar vlakbij de geboortegrond van Jezus in Bethlehem stond (Farrar, 1874, p. 25). De route van de Exodus ging door de Nijldelta en niet door de Rode Zee of de Golf van Aqaba. Riet groeit niet in zout water. In Jesaja 11:15-16 werd de ‘tong’ van de ‘Egyptische Zee’ genoemd. Dit was de Nijldelta (Matheny, 2011-a, p. 155, 160).

Farao kwam met 600 strijdwagens en paarden achter hen aan (*Exodus* 14:9). En dus niet met tienduizenden strijdwagens zoals in het Atlantis verhaal. Mozes wees met een toverstaf naar de zee die door een oostenwind drooggelegd werd, waarna de Israëlieten de oversteek waagden (*Exodus* 14:22). Farao ging er met zijn leger achteraan maar hij had beter moeten weten. Om te beginnen raakten de karren vast in de “modder” (*Exodus* 14:25). En Mozes die inmiddels de overkant had bereikt wees opnieuw met zijn toverstaf naar de zee. Nu kwam het water razendsnel terug. Dit had Farao kunnen weten. Domme Farao. Zijn leger verdween met de vele paarden en karren in de golven (*Exodus* 14:28; 15). In *Psalms* 18:7-15, *Nahum* 1:3-5 en *Habakuk* 3:8 werd naar *Exodus* 14:28 verwezen. In *Habakuk* 3:8 werd Yhwh als een stormgod beschreven die op een paard met een strijdwagen over de golven raasde. Farao ging net als koning Atlas in de golven ten onder. In *Exodus* 15:8 en *Psalms* 77:16, 19 lezen we dat God niet alleen Farao overwonnen had maar ook de chaoswaters (Anderson, 1987, p. 128-129). De Exodus was een schepping die in het heden plaatsvond om de staat Israël te vormen. God werkt van schepping naar schepping (Anderson, 1987, p. 131).

Hier hebben we een beeld van koning Atlas van Atlantis die in de golven omkwam. In het *Lied van de Zee* in Exodus 15, ook wel het *Lied van Mozes* genoemd lezen we nogmaals over dit Atlantis moment. Ook al omdat de Uittocht met donder en bliksem gepaard ging, (*Psalms* 77:17-20). Het moet een zeer indrukwekkend schouwspel zijn geweest waarbij de piramiden oplichtten (Matthey, 2011-a, p. 177). Dit spektakel was ook bedoeld om indruk op de omringende volken te maken, opdat ze de God van de Israëlieten leerden kennen (*Psalms* 106:7-9 in Matheny, 2011-a, p. 178). Inderdaad kende de latere hoer Rachab in Jozua 2 de geschiedenis van de Exodus.

Als de Uittocht in het jaar 2500 na de schepping van Adam was dan waren de piramiden in 1500 voor de steniging van Stefanus gereed, ofwel in 1470 voor de geboorte van Jezus. Alle hypothesen over buitenaardsen die de piramiden tienduizenden jaren eerder gebouwd hadden kunnen de prullenbak in. De hele wereld van de Voortijd was weggevaagd (2 Petrus 3:6), dus ook eventuele piramiden. Maar in de hoofdstukken van Genesis voor de Vloed lezen we niks over piramiden.

Bewijs voor de Exodus

In de Leiden Papyrus 348 uit Thebe worden de ‘Apiru’ genoemd (Abbott, z.j.). Waren zij de Hebreeërs? In een soortgelijk Egyptisch document dat Ipuwer heet en in het Rijksmuseum van Oudheden in Leiden bewaard wordt, worden ‘gebeurtenissen’ genoemd die overeenkomen met de plagen in Exodus 7-13 (Leiden Papyrus #344 in Matheny, 2011-a, p. 166). Deze #344 Papyrus werd in 1909 door Alan Gardiner vertaald. Op de pagina’s 168-171 worden de overeenkomsten uitgewerkt (Matheny, 2011-a). Zo lezen we in hoofdstuk 2 van de #344 Papyrus dat het water van de Nijl in bloed veranderde, net als in Exodus 7:20-21 en Psalm 105:29 (Matheny, 2011-a, p. 168). Een andere schrijver zette de overeenkomsten tussen de #344 Papyrus en de plagen in Exodus in een kolom. U ziet de overeenkomsten nog duidelijker (Becher, z.j.).

Drie overstromingen

In deze #344 Papyrus staat ook iets in over drie ongewone overstromingen van de Nijl (Matheny, 2011-a, p. 167). Dat het om ongewone overstromingen ging, blijkt uit het feit dat ze grondig waren. Na afloop kon er niet geogst worden. En de wegen stonden onder water. Dit gebeurde bij elke overstroming maar in dit geval was het duidelijk onverwacht gebeurd (Matheny, 2011-a, p. 172). Hebben we hier de drie vloed in

Kritias 112 en Timaeus 23 (Plato, Jowett, vert. 1892) gevonden (Elshout, 2018-f; Elshout, 2018-k; Elshout [phtaloblauw], 2018-l)? Drie vloedden die met de drie piramiden en de drie-eenheid corresponderden. Volgens Plato was Neith de godin van de Nijldelta en dezelfde als Athena (Plato, Jowett, vert. 1892, Timaeus 21). De drie genoemde vloedden moesten dus wel in Plato's Atlantis Epos terechtkomen. De drie overstromingen in Kritias 112 werden met de grote vloed van Deucalion in verband gebracht. Te gemakkelijk was Deucalion telkens met Noach vergeleken. Aangezien we met de drie overstromingen in de Nijldelta zitten, koppel ik Deucalion eerder aan de Sfinx, aka Baäl-Tzafon (Elshout [phtaloblauw], 2018-l, 20:43).

Meer bewijs

Dan is er in het Staatsmuseum in Berlijn een stuk steen te bezichtigen dat door het leven gaat als de 'Berlin Pedestal', nummers 21687 en 21688. In deze steen worden de namen van Israël, Asjkelon en Kanaän genoemd (Van der Veen, Theis & Görg, 2010, p. 18, par. Can It Be (Biblical) Israel?). Verder is er nog de Merneptah Stele waarin naar Israël verwezen werd (Merneptah Stele, z.j.; Van der Land, 2008, p. 38). De stèle werd in de Egyptische stad Thebe ontdekt en staat thans in het museum in Caïro. In het Hebreeuws betekent Theba 'Ark' en 'Woord' (Vanham, 2010). In Genesis 6:14 en Exodus 2:3 komen we deze betekenis tegen (Scripture4all.org). Jezus was ook het Woord van God (Johannes 1:1, 2, 14 in Vanham, 2010).

In een stèle uit Beth-Sean is de overwinning van Faraó Seti I op de 'Habiroe' gekerfd (Van der Land, 2008, p. 40). Deze Habiroe waren vast en zeker de Hebreeërs. De Habiroe werden ook in de Armana brieven genoemd die in Kanaän gevonden waren. De Habiroe waren duidelijk een bedreiging voor de heersers van Kanaän (Van der Land, 2008, p. 64). En laten we eerlijk zijn:

zijn de drie grote piramiden van Gizeh niet de ultieme grafstenen van de Exodus? Waarom zouden we langer naar karren van Farao zoeken als we drie reusachtige bouwwerken hebben. Overigens: de drie piramiden van Gizeh – en de vele piramiden elders zoals in China – zullen de aardbeving in Openbaring 16:18 niet overleven. Geen steen zal op de andere blijven (Mattheüs 24:1-2). De piramiden zal hetzelfde lot beschoren zijn als Jeruzalem dat door Titus verwoest werd.

Modder

De maangod Sin die ook in Babylon een bekende was, had ook in Egypte wortel geschoten en zelfs in Turkije. De naam van de Sinaï woestijn kwam van Sin. De Israëlieten kwamen in de wildernis van Sin terecht (*Exodus* 16:1). In het Hebreeuws betekent sin, ‘klei’ (Matheny, 2011-a, p. 240). Het Arabische woord ‘Teen’ betekent modder (Matheny-a, 2011, p. 240, 359). Ook het getal ‘tien’ is er misschien vanaf geleid (Matheny, 2011-a, p. 240). Net als het woord “dzjinn”. Modder had dus met zonde te maken. En in Exodus had modder ook nog met oorlog te maken. De modder van Atlantis was een zondige modder die niet voor niets de Straat van Gibraltar blokkeerde (Plato, Jowett, vert. 1892, *Timaeus* 25). Djinn lijkt op het woord Dyin dat in *Genesis* 30:6 zoiets als “recht verschaffen” betekent. In dezelfde passage werd ook de stam Dan genoemd. Volgens *Genesis* 49:17 was Dan een serpent. Als “tien” met modder te maken heeft dan noem ik zowel de tien koningen van Atlantis als de Straat van Gibraltar die volgens Plato door modder geblokkeerd was. Met de Exodus zitten we in alle opzichten dichtbij het vuur van Atlantis. In *Daniël* 2:43 komen we de modder ook weer tegen. Best kans dat deze vers over de komende antichrist gaat die misschien deels een cyborg en tenminste een fabricage is. Het Joodse Sedermaal gedenkt de Exodus. Onder andere wordt er een prut van ‘charoset’ “klei”, aardappelen, noten, kaneel en

wijn aan het Sedermaal toegevoegd. Deze klei symboliseert de ‘mortel’ en de ‘stenen’ die de Israëlieten voor de bouw van de piramiden gebruikten (*Exodus* 1:14). De klei is dus een symbool van slavernij. Als de Straat van Gibraltar volgens Plato door modder of klei geblokkeerd was (*Timaeus* 25) dan had Atlantis iets met slavernij te maken.

Schepping van Israël

Mevrouw Kloos schrijft: de catastrofe met het water waarin Farao omkwam resulteerde in de schepping van Israël met Yhwh als koning (Mowinckel in Kloos, 1986, p. 141). Egypte werd Rahab (*Jesaja* 30:7; 51:9-10; *Psalms* 87:4). Farao werd de ‘draak’ en de Rietzee werd de Tehom (*Exodus* 15:8; *Jesaja* 51:9-10) (Mowinckel in Kloos, 1986, p. 141). Zoals Yhwh de oostenwind (Matheny, 2011-a, p. 133, 146) gebruikte om het water van de Nijldelta te verdrijven, zo verdreef Marduk met een ‘wind’, Tiamat (Beeby in Kloos, 1986, p. 142). De Babylonische *Enoema Eliesj* heeft net als *Genesis* 1:2 als centrale thema de ‘scheiding van de wateren’ (Beeby in Kloos, 1986, p. 142). Tijdens de Exodus speelde Egypte de rol van de ‘zee’. Zodat gezegd kon worden dat Israël uit Egypte voortkwam (Beeby in Kloos, 1986, p. 142). ‘Egypte en de Rietzee’ (Nijldelta = Papyrus Zee) vertegenwoordigden beide het ‘kosmische kwaad’ (Beeby in Kloos, 1986, p. 142). Yhwh bestrafte de Rietzee in *Psalms* 106:9 zoals Hij de Tehom in *Genesis* 1:2 en *Psalms* 114:3 bezwoer (Von Rad in Kloos, 1986, p. 143).

8 Na de Exodus

Laat ik het zwart op wit stellen: God is geen metaforische god die een boeiend verhaal inkleurt waar onze generaties levenslessen van leren. God is een levende God die ervoor zorgde dat Jezus in Johannes 11 ene Lazarus uit de dood kon opwekken. Drie keer kwam Gods stem letterlijk uit de hemel, in Mattheüs 3:17, 17:5 en Johannes 12:28. Op Petrus maakte deze stem zoveel indruk dat hij er veel later op terugkwam in 2 Petrus 1:17. Deze God hoorde het gejammer van zijn volk dat in slavernij Farao diende (Exodus 3:7). Dat deze God het volk Israël vrijgeleide uit Egypte gaf en tevens het leger van Farao in de golven van de Nijldelta liet omkomen, geeft te denken. God staat aan de kant van de onderdrukten. Uiteindelijk blijft het volk 40 jaar in de woestijn omdat het Kanaän niet binnen durft te gaan. Onderweg gebeurt er van alles. Eerst komen ze de Horeb berg tegen. Mozes klimt de berg op en kletst met God (Deuteronomium 4:11; Exodus 19:16; 20:18:21). Waar het nu om gaat is dat de berg op een bepaald moment begon te briesen en te bulderen alsof er een dronken dinosaurus in zat die klaarkwam. Het was God zelf die van zich liet horen om de omringende volken te intimideren. De boodschap was duidelijk: de Israëlieten zijn mijn volk, laat hen met rust, anders stuur ik die dronken dinosaurus op jullie af. Ik noem deze gebeurtenis omdat nogal wat Atlantis onderzoekers de uitbarsting van de Thera vulkaan op het eiland Santorini aan de ondergang van Atlantis toeschrijven. Punt 1 ligt dit eiland niet in de Atlantische Oceaan en punt 2 werd in het Atlantis verhaal geen vulkaan maar een aardbeving genoemd. Het gerommel van de Horeb voldoet inderdaad ook niet aan de aardbeving in Kritias 108. Desalniettemin was het gerommel van de Horeb veel indringender dan dat van de Thera vulkaan.

Op de Horeb kreeg Mozes instructies om een draagbare tempel, een tabernakel te bouwen (Exodus 25:8; 26). Je vraagt je af hoe ze dit in de woestijn konden doen? De Tabernakel bestond uit een grote omheining met in het midden een heiligdom en een heiligste heiligdom. De indeling leek misschien een beetje op die van de Ark van Noach. Er was ook een koperen wasvat dat uit koperen platen bestond die eindeloos gepolijst waren (Exodus 38:8). Dit wasvat was een bad van wedergeboorte (Titus 3:5). De tabernakel was een aardse spiegel van de hemelse tempel waarin God verblijft (Fijnvandraat, 2002, par. God is de Ontwerper van de tabernakel, alinea 1). In de “voorhof” van deze Tabernakel stond een wasvat. Dit koperen wasvat was van spiegels gemaakt die de Joodse vrouwen aan de tabernakel hadden geschonken (Fijnvandraat, 2002, par. De spiegels van de vrouwen). Dit waren geen gewone spiegels. Ze waren van koperen platen gemaakt die eindeloos gepolijst waren (*Exodus 38:8*) (Fijnvandraat, 2002, par. De spiegels van de vrouwen). Ook de Egyptenaren hadden deze spiegels. Er is een reliëf gevonden waarop een meisje voor zo’n koperen spiegel haar lippen stift (Yahuda, 1935, p. 92, afbeelding). Deze koperen spiegels doen me aan het mysterieuze orichalcum denken dat op Atlantis voorkwam (Plato, Jowett, vert. 1892, *Kritias* 116). Dit orichalcum had ook een spiegeleffect. Mijn suggestie is dat er meer spiegeleffect in het Atlantis verhaal zit. De Zuilen van Hercules stonden als spiegels tegenover elkaar. Maar misschien was heel Atlantis zelf ook wel in tijd en plaats gespiegeld. Het koperen wasvat in de tabernakel zou te zijner tijd door koning Salomo in een koperen zee veranderen en in de tempel in Jeruzalem geplaatst worden (1 Koningen 7:23-39).

Er waren overeenkomsten en verschillen met de Tempel van Poseidon op Atlantis. Allereerst woonde God zelf niet in de Tabernakel (Handelingen 17:24). Maar het ding was een

“voorstelling” van de waarheid (Hebreeën 9:24). Terwijl Poseidon tenminste een beeld van zichzelf in de Tempel op Atlantis had staan (Plato, Jowett, vert. 1892, Kritias 116). In de Eindtijd zien we wel dat de antichrist een beeld van zichzelf in de valse tempel in Jeruzalem zet (Mattheüs 24:15). Het koperen wasvat leek op het aurichalcum in de Tempel van Poseidon (Kritias 116). Atlantis was een religieus eiland dat nog het meest op Eindtijd Jeruzalem leek. Wel werden er een paar speeltjes aan de Tabernakel toegevoegd: een menora (*Numeri* 4:9), de amandeltak van Aäron en de Ark van het Verbond.

Amorieten

In *Numeri* 13:29 worden de Amorieten genoemd die van het eiland Amoras kwamen (Suske en Wiske). Maar wie waren zij? Hun hoofdstad was Mari in Assyrië (Saggs, 1966, p. 66). In deze stad werd ook Dagan aanbeden (Saggs, 1966, p. 344). Dagan bemoeide zich zelfs met de ‘politiek’ van Mari (Saggs, 1966, p. 344). Deze bemoeienis gebeurde middels dromen (Saggs, 1966, p. 344). Laten we deze overleveringen alsjeblieft niet afdoen als “fantasieën”. Wat we hier lezen is belangrijk voor ons onderzoek. Net als in *Genesis* 6, beïnvloeden demonen dus ons dagelijkse leven. Volgens Amer Hanna-Fatuhi waren de Amorieten de Chaldeeën uit Babylon (Hanna-Fatuhi, 2012, p. 31). Ze waren via de Ishtar Poort, Babylon binnen gekomen (Fatuhi, 2012, p. 31). De naam Amoriet is verwant aan het woord Sumerische woord ‘Martu’ dat ook weer op Marduk lijkt (Fatuhi, 2012, p. 31). De Perzische Golf werd de Zee van de Chaldeeërs genoemd (Hanna-Fatuhi, 2012, p. 31). De eerste hoofdstad van de Amorieten was Mari. Ook waren er westelijke Amorieten die Kanaänieten genoemd werden (Klengel in Hanna-Fatuhi, 2012, p. 35). De Amorieten kwamen net als de Akkadiërs van het ‘Zee-Land’ (Fatuhi, 2012, p. 36). Amorieten, Chaldeeërs en Babyloniërs zouden hetzelfde volk zijn (Ctesias in Fatuhi,

2012, p. 41). Chaldea werd niet voor niets ‘Zee-land’ genoemd (Hanna-Fatuhi, 2012, p. 41). Volgens *1 Samuël* 7:14 waren de Amorieten de Filistijnen. Deze Filistijnen met hun afgod Dagon kwamen dus uit Assyrië en Babylon. Later trokken ze naar Kreta.

Professor Wirwar

De naam van de Amorieten resoneert ook met de naam van een ander mythisch figuur, namelijk Hammurabi. Het lastige is dat ik niet precies weet wanneer deze koning Hammurabi leefde. Hij had in elk geval iets met de Amorieten en Mari te maken. Ergens schreef hij dat hij Mari veroverde, evenals enkele andere steden die door de ‘Subartu’ geregeerd werden (Roux, geciteerd in Hanna-Fatuhi, 2012, p. 203). Deze Subartu brachten hun afgod Ausar mee (Hanna-Fatuhi, 2012, p. 138). In Egypte werd Ausar, Osiris. In Perzië werd Ausar, Ahura Mazda (Hanna-Fatuhi, 2012, p. 139). Deze Subartu verbleven nu dus in Mari en omstreken waar Dagan de afgod was. Mogelijk was Ausar hier al in Dagan geïncarneerd. Het lijkt erop dat Mari de schakel tussen Ausar en Dagan was. Ausar werd ook gelijk gesteld aan Ansjaar die in Soera 9:117 van de Koran opduikt. Ansjaar was dus Dagan alias Poseidon. Sommige Christenen menen dat deze Hammurabi dezelfde was als koning Amrafel in Genesis 14:1. Maar ik heb een vermoeden dat Hammurabi helemaal geen mens was, maar een Titanisch wezen. In de zogenaamde Codex van Hammurabi worden Titanische wezens genoemd zoals de Anunnaki, Enlil, Enki en uiteraard Marduk. De stad Babylon wordt erin genoemd (The Code of Hammurabi in Fatuhi, 2012, p. 63; L.W. King, z.j., The Code of Hammurabi). Ook worden de zonnegod Shamas en E-barbar in de Code van

Hammurabi genoemd (The Code of Hammurabi in Hanna-Fatuhi, 2012, p. 63). Barbar was een andere naam voor Babylon. De god Nabu wordt genoemd die we ook weer in Jesaja 46:1 samen met Bel (Marduk) tegenkomen. Verderop worden Ishtar en Adad genoemd (The Code of Hammurabi in Hanna-Fatuhi, 2012, p. 64). Adad was uiteraard Baäl Haddad. Geen normaal mens schrijft zulke grillige teksten.

Seïr

De lange woestijntocht voerde langs twee bergen die Seïr heetten. In Genesis 14:6 werd de berg Seïr van de Horieten genoemd (Matheny-a, 2011, p. 329). Het was deze Horitische berg die in Deuteronomium 2:1 genoemd werd (Matheny-a, 2011, p. 335). In Deuteronomium 2:5 werd mijns inziens de Edomitische berg Seïr genoemd. In elk geval was deze berg Seïr een andere dan die in vers 1 (Matheny, 2011-a, p. 336). Dan nog iets: op een oude kaart uit 1875 van de David Rumsey Map Collection werd de berg Seïr (welke?) “Schera” genoemd (Matheny, 2011-a, p. 342). En de naam Schera lijkt natuurlijk op de naam “Scheria” van het eiland in de Odyssee dat identiek aan Atlantis was (Homeros, Butler, vert. 1900, Od. V). Scheria was tevens het eiland van de Faiaken. De naam Scheria was dus een imitatie van de berg Seïr. Dan waren de Faiaken wellicht ook een imitatie van een Bijbels volk, te weten van de Filistijnen. De Horitische berg Seïr tussen de Horeb en Kadesh Barnea werd ook ‘Aschar’ genoemd (Matheny, 2011-a, p. 340). Dit was de berg van de elfdaagse reis. Met de naam ‘Aschar’ zitten we weer in de buurt van Assur en Aussar. Volgens Strong’s Concordance #8165 betekent Seïr ‘harig’ (in Matheny, 2011-a, p. 338). En bij harig denken we aan Ezau maar ook aan... Sasquatch...

Aardbeving

Na het verlaten van de berg Seir kwam er een enorme aardbeving. In *Rechters* 5:4 lezen we hier meer over. De aarde beefde en de hemelen wankelden. We lezen dit ook in *Psalm* 68:8 en *Habakuk* 3:8-15. De Exodus en de nasleep ervan waren zowel een aards als een hemels drama. John Gill vergeleek *Rechters* 5:4 met Neptunus die volgens de *Ilias* de aarde door elkaar schudde (Gill, z.j.-a, commentaar bij *Rechters* 5:4). Neptunus was Poseidon.

Afgoden

In *Leviticus* 16:8, 10 en 26 werd een zondebok genoemd. Het Hebreeuwse woord voor deze bok is Ozazl (Azazel). Het is lastig om deze Ozazl te duiden. Het enige wat mijn tong voortbrengt is “Awzlszl”. Onze Duitse Herdershond van vroeger kon deze naam goed uitspreken. Met het stoeien hield ik wel eens de punt van zijn tong vast. Hierna rolde hij verward zijn tong op waarbij hij Ozazl zei en nieste hij uit wraak in mijn gezicht. Goed dan, in *Leviticus* 16 lezen we over twee geiten waarover Aäron een lot wierp. De geit die aan Yhwh gewijd was, werd als een zondoffer gebruikt. Voor de duidelijkheid: niet het slachten van de geit was het offer, maar de reuk die van het brandoffer opsteeg (Piet, 2016-g). Net zoals de opstanding van Jezus het offer voor zijn Vader was en niet zijn kruisiging. Dan de andere geit. Deze was voor Ozazl en werd de wildernis in gestuurd. Hoe en wat en wie was Ozazl? Ik ben geneigd om hem een demon te noemen maar dit zou betekenen dat de Joden aan een demon offerden en dit klinkt niet logisch. In de *Odyseus*, boek 12 duikt wel een geiteneiland op dat Aea heette en op Atlantis leek.

Demonen

In *Leviticus* 17:7 werd een nieuw wezen geïntroduceerd: een demon. Deze demon werd in *Leviticus* 16:8, 10 en 26 met Azazel in verband gebracht. We worden er niet wijzer van, wat voor wezens dit precies zijn. Zijn ze de Zonen van God in *Genesis* 6? De waarheid is: we weten het niet exact. Wat we wel vanuit *Psalms* 96:5 weten, is dat ze de afgoden van de heidenen zijn. Poseidon van Atlantis was dus een demon, net als de zoon van Poseidon die Atlas heette. In *1 Timotheüs* 4:1 en *Jacobus* 3:15 lezen we dat mythen en allerlei filosofieën doctrines van demonen zijn. Johannes Warneck schreef al dat de demonen van de volken zich een weg naar de mythe baanden (Warneck in Sauer, 1940, p. 93). Heidense levensbeschouwingen en religies zijn meer dan menselijke verzinsels. Ze zijn demonisch (Sauer, 1940, p. 93). In *Leviticus* 18:21 werd een merkwaardig verbod genoemd: de Israëlieten mochten geen kinderen aan Moloch offeren. Het ging dan om vuuroffers waarbij de kinderen levend werden verbrand. Hadden de Israëlieten hier dan belang bij? En waren ze de geschiedenis van Abraham al vergeten die zijn zoon Kain moest offeren? In *Leviticus* 20:1-6 krijgen we iets meer informatie over deze Moloch. Hij werd met spiritisme in verband gebracht, ofwel met het kletsen met demonen. We weten inmiddels dat hekserij haar oorsprong in Ninivèh vond (*Nahum* 3:4).

Koning Og van Bashan

Het gebied ten Oosten van het Meer van Tiberias en de Golan hoogvlakte heette in de tijd van Mozes "Bashan." Dit gebied werd in de nadagen van Mozes door een Frankenstein bestuurd die "Og" heette. Of het zijn voor-, of achternaam was weten we niet maar wel dat zijn naam makkelijk te onthouden is. In *Deuteronomium* 3:11 lezen we iets meer over de reuzen in de tijd van Mozes. Og had een bed van 4 meter 50 lang en 2 meter

breed. Dit wil niet zeggen dat hij zelf ook zo groot was. Misschien sliep hij met zijn hond, vrouw en paard in bed om geld te besparen voor een paardenstal. Maar de kans is groot dat hij inderdaad erg groot was. Desalniettemin versloeg Mozes hem (*Deuteronomium* 1:4; 3:1-7; 29:7; 31:4). Og werd ook weer genoemd in *Psalms* 135:11, 136:20 en in *Amos* 2:9. Blijkbaar werd hij niet gedood want we komen hem nog een keer tegen in *Jozua* 9:10. Koning Og had ergens een menselijke voorouder maar thematisch beschouwd leek hij op de koningen van Atlantis, zoals koning Atlas.

Afgoderij van Babel

In *Deuteronomium* 4:19 bracht Mozes de afgoderij van Babel/Babylon in verband met het verdelen van het land in de dagen van Peleg (Morris, 2009, p. 56). Mozes stelde hier dat de Kanaänitische afgoden zoals Baäl, Moloch en Astarte hun oorsprong in Babel hadden! Dit is voorlopig één van de belangrijkste conclusies in dit onderzoek. Als we Poseidon aan de afgoden van Kanaän kunnen koppelen, dan weten we dat ook zijn oorsprong in Babel lag. Het ligt dan voor de hand om Atlantis heel ergens anders te zoeken. Het gebod van God in *Genesis* 9:19 aan de mensheid om zich over de aarde te verspreiden werd door de dieren en afgoden gevolgd. In *Psalms* 82 lijkt dit laatste bevestigd te worden. Ook Herodotus zei dat Babylon aan de wieg lag van ‘alle systemen van afgoderij’ (Woodrow, 1981, p. 10). Austen Henry Layard schreef dat Babylon de oorsprong van alle ‘afgoderij’ was (Layard in Woodrow, 1981, p. 10). In *Deuteronomium* 12:2-3 werden gewijde palen genoemd die op heilige heuvels stonden. Waren dit de bekende obeliskken, waarvan er zelfs één in Washington voor het Witte Huis staat? Waarschijnlijk wel. Volgens Cyrus Scofield stelde de obelisk een “piemel” voor (Scofield in Woodrow, 1981, p. 40). Deze obeliskken worden onder andere

genoemd in *1 Koningen* 14:23; *2 Koningen* 18:4; 23:14; *Jesaja* 17:8; 27:9; *Jeremia* 43:13; *Micha* 5:13 en *Ezechiël* 8:5 (Woodrow, 1981, p. 40). Volgens ene Diodorus was de eerste obelisk door koningin Semiramis van Babylon gebouwd (*Encyclopedia of Religions*, Vol. 3 in Woodrow, 1981, p. 39). Maar Semiramis was een demon. Hooguit inspireerde zij de bouwers tot het oprichten van zulke piemelpalen. Naast telefoonpalen vindt u voortaan ook piemelpalen langs de weg. Niks van aan trekken, gewoon doorrijden. In de Assyrische stad ‘Kalah’ was een ‘zwarte obelisk’ gevonden. Er waren ‘inscripties’ in gekerfd die over de tijd van koning Shalmanezar III gingen (Van der Land, 2008, p. 23). In onze tijd denken we bij varianten van obeliskken aan kerktorens en minaretten. In 2020 verschenen er wereldwijd mysterieuze monolieten, te beginnen in Utah. De media kwamen met de geijkte verklaring van dat het grappenmakers geweest waren. Op de webpagina van ene K.B. Morgan leest u dat er meer achter zit. Het decor van Utah ademt de sfeer van de stad Petra in Edom. In de rotsen achter de monoliet waren sculpturen van dieren uitgehakt. Wie had dit op deze locatie ooit gedaan? Hadden de Zonen van God in Genesis 6 er iets mee te maken? Waren ze na de Zondvloed aan het beeldhouwen geslagen, net als op Mars waar in het Cydonia Mensae gebied een reusachtig gezicht ons aanstaart? De monoliet was er duidelijk voor bedoeld geweest om die sculpturen onder onze aandacht te brengen (Morgan, 2020).

In *Deuteronomium* 28:49 deed Mozes een profetie over een volk dat in de toekomst tegen Israël zou optrekken. Er is veel over gespeculeerd welke natie dit kon zijn. In *Jeremia* 5:15 en *Jesaja* 5:26-30 staan ook dergelijke profetieën. In *Jeremia* 5:15 werd duidelijk een rijk genoemd dat vanaf honderd jaar na het begin van onze derde aion bestond. De verleiding is groot om aan Atlantis te denken. Maar in het Atlantis verhaal werden de

aionen niet genoemd. Een rijk dat vanaf het begin van de aion bestond was Babylon. Waarschijnlijk doelde Mozes op het leger van Nebuchanedzar van Babylon dat in de verre toekomst tegen Juda op zou trekken. Een andere mogelijkheid is dat er op meerdere legers gedoeld werd. Hierbij kunnen we denken aan de Romeinen (De Koning, 2011-a, p. 302-303) en zelfs aan de nazi's. Of aan het Babylon van de Eindtijd. In *Deuteronomium* 32:17 lezen we over offers die aan demonen gebracht werden. Het Hebreeuwse woord voor boze geesten is "Shedim". We komen dit woord ook weer tegen in *Psalms* 106:37. Het was duidelijk dat de koningen van Atlantis zulke wezens waren. Feitelijk waren ze net zulke wezens als de zogenaamde goden van de Olympus. Om niet te zeggen dat ze dezelfde wezens waren. Deze demonische wezens vochten dus tegen zichzelf binnen het frame van de oorlog van Atlantis tegen Athene.

Jozua 1:1-18

In de eerste hoofdstukken van Jozua zien we hoe een nieuwe generatie van Israëlieten klaar staat om eindelijk Kanaän binnen te trekken. Eerst komen ze langs Jericho. Hier woonde de hoer Rachab. Zij had al van de God van de Israëlieten gehoord, mede dankzij de briesende berg Horeb en de verhalen over de Uittocht uit Egypte. De naam Rachab werd in Jesaja 89:10 ook voor de draak gebruikt (scripture4all.org). In Jesaja 27:1 werd de draak Leviathan genoemd. De naam Atlantis was waarschijnlijk een verbastering hiervan. Rachab was een hoer maar in elk geval een gelovige hoer. Zij werd met haar familie gespaard van de naderende val van Jericho. In Zacharia 5:7 komen we de vrouw in de Efa tegen. Zij is geen echte vrouw maar het corrupte deel van de Joden in Eindtijd Jeruzalem dat naar Babylon vlucht. De verwoesting van Jericho leek uiteraard op de ondergang van Atlantis. We zien dat er in de Bijbel talloze Atlantis typen

verstopt zitten of misschien moeten we het omdraaien en was Atlantis een type van Bijbelse symbolen?

Jericho en Ai

- Veel bronverwijzingen zijn weggehaald. Dus verwijs ik nu naar een boek van professor Van der Land waarin hij betoogt dat Jericho en Ai in de tijd van Jozua wel degelijk bestonden. Onterecht is altijd gedacht dat Ai, de heuvel Et-Tell bij de plaats Beitin was). Maar Ai zou Khirbet Nysia zijn dat bij Beth-Aven ligt dat in Jozua 7:2 genoemd wordt. Beth-Aven komen we ook weer tegen in 1 Samuël 14:23. Ook anderen kwamen tot de conclusie dat er in de tijd van Jozua ten oosten van de rivier de Jordaan een beschaving bestaan had (Dornemann in Van der Land). In Jericho werden ook Scarabeeën met de namen van Farao's Toetmoses III en Hatsjepoet erop gevonden (Bienkowski in Van der Land, 2008, p. 56). In een andere tombe in Jericho werden 'scarabeeën' met 'de cartouches' van Farao Amenhotep III' (...) 'erop' gevonden (Bienkowski in Van der Land, 2008, p. 56; Wood in Kiel, 2010, kopje: De ruïnes van Jericho en hun datering, vijfde paragraaf). Na de verwoesting lag Jericho lange tijd in puin (Jozua 6:26). Later, tijdens koning Achab werd Jericho herbouwd. We zitten dan in 1 Koningen 16:34 (Van der Land, 2008, p. 57). Het was Bryant Wood die in het BAR tijdschrift van maart/april 1990 concludeerde dat Jericho in de tijd van Jozua wel degelijk bestond (Wood in Van der Land). In Jericho was 'een scarabee met de naam van farao Amenhotep III' gevonden (Wood in Van der Land). Het opgegraven Jericho had duidelijk twee stadsmuren (Jozua 2:15) (Wood in Van der Land, 2008, p. 57). Ook bleek dat Jericho door brand verwoest was (Jozua 6:24 in Wood in

Van der Land, 2008, p. 57). Dan waren er de Armana brieven die ten zuiden van Caïro gevonden waren. In deze kleitabletten werden de Habiroe genoemd. Volgens J. de Koning waren zij de Israëlieten die onder de leiding van Jozua Kanaän binnentrokken (De Koning in Van der Land, 2008, p. 125). Volgens Th. J. Meek liepen het verslag uit de Kanaänitische Armana brieven en de intocht van de Israëlieten in het boek Jozua behoorlijk ‘parallel’ (Meek in Van der Land, 2008, p. 134-135). Ook professor Garstang meende dat uit opgravingen bleek dat Jericho, Ai en Hathor al in de tijd van Jozua bestonden en tegelijk sporen van verwoestingen vertoonden (Garstang in Van der Valk, 1930, p. 16). Leviticus was bijvoorbeeld door Mozes in de woestijn opgeschreven en niet eeuwen later.

Anakim

In *Jozua* 14:12 werden de Anakim genoemd die in hun grote en versterkte steden in Kanaän woonden. In *Jozua* 14:15 staat dat de eerdere naam van Hebron Kirjat Arba (Hebron) was. Ene Arba werd met de huidige stad Hebron in verband gebracht (*Jozua* 14:12-15; 15:13-14; 21:11). Hij was de vader van Anak die de stamvader van de Anakim was, die reuzen waren (*Numeri* 13:28-33; *Jozua* 15:13-14; *Rechters* 1:20). Opnieuw reuzen dus, net als in *Genesis* 6. De Israëlieten werden eindelijk geconfronteerd met de wezens door wie ze veertig jaar in de woestijn hadden rond gehangen. De naam Anakim klinkt als de Anunnaki die in tablet 1 van de *Enoema Eliesj* genoemd worden (King, vert. 1902). De Anunnaki waren dezelfde wezens als de Griekse Titanen. Maar de Anakim hadden ooit voor de Zondvloed aardse moeders gehad en de Anunnaki niet. Waar ze na de Zondvloed vandaan kwamen, weten we niet. Wellicht werden er opnieuw vrouwen door de gevallen engelen verkracht.

De zonen van de Bijbelse Anak heetten Talmai, Ahiman en Sheshai (*Rechters* 1:10). De naam Ahiman lijkt op die van de Perzische afgod Ahriman. In *Jozua* 15-18 lezen we over een verdeling van het land. Op Atlantis gebeurde hetzelfde (*Kritias* 113-114). Het was duidelijk dat Jozua tegen Frankensteins vocht die thematisch in het Atlantis of Troje epos pasten.

Tla

In de naam Talmai zijn de letters “tal” van Atlas en altaar herkenbaar. Het woord “Natal” betekent volgens Strong’s Hebreeuwse Concordantie #5190, ‘opbeuren’ of ‘optillen’. Het idee van Natal, “opbeuren” lijkt ook op de opstanding van Jezus. We komen deze letterconstructie “tl” onder andere tegen in *Klaagliederen* 3:28, 2 *Samuël* 24:12, *Jesaja* 40:15; 63:9 (in Strong’s #5190). Dit was precies wat Atlas deed: hij tilde de hemelbol op zijn schouders, of wat voor bol was dit eigenlijk? En oei, wat was die bol zwaar. Talmai was mijns inziens een schaduw van degene die na hem komen zou. Namelijk de reus Goliath die op zijn beurt een schaduw van de komende antichrist was. De letterconstructie “Tl” komen we in allerlei varianten tegen zoals in de woorden altaar en Talmoed maar ook in de namen Tel-Aviv, Atlas (en Hitler). Mogelijk is de naam van Willem Tell ook taalkundig verwant aan natal? En ik wil het Griekse woord “airo” noemen dat een vergelijkbare betekenis heeft in de zin van optillen of opbeuren (Piet, 2017-a). Het wordt onder andere gebruikt in *Marcus* 11:23; 16:24 en *Openbaring* 10:5 (Piet, 2017-a). In *Marcus* 11:23 wordt het woord gebruikt in verband met het optillen van een berg. De Griekse Godenberg Olympus was hier een imitatie van. “Tl”, “Mn” en “Pr” (Farao) zijn de letterconstructies die door dit boek heen sluimeren. Dan

is er het woord ‘Tal’ in Strong’s Concordance #2919 waarin het zoiets als ‘Nachtmist’ betekent (2 *Samuël* 1:21, *Spreuken* 3:20; 19:12 in Van der Valk, 1930, p. 70-71). Atlantis was in zo’n sluier van nachtmis gehuld.

Huis van Dagon

In *Jozua* 15:41 en 19:27 wordt het Beth-Dagon genoemd, de tempel van Dagon. Of het hier echt om een tempel ging of alleen om een plaats, is niet duidelijk maar de naam Beth duidt wel op een tempel of huis. In 15:41 zijn we in het gebied van de stam Juda en in 19:27 zijn we in het gebied van de stam Assjer. Maar wie was Dagon? Volgens de Babylonische priester Berosus was Dagon een verbastering van ‘Odakon’. Deze Okadon zou ook Oannes zijn (Berosus in König, z.j., alinea 1). Christenen vermoeden al heel lang dat Dagon dezelfde afgod als Poseidon was (Piet, 2006-b). Edwin L. Brown kwam tot dezelfde conclusie en noemde de verbastering ‘Posei-daon’ (Brown in Loudon, 2011, p. 315; Elshout, 2018-k; Elshout [phtaloblauw], 2018-l, 20:43). Wat mij betreft lezen we hier ook het woord “aion” in. We krijgen dan “Poseidaion”. Dagon was zijn carrière in Babylon begonnen en promoveerde later bij de Filistijnen die van Kreta kwamen (*Encyclopedia of Religions*, Vol. 1 in Woodrow, 1981, p. 84). In Deuteronomium 2:23; Jeremia 47:4, Amos 9:7 en Ezechiël 25:16 staat ook dat de Filistijnen van Kaftor/Kreta kwamen.

Nu snappen we eindelijk waarom het Atlantis aura over Kreta hangt. Dagon stamt van ‘Daq’ dat vis betekent (Strong #1709 en 1712 in Woodrow, 1981, p. 84). Hij was dus een visgod. Ook dat correspondeerde met Poseidon. De zee is in *Openbaring* 13:1 en 17:8 een symbool van de onderwereld zodat we Dagon en Poseidon definitief aan satan en de onderwereld kunnen koppelen. Opnieuw de vraag: welke onderwereld? Dagon was

onder de naam Dagan ook een afgod van de Amorieten. De Amoritische hoofdstad was Mari. En in Mari werd Dagan aanbeden (Saggs, 1966, p. 344). Dagan betekent ook ‘graan’ (Black & Green, 2014, p. 56, par. Dagan). Graan is een teken van dood en opstanding, waarmee Dagon, Christus imiteerde. Dagon's vrouw heette ‘Isshara’ (Black & Green, 2014, p. 56, par. Dagan) dat weer als Ausar en Assur klonk. De Filistijnen hadden delen van Gaza bezet waar een vijfstedensreeks, Pentapolis ontstaan was met Gat, Ekron, Asjdod, Gaza en Asjkelon (*Rechters* 3:3; *1 Samuël* 6:4) (Piet, 2016-k). Deze vijf steden resoneerden met de vijf tweelingkoningen van Atlantis. In tenminste twee van deze steden, in Gaza en Asjdod stonden Dagon tempels. In de *Rechters* tijd begonnen de Filistijnen Gaza steeds actiever te koloniseren. Deze Filistijnen en hun afgoden duiken ook weer op in *Rechters* 3:31; 10:6-7; 15:15 en 16:27. Met Dagon hebben we een hele grote stap voorwaarts gezet richting Atlantis. Kreta was een type van Atlantis.

Faiaken

In boek 15 van de *Odysee* worden de Feniciërs genoemd die we als de Kanaänieten kennen (Butler, 1900, *Odysee* 15). In hoofdstuk 15 wordt ook ‘Argo’ genoemd dat een verwijzing naar de Argonauten was. En er wordt een oord genoemd dat Colchis heette. In de volksmond was Colchis het huidige Georgië in de Kaukasus. Of Colchis was de zoveelste mythische onderwereld. Dan worden in de boeken 6 en 13 van de *Odysee* de Faiaken genoemd (Butler, 1900, *Odysee* 13). In boek 5 van de *Odysee* werden ze duidelijk de inwoners van het land Scheria genoemd (Butler, 1900, *Odysee* 5). Scheria was thematisch gezien identiek aan Atlantis. Wie waren de Faiaken? Mijn suggestie is dat zij de Filistijnen van Kreta waren. De stad Phaistos op Kreta was misschien hun

thuisbasis. De Filistijnen waren mogelijk reuzen (Louden, 2011, p. 183). De hoofdrolspelers in de *Ilias* en *Odyssee* hadden geen aardse moeders terwijl de nefilim dit oorspronkelijk wel hadden (*Genesis* 6). Maar thematisch gezien konden de Filistijnse nefilim reuzen een blauwdruk voor Odysseus en de Faiaken zijn geweest. De berg Seir en Kreta waren beide blauwdrukken voor het eiland Scheria (Elshout, 2018-x; Elshout [knakker], 2018-y, 10:57). Nu snappen we het Atlantis aura dat over Kreta sluiert.

- Dagon was dezelfde afgod als Oannes, Anu en Ea (Spence, 1916, p. 216). Op oude munten uit Malta is Dagon met zijn mijter afgebeeld maar zonder zijn vissenstaart (Hislop in Woodrow, 1981, p. 84-85). Hij lijkt ook op de Egyptische afgod Osiris (Hislop in Woodrow, 1981, p. 84-85). En het spijt me maar hij lijkt ook op Mohammed (Inman, geciteerd in Woodrow, 1981, p. 84-85, afbeeldingen). Dagon raakt ook aan de ongrijpbare mythe van Oannes, die een Babylonische visgod was die uit de oerzee tevoorschijn kwam en de mensheid allerlei 'uitvindingen' gaf (Black & Green, 2014, p. 41, par. Berossos; Spence, 1916, p. 151; P.J. Wiseman, 2004, p. 38). 'Oannes' en 'Okadon' waren de eerste en laatste uit een schepping van acht viswezens (Black & Green, 2014, p. 164, par. Seven Sages). In de naam Okadon lezen we de naam Dagon. Volgens andere bronnen waren Dagon en Atlas broers en beide zonen van de zoveelste afgod Uranus (Rawlinson, 1896, p. 342).

In *Jozua* 24:2 lezen we over de vroegste vorm van afgoderij die naar de dagen van Terah in *Genesis* 11:27 verwees. Terah was de vader van Abram. Atlantis kon dus niet voor de Zondvloed

bestaan hebben. De Stad Henoah in Genesis 4 was wel een eerste model voor Atlantis.

Dagon Tempels

In 1 Samuel 5:2 leek de wijzer van de klok achteruit te slingeren. Israël had mot met de Filistijnen. Op een bepaald moment hadden de Filistijnen de Israëlieten verslagen en de Ark van het Verbond werd naar de Gaza strook gebracht waar hij in de Dagon Tempel in Asjdod geplaatst werd, naast een beeld van de afgod Dagon. De pret duurde niet lang. De levende God van de Israëlieten die zijn volk ook al uit Egypte had laten vluchten zag wat er gebeurde. In vers 3 lezen we dat de volgende ochtend meneer Dagon omver gekukeld was. Dit kon natuurlijk toeval zijn. Dagon werd rechtop gezet want deze afgod kon zelf blijkbaar niet overeind komen. Maar in vers 4 was het alweer raak en lag Dagon opnieuw voor pampus. Zijn hoofd en handen waren afgehakt. De situatie was duidelijk. De Filistijnen kregen door dat er met de levende God van de Israëlieten niet te spotten viel. Die Ark moest als de wiedeweerga terug. Veel later, in Rechters 16:23 komen we in stad weer een Dagon tempel tegen. Nu hadden de Filistijnen ene Simsom gevangen genomen. Deze kerel had een weelderige hardos die hem oersterk maakte. In vers 27 werd Simsom naar de tempel gebracht. In vers 28 riep Simsom een laatste keer uit naar Yhwh om hem nog één keer zijn oude kracht terug te schenken. Laat dit goed tot ons doordringen: er is daarboven een God die de pechvogels terzijde staat. In vers 28 lezen we hoe Samsom de pilaren van de reusachtige Tempel omver trok zodat er 3000 mannen sneuvelden. Deze Dagon Tempel was immens. Dat de God van de Israëlieten Simsom de kracht gaf om deze tempel zomaar te verwoesten was een duidelijk teken: de God van de Bijbel was de baas. Eerder schreef ik dat Dagon, Poseidon was. Deze afgod was specifiek aan de Gaza strook gekoppeld. Deze strook telde

een Pentapolis van vijf steden, Ekron, Asjdod, Gat, Asjdod en Gaza die met de vijf tweelingkoningen van Atlantis resoneerden. Gaza was een mini Atlantis.

Goliath

Verderop in de geschiedenis komen we nog een Filistijn tegen. Hij was een reus en dus een Nefilim. Ze waren er nog steeds. Goliath kwam uit Gat in de Gaza strook. In 1 Samuel 17 lezen we de geschiedenis van de kleine David die een kei tegen het voorhoofd van Goliath slingerde tot Goliath uit Gat achterover op zijn Gat viel. Goliath was een type van koning Atlas van Atlantis. Hij was de verpersoonlijking van de Aktab, de Grote leider die het echter tegen David moest afleggen (Milik & Teixidor, 1961, doi/10.2307/1355770). Verder was het duidelijk dat Gaza nu volgeboekt met Filistijnen was. Ze kwamen ooit van Kreta en in de Rechtersperiode trokken ze massaal naar de Gaza strook. Het Atlantis aura dat over Kreta hing had vooral met deze Filistijnen te maken die in Gaza Dagon aanbaden. Het is me niet duidelijk of Dagon ook al op Kreta bekend was?

666

We lazen eerder al dat 666 het getal van de antichrist is (Openbaring 13:18). Over hem gaan we het zeker nog hebben. Dan Goliath; hij was zes el lang (3 meter 50; 1 Samuël 17:4). Er werden zes onderdelen van zijn wapenuitrusting genoemd (1 Samuël 17:5-7). De punt van zijn speer was 600 sikkels ijzer en de speer had de dikte van een boomstam (1 Samuël 17:7) (Piet, 2009-b). Samen vormen ze het getal 666. Vooral die zware speer viel op. Goliath moest behoorlijk sterk zijn om die speer te dragen. We zagen eerder dat het getal 6 ook opdook in het ontwerp van de Grote Piramide van Gizeh, waarin we de handtekening van de afzender herkenden (Bullinger, 1921, Part 2: Its spiritual significance: six). Dan waren er de zes

geveleugelde paarden voor de strijdswagen van Poseidon in Kritias 116 (Plato, Jowett, vert. 1892). In Openbaring 13:5 lastert de antichrist 42 maanden de God van Israël. Goliath lasterde God 42 dagen (1 Samuël 17:16-20) (Piet, 2009-b). De speerpunt van Goliath doet me aan vergelijkbare attributen denken als de ‘hamers’ en ‘bliksems’ van de dondergoden ‘Thor’, ‘Ptah’ (en Zeus) en aan de drietand van Neptunus, alias Poseidon (Spence, z.j., p. 236-237). Deze drietand ging over naar de duivel. Of eigenlijk kwam hij van de duivel. Deze drietand resoneerde ook met de drie-eenheid. En de speerpunt van Goliath leek ook op de zwarte steen in de tempel van Zeus in Pergamum (Bergamo) en op de islamitische Benbensteen in Mekka (Spence, z.j., p. 237). Een dergelijke kegel lijkt ook op een vulkaan of een piramide. De speer van Goliath deed ook aan de aardbeving denken die Atlantis velde (Plato, Jowett, vert. 1892, Kritias 108). Tenslotte deed de speer van Goliath net als de drietand van Poseidon aan de expressieve kracht van het hakenkruis van de nazi’s denken. Filosofisch beschouwd zien we dat Atlantis in dit stadium pas echt agressief werd. Niet tegen Athene maar tegen Israël. In de naam Goliath vinden we ook de letters “tla” en “atl” terug. Hij had de geest van Atlas. Met wat fantasie kunnen we van Goliath ook GoliArthur maken. De “r” en “l” zijn in sommige talen inwisselbaar. In 1 Samuël 7:14 lijkt het of de Amorieten en de Filistijnen dezelfde groepen waren. De vraag rijst: waren alle Filistijnen reuzen? Misschien wel.

9 Koningen David en Salomo

In *1 Samuël* 13:14 had God, David al in het vizier, wat uit *Handelingen* 13:22 blijkt. In *1 Samuël* 16:11-13 zalfde Samuël de knul voor het eerst. David was toen 16 jaar en van beroep schaapherder. Het was een vreemde zalving omdat David opeens talent kreeg om harp te spelen. Hiervan ging een rustige werking uit op boosaardige mensen. Misschien had hij deze strategie ook op de reus Goliath moeten toepassen. Deze reus daagde de Israëlieten uit. Maar kleine David gebruikte een kei om Goliath te vellen waarna de praatjesmaker neerviel (*1 Samuël* 17:49).

De kei van David die Goliath velde was een type van de aardbeving die in Kritias 108 Atlantis velde.

Vervolgens gebruikte David het zwaard van Goliath om diens kop eraf te hakken. Dit zwaard was de archetypische blauwdruk voor het zwaard Excalibur van Uther Pendragon die de vader van koning Arthur was. Let op de rare namen van Pen-Dragon en Arthur-Assur, Avalon en Babylon. Het hoofd van Goliath werd in Jeruzalem op een plaats begraven die Schedelplaats heette (*1 Samuël* 17:54) – Golgotha – en waar vele eeuwen later Jezus gekruisigd werd. Goliath was een type van koning Atlas van Atlantis en van de komende antichrist. Op deze manier kreeg Jeruzalem een Atlantis dimensie.

Meer Filistijnen

Na Davids verovering van Jeruzalem en na zijn derde zalving doken de Filistijnen weer op die inmiddels samen gesmolten waren met de Anakim reuzen. Het verslaan van de Filistijnen was één van de opdrachten van God aan David (*2 Samuël* 3:18). In *2 Samuël* 5:25 versloeg hij opnieuw de Filistijnen. In *2 Samuël* 8:1 kwam David ze weer tegen en nu maakte hij zijn

werk af. Hij versloeg ze allemaal of in elk geval de meesten van hen. Want het schijnt dat er in de tijd van Nebuchanedzar nog een restant Filistijnen in Tyrus leefde (*Jeremia* 47:4). Het was een rare tijd. Een collega van David heette Jasobam. Deze Jasobam doodde met een speer bij één gelegenheid 300 man (*1 Kronieken* 11:11). Drie andere collega's van David liepen dwars door het kamp van de Filistijnen om er water te halen. David was zo onder de indruk van deze daad dat hij het water aan God offerde (*1 Kronieken* 11:18). In *1 Kronieken* 11:23 kwamen ze een Egyptische Anakim reus tegen die een speer had die zo dik als een weversboom was. Blijkbaar waren de reuzen ook in Egypte geïnfiltreerd. Een collega van David die Benaja heette, versloeg de reus en ook nog een leeuw. “Dat waren nog eens tijden!”

- De Filistijnen waren thematisch gezien het leger van Atlantis. Had Atlantis tegen Israël gevochten dan had het leger van David hen verslagen. Terwijl Atlantis in het zeewater ten onder ging, offerde David het water aan God (*1 Kronieken* 11:18). Het breken van het Dagon beeld in *1 Samuël* 5:4 was een schaduw geweest van de ondergang van Atlantis. Deze ondergang werd in *1 Samuël* 17:49 herhaald. De harp van David was het model voor Athanaius Kirchers Atlantis kaart.

In *2 Samuël* 22 sprak David zijn lof uit over Yhwh. Zonder hulp van God had hij nooit de Filistijnen verslagen. Maar het lijkt of Christus hier zelf aan het woord was. In *2 Samuël* 24 wilde David een volkstelling in Israël en Juda houden. Deze was ingegeven door satan die al in dit stadium op een tweedeling van Israël en Juda uit was (*1 Kronieken* 21:1). David erkende dat de serpent uit Eden nog steeds actief was (Morris, 2000, p. 81). In deze vers werd satan voor het eerst genoemd. De serpent was

een manifestatie van satan (Morris, 2000, p. 81). Volgens Jezus was hij een moordenaar vanaf het begin (*Johannes* 8:44). Hij was dus geen “Lucifer” of koning Atlas die in een grijs verleden ten onder gegaan was. Mozes had de afgoden van Kanaän aan Babel gekoppeld (*Deuteronomium* 4:19). David koppelde de afgoden van Babel aan de gevallen engelen in *Genesis* 6 en aan de serpent in *Genesis* 3. Atlantis was dus een model dat meereisde met de schepping. Net als de dood was Atlantis een parasiet. De dood parasiteerde op het leven terwijl Atlantis op Gods scheppingsplan parasiteerde.

Koning David

Na veel gesteggel waarbij eerst koning Saul het veld ruimde, werd David koning. Aanvankelijk woonde hij in Hebron maar in 2 Samuel 5:5-12 verkaste hij naar Jeruzalem. Hier bouwde hij een burcht met een paleis (2 Samuël 5:7-9). Een burcht met een paleis, waar kennen we dit van? Van Troje en Atlantis? Alleen de tempel ontbrak nog. De Stad van David lag ten zuiden van de huidige Oude Stad van Jeruzalem die een restant van het Romeinse Fort Antonia is. De Romeinen verwoestten in 70 AD Jeruzalem maar ze lieten hun eigen Fort uiteraard ongemoeid. Hiervoor verwijs ik naar de klassieker van Ernest L. Martin, *The Temples that Jerusalem Forgot*.

Engel

In *1 Kronieken* 21:16 zag David een engel tussen hemel en aarde staan die zijn zwaard boven Jeruzalem hield. Het was mogelijk dezelfde engel die in *Numeri* 22:31 en *Jozua* 5:13 genoemd werd. We zien absurde dingen gebeuren in de tijd van David. Hij was zeven jaar koning van Juda in Hebron en later was hij nog 33 jaar koning in Jeruzalem (*1 Kronieken* 29:26). Maar hij mocht van Yhwh de aanstaande tempel niet bouwen omdat hij teveel

bloed vergoten had. *Psalm* 110 gaat over Jezus. David voorzag Zijn komst. Verder schreef David de meeste Psalmen.

Koning Salomo

In *1 Kronieken* 23:1 maakte David zijn zoon Salomo koning, waarmee we dichterbij het jaar 1000 voor de zalving van Jezus komen (Piet, 2015-i). In *1 Koningen* 1:30 lezen we dat Salomo de opvolger van koning David werd. In *1 Koningen* 2:12 zat hij al op de troon en in *1 Koningen* 3:1 trouwde hij met de dochter van een Farao. Op dit moment was er nog geen tempel in Jeruzalem. In *1 Koningen* 4:1 staat dat Salomo koning van heel Israël was, hoewel de scheuring met Juda al latent aanwezig was.

Paarden, strijdwagens en goud

We lezen in *1 Koningen* 4:26 dat Salomo 12000 ruiters en 40.000 paardenstallen voor zijn strijdwagens had. Ter vergelijking, Atlantis had volgens Plato tienduizenden ruiters (Plato, Jowett, vert. 1892, *Kritias* 119). Atlantis moest dus wel van hele goede huize komen om zulke aantallen geloofwaardig te maken. En nog steeds ontbreekt elk spoor van het eiland. We vragen ons af wat een koning van een vredesrijk met zoveel paarden en strijdwagens moest? Uiteraard wilde Salomo de vrede op deze manier handhaven. Maar vooral gebruikte hij deze zaken als handelswaar. Hij had dus alle tijd om *Prediker*, enkele *Psalmen*, de *Spreuken* en het *Hooglied* te schrijven. Met die vele paarden en strijdwagens was Yhwh niet zo gelukkig. Salomo vertrouwde op de kracht van paarden in plaats van op God. In *Psalm* 33:17 en 147:10 staat ook dat paarden een valse hoop op overwinning gaven. God had al in de tijd van Jozua gezegd dat zijn volk de paarden moest verlammen en de strijdwagens zou verbranden (*Jozua* 11:6). Zijn volk moest op Hem vertrouwen en niet op dieren en ijzeren voertuigen. In *Deuteronomium* 17:16 en 20:1 lazen we dat paarden en strijdwagens feitelijk bij de

vijandelijke legers van Egypte en Kanaän (en Atlantis) hoorden (*Jozua* 17:16; *Rechters* 4:3; *1 Samuël* 13:5; *2 Samuël* 8:4; *1 Kronieken* 18:4; 19:18). In *Deuteronomium* 17:16 staat dat een Israëlitische koning niet teveel paarden mocht hebben en al helemaal niet als ze uit Egypte geïmporteerd waren. Paarden spraken van een natuurlijke kracht terwijl het volk van Israël op God moest leren te vertrouwen (*Psalm* 20:7; 33:17; *Hosea* 14:3). Ook de omringende volken keken mee en kregen misschien de indruk dat ze beter op paarden, wagens en goud konden vertrouwen dan op de God van Hemel en Aarde. Koning Salomo was voor zover ik weet de enige die koning Atlas evenaarde als het om paarden en strijdwagens ging. We weten niet welke krijgsmacht Egypte inmiddels opgebouwd had. Maar in de Bijbel lezen we niets over de veronderstelling dat Egypte een nog groter leger had. In *1 Koningen* 10:28 lezen we opnieuw dat koning Salomo zijn paarden uit Egypte haalde. Dit was tegen de Koningswet waarmee we de eerste tekenen van verval in zijn rijk zien. In *Deuteronomium* 17:17 staat dat een dergelijke koning ook niet teveel zilver en goud mocht verzamelen. Ook hier weer om dezelfde reden, namelijk opdat de koning afhankelijk van Yhwh zou blijven en niet van goud en zilver. De handel in paarden, wagens en goud, bezorgde Salomo veel rijkdom. Een paard kostte 150 zilverstukken en een wagen kostte 600 zilverstukken (*1 Koningen* 10:29). Dit was een slecht voorbeeld voor de omringende volken. Die zouden misschien gaan denken dat ze beter op paarden dan op God konden vertrouwen. En dat was nu juist de reden waarom er een Koningswet was. In *1 Koningen* 10:14 staat dat Salomo jaarlijks 666 talenten goud ontving. Dit is het getal van de antichrist (*Openbaring* 13:18). Dus ook in dit opzicht evenaarde Atlantis het rijk van Salomo. Atlantis was duidelijk een vijandig rijk dat alle attributen bezat waarop Salomo afgerekend werd, zoals veel goud en een groot leger. Ook op Atlantis was veel goud en zilver (Plato, Jowett,

vert. 1892, *Kritias* 116). In *1 Koningen* 6:1 lezen we dat koning Salomo 480 jaar na de Exodus aan de bouw van zowel de tempel als zijn paleis begon. 480 is een veelvoud van 48 dat een nieuw begin aanduidt. Bij de uittocht zong het volk Israël over de woning van de Heer (*Exodus* 15:17). Deze werd nu op de berg Moria (Zion) gebouwd (*2 Kronieken* 3:1; *Psalm* 48; 74:2; 99:9). Een kilometer verderop bevond zich de Olijfberg waar Jezus later gekruisigd werd. Salomo deed zeven jaar over de bouw van de tempel (*1 Koningen* 6:38) en nog eens dertien jaar over de bouw van zijn paleis (*1 Koningen* 7:1). In *2 Kronieken* 8:1 en *1 Koningen* 9:10 staat dat de totale duur van het complex twintig jaar was. Dit betekent dat de tempel precies in het jaar 3000 na Adam of 1000 voor Christus af was. In elk geval was hij 500 jaar na de Exodus af (Piet, 2015-i). Deze tempel stond op de zuidflank van de Olijfberg (*2 Koningen* 23:13) en dus niet op de plaats waar de huidige tempelberg is! In *1 Koningen* 6:2 lezen we over de afmetingen van deze tempel. Rondom de tempel werden woningen voor de priesters gebouwd (*1 Koningen* 6:5-6). Het waren deze vertrekken waar Jezus op doelde toen Hij in *Johannes* 14:2 opmerkte dat Zijn Vaders huis veel woningen had. Deze tempel van Salomo werd een berg genoemd waarop Yhwh zetelde (*Jesaja* 2:2-4; *Micha* 4:1-4). Hizkia zou later een waterleiding naar de tempel aanleggen zodat deze ook een eigen waterbron had. Yhwh woonde dus op een berg met een waterbron eronder (*Psalm* 104:3-13). Zoals er op Atlantis een centrale heuvel was (Plato, Jowett, vert. 1892, *Kritias* 113). De tempel maakte het beeld van de ommuurde stad van David in *Psalm* 48:2 compleet. De Stad van David die het centrum van Jeruzalem vormde was een archetypische blauwdruk voor Troje en Atlantis.

Koperen pilaren en gouden troon

In *1 Koningen* 10:18-19 lezen we over de gouden troon van koning Salomo die bovendien met ivoor versierd was. In vers 19 lezen we over de zes treden van Salomo's troon. Deze zes treden resoneerden met de zes paarden voor het beeld van Poseidon in de tempel op Atlantis. In *1 Koningen* 10:22 werden ook de olifanten zelf genoemd die uiteraard in ivoor voorzagen. Net zoals er olifanten op Atlantis waren (*Kritias* 114-115). Die troon van koning Salomo was een design dingetje. Voor de tempel werden twee koperen pilaren gezet die de Boaz en Jachin pilaren genoemd werden. Koning Salomon maakte hier een project van dat hij samen met koning Hiram van Tyrus ten uitvoer bracht. In dit stadium was Tyrus wel een concurrent van koning Salomo maar Tyrus was nog niet het harde kapitalistische bolwerk in de voorzegging in *Ezechiël* 27. In *1 Koningen* 7:13-15 staat dat koning Hiram van Tyrus een vader had die koperbewerker was. Hiram zelf was hier ook vaardig in. Hij hielp Salomo bij het vervaardigen van de twee koperen Boaz en Jachin pilaren. Uiteraard deden ze aan de Zuilen van Hercules denken (En aan de Twin Towers in New York). In *1 Koningen* 7 werden de beide pilaren genoemd. Blijkbaar had David de pilaren al gejat, wat we in *1 Kronieken* 18:8 lezen. Ze moesten alleen nog bewerkt worden.

Bossen

De tempel van Salomo was grotendeels van hout. Dit hout werd uit de cederbossen van Libanon betrokken. De inwoners van Sidon die Sidoniërs heetten konden goed hout kappen. Over de ecologische gevolgen van deze houtkap lezen we niks. We zien een alledaagse gang van zaken die de tempel van God overeind moest houden. God werkte niet met ruimteschepen die buitenaards materiaal aanvoerden om hiervan een lichtgevende tempel te bouwen. De Tempelbouw ging op een herkenbare

aardse manier. Maar de bestemming was wel degelijk goddelijk. In Kritias 114 lezen we ook over bossen op Atlantis die overvloedig hout leverden. Tegelijk maakte koning Hiram van Tyrus een nieuwe handelsstad. Tyrus begon steeds meer uit te groeien tot de stad die in Ezechiël 27-28 genoemd werd en een alter ego stad van Atlantis en Babylon werd. Hiermee begon ook de geschiedenis van wat de geschiedenisboekjes Fenicië noemden. Tyrus was de opvallende stad in een gebied dat Kanaän heette maar dat de Grieken Fenicië noemden.

Het gebied besloeg Israël, Libanon, een deel van Syrië en een klein deel van Jordanië. Het woord Feniks is ook etymologisch verwant aan Fenicië en betekent purperverfstof. De Grieken kochten in Kanaän purper zodat ze het land Fenicië noemden. Maar de inwoners zelf noemden zich Kanaänieten. In *Genesis* 10:15 en *1 Kronieken* 1:13 staat dat Sidon net als Heth een nazaat van Kanaän was. De Sidoniërs en Hittieten waren dus Kanaänieten. In *Jesaja* 23:11 werd het gebied rond Tyrus en Sidon Kanaän genoemd. In *Handelingen* 11:19 heette het Fenicië. Het grote probleem was dat koning Hiram een aanbidder van de afgod Baäl was. Baäl betekende “Heer” en was een verzamelnaam voor een olietanker vol afgoden. Waarschijnlijk werd hier Baäl Tzafon bedoeld die immers op de nabij gelegen berg Jebel Aqra zijn virtuele paleisje gebouwd had, van virtuele cederboompjes. Door de samenwerking met koning Salomo sloop de Baäl-aanbedding de tempel van Salomo en het vredesrijk binnen. De scheuring tussen Juda en Israël die in de nadagen van koning David al latent aanwezig was, kreeg nu een extra impuls. Toen Salomo een oude sok begon te worden, liepen veel van zijn vrouwen over naar Baäl. Tenslotte bouwde koning Salomo zelf ook offerplaatsen voor de afgoden Chemosh en Moloch (*1 Koningen* 11:4, 7). De lezer begrijpt wel dat dit niet ongestraft kon blijven. Salomo's bedje was gespreid geweest en

het vredesrijk was hem in zijn schoot geworpen. Alles was hem gemakkelijk komen aanwaaien, te gemakkelijk. De straf voor deze misstappen zou de scheuring van Israël zijn, gevolgd door Baällingschappen. Voor Tyrus kunnen we in dit geval zonder aarzeling Atlantis invullen dat Bijbels gezien een afgodisch eiland was.

Ofir

In het Oude Testament worden enkele mysterieuze oorden genoemd die een beetje een Atlantis aura over zich hebben. Hoewel we steeds verder afdwalen van de 9000 jaar voor Plato maakt opheldering van deze oorden het Bijbelse decor completer. In *1 Koningen* 9:26 werd de vloot van koning Salomo beschreven die bij Ezion Geber lag. Dit is het huidige Elat dat aan de Golf van Aqaba ligt. In vers 28 werd Ofir genoemd. Generaties hebben naar Ofir gezocht, waarschijnlijk meer vanuit goudzucht dan vanuit Bijbelse interesse. In *1 Koningen* 10:11 werd goud uit Ofir genoemd, naast Almughout en edelstenen. Dit wil niet zeggen dat het goud ook in Ofir gedolven werd. Misschien werd het er gezuiverd of alleen verhandeld. Ik denk dat Ofir de stad Opis aan de Tigris was. De stad werd door één of ander vijandelijk leger verwoest en vlakbij werd de nieuwe stad Ctesiphon gebouwd. Waarschijnlijk werd hier vooral goud gezuiverd waarna het een keurmerk kreeg. In Daniël 10:5 wordt die indruk ook gewekt als een engel (wie?) bij de Tigris aan de profeet Daniël verschijnt. Deze engel had een gordel om van goud van Ufaz, wat de zoveelste naam voor Ofir was. Hoe een engel aan goud uit Ufaz kwam is weer een vraag. Er staat nadrukkelijk bij dat het om gecertificeerd goud uit Ufaz ging.

- Het is merkwaardig dat engelen ook al om certificaten vragen.

Nog wat feiten: Ophis betekende ‘slang’ en ‘zien’ (Van der Valk, 1930, p. 98). Het woord “serpent” werd in de Bijbel ‘zevenentwintig keer’ met ‘ophis’ en ‘drie’ keer met ‘draak’ vertaald (Knoch in Hough & Coram, 2001, p. 206). Volgens ene Xenophon van Athene lag Ofir aan de Tigris (in Tilstone-Beke, 1834, p. 116, noot 1). Dan was het William Vincent die in zijn boek *The Commerce and Navigation of the Ancients in the Indian Ocean*, Ofir aan Opis (Upia) koppelde (Vincent in Tilstone Beke, 1834, p. 116, noot 1). Ofir had duidelijk een Atlantis aura. De naam Ctesiphon kent een mythische tegenhanger. In *Odyssee* 20 (Butler, 1900) komt een personage voor die Ctesippus heette. Volgens sommige bronnen was Opis de voorganger van Bagdad (Mock, 2003). En dit niet alleen maar er zouden nog veel schatten uit de tempel van Salomo verborgen liggen die later door Nebuchanedzar geroofd waren. Zoals een menora met 49 lampen (Mock, 2003). In *Zacharia* 4:1-10 staat mogelijk een verwijzing naar deze menora. Waar kwam het goud eigenlijk vandaan? Dit weten we niet. In *Job* 37:22 lezen we dat het goud uit het noorden kwam. Dit was waarschijnlijk een voorzegging voor de toekomst. Welk noorden? Kwam het uit Archangelsk? In *Jeremia* 46:10 werd het Bijbelse noorden aan Babylon gekoppeld dat eigenlijk in het oosten lag. Geen idee of Koning Salomo zijn goud hier ook vandaan plukte. Maar misschien had hij wel een goudboom in zijn tuin.

Almughout

U begrijpt wel dat God niet met zomaar wat hout voor de bouw van de tempel genoeg nam. Salomo moest er “moeite” voor doen. David had alle instructies voor de bouw van de tempel van God ontvangen en ook had hij de eerste voorbereidingen getroffen. Salomo volgde deze instructies op (*1 Kronieken* 28:11-12, 19). In *1 Kronieken* 22:4 staat dat de Sidoniërs veel cederhout voor de bouw van de tempel naar David brachten.

Koning Hiram had blijkbaar een eigen Almugplantage in Libanon opgezet (*1 Koningen* 10:11-12). Blijkbaar duurde het te lang voordat de plantage operationeel was, waardoor men besloot het Almughout van elders te halen. Het Almughout was mijns inziens Cederhout. Blijkbaar liep de handel in dit Almughout uit de hand. De Assyrische autoriteiten gingen flink belasting heffen op de export van dit hout naar Kanaän (Saggs, 1966, p. 108). Op een bepaald moment ging Assyrië zelfs de export van Cederhout naar Egypte en Kanaän verbieden (Saggs, 1966, p. 108).

In het *Gilgamesj Epos* werd ook het Cederbos genoemd (*The Epic of Gilgamesh*, Thompson, vert. 1928, tablet 3; 10, kolom 1). Net zoals er een heilig Altis bos van Zeus bij de stad Olympia was (Olympia (stad), z.j.). Op Atlantis werden ook bossen gekapt voor hout (Plato, Jowett, vert. 1892, *Kritias* 114, 118).

Tarsis

Dit goud en almuggimhout werd met Tarsis schepen naar de haven van Ezion-Geber (Eilat) vervoerd. Waar lag Tarsis? Tarsis zullen we niet verwarren met Tarsus waar Paulus vandaan kwam. De vers in *2 Kronieken* 9:21 heeft voor veel verwarring gezorgd. Er staat dat de Tarsis vloot drie jaar onderweg was. In *1 Koningen* 10:22 staat nog zoiets. In deze verzen lezen we niets over Almughout. Nu zijn het opeens apen, pauwen en ivoor die verscheept werden. Met apen en pauwen aan boord moet men niet te lang onderweg zijn. Deze beide verzen wekken op twee manieren verwarring. Allereerst die Tarsis schepen... Men heeft eruit opgemaakt dat Tarsis dus in het oosten lag (Sri Lanka) omdat de schepen vanuit Ezion Geber vertrokken. Om te beginnen konden de schepen een “type” Tarsis boten zijn die in licentie in Ezion-Geber gebouwd waren. In *1 Koningen* 10:22

staat nergens letterlijk dat de schepen bij Ezion-Geber voor de kust lagen. Misschien lagen ze bij Tyrus voor de kust? De tweede verwarring had met de drie jaar te maken. Er staat ook niet dat ze drie jaar onderweg waren, alleen dat ze eens in de drie jaar aanmonsterden. Maar laten we er eens vanuit gaan dat de schepen vanuit Ezion-Geber vertrokken en inderdaad drie jaar onderweg waren. Dan duurde een heenreis nog maar anderhalf jaar. Ook weten we niet hoelang de schepen onderweg her en der aanmonsterden? Dan was er de profeet Jona die naar Tarsis wilde vluchten (*Jona* 1:3). In Yaffo nam hij een schip dat naar Tarsis voer. Hij kon alleen naar het westen. Welk westen? Het wilde westen of het rustige westen? Volgens sommigen had Tarsis met een ander mysterieus oord te maken dat Tartessos heette en dat het huidige Andalusië zou zijn. In dat geval maken we een flinke sprong westwaarts. In Ezechiël 38:13 werd Tarsis ook genoemd, samen met jonge leeuwen die duidelijk kolonies van Tarsis waren. De vers was een voorzegging voor de Eindtijd. Tarsis bestaat in onze tijd dus ook. In deze passage lezen we duidelijk over een zeemacht met veel kolonies. Het zou zomaar Atlantis kunnen zijn. Er is ook een inscriptie gevonden van de Assyrische koning EsarHaddon (Elshout [wipwap], 2018-d; Elshout [phtaloblauw], 2018-e, 16:08; Elshout, 2018-g). Hij noemde Tarsis duidelijk een eiland (Elat in Thompson & Skaggs, 2013, chapter: 3.2 Philological considerations). Ik ken in onze tijd maar één zeemacht die aan vers 38:13 voldoet en dat is Engeland met zijn kolonies: Amerika, Canada, Australië en Nieuw-Zeeland (Elshout [wipwap], 2018-d; Elshout [phtaloblauw], 2018-e, 16:08; Elshout, 2018-p/q). Waarschijnlijk was Tartessos de arabische naam voor Tarsis (Ecob, 2017, onder Summary, punt 3). Wat interessant dat er in de tijd van koning Salomo al contact met Engeland was. En dit betekent weer dat de Straat van Gibraltar wel degelijk bevaarbaar was in tegenstelling tot wat Plato beweerde. Volgens hem was de Zeestraat

door de modder van Atlantis geblokkeerd (Kritias 108). Mooi niet dus. Engeland is niet Atlantis maar het heeft wel een Atlantis aura over zich.

De Koningin van Sheba

In *1 Koningen* 10 en *2 Kronieken* 9 lezen we over de mysterieuze Koningin van Sheba die naar Salomo kwam om diens wijsheid te testen. Aanvankelijk was ze sceptisch maar toen ze hem ontmoette was ze helemaal om. Laat dit een waarschuwing voor de sceptici zijn, die menen dat de Bijbel een boek vol fabels is. Maar waar lag Sheba? Niet vreselijk ver van Jeruzalem volgens mij. Om te beginnen kwam deze koningin met goud naar Salomo. Zo'n reis mocht niet te lang duren vanwege de vele gevaren. Ten tweede was ze erg nieuwsgierig naar hem. Ook al om die reden zou ze liever per schip over de Rode Zee reizen als ze van ver kwam. Maar ze kwam per kameel. Ten derde moest er een goed begaanbare route voor de kamelen zijn. Yemen kunnen we als locatie voor Sheba uitsluiten. Dus kwam de koningin van dichterbij. Wat denkt u van Beersheva? In *Genesis* 26:33 werden Seba en Beer-Sheva aan elkaar gelijk gesteld. In *2 Samuël* 24:7 werd Beer-Sheva de zuidgrens van het land genoemd (zie: *Mattheüs* 12:42; *Lucas* 11:31 versus *2 Samuël* 24:7) (zie: Matheny, 2011-a, p. 325). Deze zuidgrens correspondeerde met het zuiden dat in *Mattheüs* 12:42 en *Lucas* 11:31 genoemd werd. Izaak, de man van Rebekka was ook al in Sheba geboren (*Genesis* 21-22). Hij riep er later God aan (*Genesis* 26:25). Wie was deze koningin van Sheba? Ik denk dat ze Tamar, de zus van Absalom was. Ik las deze theorie op het internet maar helaas is de bron weggehaald. Daarnaast is het wat mij betreft een gevoelskwestie. In Israël groeit de *Phoenix Dactylifera* Palm. Deze is nauw verwant aan de *Phoenix Canariensis* die op de Canarische Eilanden groeit. Maar de Canarische Palm heeft een lompe stam en is veel

zwaarder. De *Dactylifera* heeft een mooie slanke stam en is veel lichter. Deze *Dactylifera* heeft als bijnaam *Tamar* (*Genesis* 38:6; Slagter & Slagter, 2017, p. 11). Ook de zuilen van de tempel van Artemis in Efeze waren slank om de taille van de godin ermee uit te beelden (*Handelingen* 19).

Parvaïm

In 2 *Kronieken* 3:6 werd het goud van Parvaïm genoemd. Dit goud leek rood als de kleur van het bloed van een os (L'Empereur in Patrik, Polus en Wels, 1742, p. 180-181). Het woord 'Parim' zou stier betekenen dat we in *Genesis* 32:15 tegenkomen. Ene rabbi M. Schwab noemde in *De Talmoed van Jeruzalem*, boek 5, 207 ook het 'rode goud van Parvaïm' (Schwab, in Weir, z.j.). En de *Baker Bible Encyclopedia, Volume 2*, uit 1617 stelde dat het goud van Parvaïm een rode kleur had (*Baker Bible Encyclopedia, Volume 2* in Joseph, 2015). Maar wat was Parvaïm? In het gebied waar we al een hele tijd lopen te vissen rond Opis en Babylon lag ook een stad die Sipparvaïm heette (2 *Koningen* 17:24; 18:34; 19:13; *Jesaja* 37:13). Het is mogelijk dat Parvaïm Sipparvaïm was. Maar voortschrijdend inzicht brengt mij ertoe te geloven dat Parvaïm een andere naam voor Ophir was. Volgens Tjarko Evenboer was Parvaïm eventueel Peru (Evenboer, 2014, p. 247). Maar deze gedachte is gebaseerd op een eeuwenoude misvatting die door Abraham Mylius bedacht was (Mylius in Patrik, Polus en Wels, 1742, p. 180).

- De Menora in de Tabernakel was met edelstenen versierd. Hij schitterde alle kleuren als er licht op viel (Mock, 2003, par. The 49 Lamped Menorah in Baghdad).
- In *Odyssee* 20 werden 'pilaren' genoemd waarover 'bloed' droop (Butler, 1900, *Od.* 20). In dezelfde passage staat dat de zon uit de hemel 'gewist' werd.

Balaath en Tadmor

In *1 Koningen* 9:18 en *2 Kronieken* 8:6 lezen we dat koning Salomo de steden Baalath en Tadmor versterkte. Baalath werd al in *Jozua* 19:44 genoemd. Blijkbaar was de stad vervallen en bouwde koning Salomo de stad weer op. De kans is groot dat Tadmor de huidige stad Palmyra in Assyrië was. In beide namen herkennen we misschien de naam “Mari”. Baalath was waarschijnlijk Baälbek.

- Aanvullende literatuur: James D. Purvis: *Jerusalem, the Holy City, a Bibliography*; Een mooie film over Jeruzalem is *Jerusalem The Movie* (2014) door Taran Davies, George Duffield, & Daniel Ferguson:
www.jerusalemthemovie.com/

De dood

Koning Salomo schreef *Prediker*, *Spreuken* en het *Hooglied*. In *Prediker* 1:12 staat zijn auteurschap vermeld. In *Prediker* 9:5 staat dat de doden geen bewustzijn hebben. Ze weten niets. Ze weten niet eens hoeveel 1+1 is. Een hiernamaals bestaat Bijbels gezien niet. Des te meer is er straks voor iedereen een fysieke opstanding uit de dood om geoordeeld te worden. God parkeerde het thema van de dood tot Israël een stabiel koninkrijk onder koning Salomo was (Wiseman, P.J. 2004, p. 151). Dankzij God waren de Israëlieten niet met de Egyptische leer aangaande een hiernamaals besmet geraakt. In *Spreuk* 18 staat dat Osiris de leider van de onderwereld in het westen was (Geru, 2003). In *Spreuken* 5:5 en *Psalm* 115:17 staat ook weer dat de doden God niet zullen loven. Ze weten dus niets (Zender, 2016-a). In *Jesaja* 38:18 lezen we nog een keer over de doden die niets zinnigs voor de kost doen, wat mij persoonlijk technisch gezien wel aanspreekt.

Volgens *Openbaring* 20:5 is de dood het tegenovergestelde van het leven. In *Prediker* 12:7 lezen we een echo van *Genesis* 3:19: het lichaam keert terug naar het stof der aarde en de geest van de mens keert terug naar God. De dood is technisch gezien een retourkaartje naar de aardbodem. In *Prediker* lezen we niks over een onsterfelijke ziel. De dood is een vorm van slaap (*Efeziërs* 5:14) (Piet, 2004). Het is dan maar goed dat de doden niet snurken. Het graf wordt de Sheol genoemd. Deze Sheol is de beste definitie van “niets” (*Job* 7:21, 10:18,19, *Psalm* 39:14). In navolging van *Speuk* 18 in het Egyptische Dodenboek lijkt het erop dat de koningen van Atlantis ook in een hiernamaals voort leefden. Atlantis ging kopje onder maar wat gebeurde er precies met de koningen? Poseidon kon sowieso niet verdrinken en we mogen aannemen dat de koningen die nazaten van Poseidon waren ook best een tijd onder water konden blijven.

10 Afgoderij

In 1 Koningen 11:9–13 lezen we dat het koninkrijk van Salomo na zijn dood zou splijten. Dit gebeurde toen Salomo's zoon Rechabeam koning werd. Het noordelijke deel met de tien stammen kreeg de naam Israël. Het zuidelijke deel met de stammen Juda en Benjamin heette Juda. De hoofdstad van Israël was Samaria en die van Juda was Jeruzalem. Deze splitsing was een straf van God vanwege alle afgoderij in het rijk. Salomo deed aan polygamie (1 Koningen 11:1-8). Ook vertrouwde hij op zijn strijdwapens, paarden en goud in plaats van op God. Tenslotte had hij zijn volk te hoge belastingen opgelegd. Zijn zoon Rechabeam deed hier nog een schep bovenop. Deze hoge belastingen deden aan het juk van Atlas denken. Atlas droeg de werelddbol op zijn schouders. Het was de zoon van Salomo die Rechabeam heette die de Kanaänitische afgoderij in Juda binnen haalde (1 Koningen 14:21-24). In 1 Koningen 14:23 werden in Juda op hoge plaatsen Asjerah palen geplaatst om de godin Astoreth te aanbidden. Zij was Astarte, de godin van de Sidoniërs (1 Koningen 11:5), alias Isis en Athena. Ze was de vrouw van Baäl (Bach in Woodrow, 2041981, p. 14). Deze palen waren obeliskken. Er staat er één voor het Witte Huis in Washington. In het Hebreeuws werden ze 'matzebah' of 'Hammanim' genoemd (Woodrow, 1981, p. 40). Ze werden verder in 2 Koningen 18:4; 23:14, Jesaja 17:8; 27:9, Jeremia 43:13, Micha 5:13 en Ezechiël 8:5 genoemd (in Woodrow, 1981, p. 40). Het was de latere koning Asa die ze weer verwijderde. Zo'n obelisk stelde volgens Cyrus Scofield een penis voor (Scofield Reference Bible in Woodrow, 1981, p. 40). In een tempel in het Egyptische Hiërapolis lezen we ook dat een obelisk een fallus (piemel) was die door Dionysus ter ere van Hera (Astarte) was opgericht (Hasting's Encyclopedia of Religion and Ethics in Woodrow, 1981, p. 42). Dr. Frank de Graaff schreef

ook dat een ‘Dionysusdienst’ een ‘phallusverering’ was (De Graaff, 1993, p. 110). ‘De phallus is het symbool van onsterfelijk leven’ (De Graaff, 1993, p. 110). Deze matzebahs waren mogelijk een parodie op de hemelpalen die in 1 Samuël 2:8 genoemd werden. Als straf tegen deze afgoderij liet God, Farao Sisjak tegen Juda oprukken. Later was het koning Manasse van Juda die opnieuw astrologie bedreef, matzebahs oprichtte en Astarte vereerde (2 Kronieken 33:3). Hij zou ook zijn eigen zoon verbranden en hem aan Moloch offeren (2 Koningen 21:6). Koning Achaz van Juda had dit voor hem al eerder gedaan (2 Koningen 16:3). Waren de Zuilen van Hercules thematisch gezien obeliskken die aan Athena gewijd waren? De naderende splitsing van Juda en Israël was misschien ook het dualisme dat we in het Atlantis verhaal herkennen.

Elia, Baäl en Astarte

In het 38ste jaar van Asa's koningschap van Juda werd Achab koning van het noordelijke tien stammenrijk Israël. Hij was een zoon van Omri (1 Koningen 16:29) en trouwde met een secreet dat Izebel heette. Zij was de dochter van koning Ethbaal van de Sidoniërs. Deze koning Ethbaal woonde in Tyrus. Vervolgens ging Achab de afgod Baäl dienen. Hij bouwde in Samaria een tempel voor Baäl met een altaar erbij. En hij maakte een gewijde paal. Baäl werd dankzij Izebel de officiële afgod van Israël. Met haar komst op het toneel, waren de rapen gaar. Gelukkig zorgde Yhwh voor een krachtige tegenspeler die Izebel mores zou leren. Zijn naam dook in 1 Koningen 17:1 op en hij heette Elia.

De hemelse strijd

We weten inmiddels dat deze afgod Baäl in de Ugaritische Baäl en Anat Cyclus opdook. Baäl was een zonnegod. Hij was dakloos en wilde een huis bouwen. Net zoals de God van Hemel en Aarde een huis wilde bouwen (Psalm 102:16; 1 Kronieken

17:10-14). Baäl bouwde zijn paleis op de berg Zafon, de huidige Jebel Aqra ofwel Berg Cassius in Noord-Syrië. Dit paleis van Baäl was een mythische imitatie van de tempel die Jezus na zijn terugkeer in Jeruzalem laat bouwen. Deze tempel zullen we niet verwarren met de eerder gebouwde tempel van de antichrist in Jeruzalem (Mattheüs 24:15). Deze wordt verwoest, waarna Jezus vlak na de Verdrukking de opdracht geeft om de tempel in Jeruzalem te herbouwen. Hierover lezen we in Ezechiël 40-42. In Jesaja 2:2 werd de toekomstige tempel van Jezus een berg genoemd. Ook was de berg Zafon de blauwdruk voor de Griekse Olympus waar Zeus woonde (Anderson, 1987, p. 118). Ugarit (Rash Shamra) lag niet ver van de berg Zafon en de rivier de Orontes. Deze berg Tzafon was tevens een blauwdruk voor de centrale heuvel op Atlantis (Kritias 113) en voor de bergen Olympus, Asgard, Meru en Mashi. Harry Bultema vergeleek Baäl met Bel-Marduk (Bultema, 1981, p. 453). Astarte was alleen metaforisch haar zus of echtgenote. Ze was de godin van de Sidoniërs (1 Koningen 11:5). Haar symbool is Venus die zowel de Morgen-, als Avondster is (Saggs, 1966, p. 334). In deze Morgen en Avondster herkennen we ook weer de Zuilen van Hercules en het principe van de dood en opstanding. Baäl was de zoon van de Amoritische afgod Dagan (Saggs, 1966, p. 344). Als Dagan, Poseidon was, dan vocht Yhwh hier tegen de afgod van Atlantis. En nu vocht Elia namens Yhwh in 1 Koningen 18:19 tegen Baäl, Yam en Anath. Dit gebeurde op de berg Karmel.

Gods ingrijpen

In 1 Koningen 22:19-22 en 2 Kronieken 18:18-22 krijgen we een kijkje in de keuken van Gods huishouding. We lezen over een menigte die in de hemelen voor God's troon staat. Jawel, boven onze hoofden speelt zich van alles af. De vraag naar het wel of niet bestaan van buitenaardsen is bij deze beantwoord. In deze

passage vraagt Yhwh wie Achab zal misleiden? Dan staat er een geest op die dit wel wil regelen. Wij kunnen ons hier nauwelijks een voorstelling van maken. Hemelse wezens bepalen blijkbaar of we een patat met een kroket kopen of een loempia. Goodbye vrije wil. Zo'n geest kan in onze tijd even goed politieke leiders misleiden en natuurlijk ook onszelf als kiezers. In 1 Koningen 22:34 werd koning Achab door een willekeurige pijl getroffen. De schutter was uit het leger van koning Aram van Syrië en wist helemaal niet dat het slachtoffer Achab was. Hier zien we Gods ingrijpen in de details van het dagelijkse leven. Zelfs een pijl kon door Hem gericht worden gebruikt om de vijand uit te schakelen. Ook was het een wonder dat het leger van Aram op tijd ontdekte dat Jehosafat die zich ook in de strijd gemengd had, niet de koning van Israël was. Voordat hij per ongeluk omgelegd werd. De pijl was net zo goed gemikt als de aardbeving die uitgerekend Atlantis velde en de omliggende gebieden met rust liet. God weet het als uw bovenste knoopje niet in het knoopsgat zit. Hij kan er zelfs voor zorgen dat uw tegenspeler dit niet ziet en u tijdens een sollicitatiegesprek toch aangenomen wordt.

Belzebub

De geschiedenis van Elia en de profeten van Baäl kreeg na de dood van koning Achab van Israël nog een staart. Achabs zoon Ahazia volgde hem op. Maar op een bepaald moment viel hij uit het raam van zijn kamer in Samaria dat de hoofdstad van Israël was (2 Koningen 1:2). Jeruzalem was de hoofdstad van Juda. Er waren dus geen ruiten in deze periode van de geschiedenis. Achazia raakte flink gewond en zijn reactie was dat hij demonen wilde raadplegen over de afloop van zijn ongeluk. Ahazia was zwaargewond en stuurde boodschappers erop uit die ene BelZebub zouden raadplegen. Deze Belzebub was de afgod van Ekron, een stad die in de Gaza strook ligt. Zijn bijnaam was de Heer van de Vliegen (of mest) (Schriftwoord.nl commentaar bij

2 Koningen 1:2). Hij was een echo van de vliegenplaag in Exodus 8:21. Belzebub was een spotnaam voor 'Baäl-Zebul' waarin we het woord "bull" weer herkennen (Schriftwoord.nl commentaar bij 2 Koningen 1:2). Maar de God van de Bijbel keek mee en reageerde direct. Yhwh verscheen opnieuw aan Elia. Die zou de boodschappers van Ahazia tegemoet gaan en hen vragen waarom ze in hemelsnaam Bel-Zebub raadpleegden? Of was Elohim al zover uit Israël verdreven dat ze Hem niet meer nodig hadden? Elia kwam de boodschappers tegen en zei tegen hen wat Elohim tegen hem gezegd had. En bovendien zou Ahazia snel sterven. De boodschappers keerden met deze boodschap terug. Ahazia wilde nu weten wie deze man was? De boodschappers probeerden hem te omschrijven en al gauw had Ahazia door dat hij Elia was. Boven onze hoofden is een onzichtbare wereld van demonen en engelen. We hoeven niet verbaasd te zijn dat het Atlantis verhaal in dit onzichtbare tumult geboren werd. Gelukkig kijkt God mee en stuurde hij mij, Leon Elshout op de wetenschappers af die nog steeds met dure apparatuur naar een gezonken eiland op de zeebodem zoeken.

Elisa

Hij was een leerling en de opvolger van Elia, zoals Plato de leerling van Socrates was. In de avonturen van Elisa komen we ook rare zaken tegen. In 2 Koningen 2:11 en 6:17 komen we een berg met hemelse paarden met strijdwagens van vuur tegen. Opnieuw zien we hier dus een Atlantis tafereel voor ons dat door de mythe gezakkenrold was.

11 Atlantis vanaf Babylon en verder

In Jeremia 2:15 lezen we dat de noordelijke staat Israël een prooi van Assyrië en Egypte geworden was. De tien stammen van Israël waren weggevoerd. Ze deden aan de oorlog denken die Atlantis van Athene verloor waarna de Atlantiers slaven werden. Maar het kon altijd erger, namelijk het lot dat Juda te wachten stond. Juda zocht zijn heil bij afgoden die op heuvels vereerd werden (Jeremia 3:23 in De Koning, 2014-a, p. 59-60). Dit was pure astrologie waarbij de sterren geraadpleegd werden (Jeremia 8:2). Hetzelfde gebeurt in onze tijd. Astrologie is geen grappig tijdverdrijf, ook niet als ze in een speelse vorm opduikt in TV magazines en andere tijdschriften. Deze astrologie ging van kwaad tot erger. De inwoners van Juda offerden namelijk hun kinderen aan Baäl-Moloch (Jeremia 7:31; 32:35). Dit gebeurde in het Ben Hinnomdal dat later Gehenna heette en dat in onze tijd foutief de hel genoemd wordt. Het was Manasse, de zoon van Hizkia die zijn kinderen middels een brandoffer (2 Kronieken 33:6) aan Moloch geofferd had (Jeremia 15:4). Alleen een demonisch bezeten geest kon zo iets verzinnen. Ja, we zijn er nog niet met de gruwelen want zelfs de botten van dode Israëlieten werden opgegraven en voor de hemellichamen tentoongespreid (Jeremia 8:1-2). We kwamen deze Moloch al eerder tegen. Hij was een demonisch wezen en niets anders dan een variant van Baäl (Jeremia 32:35). Zijn oorsprong lag in Babylon. Allereerst werd Jeruzalem door het leger van Nebuchanedzar onder de voet gelopen. Zijn naam betekende, “zoon van Nebo”. In Jeremia 46:10 werd Babylon de stad van het noorden genoemd omdat de legers niet rechtstreeks door de woestijn Jeruzalem konden aanvallen. Via een omweg vielen ze Jeruzalem vanuit het noorden binnen. De naam Babylon betekende in het Grieks ‘Poort van de goden’ of ‘poort van de twee goden’ (Borger in D.J. Wiseman, 2004, p. 44). Let hier op

het meervoud van ‘goden’ want, Babylon schijnt een ‘dual’ woord te zijn (Borger in D.J. Wiseman, 2004, p. 44). *Net als Atlantis?*

Babylon had acht poorten waaronder een Marduk en Ishtar poort (D.J. Wiseman, 2004, p. 48). De Ishtar Poort staat nog steeds aan de rand van de stad Al-Hillah en symboliseert mijns inziens de Zuilen van Hercules (Elshout, 2018-jj). De vader van Nebuchanedzar was begonnen met de herbouw van de Migdol van Babel die ooit het project van Nimrod was geweest (D.J. Wiseman, 2004, p. 12). Blijkbaar kende de vader van Nebuchanedzar zijn geschiedenis, daar waar onze historici over trilobieten en brontosaurussen struikelen. Nebuchanedzar maakte het project af, breidde Babylon verder uit en heerste over de wereld. Het project was een imitatie van de tempel van Salomo waarvoor de basis door David gelegd was. Er was nog een andere overeenkomst. Volgens de Wadi Brissa inscriptie haalde Nebuchanedzar het hout voor de tempel uit het Cederbos in Libanon (Weisbach in D.J. Wiseman, 2004, p. 22). Dwars door het Cederbos van Libanon werden wegen aangelegd om het hout naar de rivier de Orontes te vervoeren (D.J. Wiseman, 2004, p. 26). Aan de Orontes lag ook de berg Zafon die in ons onderzoek zo centraal staat. En de stad Antiochië lag aan de Orontes. Hier had Paulus later zijn hoofdkwartier. De stad heet thans Antakya. Nebuchanedzar bouwde blijkbaar tempels voor Marduk en de afgod Nebo (*Jesaja* 46:1; Weisbach in D.J. Wiseman, 2004, p. 22). Marduk en Nebo waren in essentie dezelfde afgoden. Er was ook een berg die Nebo heette (*Deuteronomium* 32:49; 34:1). En er was een stad die zo heette (*Ezra* 2:29; *Nehemia* 7:33). Nebuchanedzar verklaarde zelf op het ‘dak’ van zijn paleis dat hij Babylon had uitgebouwd ter ere van zijn zelfverheerlijking (*Daniël* 4:30 in D.J. Wiseman, 2004, p. 42). In *Daniël* 3:1-7 lezen we over de aanbidding van een beeld dat Nebuchanedzar

in Babylon had opgericht. Mogelijk was dit zo'n 'matzebah' (Woodrow, 1981, p. 40). Een 'matzebah' was zoals gezegd een obelisk die aan de Koningin van de Hemel gewijd was (Jeremia 44:17-19). Hij werd ook 'hammanim' genoemd (1 Koningen 14:23; 2 Koningen 18:4; 23:14; Jeremia 43:13; Micha 5:13; Jesaja 17:8; 27:9 in Woodrow, 1981, p. 40). In elk geval correspondeerde dit beeld met het beeld van Poseidon dat in de tempel op Atlantis stond (Plato, Jowett, vert. 1892, *Kritias* 116). Ook correspondeerde het beeld van Nebuchanedzar met het beeld dat de antichrist in de tempel zal plaatsen. Dit keer zal de locatie echter Jeruzalem zijn (Openbaring 13:15).

- In Daniël 2:38 werd Babylon het gouden hoofd genoemd, een titel die prima bij Atlantis paste.

Op één van de reliëfs van de buitenmuur van Babylon was ook een afbeelding van Adad, de stormgod te zien (Andrae in Hanna-Fatuhi, 2012, p. 99). Zijn symbool was het kalf. Deze stormgod was thematisch gezien identiek aan Poseidon, wiens logo een stier was. Eén van de muren van Babylon liep langs de Eufraat en was 'verbonden met de Eufraat brug' (Hanna-Fatuhi, 2012, p. 100). In de centrale ruimte stond een 'drie ton gouden beeld' van Marduk 'op een platform' (Hanna-Fatuhi, 2012, p. 100). Dit beeld correspondeerde in termen van afgoderij met het beeld van Poseidon dat op Atlantis stond (Plato, Jowett, vert. 1892, *Kritias* 116). Het beeld van Dagon in Gaza was een soortgelijk beeld al was dit waarschijnlijk niet van goud. De belangrijkste muur van Babylon had 'negen poorten' (Hanna-Fatuhi, 2012, p. 100). Er was een poort voor de afgod Naboe (*Jesaja* 46:1) die later de identiteit van de maangod Sin aannam (Hanna-Fatuhi, 2012, p. 100). En er waren '1179' tempels in Babylon voor '153' afgoden (Hanna-Fatuhi, 2012, p. 101). Op Atlantis waren net zoveel tempels (Plato, Jowett, vert. 1892, *Kritias* 117). Naast de

trappiramide die Etemenanki genoemd werd (Bijbel: Migdol), was er de Esgila, welke de echte tempel was (Hanna-Fatuhi, 2012, p. 101). De Migdol in Babel had zeven verdiepingen die met de zeven dagen van de week en met de zeven planeten corresponderden (Fatuhi, 2012, p. 107). Het paleis van Nebuchanedzar keek uit op het ‘*Libil Khigala* kanaal’ (Fatuhi, 2012, p. 101). Dit kanaal of deze gracht werd in *Spreuken* 23:27 een hoer genoemd.

- De grachten van Atlantis hadden dus iets met een hoer te maken.

Nebuchanedzar had de beroemde Ishtar Poort in Babylon laten bouwen (Spence, 1916, p. 372, om precies te zijn aan de noordkant van de stad (Isjtarpoort, z.d.). In het Pergamum Museum in Berlijn staat een replica van deze poort die aan de Zuilen van Hercules doet denken. In Babylon was ook een tempel met ‘zes poorten’ (Spence, 1916, p. 101). Net zoals er voor het beeld van Poseidon in diens tempel zes gevleugelde paarden stonden (Plato, Jowett vert. 1892, *Kritias* 116). Babylon werd een ‘kidinnu’ marktplaats genoemd (Leeman in D.J. Wiseman, 2004, p. 108). Atlantis was ook een eiland voor kooplieden, wat we in *Kritias* 117 lezen. Een handelaar was een “Harokel”. Het woord Harokel werd tot Heracles verbasterd. Volgens ene M. Le Clerc kwam de naam Heracles van het Syrische woord ‘Haro-kel’ dat ‘koopman’ betekende (Le Clerc in Van Hemert & Daalberg, 1806, p. 127). (Waarschijnlijk werd hier Martin Davidson le Clerc bedoeld?). De marktplaats was de zoveelste imitatie van de markt in Athene waar Paulus regelmatig te vinden was (*Handelingen* 17:5). In *Handelingen* 17:16 lezen we dat Paulus perplex was over de vele afgodenbeelden in Athene. In Babylon was het niet veel beter. Er waren ziggoerat tempels voor de diverse afgoden. Er waren

tempels voor Anu en Ea maar ook voor Nebo en Bel die respectievelijk zoon en vader van elkaar waren (Spence, 1916, p. 102). Nebo werd ook in *Jesaja* 46:1 en *Jeremia* 48:1 genoemd. In *Jesaja* 46:1 werd ook Bel genoemd. Deze Bel was Bel-Marduk. Nebo werd ook in Borsippa, een voorstad van Babylon geëerd (Spence, 1916, p. 184).

- Marduk en Nebo correspondeerden met Poseidon en Atlas.
- In Babylon was ook een tweelingtempel zoals Atlantis tweelingkoningen had.

Wereldrijken

Het Babylonische rijk was het eerste heidense wereldrijk in een rij. Het bijzondere van deze periode was dat zowel Nebuchanedzar als Daniël in een droom informatie doorgebriefd kreeg over vier opeenvolgende wereldrijken waarvan dit Babylonische rijk het eerste was. Al deze wereldrijken hadden met elkaar gemeen dat Babylon aan de Eufraat telkens de hoofdstad of tenminste de belangrijkste stad was. Aan Daniël werd duidelijk gemaakt dat er een nieuwe fase van wereldrijken was aangebroken. In Daniël 2:31-40 lezen we over een droom van Nebuchanedzar. Daniël legde de droom uit zoals ooit Jozef een droom van Farao had uitgelegd. Volgens Daniël had de droom met vier opeenvolgende wereldrijken te maken die alle Babylon als hoofdstad hadden. Babylon was het eerste rijk, gevolgd door het Perzië van Cyrus dat het tweede wereldrijk was. Deze Cyrus was al in *Jesaja* 44:28 en 45:1 voorspeld. Nebuchanedzar kreeg een voorproef van wat er na zijn dood ging gebeuren. Het derde rijk was dat van Alexander de Grote uit Macedonië. Alexander werd in Daniël 8:5, 21 voorspeld. Het vierde rijk ligt in de toekomst en zou zomaar interessant kunnen zijn voor dit Atlantis onderzoek. Als Atlantis een wereldrijk was

dan zou Babylon de hoofdstad zijn. Dus hoe zit dat? Over dit vierde rijk dat in Daniël 2:40, 7:19, 23 nader genoemd werd, gaan we het zeker nog hebben. Want dit rijk heeft wel Babylon als hoofdstad en is groter dat Libië en Klein-Azië samen. Het komende Griekse Vierde Rijk heeft volgens Daniël 7:19 bronzen klauwen en is misschien ook weer Grieks-Macedonisch met tentakels in het Midden-Oosten.

In Daniël 2:44-45 wordt een steen genoemd die zich losmaakte van een bergketen. Deze steen leek op de steen in de Sisyphos mythe en zou het beeld dat Nebuchanedzar gezien had, verpulveren. De steen leek ook op de last die Atlas op zijn schouders droeg. Waarschijnlijk was de steen Christus (Bultema, 2002, p. 96). Jezus verwees mogelijk naar deze steen in Lucas 20:18 en Mattheüs 21:44. Het beeld dat verpulverd wordt, deed aan het Dagon beeld denken dat omkukelde (1 Samuël 5:4). In dit geval is het de antichrist die door Christus verpulverd wordt. De ballingschap in Babylon zou zeventig jaar duren. Waarom zeventig jaar? Dit had te maken met de sabbatten die in de eeuwen ervoor niet gehouden waren (2 Kronieken 36:21 in Piet, 2015-l, m; Sauer, 1940, p. 132). Vanaf de verwoesting van Jeruzalem door Nebuchanedzar van Babylon duurde het nog zeventig jaar tot de 500 jaar vanaf de voltooiing van de Tempel van koning Salomo afgerond was (Piet, 2015-l).

Na de dood van Nebuchanedzar ging het snel achteruit met Babylon. Ene Naibonidus nam de fakkel over. Maar hij woonde tien jaar in Tayma in het noorden van Saoedie-Arabië, niet te ver van Dedan, alias Al-Ula, het gebied waar de afgod Aktab aanbeden werd. De merkwaardige connectie tussen Nebo in Jesaja 46:1 en Aktab en het feit dat Naibonidus tien jaar in dit gebied verbleef is iets wat meer onderzoek behoeft. Naibonidus

had zijn regering uitbesteed aan zijn zoon Belsazar. Voor de duidelijkheid, Daniël werd zelf Beltsazar genoemd.

Mene Mene Tekel Upharsin

Al pakweg een eeuw eerder had de profeet en dichter Jesaja de val van Babylon voorgezegd door de Perzische koning Cyrus (Jesaja 44:28; 45:1). Niemand had ooit van Cyrus gehoord tot een eeuw later de echte Cyrus ook wel Koresh genoemd voor de poort van Babylon stond. In het paleis in Babylon was Belsazar aan het feestvieren, een hobby die hij waarschijnlijk regelmatig uitoefende. Vanuit het niets verscheen een hand die een tekst op de muur van het paleis schreef: “Mene Mene Tekel Upharsin”: Geteld, gewogen en te licht bevonden (Daniël 5:25). Dat sloeg op het feestvierende Babylon. Inderdaad stond Cyrus voor de deur. Het duurde niet lang tot hij met Daniël kennis maakte. Cyrus las de voorspelling over zichzelf en was zo onder de indruk dat hij de Joden de opdracht gaf om naar hun land terug te keren en de tempel te herbouwen.

Er was nog iemand die de tekst op de muur gelezen had: Nebo, de afgod van Babylon die in Jesaja 46:1 genoemd werd. Nebo werd aan de Dedanitische afgod Aktab gekoppeld (Milik & Teixidor, 1961). Ik heb het hier eerder over gehad, Aktab was volgens het Hebreeuwse Atbach systeem de tegenhanger van Atlantis. De medeklinkers leverden de nummers 1-11-9-1-2 op. Welke wisselwerkingen er allemaal plaatsvonden, weet niemand maar op de één of andere manier verkaste Nebo naar Dedan waar hij het Atlantis epos liet borrelen en pruttelen. Atlantis was misschien een verbastering van Leviathan. De hand van de Griekse Peloponnesos nam wraak op de vernederende woorden op de muur van het paleis in Babylon. Ene Plato bracht het Atlantis verhaal ter wereld. In Daniël 10:13 en 10:20 komen we nog hemelse prinses van Perzië en Javan (Griekenland) tegen. Er

zijn dus hemelse machten die zich met ons bemoeien en het was niet ver gezocht dat Griekenland in het vizier kwam. Nebo bedacht met Atlantis een contra verhaal dat de opzet van de voorzeggingen in Daniël 2, 7 en 10 volgde (Elshout, 2023-c/d).

In Daniël 4:13, 17 en 23 noemde Daniël de mysterieuze wachters. Wie zijn zij? Het klinkt alsof ze over de mensheid waken en de hemelse tegenhangers van de Zonen van God in Genesis 6 zijn.

In *Jeremia* 50:37 werden paarden en strijdwagens van Babylon genoemd net zoals Atlantis die had. In *Jeremia* 52:17 werden de kolommen van koper genoemd en in *Jeremia* 52:20 werden de koperen kolommen en de zee van Salomo genoemd. Deze attributen werden vanuit Jeruzalem naar Babylon gebracht. Deze koperen kolommen met de koperen zee zullen de mythe over het aurichalcum in de tempel van Poseidon op Atlantis zeker gevoed hebben. In *Jeremia* 50:15 werd Babylon een hamer genoemd zoals Poseidon de god van de aardbevingen was (Butler, 1900, *Ilias* 20; Butler, 1900, *Odyssee* 5; Spence, z.j., p. 236). In *1 Koningen* 10:18-19 lezen we over de gouden troon van koning Salomo die bovendien met ivoor versierd was. In vers 19 lezen we over de zes treden van Salomo's troon. Deze zes treden resoneerden met de zes paarden voor het beeld van Poseidon in de tempel op Atlantis. In *1 Koningen* 10:22 werden ook de olifanten zelf genoemd die uiteraard in ivoor voorzagen. Net zoals er olifanten op Atlantis waren. Dit alles werd blijkbaar naar Babylon vervoerd waarna Babylon wel heel erg op Atlantis begon te lijken.

Gouden beker

In *Jeremia* 51:7 werd Babylon aan de Eufraat een gouden beker met wijn genoemd waaruit de hele wereld dronk. Amer Hanna-

Fatuhi noemde Babylon de ‘MOEDER VAN ALLE HOOFDSTEDEN’ en ‘EEN GOUDEN BEKER’ in de hand van de Heer (Hanna-Fatuhi, 2012, p. 94). In het Atlantis Epos wordt deze gouden wijnbeker in *Kritias* 120 genoemd (Plato, Jowett, vert. 1892). Tegenover deze wijnbeker die alle volken dronken voert, staat het zwaard van God in de hemel. Dit zwaard is ‘dronken’ van ‘Gods toorn’ (*Jesaja* 34:5). In *Odysee* 20 lezen we ook over wijn die in een beker gegoten werd (Butler, 1900, *Odysee* 20). Babylon, Atlantis en de *Odysee* kwamen dus uit dezelfde gouden beker. Na de verovering van Babylon door Cyrus (Koresh) van Perzië viel Daniël opeens onder de Perzische heerschappij (Daniël 6:28). Daarnaast was er ook een Darius van Perzië. Misschien was hij een veldheer van Cyrus? Of was Darius de oom van Cyrus (Newton, 1859, p. 24)? E.W. Bullinger ging dieper op de vraag in wie de Perzische koningen waren (Bullinger, z.j.-a, bijlage 57).

Dualisme

Jesaja 26:1-5 is het lied van de twee steden, Jeruzalem (vers 1) versus Babylon (vers 5) (De Koning & Jonathan, 2014-a, p. 296-298). Beide steden werden met vrouwen vergeleken. Babylon was een hoer en Jeruzalem was de bruid die uit de hemel neerdaalde (*Openbaring* 21:2). Atlantis dat innerlijk tegenstrijdig was en vijf tweelingkoningen had bestaat in de Eindtijd wellicht ook uit Jeruzalem en Babylon. Babylon ligt verbonden met de Eufraat midden in Zee (*Openbaring* 17:1-5). Jeruzalem ligt middenin de vijandige volkeren zee. Babylon is zoals gezegd een ‘dual’ woord (Borger in D.J. Wiseman, 2004, p. 44). Het ligt voor de hand om te denken dat Atlantis ook een dualistisch principe was.

Verwoesting van Tyrus

Tyrus had stiekem lol gehad toen Jeruzalem verwoest werd. Jeruzalem was immers een handelsrivaal en ook hadden ze die eeuwige God die zo anders was dan Baäl en Astarte ofwel Zeus en Athena. God ziet alles en hij zag ook het leedvermaak van de koning van Tyrus. Daarom besloot hij Nebuchanedzar ook op Tyrus af te sturen dat in principe ook een handelsrivaal voor Babylon was. Tyrus en Babylon waren twee handen op één buik. Tyrus was een symbool van wereldhandel en corruptie (Bultema, 1981, p. 233). Voor Babylon gold hetzelfde. Nebuchanedzar verwoestte de haven van Tyrus maar Tyrus bestond voor een deel uit een eiland dat een kleine kilometer uit de kust lag. Ezeziel had al voorzeggd dat ook dit deel kopje onder zou gaan (Eze. 27-28). Nebuchanedzar kreeg dit niet voor elkaar.

Alexander van Macedonië en Tyrus

In Daniël 8:5-7 en Zecharia 9:1-8 was Alexander voorzeggd. In Daniël 8:21 werd heel Griekenland genoemd. In Daniël 10:20 lezen we over de Hemelse Prins van Griekenland. Hij stuurde Alexander aan. Griekenland was het Derde Wereldrijk dat in Daniël 2 en 7 voorzeggd was. Het was Yhwh die Alexander voor Zijn eigen doel gebruikte, namelijk om de Joden van de Perzen te bevrijden. Blijkbaar werkten hier twee Hemelse machten op Alexander in: de Hemelse Prins van Griekenland en Yhwh. Jawel, de God van de Bijbel was niet alleen in Israël actief maar ook in Griekenland en Macedonië. En Macedonië is... Europa. God had Europa al op het oog en Alexander was een voorschot op wat er komen ging. Frank de Graaff schreef dat Alexander de Trojaanse Oorlog over wilde doen (De Graaff, 1993, p. 200). Zijn verdere strooptocht tegen Perzië was een eer aan Achilles (De Graaff, 1993, p. 225). Tyrus was beroemd vanwege de productie van purperverf (Rawlinson, 1896, p. 275). Er was zelfs een zeer donkere purperverf in omloop die 'murex' heette en op

‘gestold bloed’ leek (Rawlinson, 1896, p. 279). De kleur van gestold bloed kwamen we ook in verband met Parvaïm in 2 Kronieken 3:6 tegen (L’Empereur in Patrik, Polus en Wels, 1742, p. 180-181). Sidon was beroemd geworden vanwege de ‘glas’ productie (Rawlinson, 1896, p. 275). Deze combinatie van glas en murex deed aan het koperkleurige reflecterende aurichalcum in de tempel van Poseidon denken (Plato, Jowett, vert. 1892, Kritias 116, 119). Atlantis had een Fenicische oorsprong. Een Griek-Macedonische veroveraar die tegen Babylon optrok en er zelfs zijn hoofdkwartier van maakte klinkt heel erg als de oorlog van Atlantis tegen Athene. Slechts tijd, richting en rolverdeling zijn anders. Als we inzien dat hier zaken “gespiegeld” zijn dan snappen we hoe dicht we bij Atlantis zitten. Alexander van Macedonië klaarde de klus om het eiland van Tyrus te veroveren en te verwoesten door de zee tussen de haven en het eiland vol met puin te gooien. Eigenlijk waren dit de eerste Deltawerken.

- Het eiland van Tyrus had een beetje de vorm van een harp en van de Atlantis schets op de kaart van Athanasius Kircher.

Een boek over de ondergang van Tyrus is van George Rawlinson en heet Phoenicia. In het tumult rond de opkomst van Alexander speelde ook nog een mysterieuze vrouw een rol die Thaïs heette. Ze was niet Thais maar heette wel zo. Ze had de geest van Izebel en Cleopatra VII. Vermoedelijk was zij het die Alexander de Grote aanspoorde om Persepolis in de hens te steken (Thaïs, z.d.). De Griekse dichter Menander schreef een gedicht over haar dat de apostel Paulus later oppikte en in 1 Korinthe 15:33 verwerkte. Paulus had blijkbaar een neus voor mysterieuze vrouwen. Als hij Thaïs kende dan had hij zeker van Alexander en Cleopatra VII gehoord. Enn. Thaïs klonk wel erg als Saïs...

In de hoofdstukken 27-28 werd ook Dedan genoemd. Ergens was er een link met de afgod Aktab. In 28:3 staat dat de koning van Tyrus wijzer dan Daniël was. Het is sowieso opmerkelijk dat Daniël weer genoemd werd. Het ontbrak eraan dat de tekst Mene Mene Tekel Upharsin op de muur van het paleis in Tyrus geschreven werd. In 27:12 werd Tarsis genoemd. Ik schreef dat dit Engeland was dat in die tijd dus al een voorname rol speelde. In 27:13 werden Jawan, Tubal en Meschech genoemd. Jawan was Griekenland dat dus ook al handel met Tyrus had. Tubal en Meschech waren niet Tobolsk en Moskou maar steden in Assyrië. ‘Mashki en Tabal’ werden in ‘Assyrische inscripties’ genoemd (Gibson, 2011, p. 96). In Ninivé (Mosoel) was er bovendien een “Masjki-poort”. Alexander leefde na Plato. Opnieuw haal ik Akademos alias de Python Geest erbij om te verklaren hoe Plato dingen uit de toekomst tot een eiland Atlantis kneedde. Tyrus lag echter niet voorbij de Zuilen van Hercules en had ook geen tien koningen, laat staan tien demonisch bezeten koningen. Tyrus was slechts een schaduw van Atlantis. Voor het echte werk zullen we verder zoeken.

In de tijd van Herodotus werd er al met grote getallen gesmeten. De tempel van Tyrus was volgens de overlevering even oud als de stad en ‘2300’ jaar eerder gebouwd (Herodotus, *Historiën*, Godley vert. 1920, boek 2:44). Dan zitten we in de tijd voor Abraham toen er nog geen tempels waren behalve misschien de ene in Babylon toen Nimrod die trappiramide bouwde (Genesis 11). Volgens Herodotus was Heracles een ‘oude god’ (Herodotus, *Historiën*, Godley vert. 1920, boek 2:44). Heracles was een kloon van Gilgamesj (Saggs, 1966, p. 502). Waarschijnlijk was hij door de Hettieten ‘van Babylon naar Griekenland’ gebracht (Grave in Saggs, 1966, p. 502). Het merkwaardige is dat later toen Alexander de rotsstad Tyrus verwoestte er een tempel met een beeld van de afgod Melqart

stond. Deze Melqart was de Libanese versie van Heracles (Cartwright, 2016, par. The Greek Hercules-Melqart; Grant, 2011, alinea 2). Dus hoe kwam Herodotus voor Alexander al bij de gedachte dat een beeld van Heracles in Tyrus stond?

Het altaar voor God, Jesaja 19:19

Na de dood van Alexander de Grote brak de Ptolemeüs I Soter dynastie aan. Deze eerste Ptolemeüs was een veldheer van Alexander geweest en werd nu zelf koning. Een nazaat van deze Ptolemeüs was Ptolemeüs V Epiphanus die met de eerste Cleopatra trouwde, te weten Cleopatra I. Zowel Ptolemeüs als Cleopatra waren de namen van dynastiën. De Cleopatra uit de Asterix en Obelix was Cleopatra 7 die vlak voor Maria van Nazareth leefde. Ik wil inzoomen op Ptolemeüs V en Cleopatra I. In Jesaja 19:19 werd het altaar voor God een “mzbch” genoemd. Dit was natuurlijk niet de Grote Piramide van Gizeh, die immers een tempel voor Baäl Zafon was en in Exodus 14:2 een migdol genoemd werd. Volgens E.W. Bullinger werd dit altaar tijdens de Cleopatra I en Ptolemeüs V periode gebouwd. Vermoedelijk werd dit altaar in Heliopolis (On = Anu) opgericht (Bullinger, z.j.-a, bijlage 81). Net als in Gaza was er ook in Egypte een Pentapolis van vijf steden (Jesaja 19:18). Dit waren Heliopolis, Leontopolis, Migdol, Daphne en Memphis (Bullinger, z.j.-a, bijlage 81). Memphis was mogelijk de stad Taphanes (Jeremia 2:16; 43:9; 46:14) (Matheny, 2011-b, p. 112). In Hosea 9:6 werd Memphis genoemd. De vijf tweelingkoningen van Atlantis verwezen naar deze Pentapolis.

Antiochus IV Epiphanes

De Hellenistische koning Antiochus IV Epiphanes regeerde rond 175-164 voor Christus (Sauer, 1940, p. 193). Hij was een schaduw van de komende antichrist. Hij was al gijzelaar in Rome geweest (Sauer, 1940, p. 194), waarmee Rome in ons

onderzoek in het vizier komt. Later kwam hij blijkbaar in ander vaarwater terecht. Hij ging op strooptocht en wilde de Hellenistische cultuur in het Jodendom opdringen. De verering van de Griekse afgod Zeus was hierbij het centrale thema (Sauer, 1940, p. 194). Epiphanes verbood hiertoe allerlei Joodse gebruiken zoals de besnijdenis en de tempelgodsdienst, de sabbatten en feesten. Ook dwong hij de Joden om ‘varkensvlees’ te eten (Sauer, 1940, p. 194). In zijn kielzog groeide Rome. Antioches had het vooral op het joodse ‘nieuwe Maanfeest’, de ‘spijswetten’ en ‘de besnijdenis’ gemunt (De Graaff, 1993, p. 246). Antioches IV Epiphanes was een type van koning Atlas. In feite haalde hij Atlantis in Juda binnen. Het blijft merkwaardig dat Poseidon in de gedaante van Dagon alleen in Gaza aanbeden werd (Elshout, 2024-a) terwijl in Jeruzalem Zeus alias Baal Tsafon aanbeden werd. Wat in de Exodus periode buiten de deur was gehouden werd nu, zoveel eeuwen later alsnog binnen gehaald. Het was alsof de verkeerde vrienden om de hoek gewacht hadden op een betere kans om Jeruzalem te infiltreren.

12 Amerika

In Timaios 25 noemde Plato het continent dat aan de overzijde van de oceaan lag. Uiteraard was dit Amerika. Voor Plato had de profeet Ezechiël in 38:13 al de kolonies van Engeland genoemd. In de tijd van Plato was Amerika dus bekend. De vraag is wel eens gesteld of er voor Columbus al ontdekkingen van Amerika gedaan waren? Telkens wordt dan de geschiedenis van Erik de Noorman erbij gehaald. In dit korte hoofdstuk suggereer ik dat er voor de geboorte van Jezus misschien al contacten tussen de Oude en de Nieuwe Wereld waren. Dit betekent weer dat de Straat van Gibraltar niet geblokkeerd was terwijl Plato zei van wel. Bovendien valt heel goed te verklaren waar de Amerikaanse indianen vandaan kwamen zonder Atlantis erbij te toveren.

Laten we eens beginnen met een nieuwe episode na de verwoesting van Tyrus. Sidon had Tyrus ooit als een kolonie gesticht maar op een bepaald moment begon Tyrus Sidon naar de kroon te steken. En Tyrus stichtte zelf ook een kolonie, namelijk Carthago in het huidige Tunesië. De eerste bewoners van Carthago waren dan Kanaänieten alias Feniciërs. Hier maken we een nieuwe start.

Carthago ging op zijn beurt ook kolonies stichten. En waar dan? Want volgens de bioloog Barry Fell waren de Feniciërs nota bene naar Amerika gevaren. Zo was er de zogenaamde ‘Bourne Steen’ in Massachusetts met Punische (Fenicische) inscripties erin gekerfd. De tekst gaat over de ‘annexatie’ van een stuk land door ene Hanno (Pearson in Fell, 1977, p. 95). Of deze Hanno dezelfde als de Carthaagse leider Hanno was, is niet duidelijk. In Mount Hope, Rhode Island werd een rots inscriptie achter gelaten door zeevaarders uit ‘Tarsis’ (Diringer, geciteerd in Fell, 1977, p. 99). De tekst zou rond ‘700 of 600 voor Christus’

geschreven zijn (Fell, 1977, p. 100). De inwoners van Engeland noemden hun land toen nog Tarsis. Op Mohegan Island in Maine werden andere inscripties gevonden, met de tekst, ‘Cargo platforms voor schepen van Fenicië’ (Fell, 1977, p. 58). En interessant: in Ecuador was een Libische inscriptie gevonden die een ‘olifant’ afbeeldde die de aarde op het water steunde en vervolgens een ‘aardbeving’ teweeg bracht (Keeler & Pearson, geciteerd in Fell, 1977, p. 184, afbeelding). De afbeelding zou uit het laatste deel van de derde eeuw voor Christus stammen (Keeler & Pearson in Fell, 1977, p. 184). Bij een olifant denken we aan Atlantis, zeker in combinatie met een aardbeving. Ook denken we aan het jaar van de Olifant waarin Mohammed geboren was (Séguy, 1977, p. 8). In New England zijn Romeinse inscripties gevonden die met de nummering van de ‘Juliaanse kalender’ overeenkwamen (Fell, 1977, p. 6). Deze kalender werd in 46 na Christus ingevoerd. Met deze Romeinse inscripties werd de dag van het heidense ‘Beltane’ feest aangeduid (Fell, 1977, p. 6, 200). We hebben dus al heel wat informatie door een paar inscripties. Baäl was bekend in New England en werd er bovendien vereerd. En dit gebeurde tot in de tijd van Julius Caesar (Fell, 1977, p. 6). Jezus leefde vlak na Julius Caesar. Hij zal zeker van Amerika hebben gehoord. Ik kan als leek zijnde niet zeggen of het hier om hoaxes gaat. Maar zo niet, dan trekken we de conclusie dat er in de tijd van Jezus al expedities naar Amerika gaande waren. We hebben Atlantis niet nodig om de kolonisatie van Amerika te verklaren. En de Straat van Gibraltar was ook niet geblokkeerd. En Plato was een liegebeest en een jokkebrok.

Wigwams en Indianen

Op het Schotse eiland Jura waar George Orwell zijn klassieker *1984* schreef, werden tot in de 18de eeuw wigwams gebruikt (Boswell in Evenboer, 2014, p. 216-217; afbeeldingen geciteerd

in Evenboer, 2014, p. 2017, toont enkele tipi's). Ook waren er 'bijkorf' uitzijnde hutten (net als iglo's) op de Schotse eilanden (Pokorney in Rea, 1975, p. 24). Het ligt voor de hand om te denken dat Groot-Britannië en met name Schotland door allerlei gespuis als een oversteekplaats naar Amerika gebruikt werd. Als deze theorie klopt dan zouden we verwachten dat een aantal van die Indianen in Europa zelf bleef kleven. Zijn er ook Indianen in Europa? Wat te denken van de Suomi Lappen in Lapland? Inderdaad zijn in het Noorse Kongsberg en Oestfold rotstekeningen van Filistijnse schepen gevonden (Buchholz, 2011-c,d, fig. 7 en 9). Het is goed mogelijk dat deze rotstekeningen de Vikingen op het idee brachten om ook schepen te bouwen en de wijde wereld in te trekken.

Quetzalcoatl

Het kan niet missen of de Azteekse afgod Quetzalcoatl moet ooit ergens aan een koffietafel koning Atlas van Atlantis ontmoet hebben. In een gravure die in Chitzen Itza (Mexico) gevonden was, was Quetzalcoatl te zien terwijl hij het hemelgewelf op zijn schouders droeg (Spence, 2002, p. 60, afbeelding, p. 83). De vader van Quetzalcoatl was Gucumatz die op Poseidon leek (Spence, 2002, p. 83). Net als Atlas was Q. een tweeling (Spence, 2002, p. 83). Zijn tweelingbroer of metgezel was Xolotl met wie hij net als Odysseus in de 'onderwereld' afdaalde (The Gods and Symbols of Ancient Mexico and the Maya in Hancock, 1995, p. 253). Waarschijnlijk was de Nachtreis van Mohammed in Soera 17:1 ook zoiets. Het symbool van Quetzalcoatl was de planeet Venus. En Venus is zowel een 'Morgenster' als een 'Avondster' (Saggs, 1966, p. 334). (Venus is weliswaar een planeet). Quetzalcoatl alias Lucifer was dus een imitatie van de Morgenster die in feite Jezus in Openbaring 22:16 is. Een andere afgod heette Tlaloc die de 'god van water' was (Spence, 2002, p. 81). Hij was identiek aan Poseidon. Nog een detail: een Atlant of

Telamon is een ‘zuil in de vorm van een mannenfiguur’ die ‘een gebouw draagt’ (Atlant, z.j.). We denken natuurlijk ook aan de Zuilen van Hercules in het Atlantis verhaal. Op een bepaalde manier droegen ze Atlantis. In Ilias 14 kwam ook een Telamon voor die de zoveelste Titaan was (Butler, 1898, vers 460-465). De letterconstructie “Tla” kennen we ook van het woord “Talmoed”. Dat “tla” in Atlas, Atlantis, Quetzalcoatl, Orotalt (Griekse afgod, McDonald in Gibson, 2011, p. 195), Nahuatl en Talmoed voorkomt geeft te denken. Dan was het de apostel Paulus die van Tarsus in Turkije kwam. De naam Tarsus was afgeleid van de afgod Tarku. Deze Tarku alias Teucros was een ‘zoon van Telamon’ (Cook, 1940, Vol. 3, p. 650). In de naam Telamnon herkennen we de letters “Tla” van Atlas. Telamones zijn pilaren en worden ook Atlantes genoemd (De Vree, z.j.). Deze pilaren stelden mannen voor die voorovergebogen zaten en een gewelf op hun schouders droegen (De Vree, z.j.).

Verenpluim

In de Levant was de verenpluim van Quetzalcoatl een algemeen bekend symbool. Volgens Herodotus (VII.92) droegen de Lykiërs ook een verentooi (Herodotus in Covey, 1987, p. 142). Op een reliëf van koning Sanherib in Ninivé waren Ioniërs en Kariërs afgebeeld die hoofdtoeien met verenpluimen droegen (Covey, 1987, p. 142). Op de beroemde Phaistos Schijf van Kreta is een geveerde krijger afgebeeld (Covey, 1987, p. 142). Op een reliëf in de Egyptische stad Thebe zijn ook getooide krijgers afgebeeld die op indianen lijken (Rea, 1975, p. 39). Dit reliëf heeft vast en zeker met de tijd van Jozef of Mozes te maken. Ergens in dit tijdvak waren er indiaans uitzijende krijgers in Egypte. Waarschijnlijk waren zij de Filistijnen? Dit betekent dat verentooien in het oude Egypte en daarbuiten al een bekend fenomeen waren (Covey, 1987, p. 142). Opnieuw moeten we vaststellen dat de oude culturen in de beide Amerika’s iets met

de Oude Wereld te maken hadden. De Egyptische tempel te Medinet Haboe toont op een muur ook krijgers met gepluimde hoofdtoeien. Volgens sommigen waren ze krijgers van Atlantis (Rea, 1975, p. 11-12). Ik zie niet in waarom? Volgens mij waren de krijgers juist niet van Atlantis. De afbeelding bewijst simpelweg één ding: namelijk dat de krijgers in de Levant en Egypte in de oudheid er hetzelfde uitzagen als de ons bekende indianen in Amerika. En dus komen we opnieuw bij dezelfde conclusie terecht: de indianen stammen af van de volken uit Europa, Kreta en het Midden-Oosten. En dus was de Straat van Gibraltar niet geblokkeerd. De verenpluim van Quetzalcoatl werd door professor Barry Fell met een vliegende vogel in verband gebracht (Fell in Covey, 1987, p. 142). Niet voor niets werd deze verentooi, samen met een vogel, in tablet 7 van het Gilgamesj Epos genoemd (*The Epic of Gilgamesh*, Thompson, vert. 1928). Vogels in de vlucht doen ons weer aan heksen denken die op bezemstelen rondvliegen. Maar ook aan de geest die over de waters zweeft in Genesis 1:2 (Van der Valk, 1930, p. 46). Ook doet deze vogel in de vlucht ons aan Deuteronomium 32:11 denken: een adelaar die over zijn nest waakt en de vleugels spreidt en zijn kuikens de lucht in draagt (Van der Valk, 1930, p. 46). Bij deze arend, wordt soms ook gedacht aan de ‘voorstelling van het wereldei’ bij de Feniciërs (Kanaänieten) (Van der Valk, 1930, p. 46). De vogel in vlucht komen we ook tegen in Psalm 11:1; 124:7 en Ezechiël 13:20 (Van der Valk, 1930, p. 48). De wind die de vogel voortstuwt lijkt op de ‘levensadem’ in Genesis 6:17; 7:15, 22 (Van der Valk, 1930, p. 47). In het Egyptische Dodenboek vloog de ‘ziel’ van de overleden mens als een fladderende vogel naar het hiernamaals (Van der Valk, 1930, p. 48). Dit klinkt als de uitleg van Antikleia (moeder Odysseus) die verklaarde dat de ‘ziel’ ‘als een droom’ van het lichaam ‘wegvliegt’ (Louden, 2011, p. 204). Volgens Otto Rank was een veer het ultieme symbool van lichtgewicht en

‘onafhankelijkheid’ (Rank, 1989, 265). Deze beide kenmerken staan in schril contrast met de last die Atlas op zijn schouders droeg. Deze veren doen me ook denken aan de pauwenstaart van Buraq, het gevleugelde paard van Mohammed waarop hij de Nachtreis naar Jeruzalem maakte (Soera 17:1). Heksen werden ook geassocieerd met de ‘dondersteen’ (Spence, 2002, p. 125). Bij donderstenen denken we aan de Zwarte Steen in Mekka, de hamer van Zeus, de bliksem in Lucas 10:18 en indirect aan de drietand van Poseidon. En natuurlijk aan de aardbeving die Atlantis velde.

13 Jezus Christus

De geboorte van Jezus Christus ging gepaard met spectaculaire zaken zoals conjuncties van sterren en planeten die de Romeinse keizer Augustus de stuipen op het lijf joegen. Meer hierover staat in de klassieker *The Star that Astonished the World* door Ernest L. Martin. Ik denk overigens dat de Ster van Bethlehem geen conjunctie van sterren en planeten was maar dat het om een bovennatuurlijk verschijnsel ging. De engel Gabriël die ooit aan Daniël verschenen was en hem in Daniël 9:24-27 het systeem van de 70 jaarweken verkondigd had, verscheen nu aan de moeder van Jezus die Miriam van Nazareth heette. Dat Gabriël nu aan Miriam verscheen was een hint dat spoedig de laatste en 70ste jaarweek van 7 jaar zou aanvangen. De eerste Jaarweek was ooit met het decreet van Cyrus aan de Joden in Babylon begonnen om de Tempel in Jeruzalem te herbouwen. Dit gebeurde onder Ezra/Zerubabel. Gabriël vertelde Miriam dat ze de messias zou baren. Waarschijnlijk had Miriam er geen benul van wat dit in de praktijk betekende. Desalniettemin was ze God vreselijk dankbaar. In *Lucas 1:46-55* lezen we over haar politiek geladen lied waarin ze God dankt. Laat dit een wijze les zijn voor allen die God wegzetten als een boze god die ons straft omdat we seksboekjes lezen. Miriam werd zwanger van de Heilige Geest van God waarna ze niet God zelf maar een goddelijk kind ter wereld bracht. Toen Jezus geboren was zappede de Bijbel over naar de herders in het veld in plaats van naar het Mediapark in Hilversum, zoals het in onze tijd gaat. In *Lucas 2:13* lezen we over een mysterieuze hemelse menigte die opeens aan de herders in het veld verscheen. Dit spektakel paste in een cyclus van wonderen zoals in Johannes 11 toen Jezus aan een onzichtbare God vroeg of hij de overleden Lazarus uit de dood kon opwekken. Wat tot de verbazing van de omstanders gebeurde. Bij drie gelegenheden sprak God zelf tegen Jezus

terwijl omstanders getuigen waren, 1. Direct na de doop van Jezus in de Jordaan (*Mattheüs 3:17, Marcus 1:11, Lucas 3:22 ... voorzegd in Jesaja 42:1*); 2, Op de berg Hermon waar Jacobus, Petrus en Johannes het visioen van de verheerlijkte Jezus met Mozes en Elia zagen (*Mattheüs 17:5; Lucas 9:35*). *Deze stem maakte zoveel indruk op Petrus dat hij er later in zijn leven op terugkwam in 2 Petrus 1:17. En 3, Vlak voor de kruisiging hoorde Jezus de stem van zijn Vader, Johannes 12:28.*

Een detail dat ik nog wil noemen is dat Lucas waarschijnlijk een Macedoniër en dus een Europeaan was. Hij schreef het Lucas evangelie en het boek Handelingen. Dit betekent dat één van de vier evangeliën van de hand van een Europeaan was. Technisch gezien zijn er maar twee evangeliën, dat van de besnijdenis voor de Joden die zich moesten laten besnijden en dat van de onbesnedenen voor de niet-Joden die zich niet hoefden te laten besnijden noch te laten dopen. Lucas was een scheepsarts en schreef alles nauwkeurig op. Daarbij was hij de metgezel van Paulus die ook een intellectueel was (*Handelingen 26:24*). Beiden verknoeiden hun tijd niet met onzin. Was Jezus simpelweg een andere goeroe geweest en was het hele geklets over de opstanding van Jezus een sprookje geweest dan was de Bijbel nooit geschreven en had Paulus een andere hobby gezocht. In Romeinen 9:21 staat dat wij klei in de handen van God zijn die de pottenbakker is. Als Paulus zoiets schreef dan mogen we zo'n vers serieus nemen. We zijn geen autonome wezens maar klei. In 1 Korinthe 15 werden de 500 getuigen genoemd die Jezus na de opstanding zagen. Lee Strobel schreef in zijn boek *Bewijs Genoeg* uitputtend over deze gebeurtenis.

Adolph E. Knoch schreef dat de enkele 'buitenstaanders' in het Nieuwe Testament die met Jezus geconfronteerd werden ons ongelofelijk veel leren over Zijn bijzondere status. De magiërs kwamen langs om Hem te 'aanbidden' (Knoch, z.j.-a, Matthew's

account, introductie). Hoewel ze zelf een hoge status hadden erkenden ze in Hem hun meerdere. Herodes was nog nooit zo in paniek geraakt en deed er alles aan om Hem te vermoorden (*Mattheüs* 2:1-12) (Knoch, z.j.-a, Matthew's account, introductie). De Centurion had een geloof in Hem dat nooit eerder vertoond was in Israël (*Mattheüs* 8:5-12 in Knoch, z.j.-a, Matthew's account, introductie). Pilatus en zijn vrouw 'weigerden' bijna om Hem te 'veroordelen' (*Mattheüs* 27:10, 24 in Knoch, z.j.-a, Matthew's account, introductie). Volgens *Lucas* 2:42 werd Jezus op 10 Nisan twaalf jaar. Dan was Hij dus ook op deze dag geboren (Piet, 2011-b). In *Micha* 5:2 werd ook naar de geboorte van Jezus verwezen. En de "ik"-figuur in *Psalm* 118 die door David geschreven werd, is ook Christus. Jezus was een middelaar tussen God en de mensen en hij was goddelijk. Maar hij was niet god zelf. De valse leer van de drie-eenheid heeft ons zicht op de echte God vertroebeld. In *Deuteronomium* 4:35; 6:4, *Johannes* 17:3 en *1 Timotheüs* 1:17 lezen we meer over deze ene god.

Gadara

In *Mattheüs* 8:28, *Markus* 5:1-10 en *Lucas* 8:26-28 ging Jezus naar een streek die Gadara genoemd werd. De streek had verschillende namen. Het land van de Gergesenen was een andere aanduiding voor het gebied dat tegenover Galilea lag. Hier lagen tien steden die Decapolis genoemd werden en met de tien koningen van Atlantis resoneerden. De tien steden waren: Scythopolis Pella, Hippos, Gadara, Rafana, Dion, Gerasa (Jeras), Kanata (Canatha), Damascus, Filadelfia. Ter vergelijking: de tien koningen van Atlantis heetten: Atlas & Gadeiros (Eumelos), Evemon & Amferes, Mneseus & Autochton, Elasippus & Mestor, Azaes & Diaprepus (*Kritias* 114). Gadara werd in *1 Kronieken* 4:23 en *Jozua* 15:36 genoemd. In *Lucas* 8 was het hier waar Jezus de boze geesten uit een demonisch bezeten man

joeg. De demonen smeekten Hem om hen niet te kwellen. Ze noemden zich legioen (*Lucas 8:30*). Blijkbaar gebruikten ze een Romeins woord om zich te identificeren. Ze wilden niet in de afgrond geworpen worden en stelden Hem voor om dan maar in de varkens intrek te nemen. Er was een kudde varkens vlakbij. Blijkbaar zien demonen hetzelfde als wij. Jezus ging akkoord en joeg de demonen in de varkens die prompt van de steile helling afrenden en in het water terechtkwamen. Net als... Atlantis. Legioen klonk als het leger van Atlantis dat door Jezus het water in gedreven werd.

De naam Gadara lijkt op de naam Gadeiros, die de broer van Atlas was. De uiterste punt van Atlantis lag volgens Plato tegenover Gadeira (*Kritias 114*, Jowett vert. 1892). De bezeten man was een type van koning Atlas. De naam Gergesenen lijkt op Gorgonen (Gorgon: Greek mythology, z.j.). Zij waren een mythisch ras van Titanen en dus demonen. Ze doken ook op in de Theogonie van Hesiodus waarin het woord Gorgonen met Graiaia vertaald was (Mair, 1908, *Theogony* 270-296). In de Homeros was er een Gorgon monster dat op Scylla en Charybdis leek. Hesiodus maakte er gelijk drie Gorgonen van, mocht er één zoekraken (Gorgon: Greek mythology, z.j.). Dit was dus een drie-eenheid. Deze Gorgonen leken op een ander mythisch ras dat Amazonen heette. Zij waren strijders rond de Trojaanse Oorlog. En u raadt het al: ook zij waren demonen. In *Ilias* boek 8 wordt 'Gergene' genoemd (Butler, 1900, *Ilias* 8). Jezus ontmaskerde hen dus als demonen zijnde. Dit is een belangrijke stap in ons onderzoek. Jezus ontmaskerde in feite de koningen en afgoden van Atlantis.

Het Meer van Galilea heeft de vorm van een harp en heeft mijns inziens dezelfde vorm als de bekende Atlantis afbeelding van Athanasius Kircher in zijn boek *Mundus Subterraneus*

(Kirchner, 1665, deel 1, p. 82, afbeelding) (Elshout [knakker], 2019-i; Elshout, 2019-j). Kircher was een Duitse Jezuïet die in de zeventiende eeuw leefde. Hij had iets met harpen en ontwierp ook al een “aeolische harp” (Kircher, 1673, deel 1, p. 144; Kircher, geciteerd in Worthey, 2011, afbeelding), ook al snapte niemand wat dit voor ding was. De afbeelding staat in Kirchers boek *Phonurgia Nova*, (1673) deel 1, sectie 7, p. 144. In *Psalm* 49:4 werd naar de harp verwezen en naar een mysterie. Dit mysterie betrof Jezus die ‘het land (Israël) verlaat en zich tot de volkeren(zee)’ wendt (Oudijn, 2019). Deze vijandige natiën werden in *Psalm* 2 metaforisch een zee genoemd die Jeruzalem omringt. Het Meer van Galilea in de vorm van een harp sprak niet alleen van het evangelie dat naar de natiën ging. Athanasius Kircher transformeerde het meer tot een eiland Atlantis dat in de Atlantische oceaan lag (zie bijlage B, figuur 1). Waarschijnlijk zat de eerder genoemde Python geest hier ook weer achter. In Gadara woonden nogal wat Grieks-Macdeonische kolonisten die weinig op hadden met de God van Israël. We vragen ons af wat Jezus bij hen te zoeken had? De bezeten man kon zomaar Plato zijn geweest, ware het niet dat Plato eerder leefde. Het Meer van Galilea was in feite de echte Atlantische Zee waarin een legioen van demonen kopje onder ging. Jezus genas de demonisch bezeten man in het land van de Gergesenen waar ook Gadara lag. Dit gebied lag volgens *Lucas* 8:26 aan de “tegenover” gelegen kant van Galilea (Elshout, 2019-k,l,m; Elshout, [knakker], 2019-l). Als het Meer van Galilea de Atlantische Zee is dan snappen we de krakkemikkige verklaring van Plato die beweerde dat de uiterste punt van Atlantis tegenover Gades (Gadeirus, *Kritias* 114) voorbij de Zuilen van Hercules lag (Plato, Jowett, vert. 1892, *Kritias* 114). Tegenover het land van de Gergesenen lag aan de overkant van het meer de landstreek Galilea. In Galilea deed Jezus zijn eerste wonderen terwijl Kafernaum zijn uitvalsbasis was. Kafernaum is waarschijnlijk de

huidige plaats Tell Hum. Hier was een synagoge die op een vierkant complex stond dat aan de tempel van Atlantis deed denken. In *Markus* 1:23 en *Lucas* 4:33 lezen we dat in de synagoge een demonisch bezeten man was die door Jezus genezen werd.

Nazareth ligt ook in Galilea. Dit was de plaats waar Jezus opgegroeid was en waar Hij later uit *Jesaja* 61:1-2 citeerde (*Lucas* 4:17-21). In *Lucas* 8:27 lezen we dat de demonisch bezeten koning Atlas van Atlantis in Plato's Grot woonde. In *Mattheüs* 8:28 werden twee demonisch bezeten kerels genoemd waarin we uiteraard het dualisme van Atlantis herkennen. Mogelijk ging het in *Mattheüs* 8 en *Lucas* 8 om twee verschillende gelegenheden. Of Lucas noemde alleen de meest opvallende van de beide kerels. Gadara en Gergesa waren twee steden die dicht bij elkaar lagen. Net als Sodom en Gomorra waren ze twee handen op één buik. De naam Gergesa zou van het woord 'Gargushta' stammen dat zoiets als 'klei' of 'viezigheid' betekende (Lightfoot, z.d., commentaar op *Mattheüs* 8:28). Met deze betekenis zijn we een kleine stap van de modder van Atlantis in *Timaeus* 25 verwijderd. Volgens Flavius Josephus was Gadara de stad Perea (Josephus in Clarke, z.d., commentaar op *Mattheüs* 8:28). De Gergasenen waren misschien dezelfde lui als de Gergasieten die al in *Genesis* 15:21 genoemd werden (Gill, z.d.-b, commentaar op *Mattheüs* 8:28). Rond dit Meer van Galilea waren nogal wat grotten (Rabbi Simeon ben Gamaliel geciteerd in Gill, z.d.-b, commentaar op *Mattheüs* 8:28). Nu weten we dat de gevangenen in Plato's Grot demonisch bezeten waren. Alleen Jezus kon hen uit Plato's Grot bevrijden.

Tenslotte: in *Theogonie*, 270-296 werden ook de Gorgonen (Graiai) genoemd. In de passage van *Theogonie* 270-296 (Mair,

1908) staat dat de Graiai ‘grijs geboren’ waren. Waren de Gorgonen van Hesiodus wat we in onze tijd de Gray Aliens noemen (Elshout, 2020-b)? Dit zijn de ufo wezens.

Tyrus

In *Mattheüs* 15:21 was Jezus voor het eerst buiten de landgrenzen, afgezien van zijn reis als baby naar Alexandrië. Nu was hij in het gebied van Tyrus en Zidon. Tyrus was blijkbaar herbouwd sinds Alexander de stad verwoest had. Jezus genas hier de dochter van een Fenicische vrouw nadat Hij de heidenen eerst met honden had vergeleken. Hiermee wilde Hij aangeven dat zijn missie beperkt was tot het redden van de Joden. Blijkbaar sprak Jezus een redelijk woord Grieks. Waar het me nu om gaat is dat Zidon en Tyrus de bolwerken van Astarte alias Athena waren (*1 Koningen* 11:5). En dit niet alleen want Tyrus was ook de bakermat van Heracles die ter plekke “Melqart” genoemd werd (Grant, 2011, alinea 2). Er stond zelfs een fikse tempel die aan Melqart gewijd was. Jezus was hier in het hart van Atlantis en in het ultieme domein van Heracles. Hij had de Atlantiërs duidelijk gemaakt dat ze in Bijbelse zin “honden” waren. Tegelijk had Hij er wel enkele gezinnen verricht. Interessant is ook dat Alexandrië en Tyrus de steden buiten Juda en Samaria waren die zijn bediening markeerden. Alexandrië was door Alexander gesticht en Tyrus was juist door Alexander verwoest. Andersom had Cleoptra 7 in Alexandrië zelfmoord gepleegd. Terwijl in Tyrus de geest van Izebel rondwaarde. Beiden, Izebel en Cleopatra 7 waren toonbeelden van decadentie geweest. Jezus’ bediening bewoog zich geografisch gezien tussen deze beide uitersten. De verwoesting van Tyrus was een schaduw van het einde van het wereldkapitalisme in de Eindtijd. Het corrupte kapitalisme van Tyrus was demonisch geïnspireerd. Jezus wierp de demonen in een handomdraai uit. Jezus wist dat Mammon de grote rivaal van zijn bediening was en Hij wist tot

welke hemelgerende ellende de Mammon religie in de komende tweeduizend jaar nog zou leiden.

Korinthisch brons

In Handelingen 3:2 na de opstanding en hemelvaart van Jezus werd een bijzondere poort van de Tempel in Jeruzalem genoemd. Waarschijnlijk was dit de legendarische Nicanor Poort. De deuren van deze poort waren door een Jood in Alexandrië gemaakt die Nicanor heette. De deuren van de poort waren met Korinthisch brons bekleed. Het was een legering van koper met goud en zilver. D.M. Jacobson en M.P. Weitzman hadden hier een stuk over geschreven (Jacobson & Weitzman, 1992). Het zou zomaar kunnen dat dit Korinthische brons een blauwdruk voor het aurichalcum van Atlantis was.

Mysterieuze Hemel van God

Nadat Jezus achter de wolken was verdwenen vroegen velen zich misschien af waar hij gebleven was. Pas in Handelingen 7:55-56 kreeg ene Stefanus hierover meer te zien toen Gods hemel open ging en Jezus daar was. De opgestane Jezus stond aan de rechterhand van God. Hier werd nog eens duidelijk gemaakt dat er echt wel een god is. Deze Jezus die niet zo lang geleden na zijn opstanding in Johannes 21 aan het Meer van Galilea visjes stond te bakken was nu een sprookjesdomein binnen gedrongen. Stefanus getuigde tegenover het Sanhedrin van wat hij zag. De hogepriesters en lagepriesters konden het niet aanhoren, stopten hun vingers in de oren en sleepten hem naar buiten. Hoe ze dit met de vingers in de oren deden, is me een raadsel. In Openbaring 4:1 lezen we over een deur naar deze hemel. Buiten werd hij gestenigd. Jezus deed weinig moeite om de steniging van Stefanus te voorkomen. In 1 Koningen 7:55-56 staat dat rond de Troon van God een hemelse schare is. Na de Hemelvaart werd Jezus aan deze schare toegevoegd.

14 Grote gebouwen

De bouwkunst in de tijd tussen Herodes de Grote en keizer Nero was groots. Jezus had in *Marcus* 11:23 al een metafoor van een aannemer gebruikt om een geloof te duiden dat groot genoeg was om een berg te verplaatsen. Doelde Hij op een bouwproject van Herodes Antipas om een berg te verplaatsen waarop een paleis gebouwd werd? Ongeveer zoals Saddam Hoessein een heuvel in Babylon ophoogde om er zijn paleis neer te zetten. Herodes' bouwproject was het Herodion dat een tholus met een paleis erop was en dat hij pakweg twaalf a dertien kilometer ten zuiden van Jeruzalem bouwde. Thans heet deze locatie Jebel el-Fureidis. “Bergen verplaatsen” was in de tijd van Jezus een uitdrukking voor het oplossen van zeer moeilijke problemen (Lightfoot in Farrar, 1874, p. 312, punt 3.). Een “berg verplaatser” in de zin van een probleem oplosser werd een ‘goker harim’ genoemd (Lightfoot in Farrar, 1874, p. 312, punt 3). Als de huidige Klaagmuur in Jeruzalem inderdaad een restant van het Romeinse Fort Antonia is (Martin, 2000, p. 32, 33, 47, 49), dan snappen we tot welke bouwkundige staaltjes de Romeinen in staat waren. Er is nog iets anders. Ik noem de religieuze bolwerken Baälbek en Palmyra welke beide in Syrië liggen. Palmyra was waarschijnlijk Tadmor dat in *1 Koningen* 9:18 genoemd werd. In de namen Tadmor en Palmyra herkennen we misschien de naam van de stad Mari in Assyrië. Ook in vers 18 werd Baalath genoemd dat mogelijk Baälbek was. Beide steden werden door koning Salomo herbouwd of uitgebouwd zoals we in *1 Koningen* 9:18 en *2 Kronieken* 8:6 lezen. Baalath werd al in *Jozua* 19:44 genoemd. Salomo herbouwde deze stad dus. In *Amos* 1:5 werd Baalath het “Dal van Aven” – Bikat Awen – genoemd. Dit Bikat Aven is thans de Beka Vallei waar de beroemde (sssjt... hasj) vandaan komt. In Baälbek stond de Romeinse tempel van Jupiter. Jupiter was dezelfde afgod als

Zeus en Baäl Tzafon. Deze tempel was dus de Syrische variant van de sfinx in Gizeh. Onder de Romeinse tempel zijn echter kolossale uitgehakte stenen gevonden. Eén ervan kreeg de bijnaam “Steen van de Zwangere Vrouw” of in vakjargon “Hajar el Hibla”. Intussen zijn twee nog grotere uitgehakte stenen gevonden. De meest vreemde speculaties over deze steen deden de ronde. Koning Salomo zou samen met koning Hiram deze fundering gebouwd hebben voor zover niet de aliens of de Anunnaki er iets mee te maken hadden. Wat koning Salomo betrof: de tempel die hij in Jeruzalem gebouwd had was grotendeels van hout. Wat de kans verkleint dat hij de zware fundering van de tempel in Baalath gebouwd had. Waarom zou hij trouwens zo’n kolossale tempel ver van Jeruzalem bouwen? We horen er verder niets meer over in de Bijbel. In de antieke geschiedenis komen we deze tempel sowieso nergens tegen. Dus wie bouwde het kolossale platform onder de tempel van Jupiter? Wie anders dan eveneens de Romeinen. Sterker nog: de kans is groot dat deze tempel en het bijbehorende platform tijdens de periode van Jezus of Paulus gebouwd waren (Kropp & Lohmann in Adair, 2013, alinea 17). Waren de Romeinen tot zulke werken in staat? Ze hadden in elk geval hijskranen (Adair, 2013, alinea 24). En ze hadden kaapstanders waarmee ze verticaal massa konden tillen (Adair, 2013, alinea 25). Misschien werd de Hajar el Hibla eenvoudiger vervoerd. Als de steengroeve hoger dan de tempel lag dan was het zaak om de kolos naar beneden te duwen (Adam in Adair, 2013, alinea 27). De zwaartekracht deed dan al een deel van het werk. Verder werden er ‘rollers’ gebruikt om de zware steen te vervoeren (Adair, 2013). Op dezelfde manier was er een ‘600 ton steen voor de obelisk van Mussolini’ vervoerd door alleen mankracht en dieren te gebruiken (Adam in Adair, 2013). Resteert de vraag waarom zo’n groot blok steen voor een tempel gebruikt werd? Aaron Adair heeft ook hier een simpel antwoord op. Een dergelijk blok steen was beter tegen erosie

bestand en zou de tempel tegen van alles en nog wat beschermen (Adair, 2013). De tempel van Jupiter in Baälbek was het Romeinse antwoord op de piramiden en de sfinx in Gizeh.

15 Paulus

Na de steniging van Stefanus was er mogelijk een jubeljaar, waarna de bediening van de apostel Paulus begon. De geijkte opvatting is dat hij onder de naam Saulus van Tarsus geboren werd en dat zijn naam na zijn bekering later in Paulus veranderd werd. Het kan ook zijn dat Paulus zijn Romeinse en Saulus zijn Griekse naam was (*Handelingen* 13:9 in Slagter, 2015, p. 57). Tarsus (en niet Tarsis) is een stad aan de zuidkust van Turkije. Paulus was Joods (*2 Korinthe* 11:22) maar ook Romeins (*Handelingen* 22:25-29). Van beroep was hij tentenmaker (*Handelingen* 18:3) en waarschijnlijk maakte hij ook mantels van geitenhaar. Paulus had veel gemeen met Adolf Hitler. De laatste joeg als een bezetene op de Joden zoals Paulus op de eerste christenen joeg. Hij sleurde christenen uit hun huizen (*Handelingen* 8:3). Dat Paulus bekeerd werd en zelfs de nieuwe christenleider werd, geeft aan dat met Adolf Hitler in principe hetzelfde had kunnen gebeuren. Als God dit gewild had dan was Adolf Hitler in een handomdraai de beschermheer van de Joden geworden. Maar God deed dit niet. Wat aangeeft dat Hitler net als Farao, Achitofel en Kajafas een eigen rol in Gods plan vervulde. En wat te denken van koning Atlas? Ook hij had net als de inwoners van Ninivé bekeerd kunnen worden waarna Atlantis gered was.

- Tussendoor was er een tovenaars in de stad Samaria die Simon heette (*Handelingen* 8:9). Deze Simon zag Filippus aan het werk en hij was erg onder de indruk van de wonderen die zijn concurrent verrichtte. Hij was zo onder de indruk dat hij zelf ook begon te geloven. Mogelijk trok deze Simon de Tovenaar naar Rome om er een cult te beginnen (*The Catholic Encyclopedia*, Vol. 7 in Woodrow, 1981, p. 81-82). In dat geval was deze cult

het begin van het Pausdom. We lezen nergens in het Nieuwe Testament dat Petrus in Rome was. In Romeinen 16 staat een lijst van de gemeente in Rome. Petrus staat er niet tussen. Volgens de kerkvaders begon de gnostiek die het christendom infiltreerde bij deze Simon de tovenaer (Ferguson, 2003, p. 307-308). Deze Simon de tovenaer was demonisch bezeten en had dezelfde inslag als Plato die een onmogelijk Atlantis verhaal fabriceerde. Had Plato het Atlantis verhaal niet bedacht dan had Simon de Toverenaar het wel gedaan.

Paulus was een fanatiekeling maar ook een intellectueel (*Handelingen* 26:24). Hij had bij Gamaliël gestudeerd (*Handelingen* 22:3). De studiekering van deze Gamaliël bestond uit een zeer selectief gezelschap. Niemand kan dus beweren dat Paulus een oermens was die fabeltjes in de Bijbel plakte. Gamaliël was net zo'n Joodse leermeester als Nicodemus. In *Handelingen* 5:34 was Gamaliël al bekend onder de Joden. Dit was twee jaar na de opstanding van Jezus in *Johannes* 19:39. Paulus sprak Grieks en Hebreeuws (*Handelingen* 21:40; 21:37; 22:2 in Slagter, 2015, p. 50). Hij was een Romeins staatsburger en sprak dus Latijn (*Handelingen* 16:38; 22:25-29 in Slagter, 2015, p. 50). Zijn geboortestad, Tarsus was het intellectuele epicentrum van zijn tijd. Er was een universiteit waar vooral de filosofie van de Stoa wortel geschoten had (Wallace, 2002, par. His Birthplace, alinea 6). Tarsus zou volgens Stanley B. Marrow naar een lokale afgod zijn genoemd die 'Tarkus' heette (Marrow, 1986, p. 9). Maar ik kon nergens een goede bron hierover vinden. Op dezelfde pagina wordt Tarsus ook met de Stoa, 'Gorgon' en 'Pegasus' in verband gebracht (Marrow, 1986, p. 9). En er was een Hittitische afgod die 'Tarku' heette. De Griekse naam voor 'Tarku' was die van de afgod Teucros (Cook, 1940, Vol. 3, p. 651). Teucros was uiteraard de zoveelste Titaan. De

naam Tarku lijkt op die van Thor en de Finse stad Turku. Het kan erop duiden dat de Filistijnen van Kreta, samen met de Hettieten naar Scandinavië voeren. En vandaar misschien dat het Scandinavische Asgard zoveel op Troje en Atlantis lijkt? Nu weten we ook waar de naam Turkije vandaan komt. Tarku alias Teucros was een 'zoon van Telamon' (Cook, 1940, Vol. 3, p. 650). In de naam Telamnon herkennen we de letters "Tla" van Atlas. Telamones zijn pilaren en worden ook Atlantes genoemd (De Vree, z.j.). Deze pilaren stelden mannen voor die voorovergebogen zaten en een gewelf op hun schouders droegen (De Vree, z.j.). Net zoals Atlas een bol op zijn schouders droeg. Er was ook nog een koning Tirhaka van Kus (Ethiopië?) die in 2 *Koningen* 19:9 genoemd werd. Hij hielp Tyrus tegen een aanval van koning Esar Haddon van Assyrië (Saggs, 1966, p. 127).

Het Lichaam van Christus

In Galaten 3:8 had God al gezegd dat in Abraham alle natiën gezegend zouden worden. Ik denk dat hier de wereld van de toekomstige aion mee bedoeld werd. Hoe dan ook, de Bijbelse boodschap zou altijd via Israël naar de natiën gaan. In Efeze 1:4 lezen we echter over de uitverkiezing van een elitekorps dat voor de nederwerping van de wereld in Genesis 3:17 in blauwdruk bestond. Dit is het lichaam van Christus dat we van de afgelopen 2000 jaar kennen. Dit Lichaam is buiten Israël om geroepen en handelt vanuit genade en niet vanuit de Wet van Mozes. Dit was uiteraard een doorn in het oog van de Joodse farizeeërs. Dat dit Lichaam voor de Zondeval al uitverkoren was (Efeze 1:4), uit genade handelde, gefundeerd was in de opstanding van Jezus, ook nog het Lichaam van deze Christus was en buiten Israël om kon bestaan, had geen hoaxer kunnen bedenken. Voor mij is het een ultiem bewijs voor het feit dat de Bijbel authentiek is, uiteraard naast de vele andere bewijzen. Zoals de vele getuigen in 1 Korinthe 15:5-6 die Jezus na de opstanding zagen en het feit

dat de verwoesting van Jeruzalem in 70 AD nergens in het Nieuwe Testament genoemd werd.

Hemel van God

Op de valreep, 4000 jaar na de schepping van Adam verschijnt er nog een hoofdrolspeler op het toneel van het evangelie. Hij was Stefanus en een soort coördinator die de armen ondersteunde en het uitdelen van de maaltijden coördineerde. Dan kon de harde kern rond Jezus zich op het verspreiden van het evangelie toelagen. Stefanus kon ook wonderen doen en was diep gelovig. De Joodse Farizeeërs werden jaloers op Stefanus en beschuldigden hem ervan dat hij Mozes en God beledigd had. Stefanus had Jezus genoemd die gezegd had dat hij de tempel af zou breken en hem in drie dagen weer op zou bouwen. In Johannes 2:19 had Jezus inderdaad zoiets beweerd. Stefanus werd op het matje geroepen en moest zich tegenover het Sanhedrin verantwoorden. Terwijl hij openlijk over de opgestane Jezus sprak werd het Sanhedrin woedend. Maar in Handelingen 7:55-56 zag Stefanus de hemel open gaan en Jezus aan de rechterhand van zijn Vader staan. In vers 56 lezen we hoe de mysterieuze hemel van God voor Stefanus ontsloten werd. Blijkbaar gaat het hier om een domein buiten het zichtbare heelal. De rest kon blijkbaar niet zien wat Stefanus wel zag. Stefanus was niet alleen. Jezus zag wel degelijk hoe Stefanus van hem getuigde. De Joden werden woedend en joegen hem het Sanhedrin uit tot ze hem buiten stenigden. Jezus deed niks om dit te voorkomen. In Openbaring 4:1 lezen we over een deur naar deze mysterieuze hemel van God. Blijkbaar is er buiten de aarde een enorm domein waar we zeer weinig benul van hebben en waar een andere werkelijkheid heerst. Als de Tabernakel van Mozes een miniatuur van Gods Tempel in de Hemel was dan mogen we er vanuit gaan dat er in Gods hemel ook steden met bars, restaurants, café's, filmhuizen etc. zijn. In Daniël 10 lezen

we al over de hemelse prinsen van Perzië, Israël en Javan (Griekenland). Wie weet wat er nog meer daarboven is? Treinstations, luchthavens, snelwegen? Saulus was bij de steniging van Stefanus betrokken.

Saulus geroepen

In *Handelingen* 9:3-4 sprak de opgestane Jezus tegen Paulus en Hij vroeg Paulus waarom hij Hem vervolgde? Dit was het kantelpunt voor Paulus. De grootste christen vervolger aller tijden zou vanaf nu het evangelie naar de natiën brengen. Het hele voortraject van Paulus was niets minder dan een voorbereiding voor zijn latere bediening geweest. God wil ermee zeggen: iedereen kan bekeerd worden. En iedereen zal ooit ook bekeerd worden (*Filippenzen* 2:10). Daarom is het vreemd dat koning Atlas van Atlantis zo'n macabere dood tegemoet ging. Zeus was een wraakzuchtige god die zijn tegenstanders niet wilden bekeren maar de dood injoeg. In *Handelingen* 22:8 lezen we meer over deze ontmoeting tussen de opgestane Jezus en Paulus. Jezus noemde zichzelf hier de Nazoreeër. Hij gaf aan dat hij uit Nazareth kwam terwijl hij op dat moment al lang en breed bij zijn Vader in de hemel verbleef. Blijkbaar voelde Hij zich toch nog een beetje verbonden met zijn aardse wortels, of in elk geval met de stad van zijn ouders.

Nadat Paulus in de synagoge van Damascus over zijn bekering had verteld, ging hij de woestijn in. Een deel van wat er in *Handelingen* 9 gebeurde staat in *Galaten* 1:17-18, 4:25 beschreven. Paulus ging expres niet direct door naar Jeruzalem. Hij wilde niet de indruk wekken dat zijn bekering met de andere apostelen te maken had. In plaats hiervan had hij met de opgestane Jezus Christus kennis gemaakt die een hele nieuwe opdracht voor hem had. In *Galaten* 1:18 staat dat hij pas na drie jaar naar Jeruzalem trok om er aan de twaalf apostelen over zijn

bekering te vertellen. Tussendoor had hij nog een avontuur in Damascus waar hij net als ooit de hoer Rachab verstoopt in een mand over de stadsmuur gelaten werd om aan de Joden en autoriteiten te ontsnappen (*Handelingen* 9:25, *2 Korinthe* 11:33).

Tarsus

In verband met Atlantis zijn er een paar dingen van belang. Paulus kwam uit Tarsus in Turkije waar ooit Cleopatra VII en Marcus Antonius elkaar ontmoet hadden. De naam Tarsus was afgeleid van de afgod Tarku. Deze Tarku alias Teucros was een ‘zoon van Telamon’ (Cook, 1940, Vol. 3, p. 650). In de naam Telamnon herkennen we de letters “Tla” van Atlas. Telamones zijn pilaren en worden ook Atlantes genoemd (De Vree, z.j.). Deze pilaren stelden mannen voor die voorovergebogen zaten en een gewelf op hun schouders droegen (De Vree, z.j.). Net als Atlas. Paulus was theologisch beschouwd een zoon van Atlantis. Anders dan Atlas bracht hij het evangelie van genade naar de natiën.

Antiochië

Het hoofdkwartier van Paulus was in Antiochië dat thans Antakya heet en in een zuidelijke uitloper van Turkije ligt. Om precies te zijn ligt Antakya aan de rivier de Orontes, niet ver van de Berg Zafon alias de berg Cassius waarop de mythische afgod Baäl Tzafon een paleis wilde bouwen. Niets gebeurt voor niets in de Bijbel en dus had het een reden dat uitgerekend aan de voet van deze berg de prille christelijke gemeente gesticht werd (*Handelingen* 11:26).

Lystra

In *Handelingen* 14:8 kwamen Paulus en Barnabas in de Turkse stad Lystra terecht. In vers 10 genazen ze er een lamme man waarna de omstanders hen voor goden aanzagen. Ze noemden

Barnabas, Zeus en Paulus, Hermes (vers 12). Ongewild kwamen Paulus en Barnabas in het vaarwater van Atlantis terecht. Mogelijk kende Paulus het Atlantis verhaal want hij had in Tarsus vast en zeker met de leer van Plato kennis gemaakt. Maar hij noemde het eiland nooit. Atlantis was allang in zee gezonken maar het evangelie werd nu pas naar de heidenen gebracht. Alle afgoden van Atlantis doken in Klein-Azië en Achaje op. Maar de Grieks- Romeinse wereld werd vooral gedomineerd door Cybele (Anatolië) en Isis (Egypte) (Stark, 2007, p. 89) waarbij de laatste naar Rome was overgestoken. Waarom werd Paulus hier naartoe gestuurd? Uiteraard om de natiën te bekeren. Maar ook omdat hij op een bepaalde manier door Homeros en Plato uitgedaagd werd. Plato was het die het Atlantis verhaal de wereld in had geslingerd. Plato was het ook die de demiurg verzon. Dit was een lagere God dan de hoogste god. En deze demichirurg was de oorzaak van alle kwaad in de wereld (Stark, 2007, p. 99). Plato propageerde een dualistische God: er was een goede oppergod en een kwade ondergod. Het christendom voelde zich wel aangetrokken tot deze leer en maakte van de demiurg een gevallen engel die eerst Lucifer en later satan heette. Terwijl de monotheïstische God van de Bijbel ook het kwaad schept (Jesaja 45:7). In deze gevallen ondergod kunnen we makkelijk Atlas van Atlantis herkennen. Deze rare mix van Bijbelse waarheid, een dualistische God en een vleug filosofie, noemen we gnostiek. Paulus kwam dus eigenlijk naar de Griekse wereld om de Atlantis mythe omver te werpen. En om over DE ENE almachtige God van hemel en aarde te preken die tevens de God van goed EN kwaad was. Zijn missie was om de gnostiek en dus Atlantis te ontmaskeren. Terwijl de legers van Atlantis in aantocht waren, bracht Paulus in Athene het nieuws over de opstanding van Jezus Christus.

Heuvel van Mars

In Handelingen 16:8-9 kreeg Paulus een visioen van een Macedoniër die hem maande om naar Europa over te steken. Waarschijnlijk was deze man Lucas die hij even later zou ontmoeten (Piet, 2015-j). Paulus kreeg dit visioen in de stad Troas die vlakbij de Turkse stad Hisarlik lag dat door een speling van het lot Troje genoemd werd. In Handelingen 17 kwam Paulus in Athene terecht. Hij was al een tijdje in Griekenland en dus in Europa. Zijn trouwe metgezel was de scheepsarts Lucas (Kolosse 4:14). Beide kerels waren intellectuelen, wat we aan de zorgvuldige verslaglegging van Lucas kunnen zien. Was de opstanding van Jezus een broodje aap verhaal geweest en was er dus geen God geweest die hem uit zijn graf had gehesen dan hadden beiden hun tijd niet verspild met het rondbazuinen van het evangelie. In 1 Korinthe 15:18 schrijft Paulus dat als er geen opstanding geweest was er geen hoop voor wie dan ook zou zijn. Overigens werd Paulus in Athene met nog een andere vijand geconfronteerd want de Griekse filosofen geloofden in de onsterfelijke ziel en een hiernamaals. Deze leer was een voortzetting van de leugen van de serpent in Genesis 3, “u zult niet sterven.” De heuvel waarop Paulus het evangelie van de opstanding bracht heette de Areopagus ofwel de Heuvel van Mars. Vast en zeker was er een connectie met Caïro dat de Stad van Mars genoemd werd (HHA in Finegan, 1965, p. 524).

De Python Geest

In de stad Filippi gebeurde het dat Paulus en Silas later door een bezeten meisje gestalkt werden (Handelingen 16:16-17). Deze geschiedenis wordt nog wel eens met een vergelijkbare geschiedenis in Handelingen 19 verward toen de edelsmid Demetrius zich tegen Paulus keerde. Dat was op de derde reis, in Efeze terwijl deze geschiedenis zich op de tweede reis in Filippi afspeelde. Dit bezeten meisje in Filippi had de zogenaamde

pythongees in zich waardoor ze waarzeggingen kon doen. Deze geest werd met een geest of slang in verband gebracht die in een grot in Delphi huisde. Delphi was aan de voet van de berg Parnassus die aan de afgod Apollo was gewijd. Het waren Deucalion en zijn vrouw Purra die na een vloed met hun schuit op de Parnassus geland waren (Plato, Jowett, vert. 1892, Timaeus 22). Maar zij waren Titanen en dus demonen. Dat hier een pythongees rondhing, hoeft ons niet te verbazen. Deze pythongees was in feite de geest van Apollo, alias Baäl. Maar de Israëlieten associeerden de python vaak met de cobra (Knoch, z.j.-b, p. 25). De cobra is ook afgebeeld op het hoofd van de Sfinx (Matheny, 2011-a, p. 142). Het bezeten meisje riep steeds dat Paulus en Silas slaven van de hoogste God waren (Handelingen 16:17). Hoe kon deze geest die ver van het Joodse decor opereerde, dit zomaar weten? Mogelijk had hij beiden aan het werk gezien maar waarschijnlijker is het dat Nebo hem dit verteld had. Dit meisje had een meester boven zich die haar gebruikte om er rijk aan te worden. Ze was dus een dienstmeid net zoals Maria van Nazareth de dienstmeid van God was. Nu vielen zomaar de inkomsten van deze meester weg. Het gevolg was dat Paulus en Silas werden opgepakt en in de bajes werden gesmeten. Ze bedreigden immers de lokale inkomsten. Er is in 2000 jaar weinig veranderd, nietwaar? In plaats van te klagen, te schelden en te janken wat ik in zo'n geval zou doen, gingen ze liederen zingen voor God. Welke indruk moeten ze op de andere gevangenen hebben gemaakt, die hier om hun eigen redenen zaten...? Toen gebeurde het dat God voor een aardbeving zorgde, precies onder de bajes (Handelingen 16:26). Deze aardbeving was net zo goed gemikt als de aardbeving die alleen Atlantis had geveld. De deuren van de cel gingen open en alle ketenen van de gevangenen gingen vanzelf los. Wat een toestand, nietwaar? Er zaten misschien moordenaars en verkrachters tussen. De bewaker was in slaap gesukkeld en schrok zich rot toen hij

waker werd. Hij wilde zelfmoord plegen omdat hij toch wel zwaar gestraft zou worden voor zijn nalatigheid (Handelingen 16:27). Maar Paulus hield hem tegen. Ook dit is een belangrijke les: pleeg nooit (zomaar) zelfmoord. In Openbaring 9:6 wordt de indruk gewekt dat zelfmoord wel degelijk een legitieme vluchtroute is. Paulus hield hem tegen. Eerder schreef ik dat deze Python Geest wellicht hetzelfde wezen was als Plato's afgod Akademos aan wie Plato zijn academie gewijd had. Deze Akademos zou Plato het Atlantis verhaal hebben ingefluisterd, op dezelfde manier als waarop het Boek van Mormon, de Koran, Isis Ontsluierd en het Urantia boek ingefluisterd waren. Atlantis was een perversie van het Vierde Wereldrijk dat in Daniël 7:23 genoemd was. De naam Atlantis was misschien een verbastering van Leviathan, het zeemonster in Jesaja 27:1, Job 3:8 en 41:1 en verder in Psalm 74:14 en 104:26.

Griekse dichter Aratus

In Handelingen 17:28 citeerde Paulus uit een werk van Aratus dat *Phaenomena* heette. In dit werk noemde Aratus de sterrenbeelden. Maar er is meer, want ook de afgoden Zeus, Poseidon en de Pleïaden werden erin genoemd. God stuurde hem niet voor niets naar de thuishaven van het Atlantis Epos. In *Phaenomena* werden om te beginnen de Pleïaden, Maia en Alkyone genoemd (Mair & Loeb, vert. 1921, vers 253). Alkinoos was tevens de koning van Scheria dat identiek aan Atlantis was. In vers 634 werd Artemis genoemd. In Handelingen 19 zou Paulus in Efeze spoedig kennis met haar maken. Zij was immers Athena, alias Astarte. In vers 752 werd Poseidon genoemd. De naam Aratus resoneerde met die van Arete die een 'koningin van de Faiaken' was (Louden, 2011, p. 211). Arete was uiteraard geen menselijk wezen en daarom geen koningin maar een godin. Of om precies te zijn een afgodin en dus een demon. Ze was de echtgenote van koning Alkinoos die

een ‘kleinzoon’ van Poseidon was (Alcinoüs (mythologie), z.d.). Alkinoos was dus ook geen koning maar een afgod. Arete en Alkinoos waren dus de zoveelste varianten van Baäl Tzafon en Anat. Ook professor Riemer Faber schreef dat de Areopagus de ultieme plaats was waar het prille evangelie en het heidendom op elkaar botsten (Faber, 1993, p. 291). Paulus leerde hen dat de God van Hemel en Aarde niet in een tempel woonde die door mensenhanden gemaakt was. De God van Paulus was de God van Exodus 20:11 en Jesaja 42:5 (Faber, 1993, p. 292.) Volgens de mythe was de Areopagus door de godin Athena als een gerechtshof ingesteld (Faber, 1993, p. 291, par. The Apostle of the Areopagus). Deze Heuvel van Mars lag vlakbij de “Agora” markt, waar Paulus vandaan was gesleurd. Paulus had dus zeker van Athena gehoord. De Academie van Plato die aan de afgod Academos gewijd was, stond ook in Athene. Paulus zat hier in het hol van de leeuw. Aratus had ook aan de School van de Stoa gestudeerd die door Zeno van Citium was opgericht (Faber, 1993, p. 292, par. The Poet Aratus and the Phaenomena). Aratus had zijn eigen versie van Homeros’ Odyssee geschreven. Phaenomena was geïnspireerd door Hesiodus en Homeros (Faber, 1993, p. 292, par. The Poet Aratus and the Phaenomena). De openingszinnen van Phaenomena ging ook over de ‘marktplaats’ die ‘vol van Zeus’ was (Phaenomena 1-5, geciteerd in Faber, 1993, p. 293). Paulus had kort daarvoor op de markt in Athene het evangelie gepreekt. Nu snappen we waarom hij dit gedicht eruit pikte. We zullen nog zien dat Eindtijd-Babylon ook de ultieme marktplaats is waar van alles verhandeld wordt wat het daglicht niet verdraagt (Openbaring 18:12). Dat een Homerische dichter als Aratus uitgerekend op de Heuvel van Mars geciteerd werd waar het evangelie met de mythe botste, geeft te denken. Met veel moeite had ooit koning Salomo de tempel gebouwd. Na hem hadden Zerubbabel en Herodes de Grote de tempel verder uitgebouwd. Hier op de Heuvel van Mars

preekte Paulus over de God die niet langer in een tempel woonde die door handen gemaakt was (Handelingen 17:23-24). Hij verwees hiermee naar de Tempelberg in Jeruzalem die niet langer dienst deed als plaats van aanbidding. Nu de functie van de Tempel van Zion uitgespeeld was, kon Paulus zich in de wieg van het Atlantis Epos uitspreken over de ene onbekende God die de Atheners aanbaden. Vlakbij deze Heuvel van Mars stond bovendien het Parthenon, dat de tempel van Athena was. Paulus moest wel stekeblind zijn geweest om deze tempel niet op te merken. (Toegegeven, hij had waarschijnlijk slechte ogen). Het gedicht van Aratus resoneerde ook met Psalm 139 waarin de breedte, diepte en reikwijdte van God werd besproken (Hoogendijk, 2017). Paulus maakte de onnozele Atheners duidelijk: ook zij hoorden uiteindelijk bij de familie van God (Hoogendijk, 2017). Atlantis was de ultieme marktplaats waar alle kooplieden in de wereld aanlegden (Plato, Jowett, vert. 1892, Kritias 117). De Stoïcijnen en Epicuriërs hadden iets van de Farizeeërs en Sadduceeën. Hun dualisme leek op dat van de Zuilen van Hercules. Aratus meende in de lijn van de Stoïcijnen dat Zeus geen letterlijke afgod was maar dat deze een kracht was die in mens en dier en in diverse locaties werkzaam was. In deze Stoïcijnse leer herkennen we flarden van Atlantis. Volgens Aratus was Zeus werkzaam in havens, marktplaatsen en de zeeën (Faber, 1993, p. 293). Dit waren de locaties die ook in het Atlantis Epos in het oog sprongen. In de vijfde vers van Phaenomena staat dat de mensen de nakomelingen van Zeus zijn (Phaenomena, geciteerd in Faber, 1993, p. 293). Paulus zette hier Genesis 1:26-27 tegenover. In Romeinen 1:20 schreef Paulus dat God in de schepping zichtbaar is. De leer van de Stoïcijnen hinkte dus dicht tegen de Bijbelse leer aan. Desalniettemin is de God van Paulus wel een levende personage. Paulus doelde hierbij op Psalm 50:7-15 en Handelingen 17:25 (in Faber, 1993, p. 293). In overeenstemming met de straf waarmee Zeus,

Atlantis velde, is er een Oordeel van de God die Paulus preekte. Paulus herinnerde de Grieken hieraan in Handelingen 17:30-31 (Faber, 1993, p. 293). Ook preekte Paulus de redding door Christus en de opstanding van Hem (Faber, 1993, p. 293). De filosofen die zo dicht tegen het evangelie aanschoven, haakten nu af. Desalniettemin hadden zij van de opstanding van Jezus gehoord (Faber, 1993, p. 293). Detail: de Stoa was een imitatie van de zuilengang van Salomo in Jeruzalem die ook Stoa genoemd werd. Ander detail: In Odyssee boek 7 komt een koningin Arete voor. Was zij de zoveelste imitatie van een Bijbelse ikoon?

Dioskuren

In Handelingen 28:3 was Paulus na een duizelingwekkende schipbreuk met de bemanning en al op Malta aangespoeld. Eerder in Handelingen 27:24 was aan boord van het schip een engel verschenen die tegen Paulus gezegd had dat iedereen de schipbreuk zou overleven. Het is een zeer boeiende geschiedenis om te lezen waarin de machtsposities van verschillende klikjes elkaar afwisselen. De Romeinse soldaat die Paulus begeleidde zal zich tegenover de bewakers van de andere gevangenen en het personeel van het schip als een leider hebben opgesteld. Bij tijd en wijlen nam Paulus zelf die als een gevangene onderweg naar Rome was, de regie van de stuurman over. Ze mochten blij zijn dat ze vlakbij Malta waren. Op Malta liet Paulus opnieuw zijn leiderskwaliteiten zien door onmiddellijk hout te gaan sprokkelen voor een kampvuur. Het was immers koud. Officieel was hij nog steeds gevangene en zijn begeleidende soldaat was ook bij hem. Maar er ontstond een surrealistische situatie waarin Paulus de regie nam en misschien wel samen met de soldaat hout ging sprokkelen. Er zat een giftige slang in het hout die Paulus beet. De eilandbewoners wisten nu zeker dat Paulus spoedig kasjeweil ging. Maar er gebeurde niks. Poseidon had geen vat op

Paulus. Nu dachten de eilandbewoners dat Paulus misschien een god was. Dit was hij niet maar zijn snelle bekering tot Jezus wierp snel vruchten af. De God van Hemel en Aarde bleef meekijken, voor het geval Paulus dacht dat deze ontberingen in de kleumende kou een teken waren van het feit dat er geen God kon zijn. En God zorgde ervoor dat Paulus geen last van het slangengif had. Ook knap dat hij ondanks alle ontberingen de geschriften die wij zo gemakkelijke “Bijbel” noemen wist te bewaren. Paulus had een organisatie achter zich (Koester in Stark, 2007, p. 130). Op Malta woonde een landheer die Publius heette. Hij was ziek en dankzij de kracht van God genas Paulus hem. Paulus werd op Malta beroemder dan Taylor Swift.

Onvermijdelijk kwam het afscheid. Paulus en de crew voeren op een nieuw schip verder naar Rome. Dit schip heette Dioskuren (Handelingen 28:11). Dioskuren heeft niets met antibiotica te maken. Deze naam was de bijnaam voor Castor en Pollux, alias de Romeinse Zuilen van Hercules. Ze waren de beschermers van de zeelieden (Woodrow, 1981, p. 32). Ze doken op in de mythe van de Argonauten. Deze Argonauten werden weer in de Odyssee genoemd (Butler, 1900, Odyssee 12). Atlantis kwam in het laatste hoofdstuk van de Bijbel steeds nadrukkelijker uit de verf. Volgens de Joodse traditie had Rome alle trekken van Ezau (De Graaff, 1993, p. 30). En Ezau had weer met Edom en de berg Seir te maken. Zo kunnen we Edom ook aan Atlantis koppelen. De spreuk, “Wachter, wat is er van de nacht” was ook aan Atlantis gericht. In Psalm 14:1 350 werd de ‘dwaas’ genoemd (De Graaff, 1993, p. 31). Deze dwaas was Ezau maar ook Rome en dus ook Atlantis dat ruzie met de hele wereld maakte maar tegen het kleine Athene verloor. Volgens de mythe bouwden de nazaten van de Dioskuren ‘schepen’ en vervolgens een ‘tempel’ op de ‘Berg Casius’ de berg Tzafon (Rawlinson, 1896, p. 343).

Zee en berg werden in de mythe tegenover elkaar gezet. Iets vergelijkbaars lezen we in Amos 9:3.

Rome en Spanje

In Handelingen 28:14 lezen we hoe Paulus dan toch in Rome arriveerde. Het meest opmerkelijke van deze episode was dat er al een prille christelijke gemeente in Rome was waarvan enkele afgevaardigden hem tegemoet kwamen (vers 15). De Romeinen brief was aan hen gericht. In Romeinen 16 werd de kleine gemeente in Rome genoemd aan wie Paulus zijn beroemde Romeinen Brief schreef. In Romeinen 15:28 werd Spanje genoemd, het schiereiland dat volgens Plato tegenover Atlantis lag maar dat 9000 jaar voor Plato nog niet bestond. Pas in de laatste episodes van het Nieuwe Testament kwam Spanje in zicht en ook dat was door God geïnspireerd. De opgestane Jezus keek mee en had zijn focus op het land uit onze vakantie folders. Paulus mocht wel zonnebrand en een sombrero meenemen als hij naar Spanje wilde. Maar voorlopig zat hij in Rome in een huisarrest. Hij had er een kamer gehuurd, waar hij bezoek kon ontvangen en zijn redactiewerk kon voltooien (28:30). Bijzonder dat een gehuurde kamer in Gods boek terecht kwam.

16 Koning Arthur

Het Atlantis aura van Tarsis/Engeland heeft behalve de schepen van Tarsis (*Ezechiël* 27:25; *Jesaja* 23:14) en de overstap naar Amerika nog een precedent: de Arthur legende. Arthurs vader heette Uther Pen-dragon en bij die achternaam mogen we een vraagteken zetten. Want wie heet er nu van achternaam “draak”? Ik ken niemand die zo heet, wel ken ik mensen die op een draak lijken. Ik stap met een zevenmijlslaars door zijn legende. Wat Homerus voor de Grieken was, was de bard Taliesin voor de Engelsen. Hij schreef *Preiddeu Annwn* dat als een exotische pruimensap klinkt. In dit lied wordt Arthur genoemd. In de naam Taliesin herkennen we ook de lettergreep “tal” als een variant van “tla”. Taliesin was zo mogelijk nog mysterieuzer dan Arthur. En waarom waren ze niet dezelfde personages?? Waren ze überhaupt wel mensen of waren ze dezelfde wezens als de Griekse Titanen? Was Koning Arthur de Britse koning Atlas? Avalon klinkt als Babylon zodat we alert mogen zijn als we het over Koning Arthur hebben.

Preiddeu Annwn

Ene Sarah Higley vertaalde *Preiddeu Annwn* met *The Spoils of Annwn* (Preiddeu Annwn, Higley, 2007). In vers 1 van het gedicht werd de koning genoemd (Higley, 2007). Dan was er Edward Davies (1756-1831) die het gedicht ‘*The Spoils of the Deep*’ noemde (Davies, vert. 1809, p. 513, No. III, Appendix). Ik vertaal de titel met *Rovers van de Diepte*. Deze diepte werd in *Amos* 9:3 met de draak vergeleken. In vers 3 wordt de gevangenis van Gweir genoemd (Higley, 2007), evenals de omheining op de berg of het ‘fort’. Deze omheining lijkt op Troje. In de naam Arthur lezen we Atura dat Chaldees voor ‘berg’ is (Hanna-Fatuhi, 2012, p. 147). Atura is uiteraard afgeleid van Assur. In *Amos* 9:3 worden een berg en de zee genoemd. In

de versie van Edward Davies wordt deze omheining ‘Caer Sidi’ genoemd (Davies, vert. 1809, p. 515, No. III, Appendix). Het woord Caer klinkt als Assur (Osiris) en *Seir* (*Deuteronomium* 2:1, 5). Het woord Sidi lijkt op Sidonia, de stad op Kreta. We zagen dat er in de oudheid al contacten tussen Tarsis en Assyrië waren. In vers 27 lezen we iets over de zee (Higley, 2007). De Assyrische koning EsarHaddon noemde Tarsis duidelijk een eiland (Elat in Thompson & Skaggs, 2013, chapter: 3.2 Philological considerations). Arthur kan dus zeker iets met Assur en Assyrië te maken hebben. Dan wordt in de verzen 21, 30, 33 en 47 Arthur genoemd (Higley, vert. 2007). Mag ik een suggestie doen? Arthur heeft hier dezelfde rol als Odysseus. Van Odysseus weten we dat hij net als Poseidon een Titaan was. Was Arthur dus ook een Titaan? Arthur leek ook op Osiris die de heer van het dodenrijk in het westen was (Spreuken 11, 18, 79, 117, 127, 137a, geciteerd in Geru vert. 2003). Als ik GoliA(t)rthur zeg, dan snapt u in welke richting ik denk.

Robin Hood

Meneer Hoed was te herkennen aan zijn hoed en strakke panty. Zonder hoed was hij nog steeds Robin Hood maar dan zonder hoed. Robin is toevallig ook de naam van de assistent van Batman. In de naam Hood lezen we HoOdin (Magee, 2003, par. Odin, Balder and Hoder, alinea 1). Wellicht is de naam van Sherwood Forest ook te herleiden tot Assur of Seir? Dit Sherwood bos leek op het heilige Altis bos bij de Griekse stad Olympia (Olympia (stad), z.j.) en op het Cederbos waar Gilgamesj naartoe ging (*The Epic of Gilgamish*, Thompson, vert. 1928, tablet 3). Robin Hood had twaalf metgezellen die aan de helpers van Medina, de Ansjaar deden denken. Meneer Robin was dus de 13de personage van dit gezelschap (Magee, 2003, par. Odin, Balder and Hoder, alinea 1). Dit was een imitatie van de twaalf apostelen, met later Paulus erbij. Net als meneer Robin

was ook Mohammed ‘een verdediger van de armen en wezen’ (Rodinson, 2008, p. 95). Het 12 + 1 principe komen we ook tegen bij de Teutonische goden van Odin die zelf de dertiende en oppergod was (Magee, 2003, par. Odin, Balder and Hoder, alinea 3). Deze twaalf afgoden van Odin werden de ‘Aesir’ genoemd waarin we opnieuw de namen van Assur en Seïr herkennen. De oorsprong van Robin Hood lag mogelijk in Assyrië, dat de bakermat van de tovenarij was. Mijn gedachte is dat Robin Hood en Arthur de komende antichrist zijn. Ze werden door druïden in visioenen waargenomen. En wist u dat het woord druïde met trol en Troje te maken heeft (Rank, 1989, p. 150)?

17 Overige anomalieën

In 2019 werd op Google Maps een reusachtig uit de rotsen uitgehouwen Gezicht op Antarctica aan de kant van Nieuw Zeeland ontdekt. Met als coördinaten: 72°00' 36.00" S, 168° 34' 40.00" E (ArtAlienTV, 2019). Matteo Ianneo had het gezicht al in augustus 2013 ontdekt (Ianneo, 2013). Als je het mij vraagt dan lijkt het gezicht op dat van Ahura Mazda. Het gezicht op Antarctica is zeker een interessante ontdekking maar dit wil nog niet zeggen dat Antarctica Atlantis is.

Ik noem het 19de eeuwse schilderij *The Expected One* van de Oostenrijkse kunstschilder Ferdinand Georg Waldmüller. Op het schilderij is een vrouw te zien met een I-phone in haar hand. Wie anders is *The Expected One* dan Christus. Maar inderdaad verwachten we ook de antichrist. De mobiele telefoon in het schilderij is een hint naar onze tijd waarin we de terugkeer van Jezus verwachten. Een ander 17de eeuws schilderij van Pieter de Hooch met als titel, *Het Aanreiken van een Brief in een Voorhuis*, toont ook een man met een I-phone in zijn hand. Tenslotte is er een schilderij uit 1937 van Umberto Romano dat *Mr. Pynchon and the Settling of Springfield* heet. Op het schilderij is een Indiaanse krijger met een I-phone te zien. We hebben het gekste nog steeds niet gehad. Op diverse schilderijen zijn mensen met grimassen te zien die op Vladimir Poetin lijken. Te beginnen met de *Mona Lisa* van Leonardo da Vinci (Brown, 2015; Horton, 2015). In het artikel in *The Telegraph* wordt tevens de vraag gesteld of Vladimir Poetin ‘onsterfelijk’ (of gekloond?) is (Horton, 2015). Er zijn immers foto’s van hem uit verschillende tijdperken in omloop (Disclose TV, geciteerd in Horton, 2015, eerste foto). Jan van Eyck schilderde een magere Poetin met zijn Portret van Giovanni Arnolfini. Als u op een afbeelding van Agamemnon van Troje googelt dan ziet een een

gouden masker in beeld verschijnen. Ook dit masker lijkt op de grimas van Poetin. Is Poetin, Agamemnon van Troje? Ik blijf het antwoord op die vraag schuldig. Maar de overeenkomsten zijn wel frappant. Op het Griekse reliëf *Grave Naiskos of an Enthroned Woman with an Attendant* dat in het Paul Getty Museum in Malibu is ondergebracht is een laptop te zien met twee usb uitgangen. Een ander Grieks schilderij door de schilder Douris, toont eveneens een laptop (J. Paul Getty Museum & Pottery Fan/Wikimedia, geciteerd in Sciencealert, 2016, artikel met beide afbeeldingen). Als u goed kijkt ziet u twee usb uitgangen. Al deze afbeeldingen zijn een tikje suggestief. We kunnen er van alles van maken. Maar dit maakt ze juist zo verdacht. De Python Geest in *Handelingen* 16:16 kon in de toekomst kijken en verstopte dergelijke anomalieën in onze kunst. Een 700 jaar oude sculptuur aan de Southwell Minster kerk in Nottinghamshire toont de buste van Donald Trump.

Monoliet Utah

In 2020 werd in de woestijn van Utah een monoliet ontdekt. De weken en maanden erna verschenen overal ter wereld monolieten waaronder één in een shopping mall in Zuid-Afrika, vlakbij de kassa. Volgens Maps Google stond de monoliet in Utah er al zes jaar. Een kleine week na de ontdekking was het ding zomaar verdwenen alsof het afgesproken werk van de makers was. Het decor waar de monoliet stond leek op Petra terwijl Utah als Uzzah klonk, de dochter van Allah. Haar beeld stond in de Tempel van de Gevleugelde Leeuwen in Petra. In de rotsen achter de monoliet waren sculpturen van dieren uitgehakt (Morgan, 2020). Wie had dit ooit gedaan op deze onherbergzame plek? Het leek erop dat de monoliet eerder een blikvanger was die ons op deze sculpturen wilde wijzen.

18 Atlantis in Berlijn

Gerhard Krings schreef dat Babylon drie dochters had: Pergamum, Istanboel en Rome (Krings, z.d.). Pergamum heet tegenwoordig Bergamo. In Bergamo (Turkije) staat het Altaar van Zeus. Wat hier precies mee bedoeld wordt, lezen we in Openbaring 2:12-13. Dit altaar is de troon van Satan in de Eindtijd (Openbaring 2:13). Zeus is dus satan. Wat ik ervan begrijp is dat de ornamenten van het altaar naar Berlijn zijn overgebracht waar ze in het Pergamum Museum te zien zijn. Daarnaast is er in het Museum een reconstructie van het hele altaar gemaakt. Trouwens ook de Ishtar Poort in Babylon is in het Museum nagebouwd. Ik heb het ooit zelf gezien toen ik in Berlijn was. Op dat moment zei het me niet zoveel maar ik probeerde me er zelf van te doordringen dat het zeer belangrijk was wat ik zag. Niemand weet welke krachten deze reconstructies losmaakten. Je kunt in die dingen geloven of niet maar het Altaar van Zeus, dan wel de Troon van Satan stond opeens in een museum in Berlijn. En... toeval of niet maar ene meneer Adolf Hitler kwam aan de macht. Ik ben geen type van bijgeloof maar toch zijn er zaken die we niet snappen. Toen mijn vader ergens begin jaren 70 twee demonisch uitziende maskers uit Nairobi meebracht waarna ze ook nog een ereplaats in ons huis kregen, ging het snel bergafwaarts met ons gezin. Een echtscheiding was het einde van een lijdensweg van ons gezin. Pas toen ma overleed en ik het huis ontruimde en die maskers tegenkwam ging ik erover nadenken. Hadden de maskers misschien met alle onheil te maken die over ons gezin gekomen was? Terug naar Berlijn, de stad van... Adolf Hitler die de rol van koning Atlas dan wel de woedende Wodan aannam. Als er één stad in Europa is die op Atlantis lijkt dan is het wel Berlijn. En zoals Eindtijd Jeruzalem een dependance aan de Eufraat heeft, te weten Babylon, zo had Berlijn ook een dependance. In

Polen nog wel, een stad met de obscure naam Auschwitz dat in het Poolse Galicië lag. Misschien was het toeval dat de namen van Galicië en Galilea op elkaar leken. Auschwitz lag niet net als Atlantis letterlijk in zee maar het vernietigingskamp lag wel middenin de vijandige volken zee.

Nazi-reeër

Iedereen weet dat Nazi een afkorting van Jezus de “Nazi-reeër” eh sorry, Nazional Sozialismus was. Maar in Babylon was er een Nazi koning die ‘Nazi-bugasj’ heette (Saggs, 1966, p. 83). Mogelijk duidde de titel Nazi op een dynastie net zoals Cleopatra of Herodes. Een andere koning was of heette ‘Nazi-Maruttasj’ (Saggs, 1966, p. 84). In de Tweede Wereldoorlog was er een slachting die de geschiedenis inging als de ‘Bugazj Bos slachtpartij’ waarbij een hele groep Joden in het Bugazj bos afgeslacht werd (Browning, 2010, p. 131). Ik zag onlangs afbeeldingen van de ruïnes van Babylon op het internet. Ze konden evengoed de ruïnes van Auschwitz-Birkenau voorstellen. Ook in Babylon werden ‘slaven’ in ‘barakken’ gehouden (Saggs, 1966, p. 170).

In *Ezechiël* 37:25 betekent het woord “nashi”, “prins” (scripture4all.org) waarmee David bedoeld werd. Volgens David Baron gaat het om een prins die door het volk ‘gekozen’ is en ‘verheven’ werd (Baron, 1901, p. 34). Frederic Farrar noemde de nashi de ‘Sar am El’ de ‘Prins van het Volk van God’ (Farrar, 1874, p. 466). Misschien toeval want de constructie “nasi” duikt ook in de naam van Atha-nazi-us Kircher op die de mysterieuze Atlantis kaart tekende. Terwijl de eerste twee letters van Atlantis tevens de eerste twee letters van zijn naam vormen.

5707

In het boek *Esther* komen we de Amalekiet Haman tegen. Merkwaardig: vier kleine letters van de namen van Hamans tien zonen in het boek Esther vormden het getal 5707 (Avraham, 2019). Omgerekend correspondeert dit Joodse jaar met 16 oktober 1946 (Bloch & Ron, z.d.) toen tien nazi misdadigers na het Neurenberg tribunaal opgehangen werden. De tien zonen van Haman waren ook opgehangen (Avraham, 2019). We zouden bijna denken dat de tien koningen van Atlantis hier opgehangen werden. Waren de nazi's inderdaad erfgenamen van de Amalekieten zoals Rachel Avraham suggereerde (Avraham, 2019)?

Kundalini

In *Handelingen* 19 werd in Efeze twee uur lang een ode aan Artemis gebracht. Vul voor Efeze Neurenberg in en we zien de nazi-marsen voor ons met strijders met gestrekte armen. Welke Kundalini krachten kwamen er door die gestrekte armen vrij? Ik zag een Youtube over handopleggingen in een kerkdienst waarna de betreffende kerkganger spastisch begon te spartelen. Kwamen zulke krachten ook in nazi Duitsland vrij?

19 Atlantis in het boek Openbaring

- In 2018 spuwde Google Translate allerlei rare apocalyptische teksten betreffende de Eindtijd uit als je ‘19 keer het woord dog’ intikte vanuit het Maori naar het Nederlands (Joopbnvara, 2018). Dog is een omkering van God. Wie kwam op het idee om 19 keer het woord “dog” vanuit het Maori naar het Nederlands te vertalen? Of was “dog” geheimtaal voor daq, vis, van Dagon, alias Poseidon?

Het boek *Openbaring* werd door de Johannes geschreven die in *Johannes 19:26* genoemd werd. De moeder van Jezus zou zich over hem ontfermen. Deze Johannes schreef ook zijn gelijknamige evangelie en drie brieven die in het Nieuwe Testament zijn opgenomen. De andere Johannes die Johannes de Doper genoemd werd, was allang onthoofd en in de Sheol dankzij het verwende nest Salomé. Desondanks slaat de titel *Openbaring of Apocalyps van Johannes* om twee redenen de plank mis. Ten eerste gaat het boek over de Openbaring van Christus Jezus. Johannes was slechts degene die alles opschreef. Hij was het “kanaal” waardoor Jezus tot de Joden van de Eindtijd sprak. De ecclesia is dan al weggerukt. De Johannes van het boek *Openbaring* kreeg dus informatie van de geest van God door, wat voor alle schrijvers van de Bijbel gold. Of was het de opgestane Christus zelf die nu informatie aan Johannes, Paulus en Lucas doorgaf? Dit is belangrijk om te beseffen: Jezus was en is “ergens” in een hemels domein en Hij is nog steeds ergens.

- Op een vergelijkbare manier kreeg Plato boodschappen van Academos over Atlantis door.

Ten tweede zijn de apocalyptische gebeurtenissen in het boek maar een deel van de materie waar *Openbaring* om draait. *Openbaring* begint iets voor de Verdrukking van de Eindtijd met een schijnvrede en kijkt al over de Eindtijd heen, naar de korte periode erna en zelfs naar de vierde en vijfde aion. De climax van *Openbaring* is de terugkeer van Jezus. Deze gebeurt in twee fasen, namelijk aan het begin en het einde van de Verdrukking. Eerst komt Hij terug om de gelovigen weg te grissen. Minimaal 3,5 jaar later komt Hij voor Israël terug. Daarna breekt er een periode van 3-3,5 jaar aan van de beruchte Apocalyps die over de rest van de aarde komt. Jezus is dan al terug, het Koninkrijk van God in Israël is dan al gevestigd, alleen de rest van de aarde moet nog een draai om zijn oren hebben. Het is lastig om een onderverdeling van de tijdsbalk te maken. Wat vaststaat is dat de Verdrukking over Israël 1260 dagen (3,5 jaar) duurt. En zeer waarschijnlijk betreft de periode vanaf de Verdrukking een parallel van de laatste Jaarweek die ooit met de bediening van Jezus begon. Het gaat dan om een periode van zeven jaar met ergens in het midden het jaar 2030. Hoe deze “schuif” eruit ziet weet ik niet. Begin 2034 is de apocalyps waarschijnlijk voorbij, eventueel gevolgd door een Jubeljaar waarbij het Koninkrijk van God over de hele wereld gevestigd is. Het boek *Openbaring* is dus niet voor het Lichaam van Christus geschreven dat dan al is weggerukt. Hetgeen niet betekent dat dit Lichaam van Christus helemaal passief blijft in de turbulentie op aarde.

Patmos (Openbaring 1:9)

Volgens de traditie was de apostel Johannes naar het eiland Patmos bij de Turkse kust verbannen. In de Bijbel lees ik niks over een verbanning. Het klinkt onlogisch dat Johannes helemaal vanuit Israël naar een tamelijk onbekend eiland voor de kust van Klein-Azië verbannen werd. Ik vermoed dat hij er in retraite was. Blijkbaar had hij ook al in die dagen de middelen en

mogelijkheid om op een subtropisch eiland in retraite te gaan. Geografisch gezien was hij niet eens zover van Athene en dus Europa verwijderd. In Openbaring 2 schreef hij aan diverse Joodse gemeenten aan de kust van Klein-Azië (nu Turkije). Hoe kwamen die gemeenten daar opeens? Had hij ze zelf gesticht? In een studie van André Piet (Goedbericht.nl) lijkt dit het geval te zijn geweest (Piet, 2018-i). Dit betekent weer dat het evangelie vlak na de opstanding van Jezus al in Turkije voet aan de grond kreeg. Het betekent ook dat met de komst van Paulus er in Turkije twee evangeliën naast elkaar werden gepreekt. Paulus preekte immers geen besnijdenis. En het betekent dat het boek *Openbaring* tenminste voor *Handelingen* 28 geschreven werd (Piet, 2018-i, mp3-b). Vanaf toen behoorde Israël immers tot de natiën waarna het evangelie van de besnijdenis niet langer klonk! In Efeze was een Joodse gemeente waar Paulus het evangelie van de voorhuid (onbesnedenen) bracht (*Handelingen* 19:9). De Joden in Efeze werden nu gelovige heidenen. De genoemde zeven gemeenten lagen niet ver van de Turkse kust zodat we begrijpen hoe Johannes op het eiland Patmos verzeild raakte. Mogelijk zijn deze zeven Joodse gemeenten in Turkije er in de Eindtijd opnieuw!

De gevangenis van Paulus in Rome en het kleine afgelegen eiland Patmos van Johannes hebben de grootste literatuur ter wereld voortgebracht en samengebundeld. In Openbaring 1 zien we een andere Jezus Christus voor ons dan de Jezus die zich op Golgotha liet kruisigen. Deze opgestane Jezus heeft spierwit haar en is doorleefd als een ouder iemand. Zijn witte haar getuigt van Zijn wijsheid. Zijn voeten zijn bronskleurig (*Openbaring* 1:15; 2:18; *Daniël* 10:6). In Openbaring 1:15 en 2:18 werd voor de bronzen voeten van Jezus in de grondtekst het woord chalkolibano gebruikt, wat een beetje op aurichalcum lijkt. Op

dezelfde manier kon de naam Atlantis een verbastering van Leviathan zijn.

Buitenaardsen/ ophemelsen

Als we het over buitenaardsen hebben dan bedoelen we wezens die op andere planeten leven. De Bijbel noemt nog een hele andere categorie: ophemelsen. Dit zijn wezens die in de hemel van God verblijven. Deze hemel is boven of achter het zichtbare heelal. Het is de hemel die Stefanus in Handelingen 7:55-56 open zag gaan. In *1 Koningen* 22:19, *Job* 1 en 2 en *Jesaja* 6:1-2 lezen we al over hemelse wezens. *Openbaring* 4 en 5 tonen ons meer van Gods mysterieuze hemel. In *Efeziërs* 1:20-21 lezen we over de verschillende overheden en machten die in de hemelen zijn. Er zijn dus niet alleen buitenaardsen maar ze zijn ook hiërarchisch georganiseerd. In *Openbaring* 4:1 lezen we over een deur van Gods hemel die opengaat. In 4:6 lezen we over een kristallen zee die rond de Troon van God is. Deze kristallen zee kunnen we vergelijken met de saffier die onder de voeten van God lag en die in *Exodus* 24:9-10 genoemd werd. In *Ezechiël* 1:22 lezen we opnieuw over deze mysterieuze zee. In *Openbaring* 5:11 lezen we over tienduizenden maal tienduizenden boodschappers rond de troon van God. Rond de troon van God stonden 24 tronen waarop deze ouderlingen zaten. Ze droegen witte kleren en op hun hoofden droegen ze gouden kronen (*Openbaring* 4:4). Het heelal is dus in 24 kwadranten verdeeld, met elk een “ouderling” aan het hoofd ervan. Op aarde werden de ouderlingen vertegenwoordigd door 24 priestercirkels die elk onder toezicht van een hogepriester stonden (*2 Kronieken* 24:1-19). Gods wereld is dus in provinciën ingedeeld, precies wat we op aarde ook zien. Elke engel van een provincie is een ‘stadhouder’ van God (Bettex in Sauer, 1940, p. 30). In *Openbaring* 7:9 lezen we over een menigte voor de troon van God die niemand kan tellen. Deze menigte is uit alle volken en

alle talen afkomstig. Dit is een toekomstig aards decor waarbij menigten uit alle volken naar Jeruzalem komen om hulde te brengen aan de teruggekeerde Jezus. Behalve de menigte is er ook een andere schare van tienduizenden maal tienduizenden wezens die rond de troon van God staat (*Openbaring* 5:11). In *Kolossenzen* 1:16 worden ook hemelse autoriteiten en heerschappijen genoemd. In *Jesaja* 24:21 werden de legers van de hemelen genoemd. Daarnaast zijn er nog hemelse wezens die er als mensen met vleugels uitzien (*Openbaring* 4:6-8; *Jesaja* 6:2-3). En er zijn aartsengelen en engelen (*Judas* 9; *Openbaring* 5:11; 12:7) (in Sauer, 1940, p. 26). Ver boven de sterren is de Troon van God. Hier werd Christus na zijn opstanding naartoe gevoerd (*Efeziërs* 4:10 in Sauer, 1940, p. 28). Er is dus een hiërarchie onder de hemelse wezens. En dit niet alleen maar er zijn engelen die speciaal voor de kinderen bestemd zijn (*Mattheüs* 18:10), engelen die voor de volwassenen bestemd zijn (*Handelingen* 12:15) en engelen die voor natiën bestemd zijn. Zoals voor Iran (*Daniël* 10:13), voor Griekenland (*Daniël* 10:20) en voor Israël (*Daniël* 10:21; 12:1). In deze nationale engelenwereld ligt ook de bron van het ‘nationale polytheïsme’ (Sauer, 1940, p. 30, noot 3). Er zijn zelfs engelenorganisaties die over de zichtbare en onzichtbare wereld heersen en elk hun hemelse district hebben (*Kolossenzen* 1:16; *Efeziërs* 1:21 in Sauer, 1940, p. 31). In *Openbaring* 11:15 lezen we over stemmen die uit de hemel klinken.

Wilde dieren als vier opeenvolgende Wereldrijken

De wilde dieren die in *Daniël* 7 genoemd werden, corresponderen met de dieren in *Openbaring* 13 en 17. Dit zijn: een leeuw (Babylonische rijk), beer (Perzische rijk), luipaard (Griekse rijk), monster (rijk van de Eindtijd). De luipaard wordt ook in *Hosea* 13:7-8 en *Habakuk* 1:8 genoemd. De luipaardin in *Daniël* 7:6 correspondeert met de luipaardin in *Openbaring* 13:2.

De afgelopen drie Wereldrijken hebben we summier besproken: het Wereldrijk van Nebuchanedzar met Babylon als hoofdstad, het Rijk van Cyrus van Perzië, ook met Babylon als de hoofdstad, het Rijk van Alexander van Macedonië, ook met Babylon als de voorname uitvalsbasis. Blijkbaar is er in de Eindtijd opnieuw een monsterlijk rijk waarin Babylon een rol speelt. In Daniël 2 had Nebuchanedzar hiervan een glimp opgevangen, in Daniël 7, na de dood van Nebuchanedzar had Daniël een vergelijkbare droom gehad. Dit Vierde en laatste Wereldrijk dat in Daniël 2:40, 7:19 en 7:23 genoemd werd is waarschijnlijk een rijk in het Midden-Oosten, bestaande uit een set van islamitische landen plus Israël. De koperen klauwen in 7:19 doen aan het aurichalcum van Atlantis denken. Jezus gaat een einde aan dit Vierde rijk maken (*Daniël* 2:44-45; 7:9-14, 22, 26-27). In *Openbaring* 14:1 zijn we weer op aarde. Hier lezen we hoe Jezus voor het eerst sinds tijden weer een voet op de Olijfberg zet, ongeveer op de plek waar nu toeristen uit de bus stappen.

- In *Inferno I* van de *Goddelijke Komēdie* noemde Dante ook de snelle Luipaard. Ook Dante had blijkbaar een glimp van de komende antichrist opgevangen.

Dualisme

In dit Vierde Eindrijk nemen zowel Jeruzalem als Babylon een voorname plaats in. In Jeruzalem komt de valse tempel te staan waarin de Wetteloze zijn beeld zet (*Mattheüs* 24:15; *2 Thessalonica* 2:4). In Babylon worden vooral de corrupte zaakjes geregeld (*Openbaring* 17-18). In *Zacharia* 5:7 lezen we over de vrouw in de efa. Dit gaat over de corrupte Joden die vanuit Jeruzalem hun zaakjes naar Babylon overbrengen. In *Zacharia* 5:11 lezen we over het huis dat in Sinear gebouwd wordt. Sinea is Sumerië alias Babylon. De corrupte Joden brengen er straks

hun zaakjes onder. In Openbaring 17:1-5 en 18:7 lezen we over de koningin van alle wereldzeeën die via de Eufraat verbonden met de Perzische Golf in het midden van alle wereldzeeën zetelt. Dit klinkt wel erg als Atlantis. Het boek Openbaring gaat in essentie over de Openbaring van Jezus Christus aan ons. Maar de blikvanger is een set van zeven zegels die over Israël komt gevolgd door zeven bazuinen die daarna over de wereld komen. Met name de zeven bazuinen periode kennen we als de apocalyptische taferelen met vreemde wezens die over de aarde komen, zoals in Openbaring 9. Als de bazuinen periode begint is Jezus al terug zodat de bazuinen Israël niet direct treffen.

20 Eindtijd Jeruzalem

Berg Zion en de echte Tempelberg in Kritias 113

Het huidige Jeruzalem dat aards gericht is werd in Galaten 4:25 de Stad van Hagar genoemd. Net als Saïs in Egypte. Saïs kon in het Atlantis verhaal zomaar een hint naar Jeruzalem zijn. Volgens diverse internet bronnen was er een priester Sonchis in Saïs die het Atlantis verhaal de wereld in had geslingerd. Het is helemaal de vraag of dit zo is en of deze priester sowieso bestaan heeft. In elk geval lijkt het of deze priester dezelfde rol had als Melchizedek in Jeruzalem. Tenminste met dit verschil dat Melchizedek wel echt bestaan heeft en een type van Jezus was. Zoals koning Atlas wat mij betreft een type van de komende Antichrist was. Over deze personage schrijf ik straks meer.

Als de komende valse derde tempel die in Jeruzalem opgericht wordt met de tempel van Poseidon op Atlantis in Kritias 116 correspondeert dan trekken we nog een conclusie. Het kan niet anders of de centrale heuvel op Atlantis die in Kritias 113 genoemd werd is de berg Zion in Jeruzalem met specifiek de valse derde tempel die geplaatst gaat worden (Elshout, 2023-a). Dit is de berg waarop oorspronkelijk de Stad van David gebouwd werd. In Psalm 15:1; 24:3; 48:2; 74:2; 99:9, Jesaja 2:2-4; 25:6; Micha 4:1-4; 2 Kronieken 3:1 werd de tempel in Jeruzalem een berg genoemd (Elshout [knakker] 2023-a). In Openbaring 21:10 werd het toekomstige Jeruzalem een berg genoemd. In Jesaja 26:2 en Psalm 48:13 werd Jeruzalem een burcht genoemd. Al deze expressies waren een blauwdruk voor Troje of Atlantis. In Openbaring 11:1-2 lezen we over het Atlantische dualisme van de “Hof” der heidenen versus de echte locatie van de toekomstige Derde Tempel die buiten de muren van de Haram Al-Shariff is. De locatie van de echte Tempel op

de echte Tempelberg blijft speculeren. Volgens de website Goedbericht stond de tempel van Herodes ten oosten van de Stad van David (Piet, 2020-c). Golgotha was een kilometer verderop, eveneens ten oosten van de stad (Piet, 2020c). Op de kaart van Jeruzalem is dit het gebied dat begrensd wordt door de Mest Poort, het Davidson Centrum, en de wegen die Ma'ale HaShalom en Derech HaOfel heten (Piet, 2017-j, dia's 12-13-14 van Powerpoint). De Klaagmuur die het Fort Antonia gebied begrenst is onderdeel van een heidens gebied dat Haram Sharif heet. Dit omsloten Atlantis achtige parcours wordt waarschijnlijk in Openbaring 11:2 genoemd (Piet, 2020-d). Wat ik ervan begrijp is dat deze echte locatie de echte Tempelberg op de berg Zion is. Niet te verwarren met de locatie waar Jezus gekruisigd was. Dit was een kilometer verderop.

- Deze echte locatie van de Tempelberg is wat mij betreft de blauwdruk voor Atlantis en specifiek voor de centrale heuvel op Atlantis die in Kritias 113 genoemd werd (Elshout, 2023-a). Dan is de stad van David hetzelfde als Atlantis terwijl Eintijd Babylon de zee dimensie is.

Zoals gezegd schijnt de metaforische berg Babylon in Jeremia 51:25 er wel doorheen. Ik denk dat ik met deze korte vaststelling al een heel belangrijk puzzelstuk van de Atlantis puzzel aanreik. Psalm 2 is dus net zo goed de Bijbelse voorstelling van Atlantis als Jesaja 13 of Openbaring 17 & 18. Openbaring 13:15 gaat ook weer over het beeld dat de antichrist in de valse Derde Tempel gaat plaatsen. Deze antichrist geeft het beeld de macht om te spreken. Erg vreemd allemaal, maar er staat wat er staat. We snappen het beter als we inzien dat deze tempel met de tempel van Poseidon op Atlantis correspondeert. Anno 2024 zijn er al massa's Joden die door hebben dat de echte locatie van de Tempelberg niet de huidige locatie is.

In Openbaring 13:1 lezen we over een beest met tien horens en zeven hoofden. De tien horens zijn koningen met de bijbehorende koninkrijken. Ze werden ook in Openbaring 12:3, 13:1, 17:3, 17:12-13, 17:16-18 genoemd. De zeven hoofden zijn bergen. Rondom Babylon zijn geen bergen maar Jeruzalem is wel op zeven heuvels gebouwd, net als Rome en Mekka. Dit beest met tien horens en zeven hoofden is waarschijnlijk hetzelfde enge beest met tien horens dat in Daniël 7:7 beschreven werd. In vers 8 staat dat er drie horens afgehakt worden waarna er dus zeven overblijven, evenveel als het aantal heuvels. De centrale berg op Atlantis die in Kritias 113 genoemd werd is dan de berg Zion of preciezer, de Tempelberg maar dan wel de echte (Elshout, 2023-a). De echte Tempelberg was de berg Moria op de dorsvloer van Ornan, 2 Kronieken 3:1 en 2 Samuël 5:7. In Psalm 15:1; 24:3; 48:2; 74:2; 99:9, Jesaja 2:2-4; 25:6; Micha 4:1-4; 2 Kronieken 3:1 werd de tempel in Jeruzalem een berg genoemd. In Openbaring 21:10 werd het toekomstige Jeruzalem een berg genoemd. In Jesaja 26:2 en Psalm 48:13 werd Jeruzalem een burcht genoemd. Al deze expressies waren een blauwdruk voor Troje of Atlantis. Zo beschouwd is Atlantis dus... de Stad van David die ten zuiden van de Haram Al Shariff lag op een heuvel die Ophel heet. Hier ergens is ook de Gihon bron. Vanwege het dualisme van dit Vierde Wereldrijk is Babylon de zee dimensie. Maar het kan zomaar zijn dat Jeruzalem in de Eindtijd ook overstromd wordt. In Daniël 9:26 staat dat het einde van Jeruzalem een overstroming is. Ik denk dat deze vers over de laatste jaarweek in de tijd van Jezus gaat. Maar de duiding "het einde" zou op de Eindtijd kunnen slaan. In Openbaring 12:15-16 staat ook nog iets met water. Wat hier precies mee bedoeld wordt weet ik op dit moment niet maar we mogen niet uitsluiten dat ook Jeruzalem als door een wonder overstromd wordt. Een totaal andere uitleg is dat met "overstroming" het Romeinse leger van de veldheer Titus

bedoeld werd dat in 70 na Christus Jeruzalem onder de voet liepen. Als de overstroming in Daniël 9:26 met water te maken heeft dan hebben we een belangrijk Atlantis fundament te pakken. Zo niet dan heeft de onderdompeling van Atlantis met de overstroming van Eindtijd Babylon te maken.

Leviathan

In de Bijbel worden twee monsters genoemd, Behemot en Leviathan. Volgens de traditie was Behemot een dinosaurus, maar wie weet of we niet met heel iets anders van doen hebben? Leviathan is ook al zo'n mysterieus dingetje en werd met een draak vergeleken. Leviathan werd in Jesaja 27:1, Job 3:8, Job 41, Psalm 74:14 en Psalm 104:26 genoemd. In Openbaring 12:13,17 lezen we iets vergelijkbaars over een draak en een vrouw. De mannelijke zoon in vers 12:5 is het lichaam van Christus dat spoedig wordt weggegrist. De vrouw is Israël die Christus voortbrengt. In Openbaring is het Christus die de draak verslaat. Deze draak is de serpent die ooit de Tuin van Eden binnensloep (Openbaring 12:9). In 12:7 staat dat de aartsengel Michael die ook het signaal voor de wegrukking geeft, de draak alias satan uit de hemel knikkert. In de Babylonische mythe was het Tiamat die de scheppende godin was. Zij correspondeerde met Israël dat de zoon schiep, namelijk christus. Tiamat werd door Marduk verslagen. In Openbaring 12:7 is dit de aartsengel Michael.

- Atlantis is wat mij betreft een verbastering van Leviathan.

In Daniël 7:19 werd ook een afgrijselijk beest genoemd. In 7:23 staat dat dit beest het Vierde Wereldrijk is. In 7:24 staat dat er een nieuwe koning zal opstaan die drie van de tien koningen ten val zal brengen. Blijkbaar komen deze drie toch terug of ze worden vervangen want in Openbaring 17:12 staat dat een

koning met tien anderen zal regeren. Dit doet mij aan een voetbalteam denken, ook met 11 spelers. In vers 12 staat ook dat de tien koningen maar voor een uur koningen zijn. Ze ontvangen hun macht van het beest, waarschijnlijk de wetteloze alias de antichrist. Deze antichrist zal allerlei wartaal tegen God uitkramen tot Jezus komt en hem een trap onder zijn kont geeft. Leviathan lijkt wat mij betreft op Poseidon terwijl Atlantis op dit Vierde en laatste Wereldrijk in Daniël 7:23 lijkt.

In de *Ugaritische Baal en Anath Cyclus* was Lothan een mytische draak met zeven koppen die door Anath verslagen werd (Leviathan, z.d., kopje Mythologie). Als we Anath met Israël vergelijken dan was het haar zoon, Jezus Christus die de draak verslaat. Dit is een leuke imitatie want we weten dat Anath een masker van Astarte in 1 Koningen 11:5 was.

De tien koningen van het Vierde Eindrijk werden ook in Psalm 83 genoemd. In deze Psalm keren de tien koningen zich duidelijk tegen Israël en in het bijzonder tegen Jeruzalem. In 83:7 werden de Filistijnen genoemd of moet ik zeggen dat één koning van de Eindtijd een Palestijn is? Daarnaast werden ook de inwoners van Tyrus in Libanon genoemd. Dit is merkwaardig omdat in onze tijd Beiroet de hoofdstad van Libanon is. We mogen er alleen uit opmaken dat het wereldtoneel razendsnel in een Bijbels decor zal veranderen. Wat mij betreft lezen we over dit Vierde Rijk met tien koningen in Psalm 83; Daniël 7:24; Openbaring 17:12. Ik noem nog eens de vrouw die in de Efa zat in Zacharia 5:7. Deze vrouw staat model voor het corrupte deel van Israël dat haar zaakjes naar Babylon brengt. Een vrouw die omringd is door tien koningen klinkt als Kleito, de aartsmoeder van Atlantis in Kritias 114 (Elshout, 2023-b). Zij trouwde met Poseidon alias Dagon (of was het een verkrachting?). Dit klinkt als Eindtijd Israël dat door de antichrist geregeerd wordt. De

tienduizend van tienduizenden die in Daniël 7:10 genoemd werden, resoneren met de vele strijdswagens van Atlantis die in Kritias 119 genoemd werden. In 7:9 werd de Troon van de opgestane Jezus genoemd en in vers 10 wordt de berechting genoemd en het openen van de boekrollen. Het zijn aards klinkende zaken waar we normaal gesproken een hekel aan hebben. Niemand vindt het leuk om met berechtingen te maken te krijgen, zelfs niet als een dader berecht wordt die u iets heeft aangedaan. In Daniël 7 wordt dit tafereel naar een hoger niveau gebracht waarbij de Troon van Jezus opflakkerde van de vlammen en er wielen van vuur onder zaten. Een stroom van een vlam ging voor Jezus uit. Dit zijn beschrijvingen die onze pet te boven gaan. Ze lijken nog het meest op het flakkerende aurichalcum dat de Tempel van Poseidon bekleedde. Daniël 7:9-10 geeft ons een glimp van een totaal andere wereld die onze pet te boven gaat. Plato's Atlantis gaat ook onze pet te boven.

Twee beesten

In Openbaring 13 worden twee beesten genoemd: een beest uit de zee en een beest uit het land. Er zijn allerlei theorieën over waar ze mee te maken hebben. Maar het klinkt alsof Behemot in Job 40 met het Beest uit het land te maken heeft en Leviathan in Job 3:8 en Job 41 met het Beest uit de zee. Verder dan dit reikt mijn Bijbelse inzicht niet. Is Leviathan hetzelfde als Atlantis, dan wel het enge monster in Daniël 7:19 of het Vierde Rijk in Daniël 7:23? Het klinkt wel zo maar ik durf het niet met zekerheid te zeggen. In de Ugaritische Baäl & Anath cyclus had het monster Lothan zeven koppen (Gordon's text 9:17 leest, 'nt Itn, (3 Ugaritic Manual (An Or 35; Rome: Pontificium Institutum Biblicumin, 1955), p. 132 in Ferch, 1980, p. 80), net als het vierde monster in Daniël 7:7-8. Maar of Lothan, Leviathan en het Vierde Rijk in Daniël 7:23 één op één in elkaar schuiven valt te bezien.

21 Eindtijd Babylon

In het Vierde Wereldrijk dat in Daniël 2:40 en 7:23 genoemd werd is een dualisme zichtbaar tussen Jeruzalem en Babylon aan de Eufraat (thans Al Hillah). Net zoals Atlantis een dualistisch eiland was met de beide Zuilen van Hercules. Zoals gezegd is er volgens Zacharia 5:7 en 5:11 een mysterieuze wisselwerking tussen Jeruzalem en Babylon. In 5:11 staat dat er een huis in Sumerië gebouwd gaat worden en in 5:7 staat iets over een vrouw in de Efa. Hoe extreem we 5:11 moeten zien, is me niet duidelijk. Wordt heel Babylon weer opgetuigd of komt er een opgepimpte bouwkeet te staan? Tot voor kort had Hengelo in Overijssel een eigen World Trade Center dat niet veel meer was dan een uit de kluiten gewassen kantoor, kleiner dan het zwembad in Almelo. En tegenwoordig hebben ze opblaasbare gebouwen die je in een handomdraai optuigt. Een Stacaravan in Babylon plaatsen is een laatste optie om te voorkomen dat ik voorstel dat Eindtijd Babylon een kraakpand is. Het is moeilijk om vast te stellen in welk stadium Babylon herbouwd zal worden. Gebeurt dit voor of tijdens de Verdrukking die over Israël komt of is de herrijzenis van Babylon iets dat tijdens de Bazuinen periode gebeurt? Omdat ik al deze dingen op dit moment niet weet geef ik hier de beschrijving van Eindtijd Babylon voordat ik overstap naar het hoofdstuk over de Zegels en de Bazuinen. De ruïnes van Babylon zijn er nog steeds. Ze zijn indrukwekkend om te zien. Als u Babylon en Al Hillah intikt dan krijgt u allerlei afbeeldingen te zien. Ook de hemelblauwe Ishtar Poort verschijnt dan in beeld. Ze konden de Zuilen van Hercules zijn. In het Berlijnse Pergamum Museum staat een replica van de poort, evenals en een stukje muur. Terwijl Bagdad aan de Tigris ligt, ligt Babylon aan de Eufraat. Op dit moment staat Babylon op de Werelderfgoedlijst.

Eindtijd Babylon

In *Openbaring* 17 en 18 lezen we over het herstel en de snelle val van Babylon, net als in *Openbaring* 14:8. Babylon zal zich verrijken door corruptie en hierdoor de haat van de hele wereld over zich heen krijgen. Babylon kan alleen bestaan door de rest van de wereld in slavernij te dompelen. Ook geestelijk zal de stad een baken van vrijzinnigheid en corruptie zijn. In *Openbaring* 17:1-5 lezen we veel beeldspraak over vrouwen, scharlaken koorden, goud en edelstenen die met Babylon samenhangen. Een dergelijke vrouw als in *Openbaring* 17:4 klinkt ook als Athena. Zoals gezegd is deze overspelige vrouw het ongeloovige deel van Israël dat in Babylon de corrupte zaken regelt. Goud en edelstenen verwijzen uiteraard naar de Tuin van Eden. Eindtijd Babylon is dus een imitatie van het paradijs dat in een stedelijke vorm gegoten is. In de passage van 17:1-5 wordt Eindtijd Babylon als een ontuchtige vrouw voorgesteld die aan de vele wateren zit.

- Via de Eufraat is Babylon niet alleen met de Perzische Golf verbonden maar met alle wereldzeeën.

In *Openbaring* 18:16 wordt nogmaals de rijkdom van de stad genoemd. In *Jeremia* 51:21 worden de paarden en strijdagens genoemd net als in *Kritias* 119. In *Jeremia* 51:25 werd Babylon een berg genoemd. Deze berg kon samen met de Tempelberg in Jeruzalem de blauwdruk voor de Olympus worden. In *Jeremia* 51:42 werd de volken zee genoemd die tegen Babel optrok. Babylon was dus dubbel omringd door zee: een echte zee en een ‘volkenzee’ (Bultema, 1981, p. 208). Beide zeeën zijn ontembaar (*Jeremia* 31:35). In 18:2 lezen we over de val van Babel, in vers 3 worden de kooplieden van de aarde, de Harokel, genoemd. In 18:10, 17, 23 staat dat de ondergang van Babel in een uur kwam. In vers 11 worden de kooplieden, Harokel weer genoemd. In

Openbaring 18:12 lezen we over handel in ivoor. Dat ivoor komt natuurlijk van olifanten met hele lange slurven. In *Kritias* 114-115 werden de olifanten op Atlantis genoemd. In vers 13 wordt een slavenhandel op Babylon genoemd. Er bestaat zoiets als een geest van de slavernij (*Romeinen* 8:15). Deze zal in de Eindtijd ook weer slachtoffers eisen. In *Jeremia* 42:11 werd Babylon al met slavernij in verband gebracht. In *Jeremia* 51:28 lezen we over de legers van de natiën die tegen Babylon optrekken, zoals Atlantis met iedereen ruzie maakte.

Gouden Wijnbeker

In *Jeremia* 51:7, *Openbaring* 16:19 en 17:4 lezen we over Babylon dat als een gouden wijnbeker de hele wereld dronken maakt. Deze dronkenschap is ook een eer aan de Griekse afgod Dionysus (De Graaff, 1993, p. 280). Waarmee we de Griekse afgoden opnieuw aan Babylon en Atlantis kunnen koppelen. Atlantis was ook een gouden wijnbeker (Plato, Jowett, vert. 1892, *Kritias* 120).

Wildernis van de Zee

In *Jesaja* 21:1 staat een merkwaardige zin, ‘de last van de woestijn van de zee’ (Bultema, 1981, p. 208). Harry Bultema vatte deze vers figuurlijk op. De vers ging over Babylon dat in de volkenzee lag. Maar we zullen zien dat Babylon Bijbels gezien via de Eufraat midden in zee ligt (*Openbaring* 17:1-5). In dat geval komen we wel heel dichtbij Atlantis. Alleen tijd en plaats verschillen nog. In *Zacharia* 5:11 werd Eindtijd Babylon een huis aan de Eufraat genoemd. Babylon is dus het *Huis van de Rijzende Zon*. David Baron noemde Babylon het ‘Land van de Rijzende Zon’ (*Psalms* 50:1; 113:3, *Maleachi* 1:11 in Baron, 1918, p. 238).

Tzafon

Er is nog één probleem. Atlantis bestond volgens Plato in een grijs verleden van 9000 jaar voor zijn tijd, vooropgesteld dat dit een afgerond getal is. En het eiland lag in het westen voor de kust van Spanje in zee. Babylon ligt ten oosten van Jeruzalem en speelt in het Vierde Eindrijk van de Eindtijd een voorname rol. Het lijkt wel of Atlantis en Babylon gespiegeld zijn, zowel geografisch als in de tijd. Babylon ligt in het oosten bij de zonsopgang en Atlantis lag in het westen bij de zonsondergang. Dit klinkt als Jezus die na de Verdrukking als een bliksemflits van oost naar west terugkeert (Mattheüs 24:27). Zou het kunnen dat Plato alleen de zonsondergang dimensie van Atlantis aan ons openbaarde? En dat we moeten uitzoeken wat de zonsopgang dimensie is om een totaalbeeld van Atlantis te krijgen? In *het Egyptische Dodenboek* was Osiris de leider van de onderwereld in het westen (Geru, 2003, spreuken 18, 117, 127 en 137a). De Odysseus schotelt ons ook een hiernamaals onderwereld voor die vreemd aan de Bijbel is. In dit hiernamaals kwam Odysseus zijn overleden moeder Antikleia tegen (Odyssee 11.141 in Loudon, 2011, p. 204). Werd met Atlantis eigenlijk de onderwereld bedoeld? Deze onderwereld lag in het westen aan de horizon, Soera 53:7. En moeten we voor de fysieke tegenhanger van Atlantis naar de zonsopgang kijken? In dat geval zijn onze ogen op het dualisme van Babylon en Jeruzalem in de Eindtijd gericht zoals voorgesteld in Zacharia 5:7, 11.

Hoe ik door de geest van God geleid werd, bleek wel uit de speld in een hooiberg die ik zomaar vond. Van alle Bijbelstudies op mijn externe harde schijf kwam ik uitgerekend een studie van Klaas Goverts over Jeremia 1:13 tegen. Thans zijn deze studies in boekvorm uitgebracht maar ik heb zijn studies nog digitaal in html. Het is boeknummer 32 in een serie. Oké, in vers 1:13 staat het woord tzafon dat in de regel noorden betekent. Soms werd er

de noordflank van de tempel van koning Salomo mee bedoeld, zoals in Psalm 48:2. Maar Klaas Goverts noemt een andere betekenis van “tzafon” waarbij hij zich baseert op studies van André Neher. Hij noemt de betekenissen van “verbergen” of “middernacht”. In het noorden verberg je je voor het licht (Goverts, z.d., commentaar op *Jeremia* 1:13-15).

Tsafun

Ik denk persoonlijk dat Klaas Goverts hier twee woorden door elkaar haalt. Een woord dat op tsafon lijkt is Tsafun en betekent inderdaad ‘verborgen’ of ‘geheim’. Tsafun is onderdeel van het Joodse Ceder ritueel waarbij rond middernacht de matze gegeten wordt (Schneider, z.d., alinea 3). De betekenissen van Tzaphon en Tsafun als “noorden” en “middernacht” zijn in sommige gevallen misschien wel inwisselbaar (Elshout, 2018-ii1; Elshout, 2018-ii2). In *Jeremia* 1:13 lezen we over het aangezicht uit het Noorden, de poorten die zich openden en een kokende ketel. Deze kokende ketel was Jeruzalem (Goverts, z.d., commentaar op *Jeremia* 1:13). Volgens André Neher zijn de vermommingen van middernacht talrijk. Ze hebben alle met de duisternis te maken (Neher in Goverts, z.d., commentaar op *Jeremia* 1:13-15). Daarbij is er nog iets van belang. In *Jeremia* 46:10 staat dat Babylon het theologische noorden is omdat de vijandelijke legers Jeruzalem vanuit het noorden aanvielen (Elshout, 2018-f; *Jeremia* 46:10; (Elshout [phtaloblauw], 2018-c, reactie 4 mei 2018, 19:54; De Koning, 2014-a, p. 28, website Oude Sporen). Ze konden niet rechtstreeks door de woestijn. Geografisch gezien lag Babylon ten oosten van Jeruzalem en zelfs nagenoeg op dezelfde breedtegraad. We zouden een redelijk rechte lijn tussen Babylon, Jeruzalem en Atlantis kunnen trekken. In *Psalm* 50:2 lezen we dat Jeruzalem het perspectief van Tzafon was.

Het 25ste uur

Commentaar van Klaas Goverts op Jeremia 1:13.

Middernacht is het ‘vijfentwintigste uur’ waarin de profeet Jeremia terecht kwam. Dit vijfentwintigste uur is het ‘Grens-uur’. Klaas Goverts schrijft: ‘De schaduw van middernacht (twaalf uur ‘s nachts) verduistert de nacht met haar twee luiken’. En: ‘Middernacht is het uur van het vacuüm, de tragische aarzeling tussen verleden en toekomst’. Dit ‘grensuur’ lijkt op de overgang tussen twee aionen. Jeremia zat er middenin toen zijn volk naar Babel weggevoerd werd. Volgens *Mattheüs* 25 komt Jezus rond middernacht voor Zijn volk terug (*Mattheüs* 25 in Goverts, z.d., commentaar op *Jeremia* 1:13-15). Babylon ligt ten oosten van Jeruzalem en valt in onze beschouwing dus samen met het noorden (Elshout, 2018-f; *Jeremia* 46:10).

Dus... in Exodus 14:2 kwam ik al de Baal Tzafon tegen, de Heer van het Noorden. In Daniel 11:40 werd de koning van het noorden genoemd en in Jeremia 1:13-14 werd het gevaar uit het noorden genoemd. Welk noorden? Moeten we aan de Noordpool denken? In Jeremia 46:10 staat nota bene dat het noorden bij de Eufraat lag. David Baron schreef dat de Koning van Het Noorden in Daniël 11:40 zo genoemd werd omdat hij vanuit het oosten kwam maar via een noordelijke route Jeruzalem binnenviel (Baron, 1918, p. 69).

Middaguur

Als we zonsopgang en zonsondergang hebben, wat is dan het middaguur? Dit zal Egypte zijn en dan met name de Sfinx of Heliopolis, in de Bijbel, On genoemd (Elshout, [phtaloblauw], 2018-c, reactie: 4 mei 2018, 19:44; Elshout, 2018-f; Elshout [phtaloblauw], 2018-k, 19:52).

22 De zeven zegels

Voordat de Verdrukking van 3,5 jaar over Israël los barst gebeuren er een paar dingen. Ten eerste verschijnt er een personage op het wereldtoneel die een schijnvrede in het Midden-Oosten voor elkaar bokst. Bijbels gezien is dit de eerste zegel in Openbaring 6:2. Een ruiter op een wit paard brengt deze schijnvrede voordat hij zijn masker afdoet en losgaat op de Joden (1 Thessalonica 5:3). Aanvankelijk is hij een brave padvinder die oude dametjes over straat helpt maar op een bepaald moment doet hij zijn masker af en ontpopt hij zichzelf als de duivel zelf. In *Daniël* 12:11, *Mattheüs* 24:15 en *Openbaring* 13:15 lezen we bovendien dat de dagelijkse offerdienst gestaakt wordt en dat vervolgens het gruwel der verwoesting in de tempel wordt opgericht. Het kan niet anders of het gaat hier om een fysieke derde tempel waarin de antichrist zijn intrek neemt. Vlak voor dat moment wordt het Lichaam van Christus van de aarde weggerukt, in de eerste plaats naar de wolken waar Jezus zijn opwachting maakt (1 Thessalonica 4:17). Zeer snel daarna gaat de Wetteloze tekeer. Hij is waarschijnlijk dezelfde personage als de antichrist. Op dit moment van schrijven, februari 2024 is de oorlog in Gaza gaande. Waarschijnlijk is de Verdrukking de wraak op deze oorlog die straks Israël gaat treffen. De Joden zitten straks als ratten in de val. Israël is straks één groot Auschwitz.

De antichrist

In *Daniël* 7:8, 11, 20, 21, 24-27; 8:23 werd hij al aangekondigd. In *1 Johannes* 2:18 wordt hij voor het eerst de antichrist genoemd. Hij zal zich namelijk in de plaats stellen van Christus (*Johannes* 5:18). De apostel Paulus noemde hem de Wetteloze (2 *Thessalonicenzen* 2:3-4, 8). Hij is om te beginnen een tovenaardie allerlei rare wonderen en tekenen zal doen (2

Thessalonicenzen 2:9-12; *Openbaring* 13:13-18). Hierbij denk ik aan het maken van graancirkels. Maar de wereld zal ook dronken worden en demonisch bezeten zijn! Mogelijk zal hij de tovenarij van Jannes en Jambres (2 *Timotheüs* 3:8), Simon Magus (*Handelingen* 8:9) en Bar Jezus (*Handelingen* 13:6) voortzetten. Andere plaatsen in de Bijbel waar de antichrist genoemd wordt, zijn: *Ezechiël* 38:1-9 (Gog); 39:1-2; *Openbaring* 6:2; 13:1, 11; *Markus* 13:22; *Daniël* 2:43; 7:8; 7:23; 8:24; 11:21, 37; 2 *Thessalonicenzen* 2:3-4. In *Jesaja* 14:12 werd hij de Zoon van de Dageraad genoemd. Volgens *Openbaring* 13:18 heeft deze antichrist een getal dat bij hem hoort, dit is 666

- In de *Odysee* boek 12 werd ook een Kind van de Dageraad genoemd (Butler, 1900, *Odysee* 12).
- In *Daniël* 11:36–37 staat dat hij de god van zijn vaders veracht. Dat betekent dat hij een Jood is.

In *Mattheüs* 24:15 lezen we ook over deze personage. Of hij dezelfde persoon als de antichrist is, is niet duidelijk maar vermoedelijk wel. Deze persoon lijkt wel erg op koning Atlas van Atlantis. Volgens Harry Bultema was deze personage al in *Jesaja* 57:9 genoemd. In *Jesaja* 14:12 werd hij de Zoon van de Dageraad genoemd die door de kerkvader Hiëronymus foutief met Lucifer vertaald werd. Hebreeuwse bronnen kennen de vijand van Israël die ‘Armilos’ heet (Janse, 2000, p. 98) en door de Zoon van David verslagen wordt. Ik denk dat de antichrist een mens is die in de Eindtijd de geest van een demonisch wezen uit de Tartaros krijgt. Hoewel Babylon het hoofdkwartier van deze Wetteloze is, zal hij een beeld in de tempel in Jeruzalem plaatsen (2 *Thessalonica* 2; *Mattheüs* 24:15). Wie de boeken van Ernest L. Martin heeft gelezen weet dat deze tempel op de Ophel heuvel ten zuiden van de Oude Stad stond en er in de Eindtijd weer zal staan.

Het lijkt erop dat de antichrist in alle culturen een mythische personage werd. De moslims noemden hem Mohammed dan wel de Mehdi of zelfs Isa dat volgens Johannes 5:18 “gelijke” betekent, iemand die op christus lijkt. De boeddhisten noemden hem Boeddha, de Scandinaviërs noemden hem Odin, de Germanen noemden hem Wodan, de Azteken noemden hem Quetzalcoatl. De Britten noemden hem koning Arthur of Robin Hood. Waarschijnlijk noemden de Roemenen hem Dracula. Ja zelfs de Griekse filosofen hadden hun variant van de antichrist, namelijk Socrates. Of waren Plato en Socrates dezelfde personages? We mogen het niet uitsluiten.

De resterende zes zegels,

De Verdrukking over Israël van 3,5 jaar

Tweede zegel: het rode paard brengt oorlog in Openbaring 6:3-4.

Derde zegel: het zwarte paard brengt hongersnood in 6:5-6.

Vierde zegel: het groene paard brengt de pest in Openbaring 6:7-8.

De vijfde zegel zijn de zielen onder het altaar die moord en brand schreeuwen in Openbaring 6:9-11.

De zesde zegel is een

joekel van een grote aardbeving die Jeruzalem in tweeën splijt in Openbaring 6:12-17.

Tevens zijn er tekenen in de zon, maan en sterren.

De zevende zegel betreft de verzegeling van 144.000 Joden en het in gereed brengen van de bazuinen ofwel de schalen van gramschap die over de rest van de wereld uitgestort worden. Zie hiervoor Openbaring 7:1-8:1. De zegels zijn de rampen die over Israël komen, de daarop volgende bazuinen zijn de rampen die over de wereld komen. In de tussentijd is Jezus teruggekomen voor zijn volk. De Verdrukking die over Israël komt en waar de rest van de wereld een tik mee krijgt duurt 3,5 jaar wat 1260 dagen is. In Mattheüs 24:15 en 2 Thessalonica 2:4 en 2:8 begint alles als de antichrist zijn beeld in de valse derde tempel plaatst. In Daniël 12:11 lezen we hier ook over (Piet, 2016-d). Soms werd de laatste Jaarweek in Daniël 9:24-27 aan

de Eindtijd gekoppeld maar ik denk dat deze passage in 9:24-27 over de tijd van Jezus ging. Wat niet wegneemt dat er in de Eindtijd misschien een parallelle week van zeven jaar is die mogelijk al eind 2026 van start gaat.

De aardbeving in de zesde zegel (6:12-17) is geen gewone nitraatbom maar een joekel die de aarde niet eerder voor de kiezen kreeg. Het lijkt me interessant om deze aardbeving met de knal in Kritias 108 te vergelijken die Atlantis naar de zeebodem kegelde. In Openbaring 16:18 lezen we ook over een joekel van een aardbeving. Geen idee of dit dezelfde is. In Soera 7:78 werd deze aardbeving ook genoemd terwijl we in 7:74 over Ad lezen. Dit zal Uz alias Edom zijn. In 69:14 lezen we over een vergelijkbare aardbeving. In Job 9:6 lezen we over de hemelpilaren die als Zuilen van Hercules de aarde ondersteunen. Gods laat ze nu schudden. Waarschijnlijk ging deze vers over de Zondvloed maar evengoed kunnen we hem op de aardbeving van de Eindtijd toepassen.

Voor zover ik weet eindigt de Verdrukking na 1260 dagen met de terugkeer van Jezus voor zijn volk, Israël waarbij hij korte metten met de Wetteloze maakt. Dit is tevens het moment waarop hij zijn voeten op de Olijfberg zet. In Jesaja 63 lezen we over Jezus die vanuit Edom over de Koningsweg naar Jeruzalem terugkeert. Hij draagt een wit gewaad dat helemaal bebloed is. Blijkbaar kan een hemels gewaad dus wel vies worden door aardse zaken. De mythe pikte ook dit tafereel uit de Bijbel om er een contra verhaal van te maken. In Odyssee 13 lezen we hoe Odysseus in bloed doordrenkt tussen zijn neergeslagen vijanden staat (Odyssee 13.395, 22.402 en 23.408 in Loudon, 2011, p. 297).

- Psalm 2 is de samenvatting van het boek Openbaring. In Zacharia 14:2 lezen we over de omsingeling van Jeruzalem. Ik heb de indruk dat Jeruzalem twee keer omsingeld gaat worden.
- Jesaja 11:14 en Zacharia 9:5-8 spreken van een Palestijnse staat in de Eindtijd. Joël 3:4-8; Obadja 19; Zefanja 2:4-7 en Psalm 60 en 108 waarschijnlijk idem (Zarley, 2007).

23 Zeven Bazuinen

Jesus is nu terug voor zijn volk, Israël. In Jesaja 63 zien we hem in bebloede kleren vanuit Bosra terugkomen. Het Koninkrijk van God is nu in Israël begonnen. Wat er vervolgens gaat gebeuren is dat de apocalyps over de rest van de wereld begint, in de vorm van bazuinen. Tevens stuurt Jesus 144.000 Joden uit de twaalf stammen naar alle uithoeken van de wereld om er het Koninkrijk te verkondigen. Zij zullen geen last hebben van de plagen die over de mensheid komen. De bazuinen staan beschreven in *Openbaring* 8 tot en met 11:15. *Openbaring* 16 is een samenvatting van dit bazuinen gedoe. In het *Exodus* verhaal was de zevende plaag hagel.

De eerste bazuin in het boek *Openbaring* 8:7 is hagel. Maar deze hagel is geen gewone hagel. De hagel heeft de kleur van bloed en is zeer brandbaar. Overal waar de hagel neerkomt, brandt alles weg, zelfs de bomen en dus ook de dieren en de mensen die in de buurt zijn. De tweede bazuin in *Openbaring* 8:8 is mogelijk een komeet of een joekel van een meteor die in de Egeïsche of Middellandse Zee terechtkomt. Een derde deel van de zee werd bloed. De derde bazuin in *Openbaring* 8:10 is weer zoiets. Misschien was het vorige ding een uit de kluiten gewassen meteor die in de zee terechtkwam. In deze bazuin gaat het om nog iets groters: een komeet misschien wel. Het gruis van deze komeet valt overal in de rivieren, het zoete water en in de zeeën zodat een derde van al het zoetwaterleven verloren gaat. Met als gevolg dat veel mensen en dieren ook geen drinkwater meer hebben en eveneens verloren gaan. Al het zoete water op aarde wordt aangetast (*Openbaring* 16:3,4).

- **Klimaatverandering**

In *Openbaring* 16:8-9 lezen we meer over deze vierde bazuin. We lezen over een verschroeiende hitte op aarde die mens en dier zal verzwelgen. Deze hitte komt van de veranderende zon en niet doordat onze koeien teveel scheten laten. Deze hitte resoneert met de hitte die de Israëlieten in respectievelijk Egypte en Babylon te verduren kregen. In Egypte moesten ze in de verzengende hitte de piramiden en de sfinx bouwen. Koning Salomo verwees naar deze hitte toen hij de boze werken noemde die onder de verzengde zon verricht werden (*Prediker* 4:3). We vragen ons af hoe de legers van het Armageddon straks nog een gecoördineerde actie tegen Jezus kunnen voeren? *Openbaring* 16:8-9 gaat dus over Global Warming maar door een andere oorzaak dan door koeienscheten. In *Joël* 1:15-20 lezen we hier ook over. In *Maleachi* 4:1 en *Jesaja* 24:6 lezen we ook over deze verschroeiende hitte.

Een engel in de zon is schuldig aan deze verzengende hitte.

In *Openbaring* 8:13 lezen we over een gier die hoog in de hemel vliegt. De vogel kwamen we net als de vissen diverse malen tegen in dit boek. Quetzalcoatl was een imitatie van deze gier. De gieren en wellicht alle vogels krijgen straks een feestmaal cadeau als er zoveel mensen en dieren tegelijk sterven. Het komende Armageddon zal veel lijken van paarden en mensen opleveren die een feestmaal voor de gieren zullen zijn. De gier in *Openbaring* 8:13 heeft een goed overzicht over wat er komen gaat: het naderende Armageddon. Tegelijk is het een geruststellende gedachte dat er na het Armageddon nog dieren zijn ook al zijn het van die eigenwijze aasgieren.

De vierde bazuin betreft een totale duisternis op aarde waarbij zelfs 's nachts de sterren niet meer te zien zijn (*Openbaring* 8:12). Alle investeringen in zonnepanelen waren voor niets. Ook de elektriciteit zal uitvallen. Mogelijk is deze duisternis een gevolg van het gruis van de komeet in de derde bazuin. Al het leven op aarde heeft zonlicht nodig zodat we mogen aannemen dat er nog veel meer leven gaat sterven. Deze duisternis die mijns inziens iets met Tzafon te maken heeft werd door de profeten voorgezegd in *Jesaja* 13:10, *Joël* 2:2, *Amos* 5:18,20 en *Zefanja* 1:15. Bij het zesde zegel zagen we ook al dat er duisternis intrad. Bij deze vierde bazuin is het pas echt raak en is de hele wereld verduisterd.

In de vijfde bazuin verplaatst het toneel zich van de gerichten die uit de hemel kwamen naar de gerichten die uit de Tartarus komen (*Openbaring* 9). Deze Tartarus is mogelijk dezelfde locatie als de Tehom in *Genesis* 1:2 en de Afgrond in *Genesis* 7:11 en 8:2 en wordt verder genoemd in *Exodus* 20:4 en *Deuteronomium* 5:8, *Jesaja* 24:21-22. In *Psalms* 18:4-5 werd de dood met "onder water" geassocieerd. We zagen al bij Jona dat de zee met het dodenrijk geassocieerd werd. Deze Tehom is blijkbaar nog een diepere zee die onder de aarde is. Deze Tartarus zit vol met wezens die we in scifi films en griezelverhalen tegenkomen. In *Openbaring* 9:11 lezen we over de leider van deze wezens die Abaddon alias Apollyon heet. Deze enge wezens uit de Tartarus gaan de mensheid molesteren en laten het groen intact (*Joël* 2:9). Ze zijn dus milieuvriendelijke ecogriezels. Of ze ook de dieren te grazen nemen, is me niet duidelijk. In *Openbaring* 12:9; 19:19-20 en 20:1-8 lezen we ook weer over deze Tartarus. De griezels uit de Tartarus zien er leip uit. Ze hebben staarten als van schorpioenen en op hun hoofden hebben ze vrouwenhaar (*Openbaring* 9:8-11). Ze hebben metalen borstkassen (*Openbaring* 9:17). Het zijn geen wezens

waar u een romantische avond mee door wilt brengen. De enige uitverkoren groep die met rust gelaten wordt, zijn de 144.000 verzegelden. Dit zijn geen Jehova's maar Joden. Ze konden geen vrouw krijgen en als tegenprestatie worden ze met rust gelaten (*Openbaring* 14:4). Volgens de kerken hebben deze 144.000 een vroom leven zonder seks geleid. Deze optie snijdt geen hout. Ze zouden in dat geval van tevoren weten dat ze bij de 144.000 hoorden. Overigens: deze 144.000 zijn grotendeels al onder ons. Waarschijnlijk hebben ze een lelijke kop waardoor ze geen vrouw kunnen krijgen. Of ze zijn nog te jong voor een vrouw, dus pubers die van school spijbelen om straks het evangelie over de wereld te brengen. Het zijn geen klimaat spijbelaars maar evangelie spijbelaars.

- In *Joël* 2:4-5 worden de griezels samen met strijdswagens genoemd. Hier hebben we in één adem de paarden met strijdswagens van Poseidon voor ons (Plato, Jowett, vert., 1892, *Kritias* 116). En we herkennen in deze wezens het gevleugelde paard Buraq waarop Mohammed zijn *Nachtreis* naar Jeruzalem maakte (*Soera* 17:1 & *Miraj Nameh*, Séguy, vert. 1977). Buraq alias Oannes alias Poseidon woont dus in de Tartarus.
- *Deze Tartarus is wat mij betreft de diepte dimensie van Atlantis. Hierin huist onder andere Antikleia, de moeder van Odysseus (Elshout, 2018-nn1/nn2).*

Professor Wirwar:

De obsessie met vrouwenhaar is misschien de reden voor het feit dat moslima's hoofddoeken dragen. In tablet 1 van de *Enoema Eliesj* worden 'Ansjaar', 'Anu', de 'Anunnaki', 'monsters', 'Mummu', 'serpentes', 'draken' en 'schorpioen-mensen' genoemd (*Enuma Elish: The*

Epic of Creation, King, vert. 1902, tablet 1). In tablet 7 van het *Gilgamesj Epos* worden de ‘onderwereld’, een ‘vogel’ en een ‘verenpluim’ genoemd (*The Epic of Gilgamesh*, Thompson, vert. 1928, tablet 7). In het *Gilgamesj Epos* bewaakten een ‘schorpioen-man’ en een ‘schorpioen-vrouw’ ‘de poort van de berg Mašu’ (Black & Green, 2014, p. 161, par. scorpion-people). Deze berg was vast en zeker de zoveelste variant van de Olympus en de berg Zafon en resoneerde met de berg die in *Jeremia* 51:25 en *Openbaring* 8:8 genoemd wordt. Al deze bergen waren op hun beurt imitaties van de Berg Zion die in *Psalms* 48:2 genoemd werd. Mašu klinkt ook als Gilgamesju. Om precies te zijn komen de griezels met schorpioenstaarten en vrouwenhaar uit de Tartarus gekropen. Ze gaan recht op hun doel af, te weten de mensheid. Ze laten alle groen met rust, voor zover er nog groen over is. Hoewel de griezels geen robots in de betekenis van het woord zijn, lijken ze veel op de wezens die in de film *War of the Worlds* van Steven Spielberg uit 2005 ‘uit de grond’ kwamen (*War of the Worlds* (2005), z.d., kopje Verhaal, derde alinea). Dit leger van 200 miljoen griezels lijkt ook op het leger van Atlantis dat de kusten van de Middellandse Zee bestookte! We hadden eerder gezegd dat de Tartarus vol water zit (Knoch, 2002, Chapter 12. The Mystery of the Wild Beast, par. The Abyss). De Tartarus is dus een Atlantis achtig oord waarin enge wezens huizen. Dan was het Herrad von Landsberg die in de twaalfde eeuw een tafereel van de hel schilderde (Von Landsberg, geciteerd in Redfern, 2010, p. 97, afbeelding). Zijn hel doet me aan de Tartarus denken. Misschien kunnen we het zo zien dat de Tartarus de diepte dimensie van Tzafon is. Dus dan moeten we nog de hoogte dimensie vinden.

De zesde bazuin heeft met het opdrogen van de Eufraat te maken (*Openbaring* 9:14; 16:12) en correspondeert met *Openbaring* 9:13-11:14 versus *Openbaring* 16:12-16.

Openbaring 16 is een herhaling van de bazuinen in *Openbaring* 8-11. De gramschappen zijn de bazuinen. Met betrekking tot deze zesde bazuin lezen we over twee soorten van legers. In *Openbaring* 9:17 lezen we over een leger van demonische wezens dat uit de Tartarus komt. In *Openbaring* 16:12 lezen we over een leger van de koningen van het oosten. Waarschijnlijk is dit een aards leger dat uit China, Assyrië of Babylon komt. Het kan ook zijn dat de onzichtbare demonen in de aardse legers trekken. Deze legers verzamelen zich in het Dal van Megiddo en worden daarom de legers van het Armageddon genoemd (*Openbaring* 16:16). Dit dal van Megiddo ligt pakweg 130 kilometer ten noorden van Jeruzalem. Vandaar dat de legers uit het oosten tevens de legers uit het noorden genoemd worden. Het Armageddon valt samen met de zesde en zevende bazuin. Over het Armageddon lezen we ook in *Psalms* 2 en *Psalms* 110.

De mensheid heeft t.z.t. heel goed door van wie alle oordelen en bazuinen afkomstig zijn, namelijk van de teruggekeerde Jezus. De mensen kunnen dus niet anders dan hun legers op de teruggekeerde Jezus afsturen. Wonderlijk dat er na de vele zegels en bazuinen nog legers zijn die zich op een gecoördineerde manier in het Dal van Megiddo verzamelen. Dit Armageddon is de tweede strijd die zich in Israël afspeelt (*Openbaring* 16:16 in Piet, 2018-e). Het Armageddon is een herhaling van wat er in *Rechters* 5:19 gebeurde. Bij de opening van het zesde zegel werd Jeruzalem al eerder omsingeld en geplunderd. Opvallend is dat deze strijd met paarden gestreden wordt (*Ezechiël* 38:15; *Openbaring* 14:20). Mogen we hieruit opmaken dat de moderne wapens in de Eindtijd door toedoen van de antichrist al de wereld uit zijn? In *Openbaring* 19:11-16, 21 lezen we hoe de

teruggekeerde Jezus de vijandelijke legers vernietigt. In *Micha* 4:12-13 werd hiervoor het woord “wannen” gebruikt, zoals men graan wande. Het graan werd hierbij van het kaf gescheiden.

- Dit Armageddon klinkt erg als de Trojaanse Oorlog.

De zevende bazuin correspondeert met *Openbaring* 11:15-19 en misschien met hoofdstuk 12 versus *Openbaring* 16:17-21. Deze bazuin gaat opnieuw met een joekel van een aardbeving – de grootste van de drie - gepaard, gevolgd door joekels van hagelstenen (*Openbaring* 11:19; 16:18, 21) (Elshout, 2018-k; Elshout [phtaloblaw], 2018-l, 20:43). Deze aardbeving verwoest alle steden op aarde inclusief Eindtijd Babylon.

Poseidon achtige Schorpioenen

Vermeldenswaardig is het dat er niet alleen een Hemel van God is maar ook een onderaardse kelder die diep onder onze voeten zit. In Joël 2:4 en *Openbaring* 9:11 lezen we over de creepy Poseidon achtige schorpioenwezens die in deze kelder zitten en die in de Eindtijd massaal op de mensheid losgelaten worden. In Jesaja 24:21-22 kwamen we deze onderaardse kerker vermoedelijk al tegen. In Judas 6 en 2 Petrus 2:4 lezen we over deze kerker waarin de gevallen engelen van Genesis 6 opgesloten worden. Het klinkt bovendien erg Atlantis, te weten de diepte dimensie van Atlantis. Was dit de onderwereld van Osiris die in Spreuk 18 van *het Egyptische Dodenboek* genoemd werd? .

Ook in tablet 1 van een ander Babylonisch epos dat de Enoema Eliesj heette, werden ‘Ansjaar’, ‘Anu’, de ‘Anunnaki’, ‘monsters’, ‘Mummu’, ‘serpentes’, ‘draken’ en ‘schorpioen-mensen’ genoemd (Enuma Elish: The

Epic of Creation, King, vert. 1902). Ansjaar werd ook in soera 9:117 genoemd.

- Het was deze aardbeving die volgens Plato Atlantis velde (Plato, Jowett, vert. 1892, *Kritias* 108)!

In *Openbaring* 18:21 en *Jeremia* 50:46; 51:60-64 63-64 lezen we hoe Babylon door de aardbeving geveld wordt. In *Openbaring* 14:8 lezen we ook over de val van Babylon alsof het over Atlantis gaat. Tevens wordt het koninkrijk van Jezus op aarde afgeroepen nadat Zijn Koninkrijk na de zevende zegel al in Israël gevestigd was (*Openbaring* 11:15). In *Openbaring* 16:21 lezen we over joekels van hagelstenen die de aarde treffen. Als je die op je kop krijgt, dan zie je wel sterretjes. Ik wil hier de voorzegging in *Job* 38:22-23 aan toevoegen waarin Job schreef dat God in de Eindtijd met hagel en sneeuw gaat smijten. Plaag 7 in *Exodus* 9:13-35 was een alles verwoestende hagel. De plaag was toen tegen de graangoden gericht en dan vooral tegen Horus, Isis en Osiris.

24 Val van Babylon

In Openbaring 18 lezen we over een serie van landen die huilebalken over de ondergang van Babylon, niet omdat ze zoveel medelijden met de inwoners ervan hebben maar omdat ze hun corrupte zaakjes niet meer kwijt kunnen. In Openbaring 18 lezen we welke corrupte zaakjes dit zijn zoals slaven (zielen) en ivoor. Ook 18:21 waarin Babylon als een zware molensteen in zee gekegeld wordt, klinkt als Atlantis. In vers 22 duikt de harp weer op. In vers 23 lezen we over de lichten van Babylon. In Jeremia 51:25 lezen we over Babylon dat een berg genoemd werd. In 51:7 staat dat Babylon de gouden wijnbeker is die de hele wereld dronken maakt. In 51:63-64 wordt Babylon in de Eufraat gekegeld waarin het verdrinkt. In Openbaring 16:18 lezen we over een joekel van een aardbeving die Babylon naar de ondergang kegelt. Geen idee of dit dezelfde aardbeving is als die in Openbaring 6:12. Maar de aardbeving in Kritias 108 die Atlantis kopje onder deed zinken, lijkt er wel op.

Behalve de genoemde hitte zal er ook een koude periode zijn omdat er in de voorzegging in *Job* 38:22-23 sneeuw genoemd werd. Deze rampen worden niet door de moderne wetenschap aangekondigd. Andere verwijzingen naar aardbevingen staan in: *Job* 9:6; *Amos* 1:1; 6:11; 9:1, 5; *Mattheüs* 27:51-52; *Handelingen* 16:26.

- De *Koran* noemt ook een joekel van een aardbeving in *Soera* 69:14, gevolgd door de opstanding van de doden in vers 15 (Quran.com). De *Koran* hinkt dus op twee gedachten: op de gedachte van de opstanding en op de gedachte van een hiernamaals.

- De Zondvloed waste de schepping en de zegels en bazuinen van de Eindtijd zullen de schepping reinigen (2 *Petrus* 3:12).

In *Jeremia* 51:58 lezen we dat de grote poorten van Babylon verwoest worden en dat de poorten in het vuur verbranden. In *Jeremia* 51:37 lezen we dat de zeestad Babylon een woestijnstad wordt, in *Jesaja* 13:19-20 lezen we ook zoiets. Er zullen jakhalzen wonen. Dit tafereel roept ook apocalyptische associaties met de hel op en met een volledige uitroeiing van de mensheid. Alles bij elkaar klinkt het ook heel erg als Atlantis. In *Jeremia* 51:42, 55 lezen we over de zee die Eindtijd Babylon zal verwoesten. Vaak is hierbij aan een metafoor gedacht. Maar het is best mogelijk dat met “zee” de Eufraat bedoeld werd en dat Eindtijd Babylon letterlijk overstroomd wordt. In *Openbaring* 18:21, *Jeremia* 50:46 en 51:63-64 lezen hoe deze aardbeving Babylon in de Eufraat onderdompelt. In *Jeremia* 50:51 werd Babylon met een hamer vergeleken. We kunnen hier een aardbeving doorheen lezen. Poseidon was de god van de aardbevingen, net zo was Babylon een hamer. Poseidon had een drietand, Babylon was een hamer. Babel zal grondig verwoest en nooit meer herbouwd worden (*Jesaja* 13:19, 20). De wervelwinden die in *Jesaja* 21:1 genoemd worden, zijn de legers die tegen Babylon optrekken, net zoals ze later tegen Jeruzalem zullen optrekken. De val van Babylon wordt met de val van Jericho vergeleken (*Openbaring* 14:8; 18:2). Jericho werd door vuur verbrand (*Jozua* 6:29) en Babylon ook (*Openbaring* 18:8,9, 18). De val van Eindtijd Babylon is in feite de val van het wereldkapitalisme. Het lot van Babylon werd in *Jesaja* 13:19 en *Jeremia* 50:40 met dat van Sodom vergeleken.

Vreemd leger

In Jesaja 13:4-5 werd een vreemd leger genoemd dat zelfs van het einde van de hemel komt. Volgens Harry Bultema in zijn boek *Commentaar op Jesaja* gaat het om een verzamel leger onder de regie van de teruggekeerde Jezus dat Babylon aanvalt (Bultema, 1981, p. 153-154). In vers 4 werden wel de bergen genoemd. Volgens mij zijn er geen bergen rond Babylon. Mogelijk verzamelen de legers zich in de bergen waarna ze tegen Babylon optrekken. Ik zeg het maar: Jeruzalem is op zeven heuvels gebouwd. Zou het betekenen dat de legers vanuit Jeruzalem richting Babylon optrekken? Het is allemaal speculatie.

Eiland Aea

In *Odysee* 12 wordt een eiland genoemd dat Aea heette (Butler, 1900). Dit eiland had met de zonsopgang en zonsondergang te maken (alinea 1), ofwel met Tzafon van Babylon tot Atlantis. In de tweede alinea werd de ‘Dageraad genoemd’. In alinea 4 werd de zonsondergang genoemd. In alinea 5 lezen we over de sirenen. In alinea 6 werden de zwervende rotsen ‘zwerfers’ genoemd. In alinea 7 vanaf regel 73 gaat het opeens om twee rotsen die uiteraard aan de Monte Hecho en Gibraltar deden denken. In de naam Gibraltar duiken de letters “Ia” van Atlas op. Eén van de rotsen was in een ‘donkere wolk’ gehuld. Bovenin was een ‘grot’ die op het ‘westen’ uitkeek (alinea 7, vanaf regel 73). In alinea 8 en 9 worden Scylla en Charybdis genoemd. In alinea 12 vanaf regel 127 werd de ‘zonnegod’ genoemd. In alinea 13 vanaf regel 142 wordt de godin Circe genoemd die net als Helena een voorloper van Athena was. Van regel 260 tot 277 wordt het ‘eiland van de zonnegod’ genoemd dat voorbij de ‘zwervende rotsen’ lag. In deze passage werd

ook de profeet Teiresias genoemd. Van regel 312 tot 320 wordt het ‘kind van de morgen’ genoemd. In de Atlantis mythe was hij Koning Atlas. Over hem lezen we in *Jesaja* 14:12. Hij was een imitatie van de echte Zoon van de Dageraad die Jezus Christus is. Van regel 339 tot 352 wordt een ‘woestijneiland’ genoemd. Atlantis zullen we zeker ook in de woestijn zoeken en niet alleen in zee.

De val van de antichrist

Jesaja profeteerde in *Jesaja* 11:4 al over de ondergang van de antichrist. De passage klinkt ook heel erg als de val van Koning Atlas van Atlantis. In *2 Thessalonicenzen* 2:8 en *Openbaring* 19:15, 21 lezen we hoe Jezus de antichrist uitschakelt. Hij is ook de enige die dit kan. De passage in *Jesaja* 14:12 werd door ene Hiëronymus uitgelegd als zou het om een aartsengel Lucifer gaan die van zijn voetstuk viel. Maar de echte vertaling is hier dat het om de Zoon van de Dageraad gaat die in de Eindtijd door Jezus uitgeschakeld wordt. In de *Odysee* boek 12 werd ook een Kind van de Dageraad genoemd (Butler, 1900, *Odysee* 12). In de *Ugaritische Baal en Anath* mythe was het de godin Anath die de draak Lothan vermorzelde. In de Bijbel is het Israël die Jezus voortbracht die de antichrist en vervolgens satan gaat molesteren. Van Israël als de bruid van het Lam werd een scheppende godin gemaakt die in de mythe Anath heette.

- ‘How you have fallen from heaven, morning star, son of the dawn’. – *Jesaja* 14:12 (Mitchell & Harness, 2008, *NHEB* vert.) - *Jesaja* 14:12

Satan

Behalve de antichrist is satan na een gevecht met de aartsengel Michael zelf op aarde neergeworpen. Dit lezen we in *Openbaring* 12:7-9. In vers 9 komen we bovendien de gevallen

engelen weer tegen. Blijkbaar waren ze niet allemaal in de Tartaros opgesloten. De antichrist zal net als ieder mens in de Sheol terechtkomen. Ook de inwoners van Babylon komen hierin terecht. Satan is een ander verhaal. De Bijbelse satan woont in de hemel en heeft zelfs toegang tot Gods hemel zoals we vanuit *Job* 1 en 2 weten. Hij woont in elk geval niet in een hel. Het was Hades, de broer van Poseidon en Zeus die over de gnostische hel heerste. Hier kwam het idee vandaan dat satan in de hel bivakkeert. Maar niets is minder waar. In *Openbaring* 12:9 wordt de val van satan beschreven. Hij wordt in de Eindtijd vanuit de hemel op aarde geworpen. Zijn aardse troon is de Turkse stad Bergamo (Pergamum) waar het altaar van Zeus stond (*Openbaring* 2:12-17). Satan zal maar zeer kort op aarde verblijven. Zijn volgende halte is de Tartarus. In *Openbaring* 20:1 lezen we over een boodschapper uit de hemel die een sleutel van de Afgrond/Tartarus bij zich heeft. Hij grijpt de draak, alias satan bij de kladden en gooit deze in de Tartarus. In *Openbaring* 12:7 lezen we over een hemelse strijd – een *Star Wars* versus *Star Trek* – tussen hemelwezens die de uitkomst van de strijd op aarde bepaalt. Onder andere duikt hier de aartsengel Michaël op die tegen satan vecht. In *Openbaring* 12:9 en 20:2 lezen we dat de draak ook de serpent uit *Genesis* 3 was. Deze draak wordt duizend jaar in de Tartarus opgeborgen (*Openbaring* 20:3). En jawel, na duizend jaar wordt hij weer voor een korte tijd vrij gelaten. We krijgen dan de laatste strijd op aarde, die tussen Gog en Magog. Deze strijd lijkt qua constructie wel op de strijd tussen Atlantis en Athene. Een andere uitleg is dat Gog opnieuw de antichrist is terwijl Magog de zoveelste naam voor Babylon is.

Tijdspanne

Volgens de Bijbelse chronologie op de website Goedbericht.nl (Piet, z.d.) is 2030 een ankerpunt, tweeduizend jaar na de

opstanding en hemelvaart van Jezus. Aan dat jaar 30 AD kleeft een ingewikkelde theologie vast. Op een regenachtige dag kunt u deze uiteenzetting napluizen. Als we 1260 dagen voor de Verdrukking van Israël vanaf 2030 terug rekenen dan kom ik in eind 2026 uit. Dit zou het begin van de Verdrukking over Israël zijn en tevens het startsein voor de wegrukking. Het is nu bijna maart 2024. De herbouw van Babylon is nog niet in zicht. Maar zoals gezegd kan er heel snel een plastic opblaasgebouw aan de Eufraat geplaatst worden. Ook de valse derde tempel die op de oude locatie van de Stad van David geplaatst gaat worden kan een simpel dingetje zijn. In de tijd van Jezus was er onduidelijkheid over de vraag waar Jezus nu precies vandaan kwam, uit Nazareth of Bethlehem? Toen bleek dat hij uit Nazareth kwam maar dat zijn ouders vanwege een volkstelling toevallig even in Bethlehem waren. Waren Maria en Jozef ooit eerder in Bethlehem geweest? Het archetypische kersttafereel met een stal met engeltjes, stro en een baby die in een schoon gepoetste kribbe lag, was voor Maria en Nazareth net zo onwerkelijk als voor ons. Zonder dat Romeinse decreet van Keizer Augustus waren er nooit van die pathetische kerstliederen als “De Herders Lagen Bij Nachte” geschreven en gezongen. Op dezelfde manier heeft onze generatie een idee over hoe de Eindtijd eruit ziet. We zien een megastad Babylon met neonlichten voor ons (Openbaring 18:12). Maar misschien is Eindtijd Babylon niets meer dan een opblaasgebouw of een opgepimpte bouwkeet waarin wat gekleurde led lampjes hangen, laten we zeggen, van die camping dingen. In Openbaring 17:12 staat dat de tien koningen van het Vierde Wereldrijk maar voor een uur koningen zijn. Ze zijn niet meer dan gelegenheidskoningen. Dit Vierde Eindrijk bestaat maar kort, zeker niet langer dan 7 jaar. Mogelijk bestaat het maar 3,5 jaar en misschien bestaat het zelfs niet langer dan een paar dagen of zelfs een paar uur.

We zijn aan het einde gekomen van de ontrafeling van het Atlantis mysterie. Twee vragen knagen nog:

- Heeft het dualisme van Atlantis, dan wel van het Vierde Wereldrijk van de Eindtijd iets te maken met de polarisatie in de (Westerse) samenlevingen?
- Hoe kan het dat een onnozele sufferd als ik het Atlantis mysterie oploste en al die zogenaamde wetenschappers niet?

Tot slot,

- Atlantis was het eiland van Satan. Snappen Atlantis onderzoekers dit wel?
- In *1 Korinthe* 13:12 staat dat we alles in spiegels zien, verwijzend naar *Numeri* 12:8 waarin de profeten in raadsels spraken. Plato sprak op dezelfde manier over Atlantis. De zonsopgang dimensie van Atlantis-Tzafon was door Academos naar de Zonsondergang dimensie geprojecteerd. Nog een vraag: was Plato een ufo abductee? Hadden de Gray Aliens hem van alles wijs gemaakt? Of... was Plato zelf een Gray Alien...? Joseph Smith, Samuel Spaulding, Aleister Crowley, de profeet Muhammed, Malcolm X en vele anderen hadden van griezelige wezens vergelijkbare wartaal te horen kregen.
- Als Atlantis in de Eindtijd bestaat in plaats van dat het in een grijs verleden bestond, heeft het dualisme van Atlantis dan wat met de polarisatie van de Westerse samenleving in de Eindtijd te maken? Moeten we Artikel 1 wijzigen waarin een schijn diverse samenleving gepresenteerd wordt? Een echte oecumene zoals die in Romeinen 16 kan alleen vanuit een brandpunt bestaan. Dit brandpunt is Hij die de dood overwon, immers Christus Jezus en zeker niet Koning Atlas.

25 Nibiru

Laat me nog wat zeggen over een conspiracy dingetje dat in bepaalde kringen de planeet Nibiru genoemd wordt. Ik hoor er trouwens een stuk minder over dan 15 jaar geleden. Sinds er op 21 december 2012 niets gebeurde, is de Maya kalender voor veel mensen gediskwalificeerd, en Nibiru blijkbaar ook. Op de één of andere manier gingen de Maya kalender en Nibiru hand in hand. Maar de naam Nibiru staat gewoon in de Bijbel. Als er al een planeet Nibiru is dan heeft deze heel erg toevallig een Bijbelse naam.

- In Jesaja 48:7 wordt Nibiru genoemd (Scripture4all.org, vert.), dat mijns inziens op Juda en Israël slaat. Nibrau betekent hier ‘zij waren geschapen’ (scripture4all, vert. Jesaja 48;7). De voorzegging was mijns inziens aan de ballingen in Babylon gericht. Het water van Juda dat in Jesaja 48:1 genoemd wordt, slaat zowel op het water van de Exodus, waaruit Israël rees, als op de voorvaders die in de Bijbel een fontein genoemd worden (Bultema, 1981, p. 468) (Elshout (Laurier), 2018-i, 20:12).

Afgeleid van Nibiru is het woord Bara dat ‘kiezen’ betekent (Strong’s #1254, Concordante vertaling). Anderen koppelden ‘Nibrua’ aan de Babylonische stad Nippur (Hanna-Fatuhi, 2012, p. 266). In Nibiru herkennen we de naam van de afgod Nebo (Jesaja 46:1; Jeremia 48:1). Nibiru resoneert ook met ‘Bar-Bar’ dat de zoveelste naam voor Babylon was (Hanna-Fatuhi, 2012, p. 34). Een ‘Baru’ was een waarzegger of astroloog uit Babylon (Hanna-Fatuhi, 2012, p. 169). Een Baru werd ook een ‘Mashshu gid gid’ genoemd (Hanna-Fatuhi, 2012, p. 169). Mashu was misschien ook een imitatie van het Hebreeuwse woord “massa” dat we al vaker tegenkwamen. In Jesaja 14:28 betekent het

woord zoiets als “Orakel” (Strong’s #4853). Met het woord “orakel” zitten we dichtbij Herakles en Horakel. In Ezechiël 24:25 betekende het opbeuren (Strong’s #4853). Mashu resonanceert met Masjki en Meshech dat in Ezechiël 38:2 en 39:1 genoemd werd.

- Deze Mashu berg lag aan de westelijke horizon (Spence, 1916, p. 171). *Of werd hier de Berg Zion mee bedoeld?*

Hier lag ook Atlantis zodat de centrale heuvel van Atlantis (Plato, Jowett vert. 1892, Kritias 113) identiek aan de berg Mashu was. In het Gilgamesj Epos duikt de berg Mashu op (The Epic of Gilgamish, Thompson, vert. 1928, tablet 9, kolom 2). In een oude Sumerische tekst werd het beeld van Alalu genoemd dat op een grote berg gekerfd was. Het gezicht keek voor eeuwig naar Nibiru (Lost Book of Enki geciteerd in Haas & Saunders, 2005, p. 293). De tempel in Jeruzalem werd in Psalm 24:3 een berg genoemd. Waarmee de berg Zion de centrale heuvel op Atlantis is (zie Kritias 113). Alalu klinkt als Allah of Al Ula dat in Ezechiël 27 en 28 Dedan heette. En is Alalu het Gezicht op Mars? Laatste vraag: heeft dit Gezicht op Mars misschien ook nog iets met het beeld te maken dat straks in de valse Derde Tempel in Jeruzalem geplaatst wordt (Mattheüs 24:15)? Tot zover...

*

Voor informatie over mensen die gechannelld werden over Atlantis verwijst ik naar:

- Godwin, J. (2011). Atlantis and the cycles of time. Prophecies, Traditions and Occult Revelations. Rochester, VT, USA: Inner traditions

Voor informatie over het spiegelingprincipe in Meso-Amerika en op Mars noem ik:

- Haas, G. J., & Saunders, W. R. (2005). The Cydonia Codex: Reflections from Mars. Berkeley, CA, USA: Frog Books. Het Gezicht op Mars in het Cydonia Mensae gebied dat door piramiden omringd is lijkt op het beeld van Al Uzzah in de Tempel van de Gevleugelde Leeuwen in Petra. In de stad Cerros in Belize staat de Venus Tempel. In deze tempel staat het zogenaamde Venus-masker (Schele, geciteerd in Haas & Saunders, 2005, p. 22, fig. 1.24, Venus Tempel Masker).
- Mars Forum van George J. Haas en William R. Saunders, <https://thecydoniainstitute.proboards.com/board/1/general-board>
- Een merkwaardige website voor wat hij waard is: <https://store.truemirror.com/> & <https://www.facebook.com/groups/307289637275506>

Mars etc.

- Mars X-Files Facebook toont bijzondere foto's met anomalieën op Mars, <https://www.facebook.com/groups/1631083680490454/permalink/3305707469694725>
- Keith Laney en Holger Isenberg hebben goede websites over Mars, <https://thehiddenmission.com/> & <https://areo.info/>
- Weblog van Avi Loeb, <https://lweb.cfa.harvard.edu/~loeb/Opinion.html>
- Zomaar een interessante website, <https://www.meru.org/>
- The Cydonia Viking, gespot door de Viking Missies in 1976, <https://thecydoniainstitute.com/documents/Vol6No1.pdf>
- Hoagland, R. C., & Torun, E.O. (1989). The "Message of Cydonia": First Communication from an Extraterrestrial Civilization? [Blogpost]. In The Enterprise Mission. Geraadpleegd van <http://www.enterprisemission.org/message.htm>

De eerste Viking foto'frames van het Gezicht op Mars in het Cydonia gebied waren frames 35A72 (Haas & Saunders, 2005, p. 1) en 70A13 (Haas & Saunders, 2005, p. 3). Hadden de Zonen van God in Genesis 6 dit Gezicht gebouwd? Was dit een Killroy was Here bericht aan ons of was het een provocatie, van: Kom eens hier als je durft. "Iemand had erop gerekend dat we in 1976 Mars zouden fotograferen. In Iran (Perzië, Pyrrhus Cydonia) ligt ook een dergelijk afgewerkt Gezicht met als naam de Malik Shah. Malik betekent "koning" (The Oriental Institute of the University of Chicago, 2014-b). En in Iran ligt ook een "tand" vijfzijdige piramide (The Oriental Institute of the University of Chicago, 2014-a)

- Sol26r2 toont cyclopische muren met daartussen Meso-Amerikaanse ruïnes in het Twin Peaks gebied op Mars.
- Boudreau, A. [5 dec. 2019] Foto: Beiers Gothisch Kasteel op Mars] Geraadpleegd op 20 september 2023 van <https://www.facebook.com/photo.php?fbid=10156807029766313&set=pcb.2654704351423853&type=3&theater>
- Haas, G.J. [10 dec. 2017] Afbeelding Kerstman op Mars. <https://www.facebook.com/photo/?fbid=1940635595952517&set=ecnf.100000182873532>
- Neukum, G. (2006, 21 september). Naturally 'skull-shaped' formation in Cydonia region [Foto]. Geraadpleegd op 3 oktober 2017, van http://www.esa.int/spaceinimages/Images/2006/09/Naturally_skull-shaped_formation_in_Cydonia_region
- Cyclopische muren en Meso-Amerikaanse ruïnes in het Twin Peaks gebied, Sol26r2, www.enterprisemission.org/pasadena4.html

Bronnen die een relatie tussen ufo's, het paranormale of de gevallen engelen aantonen zijn,

- John Ankerberg & John Weldon, <https://www.calameo.com/read/002980202b56ceaeabf37> & <https://www.calameo.com/books/002867173b181472def1c>

- Lynn Catoe,
https://www.governmentattic.org/13docs/UFOsRelatedSubjBiblio_Catoe_1969.pdf

Meer over ufo's,

- <http://www.fsr.org.uk/fsrmain.htm>
- <http://www.thelosthaven.co.uk/ufoentry.html>
- <https://www.hessdalen.org/> & <https://skinwalker-ranch.com/USAHitman>. (2012, 7 februari). Mysterious Crop Circle Codes Finally Cracked. Geraadpleegd op 25 september 2019, van <https://usahitman.com/cc-cracked/>
- De beroemde ufo in 2011 bovende Tempelberg die de Nachtreis van Mohammed imiteerde, CBS News, <https://www.youtube.com/watch?v=zyTehM92hi8>
- Linda Zimmerman schreef over dier reacties op ufo's, <https://www.youtube.com/watch?v=LYdxhBJzDt0>
- Een documentaire over de slenderman stabbings, The Black Vault, <https://www.youtube.com/watch?v=3maaA1GLVeQ&t=1s>
- Merkwaardig boek van Dr. Frank Stranges over Valiant Thor, <https://archive.org/details/stranger-at-the-pentagon/page/1/mode/2up>
- Todd Standing's Sasquatch beelden – ik denk persoonlijk dat Sasquatch een gevallen engel is en geen gewoon wezen, - in Sylvanic Bigfoot, <https://www.youtube.com/watch?v=480HIXyA2Ak&t=2s>
- Enkele losse ufo ontvoeringszaken: Kelly Cahill schreef haar huiveringwekkende boek Encounter,
- Travis Walton's ontvoering in 1975 werd verfilmd in Fire in the Sky, door Robert Lieberman,
- Christophe Bedsloe, <https://www.youtube.com/watch?v=FgBMEcarcCA&t=3217s>

Gezicht op Antarctica aan de kant van Nieuw Zeeland,

- Ianneo, M. (2013, 6 augustus). Una faccia in Antartide [Blogpost]. Geraadpleegd op 28 augustus 2019, van

https://matteoianneomars.blogspot.com/2013/?fbclid=IwAR1tM1UjszDePTY3PcuO855E2NcIfSWenEzyBprdoBZ155NhM_CtJK13w1I

Wat is de basis van het evangelie en waarom moest Christus sterven?

<https://martinzender.com/ZWTF/ZWTF7.47.pdf>

<https://martinzender.com/ZWTF/ZWTF8.33.pdf>

<https://goedbericht.nl/lezingen/waarom-moest-christus-sterven-1/>

<https://goedbericht.nl/lezingen/waarom-moest-christus-sterven-2/>

<https://goedbericht.nl/lezingen/waarom-moest-christus-sterven-3/>

<https://goedbericht.nl/lezingen/waarom-moest-christus-sterven-4/>

<https://goedbericht.nl/christus-dood-een-genoegdoening/>

<https://goedbericht.nl/waarom-was-dat-bloed-nou-nodig/>

Wederkomst op de derde dag

<https://goedbericht.nl/ten-derde-dage-opgewekt-naar-de-schriften/>

<https://goedbericht.nl/category/chronologie/>

Overige

- Rev. Rich Nathan at Sojourners Presidential Forum:
<https://www.youtube.com/watch?v=Pd3fCfTZPrg>
- Wim Hoogendijk over de echte botsing der beschavingen, tweeduizend jaar geleden,
<https://inperspectief.com/cmsnew/index.php/bijbelstudies/message/113-paulus-op-de-areopagus/>
- Over de dood en opstanding:
<https://www.bijbelsdenken.eu/Manussen6.pdf>
- goedbericht.nl * da-ath.nl * evangelieomniet.nl * bijbelsdenken.eu * www.gebedflix.com/nl * sonicchrist.wordpress.com * www.martinzender.com * concordant.org * scripture4all.org * schriftwoord.nl

- roodgoudvanparvaim.wordpress.com *
- roodgoudvanparvaim.nl *
- independent.academia.edu/leonelshout *
- wattpad.com/user/roodgoud
- youtube.com/watch?v=MpYjg-5uDdQ * youtube.com/watch?v=g9x541zVpX0

Boeken

1. Bob Evely, Does God Exist? / At the End of the Ages
2. Gary M. Matheny, Exodus
3. Jan Bonda, Het Ene Doel van God
4. Harry Bultema: Wat de Bijbel Zegt Over De Ene Doop
5. Helena Maria Keizer, Life, Time, Entirety
6. Martin Zender, The Goddess of Nazareth, isbn 978 1956 293 043
7. N.T. Wright, The Resurrection of The Son of God
8. Ernest L. Martin, The Temples That Jerusalem Forgot
9. Frank Morison, Who Moved the Stone?
10. Vittorio Messori, Wat te Zeggen van Jezus?
11. Lee Strobel, Bewijs Genoeg
12. Josh McDowell, Evidence that Demands a Verdict
13. E.W. Bullinger, Companion Bible met Bijlagen
14. E.W. Bullinger, Number in Scripture
15. E.W. Bullinger, The Witness of the Stars
16. André Piet, De Alleen Wijze God;
De Romeinenbrief, Vers voor Vers besproken
17. Aren van Waarde, De Wederkomst van Christus
18. Horace Bushnell, The Vicarious Sacrifice
19. Inge van Wijnen, Eén voor Allen
20. Jim Strahan, The Brightness around him
21. Erich Sauer, Het Morgenrood der Wereldredding
22. Yishai Levi, The Beauty Queen of Jerusalem
23. Stark, R. (2007). Cities of God:
The real Story of how christianity
became an urban movement and conquered Rome. New York,
USA: Harper One.

24. Menno Haaijman, Scherp door de bocht, 2021, Evangelie om Niet.
25. Drs. A. Keizer, De grote toekomst van Israël, de kerk en de volken.
Waarom de dogmatiek moest vastlopen, 1992, Kok, Kampen
26. Joël W. Hemphill, Glory to God in the Highest, 2010, Trumpet Call Books, USA
27. Paige-Patric J.D. Samuels, Doctrine of the Eons. God's Immutable Plan

Zo wat losse namen: Adlay Loudy, Adolph Ernest Knoch. Arthur Percy Adams, Andrew Jukes

Mails van een agnost

<https://goedbericht.nl/een-mail-van-een-agnost/>

<https://goedbericht.nl/een-mail-van-een-agnost-2/>

<https://goedbericht.nl/een-mail-van-een-agnost-3/>

Epignosis

<https://goedbericht.nl/lezingen/epi-gnosis-kennen-en-kennen-is-twee-1/>

<https://goedbericht.nl/lezingen/epi-gnosis-kennen-en-kennen-is-twee-1/>

<https://goedbericht.nl/lezingen/epi-gnosis-kennen-en-kennen-is-twee-3/>

Overige

1. <http://areo.info/>

2. <https://www.theothersideofmidnight.com/wp-content/uploads/2021/02/Pages-from-Ultralie-Update-2012b-The-Mogan-Curve.pdf>

3. <http://theycydoniainstitute.com/documents/Vol6No1.pdf>

4. <https://en.calameo.com/read/002980202b56ceaeabf37>

5. <https://en.calameo.com/books/002867173b181472def1c>

6. *George J. Haas & William R. Saunders, Cydonia Codex en Mars Codex*

7. Robin Waterfield, *Hidden Depths*
8. Robin Waterfield, *Taken at the Flood*
9. Victor Norgarde, *Morningstar Pass*
10. William Dorian, *The Holy Water incident*
11. Shannon Gilmore, *The True Existence of Non-Existent Entities*
12. Sandra Sweeny Silver: *The Rise and Fall of the House of Herod*
13. Hilton Ratcliffe, *The Virtue of Heresy*
Confessions of a dissident astronomer, 2007, USA, Author House

Architectonische toelichting op Nasa foto van een kasteel in Tenius Cavus, Mars, gespot door Andre Boudreau op 5/12/2019, Boudreau, A. (2019-b, 5 december). *Photo's from André Boudreau's Post, Tenius Cavus, PSP_009166_2650* [Facebookbericht]. Geraadpleegd op 15 december 2019, van <https://www.facebook.com/photo.php?fbid=10156807029766313&set=pcb.2654704351423853&type=3&theater>

* Een tweede kasteel op Mars:

Grant, J. (2019, 21 december). *Jonathan Grant, Mars X-Files, 1833/2N289093752EFFB074P1985L0M1* [Facebookbericht]. Geraadpleegd op 21 december 2019, van <https://www.facebook.com/photo.php?fbid=10215437308148407&set=pcb.2426335684298579&type=3&theater>

* Romeinse aquaduct op Mars,

Grainey, M. (2015-c, 12 april). The "Aqueduct"
[Facebookgroep, Mars – A Lost Civilization]. Geraadpleegd op 24 september 2019, van <https://www.facebook.com/groups/224983881216688/permalink/918335841881485/>

Bronnen

- Adair, A. (2013, 25 april). Moving the Stones of Baalbek–The Wonders of Roman Engineering [Blogpost]. Geraadpleegd op 26 oktober 2018, van <https://gilgamesh42.wordpress.com/2013/04/25/moving-the-stones-of-baalbek-the-wonders-of-roman-engineering/>
- Alexander, P., & Alexander, D. (2002). Handboek bij de Bijbel [The new Lion handbook to the Bible] (vert. H. A. Hof-Hoogland, Vert.) (6e ed., ISBN 90-435-0514-5.). Kampen, Nederland: Kok.
- Al Harbi, M. [20 may 2020] Alarabia News. PHOTOS: Ghrameel, the remains of a huge mountain in northern Saudi Arabia, <https://english.alarabiya.net/features/2017/12/10/PHOTOS-Ghrameel-the-remains-of-a-huge-mountain-in-North-Saudi-Arabia>
- Anderson, B. W. (1987). Creation versus Chaos: The Reinterpretation of Mythical Symbolism in the Bible. Philadelphia, USA: Fortress.
- ArtAlienTV. (2019, 22 augustus). GIANT FACE Found in ANTARCTICA - Alien or Human? ArtAlienTV. [Youtube]. Geraadpleegd op 23 augustus 2019, van <https://www.youtube.com/watch?v=BVjH1onTFO4>
- Atlant. (z.j.). In Wikipedia. Geraadpleegd op 30 mei, 2017, van <https://nl.wikipedia.org/wiki/Atlant>
- Avraham, R. (2019, March 10). Incredible Parallels Between the Purim Story and the Nazi Trials. Retrieved June 3, 2019, from <https://unitedwithisrael.org/strange-parallels-between-the-purim-story-and-the-nuremberg-trials/>
- Baron, D. (1901). The Ancient Scriptures and the modern Jew (2e ed.). London, Groot-Brittannië: Hodder & Stoughton. Geraadpleegd van <https://archive.org/details/ancientscripture00baroiala>

- Becher, M. (z.j.). The Ten Plagues - Live from Egypt. Geraadpleegd op 6 april, 2017, van <https://ohr.edu/yhiy/article.php/838>
- Black, J. & Green, A. (2014). *An Illustrated Dictionary: Gods, Demons and Symbols of Ancient Mesopotamia* (8e ed.). Austin, USA: University of Texas Press.
- Bloch, E. & Ron Zvi [z.d.] Purimfest 1946: The Nuremberg Trials and the Ten Sons of Haman. In *The Torah*. Van, <https://www.thetorah.com/article/purimfest-1946-the-nuremberg-trials-and-the-ten-sons-of-haman>
- Brown, H. (2015, 28 juli). Vladimir Putin Is Immortal And The Internet Has The Proof. Geraadpleegd van https://www.buzzfeed.com/hayesbrown/vladimir-putin-is-immortal-and-the-internet-has-the-proof?utm_term=.lvWgMY69Je#.nbXP79ZRLd
- Browning, C. R. (2010). *Remembering Survival: Inside a Nazi Slave Labor-Camp*. New York, USA: W.W. Norton & Company.
- Buchholz, S. (2011-c, 26 juni). Picture 7. The boat. (No) [Foto]. Geraadpleegd op 5 oktober 2017, van <https://araenil.wordpress.com/2011/06/26/evidence-of-prehistoric-connections-crete-norway/>
- Buchholz, S. (2011-d, 26 juni). Picture 9, Stone carving from Oestfold, Norway [Foto]. Geraadpleegd op 7 oktober 2017, van <https://araenil.wordpress.com/2011/06/26/evidence-of-prehistoric-connections-crete-norway/>
- Bullinger, E. W. (z.j.-a). *Appendixes to The Companion Bible*. Geraadpleegd van https://levendwater.org/companion/index_companion.html
- Bullinger, E. W. (1921). *Number in Scripture: Its Supernatural Design and Spiritual Significance* (Herz. ed.). London, Groot-Brittannië: Eyre & Spottiswoode (Bible Warehouse) Ltd. Geraadpleegd van <http://www.biblebelievers.org.au/number01.htm>
- Bultema, H. (1981). *Commentary on Isaiah*. Grand Rapids, MI, USA: Kregel Publications.

- Bultema, H. (2002). Commentary on Daniel. Grand Rapids, MI, USA: Grace Publications.
- Butler, S. (1900). The Odyssey of Homer. In Sacred-Texts. Geraadpleegd op 27 augustus 2019 van <https://www.sacred-texts.com/cla/homer/ody/index.htm>
- Butler, S. (1900). The Iliad of Homer. In Sacred-Texts. Geraadpleegd op 27 augustus 2019 van <https://www.sacred-texts.com/cla/homer/ili/index.htm>
- Clarke, A. (z.d.). Bible Commentaries Adam Clarke Commentary Matthew 8. In Studylight. Geraadpleegd op 22 september 2019, van <https://www.studylight.org/commentaries/acc/matthew-8.html>
- Cartwright, M. (2016, 6 mei). Melqart. In Ancient History Encyclopedia. Geraadpleegd van <http://www.ancient.eu/Melqart/>
- Cook, A. B. (1940). Zeus, A Study in Ancient Religion: (Volume. 3). Cambridge, Groot-Brittannië: Cambridge University Press. Geraadpleegd van <https://archive.org/details/zeusstudyinancie03cook>
- Covey, C. (1987). Homeric Troy and The Sea Peoples. Lakemont, Georgia, USA: Cople House Books.
- Davies, E. (1809). The Mythology and Rites of the British Druids, Ascertained by National Documents: and compared with the general Traditions and Customs of Heathenism, as illustrated by the most eminent Antuiquaries of our Age . London, Groot-Brittannië: J. Booth.
- De Graaff, F. (1993). Israël-Hellas-Rome: Het mysterie van de antieke beschaving. Zoetermeer, Nederland: Boekencentrum.
- De Koning, G. (2014-a). Jeremia 1-29: Toegelicht & toegepast. De Heere is verheven. Amerongen, Nederland: Uitgeverij Johannes Multimedia. Geraadpleegd op 9 april, 2017, van <http://www.oudesparen.nl/Download/OS2016.pdf>
- Deucalion en Pyrrha, z.d. In *Wikipedia*. https://nl.wikipedia.org/wiki/Deukalion_en_Pyrrha
- De Vree, J. (z.j.). Atlant. Geraadpleegd op 2 maart, 2017, van <http://www.joostdevree.nl/shtmls/atlant.shtml>

- Donnelly, I. (1882). Atlantis, the Antediluvian World. New York, Verenigde Staten: Harper & Brothers. Geraadpleegd van <http://www.sacred-texts.com/atl/ataw/index.htm>
- Ecob, J. (2017, 5 juni). Tarshish - Britain or Spain? [Blogpost]. Geraadpleegd van <https://www.heraldofhope.org.au/tarshish-britain-or-spain/>
- Ehrlich, B & Vanderpool, (2 juni, 2023) E. Athens, national capital, Greece. In Britannica. <https://www.britannica.com/place/Athens/The-Agora>
- Elshout, L. (2018-a, 9 april). (1) Hiep hoi: Atlantis ontdekt... = Babylon [Blogpost]. Geraadpleegd op 22 december 2018, van <https://roodgoudvanparvaim.nl/hiep-hoi/>
- Elshout, L. [wipwap]. (2018-b, 4 mei). Atlantis in de Bijbel. [Forumpost]. Geraadpleegd op 22 december 2018, van <https://www.credible.nl/topic/28560-atlantis-in-de-bijbel/?tab=comments#comment-1171871>
- Elshout, L. [phtaloblauw]. (2018-c, 4 mei). Atlantis: geen mysterie maar een misverstand [Forumpost]. Geraadpleegd op 21 december 2018, van <https://forum.fok.nl/topic/2438927/1/50>
- Elshout, L. [wipwap]. (2018-d, 6 mei). Engeland als Bijbels mysterie. [Forumpost]. Geraadpleegd op 22 december 2018, van <https://www.credible.nl/topic/28562-engeland-als-bijbels-mysterie/?tab=comments#comment-1172054>
- Elshout, L. [phtaloblauw]. (2018-e, 6 mei). Engeland (Tarsis) als Bijbels mysterie [Forumpost]. Geraadpleegd op 23 december 2018, van <https://forum.fok.nl/topic/2439185/1/50>
- Elshout, L. (2018-f, 14 mei). Atlantis is Babylon. In Vixra. Geraadpleegd op 21 december 2018, van <http://www.vixra.org/abs/1805.0261>
- Elshout, L. (2018-g, 23 mei). Atlantis as a Theological Model of End Times Babylon (Rev. 17-18) and the Storylines of Atlantis and Athens. Geraadpleegd op 21 december 2018, van <http://vixra.org/abs/1805.0435>
- Elshout, L. (2018-h, 26 mei). (3) Atlantis as a theological model of End Times Babylon (Rev. 17-18) and the storylines of Atlantis

- and Athens. [Blogpost]. Geraadpleegd op 22 december 2018, van <https://roodgoudvanparvaim.nl/atlantis-as-a-theological-model-of-tzaphon-and-end-times-babylon-rev-17-18-and-the-storylines-of-atlantis-and-athens/>
- Elshout, L. [Laurier]. (2018-i, 28 mei). Wat is Niburu? [Forumpost]. Geraadpleegd op 22 december 2018, van <http://www.mysterie-wetenschapsforum.nl/phpBB3/viewtopic.php?f=68&t=17318>
- Elshout, L. (2018-j, 30 mei). What was Ophir? Geraadpleegd op 21 december 2018, van <http://vixra.org/abs/1805.0538>
- Elshout, L. (2018-k, 5 juni). (6) De aardbeving die Atlantis velde [Blogpost]. Geraadpleegd op 22 december 2018, van <https://roodgoudvanparvaim.nl/6-de-aardbeving-die-atlantis-velde/>
- Elshout, L. [phtaloblauw]. (2018-l, 5 juni). de aardbeving van Atlantis [Forumpost]. Geraadpleegd op 21 december 2018, van <https://forum.fok.nl/topic/2443726/1/50>
- Elshout, L. (2018-m, 7 juni). (7) De wereld van de voortijd [Blogpost]. Geraadpleegd op 22 december 2018, van <https://roodgoudvanparvaim.nl/7-de-wereld-van-de-voortijd/>
- Elshout, L. [phtaloblauw]. (2018-n, 7 juni). De wereld van de voortijd [Forumpost]. Geraadpleegd op 22 december 2018, van <https://forum.fok.nl/topic/2443937>
- Elshout, L. (2018-o, 7 juni). Atlantis Was Hit by an Earthquake not by a Flood (Atlantis as Babylon; Critias 108 Versus Revelation 16:18. In Vixra. Geraadpleegd op 21 december 2018, van <http://vixra.org/abs/1806.0096>
- Elshout, L. (2018-p, 12 juni). Tarshish as Great Britain and the Dilemma with Atlantis. In Vixra. Geraadpleegd op 21 december 2018, van <http://vixra.org/abs/1806.0171>
- Elshout, L. (2018-q, 11 juni). (8) Tarshish as Great Britain and the paradox with Atlantis [Blogpost]. Geraadpleegd op 22 december 2018, van <https://roodgoudvanparvaim.nl/8-tarshish-as-great-britain-and-the-paradox-with-atlantis/>

- Elshout, L. (2018-r, 14 juni). (9) Atlantis as an anti-Semitic story [Blogpost]. Geraadpleegd op 22 december 2018, van <https://roodgoudvanparvaim.nl/atlantis-as-an-anti-semitic-story/>
- Elshout, L. (2018-s, 14 juni). Atlantis as Anti-Semitism? Geraadpleegd op 21 december 2018, van <http://vixra.org/abs/1806.0203>
- Elshout, L. [knakker]. (2018-t, 14 juni). Atlantis as an anti-Semitic story. [Forumpost]. Geraadpleegd op 22 december 2018, van <http://atlantisrisingforums.proboards.com/thread/1092/atlantis-anti-semitic-story>
- Elshout, L. (2018-v, 18 juni). (12) Who were Socrates and Plato really? [Blogpost]. Geraadpleegd op 22 december 2018, van <https://roodgoudvanparvaim.nl/12-who-were-socrates-and-plato-really/>
- Elshout, L. [knakker]. (2018-w, 18 juni). Who were Socrates and Plato really? [Forumpost]. Geraadpleegd op 22 december 2018, van <http://atlantisrisingforums.proboards.com/thread/1095/who-socrates-plato>
- Elshout, L. (2018-x, 20 juni). (13) Crete as a Blueprint for Scheria and Atlantis [Blogpost]. Geraadpleegd op 22 december 2018, van <https://roodgoudvanparvaim.nl/12-crete-as-a-blueprint-for-scheria-and-atlantis/>
- Elshout, L. [knakker]. (2018-y, 20 juni). Crete as a Blueprint for Scheria and Atlantis [Forumpost]. Geraadpleegd op 22 december 2018, van <http://atlantisonline.smfforfree2.com/index.php/topic,36708.0.html>
- Elshout, L. (2018-z1, 21 juni). (14) Who was Heracles? [Blogpost]. Geraadpleegd op 22 december 2018, van <https://roodgoudvanparvaim.nl/who-was-heracles/>
- Elshout, L. [knakker]. (2018-z2, 21 juni). Who was Heracles? [Forumpost]. Geraadpleegd op 22 december 2018, van <http://atlantisonline.smfforfree2.com/index.php/topic,36710.0.html>

- Elshout, L. (2018-aa1, 28 juni). (18) The mirroring principle in art and Atlantis [Blogpost]. Geraadpleegd op 22 december 2018, van <https://roodgoudvanparvaim.nl/171-2/>
- Elshout, L. (2018-bb1, 29 juni). (19) Atlantis as a winzip island [Blogpost]. Geraadpleegd op 22 december 2018, van <https://roodgoudvanparvaim.nl/19-atlantis-as-a-winzip-island/>
- Elshout, L. [knakker]. (2018-bb2, 29 juni). Atlantis as a winzip island. [Forumpost]. Geraadpleegd op 22 december 2018, van Elshout, L. [Laurier]. (2018-aa2, 1 juli). Het spiegelingenprincipe in de kunst en Atlantis [Forumpost]. Geraadpleegd op 23 december 2018, van <http://www.mysterie-wetenschapsforum.nl/phpBB3/viewtopic.php?f=68&t=17486&hilit=spiegelingsprincipe>
- Elshout, L. [Bombarie]. (2018-cc, 8 juli). Atlantis, Temple of Poseidon. [Forumpost]. Geraadpleegd op 22 december 2018, van <https://forum.evangelicaluniversalist.com/t/atlantis-temple-of-poseidon/13156>
- Elshout, L. (2018-dd-1, 11 juli). (23) Chiastic structure [Blogpost]. Geraadpleegd op 22 december 2018, van <https://roodgoudvanparvaim.nl/chiaistische-structuren/>
- Elshout, L. [Bombarie]. (2018-ee, 13 juli). Channeling versus Gone With the Wind. [Forumpost]. Geraadpleegd op 22 december 2018, van <https://forum.evangelicaluniversalist.com/t/channeling-versus-gone-with-the-wind/13172>
- Elshout, L. [knakker]. (2018-dd2, 15 juli). Atlantis and the chiastic structure [Forumpost]. Geraadpleegd op 23 december 2018, van <http://atlantisonline.smfforfree2.com/index.php/topic,36778.0.html>
- Elshout, L. [knakker]. (2018-ff, 18 juli). The Pillars of Hercules and the dualism of Endtimes Babylon [Forumpost]. Geraadpleegd op 23 december 2018, van <http://atlantisonline.smfforfree2.com/index.php/topic,36786.0.html>
- Elshout, L. [knakker]. (2018-gg, 26 juli). Mount Tzafon [Forumpost]. Geraadpleegd op 23 december 2018, van

- <http://atlantisonline.smfforfree2.com/index.php/topic,36810.0.html>
- Elshout, L. (2018-hh, 15 augustus). Aurichalcum of Atlantis. In Vixra. Geraadpleegd op 21 december 2018, van <http://vixra.org/abs/1808.0213>
 - Elshout, L. (2018-ii1, 18 augustus). Tsaphon & Tsafun and Atlantis. In Vixra. Geraadpleegd op 21 december 2018, van <http://vixra.org/abs/1808.0249>
 - Elshout, L. (2018-ii2, 19 augustus). (34) Taphon, Tsafun and Atlantis [Blogpost]. Geraadpleegd op 22 december 2018, van <https://roodgoudvanparvaim.nl/34-taphon-tsafun-and-atlantis/>
 - Elshout, L. (2018-jj, 26 augustus). (37) The Ishtar Gate in Babylon and the Pillars of Hercules [Blogpost]. Geraadpleegd op 22 december 2018, van <https://roodgoudvanparvaim.nl/37-the-ishtar-gate-in-babylon-and-the-pillars-of-hercules/>
 - Elshout, L. (2018kk1, 31 augustus). How did Plato know about Endtimes Babylon? In Vixra. Geraadpleegd op 21 december 2018, van <http://vixra.org/abs/1808.0687>
 - Elshout, L. (2018-kk2, 1 september). (39) How did Plato Know about Endtimes Babylon? [Blogpost]. Geraadpleegd op 23 december 2018, van <https://roodgoudvanparvaim.nl/39-how-did-plato-know-about-enttimes-babylon/>
 - Elshout, L. [knakker]. (2018-ll, 8 september). Atlantis: the economic apocalypse [Forumpost]. Geraadpleegd op 29 december 2018, van <http://atlantisonline.smfforfree2.com/index.php/topic,36941.0.html>
 - Elshout, L. (2018-mm1, 12 september). Babylon as the Blueprint for Mount Tsaphon, Troy, Asgard, Olympus and Atlantis. Geraadpleegd op 21 december 2018, van <http://vixra.org/abs/1809.0264>
 - Elshout, L. (2018-mm2, 13 september). (43) Babylon as the blueprint for Mount Tsaphon, Troy, Asgard, Olympus and Atlantis [Blogpost]. Geraadpleegd op 23 december 2018, van <https://roodgoudvanparvaim.nl/43-babylon-as-the-blueprint-for-mount-tsaphon-troy-asgard-olympus-and-atlantis/>

- Elshout, L. (2018-nn1, 14 oktober). Atlantis as the Underworld. In Vixra. Geraadpleegd op 21 december 2018, van <http://vixra.org/abs/1810.0208>
- Elshout, L. (2018-nn2, 14 oktober). (45) Atlantis as the Underworld [Blogpost]. Geraadpleegd op 23 december 2018, van <https://roodgoudvanparvaim.nl/45-atlantis-as-the-underworld/>
- Elshout, L. (2018-oo, 26 november). Twin Cities Atlantis and the Python Spirit. In Vixra. Geraadpleegd op 21 december 2018, van <http://vixra.org/abs/1811.0403>
- Elshout, L. [knakker]. (2018-pp, 30 december). Atlantis as a fascist island [Forumpost]. Geraadpleegd van <http://atlantisrisingforums.proboards.com/thread/1176/atlantis-island>
- Elshout, L. (2019-a, 19 februari). The Coming Greek Empire of the Endtimes. In Vixra. Geraadpleegd op 20 februari 2019, van <http://vixra.org/abs/1902.0307>
- Elshout, L. (2019-b, 19 maart). Was Homer's Troy an Archeological or a Theological Issue? In Vixra. Geraadpleegd op 20 maart 2019, van <http://vixra.org/abs/1903.0365>
- Elshout, L. (2019-c, 20 maart). Who was Kings Atlas of Atlantis? In Vixra. Geraadpleegd op 21 maart 2019, van <http://vixra.org/abs/1903.0381>
- Elshout, L. (2019-d, 27 maart). Atlantis in Daniel 2 & 7; Nebuchanedzar's Dream and Daniel's Vision Versus Plato's Atlantis Story. In Vixra. Geraadpleegd van <http://vixra.org/abs/1903.0463>
- Elshout, L. (2019-e, 2 april). Plato's Deception. In Vixra. Geraadpleegd op 3 april 2019, van <http://vixra.org/abs/1904.0047>
- Elshout, L. [knakker]. (2019-f, 8 april). Are undersea ruins Atlantis? [Forumpost]. Geraadpleegd op 10 april 2019, van <http://atlantisrisingforums.proboards.com/thread/1222/undersea-ruins-atlantis?page=1&scrollTo=8793>
- Elshout, L. [knakker]. (2019-g, 27 april). Book of Enoch versus Atlantis [Forumpost]. Geraadpleegd op 27 april 2019, van <http://atlantisrisingforums.proboards.com/thread/1286/book-enoch-atlantis>

- Elshout, L. (2019-h, 7 mei). Atlantis as Jerusalem. In Vixra. Geraadpleegd van <http://vixra.org/abs/1905.0095>
- Elshout, L. [knakker]. (2019-i, 14 mei). Athanasius Kircher's "Harp" like Atlantis map [Forumpost]. Geraadpleegd op 15 mei 2019, van <http://atlantisrisingforums.proboards.com/thread/1333/athanasius-kirchers-harp-atlantis-map>
- Elshout, L. (2019-j, 14 mei). Athanasius Kirchner's "Harp" Like Atlantis Map. In Vixra. Geraadpleegd van <http://vixra.org/abs/1905.0209>
- Elshout, L. (2019-k, 17 september). Was Atlantis Situated Opposite of Gadeira (Critias 114 Versus Luke 8:26)? In Vixra. Geraadpleegd op 19 juli 2019, van <http://vixra.org/abs/1909.0373>
- Elshout, L. [knakker]. (2019-l, 19 september). Atlantis "facing" Gades - Gadeirus? [Forumpost]. Geraadpleegd op 20 september 2019, van <http://atlantisrisingforums.proboards.com/thread/1499/atlantis-facing-gades-gadeirus>
- Elshout, L. (2019-m, 25 september). Atlantis in the Sea of the Nations. In Vixra. Geraadpleegd van <http://vixra.org/abs/1909.0506>
- Elshout, L. (2019-n, 25 september). Who was Jason in the Argonaut myth? In Vixra. Geraadpleegd van <http://vixra.org/abs/1909.0505>
- Elshout, L. (2019-o, 3 oktober). (53) Sint en Piet op Mars – Rood Goud van Parvaim [Blogpost]. Geraadpleegd op 4 oktober 2019, van <https://roodgoudvanparvaim.nl/53-sint-en-piet-op-mars/>
- Elshout, L. (2019-p, 6 oktober). Santa Claus and Black Pete on Mars, Curiosity Sol 538, In Vixra. Geraadpleegd op 7 oktober 2019, van <http://vixra.org/abs/1910.0085>
- Elshout, L. (2019-q, 11 oktober). Aladdin's City Agrabah as Endtimes Babylon & Jerusalem Aka Atlantis, In Vixra. ViXra:1910.0174. Geraadpleegd op 11 oktober 2019, van <http://vixra.org/abs/1910.0174>
- Elshout, L. [knakker]. (2020-a, 13 februari). The Atlanteans are the apostate Jews (by Leon Elshout) [Facebookbericht].

- Geraadpleegd op 18 februari 2020, van <https://atlantisrisingforums.proboards.com/thread/1751/atlanteans-apostate-jews-leon-elshout>
- Elshout, L. (2020-b, 20 februari). Were the “Gorgons” in Hesiod’s Theogony “Gray Aliens”? Geraadpleegd van <https://vixra.org/abs/2002.0391>
 - Elshout, L. [knakker]. (2023-a, 11 september). Critias 113: central Hill on Atlantis: Mount Zion - leon elshout [Forumpost]. Geraadpleegd op 6 maart 2024, van <https://atlantisonline.smfforfree2.com/index.php?topic=38259.0>
 - Elshout, L. [knakker]. (2023-b, 21 oktober 2023). Was Cleito an image of apostate Israel? - leon elshout - [Forumpost]. Geraadpleegd op 6 maart 2024, van <https://atlantisonline.smfforfree2.com/index.php/topic,38267.0.html>
 - Elshout, L. [knakker]. (2023-c, 11 september). Was Atlantis, Nebo's revenge on Mene Mene Tekel Upharsin? - leon elshout - [Forumpost]. Geraadpleegd op 6 maart 2024, van atlantisonline.smfforfree2.com/index.php/topic,38270.0.html
 - Elshout, L. [knakker]. (2023-d, 11 september). Nebo (Isaiah 46:1) was the architect of Atlantis - leon elshout [Forumpost]. Geraadpleegd op 6 maart 2024, van <https://atlantisonline.smfforfree2.com/index.php/topic,38270.0.html>
 - Elshout, L. [knakker]. (2024-a, 19 januari). Connect Poseidon only to Gaza - leon elshout [Forumpost]. Geraadpleegd op 6 maart 2024 van <https://atlantisonline.smfforfree2.com/index.php/topic,38270.0.html>
 - Emerys, C. (2007). Revelation of the Holy Grail: Bringing to Light the secrets of the Knights Templar, Rosicrucians, Freemasons, The Ark of the Covenant, Rennes-Le-Château, Atlantis and the Alchemy. T.W. Hogan Publ.
 - Evenboer, T. (2014). De Wereldwijde Vloed: Mythe of Oergeschiedenis van de Mensheid? (3e ed.). Hoornaar, Nederland: Gideon.

- Faber, R. (1993). The Apostle and the Poet: Paul and Aratus. *Clarion*, 42(13), 291-292. Geraadpleegd van http://www.clarionmagazine.ca/archives/1993/285-304_v42n13.pdf
- Farrar, F. (1874). The Life of Christ. Geraadpleegd van https://archive.org/details/Rev_FW_Farrar_The_Life_of_Christ/page/n2
- Fell, B. (1977). *AMERICA B.C.: Ancient Settlers in the New World* (5e ed.). New York, USA: Demeter Press.
- Ferch, Arthur J. [March 1980] *JBL* 99, nr. 1, p. 25-30, Daniel 7 and Ugartith, A Reconsideration, *Society of Biblical Literature*. <https://doi.org/10.2307/3265701> & <https://www.jstor.org/stable/3265701>
- Ferguson, E. (2003). *Backgrounds of Early Christianity* (3e ed.). Grand Rapids, USA: W.B. Eerdmans.
- Fijnvandraat, J. G. (2002, 3 oktober). De Tabernakel. Geraadpleegd van http://www.bijbelarchief.nl/js_printable_doc.asp?id=1259
- Fikas, Y. (2013). The Harmonization of Opposites. Geraadpleegd op 30 augustus 2018, van http://www.imepo.org/attachments/article/59/2_Harmonization%20of%20opposites.pdf
- Finegan, J. (1965). *The Archeology of World Religions: The Background of Shinto, Islam, Sikhism*. Princeton, NJ, USA: Princeton University.
- Geru, M. A. (2003). *het Egyptische dodenboek* (5e ed.). Deventer, Nederland: Ankh-Hermes.
- Gibson, D. (2011). *Qur'anic Geography: A Survey and Evaluation of the Geographical References in the Qur'an with suggested Solutions for various Problems and Issues*. [pdf] Saskatoon, Canada: Independent Scholar Press.
- Gill, J. (z.d.-b). Bible Commentaries John Gill's Exposition of the Whole Bible Matthew 8. In *StudyLight*. Geraadpleegd op 22 september 2019, van <https://www.studylight.org/commentaries/geb/matthew-8.html>

- Godley, A. (1920). Herodotus, The Histories. Geraadpleegd van <http://www.perseus.tufts.edu/hopper/text?doc=Perseus:text:1999.01.0126>
- Gorgon: Greek mythology. (z.j.). In Encyclopaedia Britannica. Geraadpleegd op 18 november, 2016, van <https://www.britannica.com/topic/Gorgon>
- Goverts, K. [Z.d.] Nr. 32, Jeremia. Op 27 februari 2024 geraadpleegd van, <https://klaasgoverts.online/boekenlijst.html> – idem html studie op usb stick, ergens 2011.
- Grant. (2011, 8 augustus). Alexander’s Siege of Tyre, 332 BCE. Geraadpleegd van <http://www.ancient.eu/article/107>
- Greenberg, G. [1995] Neith and the Two Biblical Deborahs: One and the Same. Atlanta meeting, USA. https://biblemythhistory.com/wp-content/uploads/2020/08/bmh_neith_ARCE95.pdf
- Haas, G. J., & Saunders, W. R. (2005). The Cydonia Codex: Reflections from Mars. Berkeley, CA, USA: Frog Books.
- Hall, M. P. (1928). The Secret Teachings of All Ages. San Francisco, USA: H.S. Crocker Company, Inc..
- Hancock, G. (1995). Fingerprints of the Gods. A Quest for the Beginning and the End. New York, N.Y., USA: Three Rivers Press.
- Hanna-Fatuhi, A. (2012). The Untold Story of Native Iraqis: Chaldean Mesopotamians 5300BC-Present. New York, USA: Xlibris.
- Hemphill, J.W. (2010) Glory to God in the Highest. Joelton, Tennessee, USA. Uitg. Trumpet Call Books.
- Higley, S. (2007). Preiddeu Annwn: The Spoils of Annwn. Geraadpleegd van <http://d.lib.rochester.edu/camelot/text/preiddeu-annwn> (Ooit gepubliceerd rond 1300)
- History Pod [2018] 30th July 762: Construction begins on the city of Baghdad under Caliph Al-Mansur. In *History Pod*. [Youtube] Geraadpleegd op 2 feb. 2024 van <https://www.youtube.com/watch?v=ImqEg9zRyrQ>

- Hoogendijk, W. (2017, 24 november). 113. Paulus op de Areopagus [Blogpost]. Geraadpleegd van <https://inperspectief.com/cmsnew/index.php/bijbelstudies/message/113-paulus-op-de-areopagus>
- Horton, H. (2015, 16 december). Is Vladimir Putin immortal? Pictures from almost 100 years ago seem to show him looking fighting fit. The Telegraph. Geraadpleegd van <http://www.telegraph.co.uk/news/worldnews/vladimir-putin/12052939/is-vladimir-putin-immortal-conspiracy-theory.html>
- Hough, D., & Coram, J. (2001). Volume XCII. Unsearchable Riches: A Bimonthly Magazine for God and His Word, 92. <https://doi.org/https://s3.amazonaws.com/unsearchablerich/uriscans/Unsearchable+Riches+Volume+92++2001.pdf>
- Jacobson D.M & Weitzman, M.P. [april 1992] What Was CorinthianBronze? In American Journal of Archeology Vol. 96, nr. 2, p. 237-247. Geraadpleegd van www.jstor.org/stable/505923. Doi 10.2307/505923
- Jones, L. (2019-a, 29 oktober). Update on Underground Third Temple and Ezk8 Synagogue [Youtube]. Geraadpleegd op 4 januari 2020, van <https://www.youtube.com/watch?v=Y5NprTBk3yk>
- Jones, L. (2019-b, 23 november). What is the Chamber of Hewn Stone? Third Temple [Video]. Geraadpleegd op 4 januari 2020, van <https://www.youtube.com/watch?v=8y5NYKtBr7A>
- Joopbnnvara. (2018, 21 juli). Google Translate spuwt duistere religieuze teksten uit. Geraadpleegd op 25 september 2019, van <https://joop.bnnvara.nl/kijk-nou/google-translate-spuwt-duistere-religieuze-teksten-uit>
- Keizer, H. M. (1999). *Life, Time, Entirety: A Study of Aion in Greek Literature and Philosophy, the Septuagint and Philo*. (Proefschrift Universiteit van Amsterdam, Amsterdam).
- King, L. (1902). ENUMA ELISH: THE EPIC OF CREATION. Geraadpleegd op 31 augustus 2019 van <https://www.sacred-texts.com/ane/enuma.htm>

- Kircher, A. (1665). *Mundus Subterraneus*. Amsterdam, Nederland: Joannem Janssonium. Geraadpleegd op 15 mei 2019 van <https://archive.org/details/mundussubterrane00unse/page/n5>
- Kircher, A. (1673). *Phonurgia Nova*. Geraadpleegd van https://archive.org/details/bub_gb_Co3YCbvRGZ0C/page/n7
- Kloos, C. (1986). *Yhwh's Combat with the Sea*. Amsterdam, Leiden, Nederland: G.A. van Oorschot, E.J. Brill.
- Knoch, A. E. (z.j.-a). In *Concordant.org*. *Concordant Commentary on the New Testament*. Geraadpleegd van <http://concordant.org/expositions/concordant-commentary-new-testament/>
- Knoch, A. E. (z.j.-b). *Wat Is Geest?*. (HetBesteNieuws, Vert.). Almont, USA: Concordant Publishing Concern. (Origineel werk gepubliceerd in *The Divine Mysteries*. UR Magazine, Vol. 20, 1929). Geraadpleegd van: http://www.hetbestenieuws.nl/artikelen/Knoch/Knoch_geest/Wat%20is%20geest.pdf
- Knoch, A. E. (2002). *The Mystery Of Babylon, The Divine Mysteries*. In *Concordant.org*. Geraadpleegd van <http://concordant.org/expositions/the-mystery-of-babylon/>
- König, E. (z.j.). *Dagon (Hebrew)*. In *Jewish Encyclopedia*. Geraadpleegd op 7 april, 2017, van <http://www.jewishencyclopedia.com/articles/4849-dagon>
- Kootstra, F. [22/12/2022] *The writing culture of ancient Dadān: A description and quantitative analysis of linguistic variation*. Brill, Leiden, Netherlands.
- Kringe, G, [z.d.]. *Babel, die Mutter der Huren*. Geraadpleegd op 28 oktober 2023 van <http://www.gerhard-kringe.de/Babel.html>
- Laukens, D. (2015). *Osiris - Egyptian God of the Underworld*. Geraadpleegd op 5 april, 2017, van <http://www.ancient-egypt-online.com/osiris.html>
- Leviathan, [z.d.] In *Wikipedia*, geraadpleegd op 15 feb. 2024 van, [https://nl.wikipedia.org/wiki/Leviatan_\(mythisch_wezen\)](https://nl.wikipedia.org/wiki/Leviatan_(mythisch_wezen))
- Lightfoot, J. (z.d.). *John Lightfoot's Commentary on the Gospels Matthew 8*. In *StudyLight*. Geraadpleegd op 22 september 2019, van <https://www.studylight.org/commentaries/jlc/matthew-8.html>

- Lotha, G. (2010, 10 november). Table of opposites. In Encyclopaedia Britannica. Geraadpleegd op 30 augustus 2018, van <https://www.britannica.com/topic/table-of-opposites>
- Louden, B. (2011). *Homer's Odyssey and the Near East*. Cambridge, Groot-Brittannië: Cambridge University Press.
- Magee, M. D. (2003, 10 maart). *Christian Heresy: Robin Hood, Folk Traditions and Cathars*. Geraadpleegd op 8 maart 2017, van <http://www.askwhy.co.uk/christianheresy/0830CatharCinders.php>
- Mair, A. (1908). *Hesiod: The Poems and Fragments: Theogony*. Geraadpleegd van http://files.libertyfund.org/files/1091/Hesiod_0606.pdf
- Marozzi, J. (2016, 16 maart). Story of cities #3: the birth of Baghdad was a landmark for world civilisation. *The Guardian*. In *The Guardian*. Geraadpleegd van <https://www.theguardian.com/cities/2016/mar/16/story-cities-day-3-baghdad-iraq-world-civilisation>
- Marrow, S. B. (1986). *Paul, his Letters and his Theology: An Introduction to Paul's Epistles*. Mahwah, NJ: Paulist Press. Geraadpleegd van <https://books.google.nl>
- Martin, E. L. (2000). *The Temples that Jerusalem forgot*. Portland, Oregon, USA: ASK.
- Matheny, G. M. (2011-a). *Exodus, The Route, Sea Crossing, God's Mountain*. USA: Xulon.
- Milik J.D. & Teixidor J. [oktober 1961] Nr. 163, p. 22-25. *New Evidence on the North-Arabic Deity Aktab-Kutbâ*. Geraadpleegd op 17 september 2023 van <https://www.jstor.org/stable/1355770> & <https://www.journals.uchicago.edu/doi/10.2307/1355770>
- Mitchell, W. A. & Harness, M. D. (2008). *NHEB - New Heart English Bible*. Geraadpleegd op 26 maart 2019, van https://archive.org/details/relsmail1_gmail_NHEB
- Mock, R. (2003, januari). *Baghdad, the 49 Lamped Menorah, Bread Molds and the Table of Showbread: The Prophet Jeremiah and the Five Guardians of Solomon's Temple Treasures. Part Six*. Geraadpleegd van

- <http://www.biblesearchers.com/temples/jeremiah6.shtml>
- Morgan, K.B. [2020] My Utah Experience. Geraadpleegd op 6 feb. 2024 van, <http://kbmorgan.com/Download%20Files/Utah%20Experience%20Pages%20from%20Ultralie%20Update%2012062021a.pdf>
 - Morris, H. M. (2009). *The Genesis Records: A Scientific and Devotional Commentary on the Book of Beginngs*. Grand Rapids, MI, USA: Baker Books.
 - Newton, B. W. (1859). *Babylon; Its Revival and Final Desolation: Being the Second Series of Aids to Prophetic Enquiry*. London, Groot-Brittannië: Houlston & Wright. Geraadpleegd op 8 februari 2018 van <https://babel.hathitrust.org/cgi/pt?id=uva.x000937892&view=1up&seq=1>
 - Nordyke, K. (12 mei 2021). *Discovery Orders ‘Hunting Atlantis’ Series From Morgan Freeman and Lori McCreary’s Revelations Entertainment (Exclusive)*. In: *The Hollywood Reporter*. <https://www.hollywoodreporter.com/tv/tv-news/discovery-hunting-atlantis-series-from-morgan-freeman-1234952056/amp/>
 - Odhner, C. T. (1927). *The mythology of the Greeks and Romans*. Geraadpleegd van http://swedenborgstudy.com/books/C.Th.Odhner_Mythology-Greeks-Romans/index.html
 - Olympia (stad). (z.j.). In *Wikipedia*. Geraadpleegd op 21 november, 2016, van [https://nl.wikipedia.org/wiki/Olympia_\(stad\)](https://nl.wikipedia.org/wiki/Olympia_(stad))
 - Oudijn, G. (2019, 25 april). *ik zal mijn raadsel bij de harp onthullen [Blogpost]*. Geraadpleegd van <http://gezondewoorden.nl/geheimenissenverborgenheden/ik-zal-mijn-raadsel-bij-de-harp-onthullen/>
 - Patrick, S.k, Polus, M., & Wels, E. (1742). *Verklaring van de Boeken der Kronyken*. (J. Van den Honert, Vert.). Amsterdam, Nederland: Isaak Tirion, en Jacobus Loveringh. Geraadpleegd van <https://books.google.nl/books?id=caZaAAAACAAJ&pg=PA180&dq=abraham+mylius+parvaim>

- &hl=nl&sa=X&redir_esc=y#v=onepage&q=abraham%20mylius%20parvaim&f=false
- Piet, A. [z.d.] Categorie Chronologie. Geraadpleegd op 30 aug. 2023 van <https://goedbericht.nl/category/chronologie/>
 - Piet, A. (2004, 28 juli). Slapen en ontslapen [Blogpost]. Geraadpleegd van <http://goedbericht.nl/slapen-en-ontslapen/>
 - Piet, A. (2006-b, 1 oktober). De Ark Bij Dagon [Blogpost]. Geraadpleegd op 12 november, 2016, van <http://goedbericht.nl/lezingen/de-ark-bij-dagon/>
 - Piet, A. (2009-b, 22 maart). David & Goliath. [Blogpost] Geraadpleegd van <http://goedbericht.nl/lezingen/david-goliath/>
 - Piet, A. (2011-b, 24 december). Geboren vlak voor Pesach.... [Blogpost]. Geraadpleegd van <http://goedbericht.nl/blog2/geboren-op-tien-nisan/>
 - Piet, A. (2015-i, 16 oktober). Chronologie (4): van uittocht tot Salomo [Blogpost]. Geraadpleegd van <http://goedbericht.nl/chronologie-4-van-uittocht-tot-salomo/>
 - Piet, A. (2016-d, 16 februari). Chronologie 15: laatste jaarweek nog toekomst? [Blogpost]. Geraadpleegd van <http://goedbericht.nl/chronologie-15-laatste-jaarweek-nog-toekomst/>
 - Piet, A. (2016-j, 3 juni). Chronologie 20: na zes dagen [Blogpost]. Geraadpleegd op 5 november, 2016, van <http://goedbericht.nl/chronologie-18-zes-dagen/>
 - Piet, A. (2015-l, 2 november). Chronologie (6) zeventig jaar verwoesting [Blogpost]. Geraadpleegd van <http://goedbericht.nl/chronologie-6-zeventig-jaar-verwoesting/>
 - Piet, A. (2016-g, 12 april). Was Jezus' kruisdood een offer? [Blogpost]. Geraadpleegd van <http://goedbericht.nl/was-jezus-kruisdood-een-offer/>
 - Piet, A. (2016-k, 14 juni). De Palestijnen in de profetie* [Blogpost]. Geraadpleegd op 10 november, 2016, van <http://goedbericht.nl/de-palestijnen-in-de-profetie/>
 - Piet, A. (2017-a, 21 januari). Wegnemen of oprapen? [Blogpost]. Geraadpleegd van <http://goedbericht.nl/wegnemen-of-oprapen/>

- Piet, A. (2017-f, 14 augustus). password bij de Jordaan [Blogpost]. Geraadpleegd van <http://goedbericht.nl/password-bij-de-jordaan/>
- Piet, A. (2017-j, 10 december). de toekomst van Jeruzalem [Blogpost]. Geraadpleegd van <http://goedbericht.nl/lezingen/de-toekomst-van-jeruzalem/>
- Piet, A. (2018-e, 30 maart). rond de wederkomst (9) – bazuinen & schalen [Blogpost]. Geraadpleegd van <http://goedbericht.nl/studieseries/rond-de-wederkomst-9-bazuinen-schalen/>
- Piet, A. (2018-i, 21 december). de setting van Openbaring 2 & 3 [Blog post]. Retrieved December 21, 2018, from <https://goedbericht.nl/studieseries/de-setting-van-openbaring-2-3/>
- Piet, A. (2020-c, 7 februari). 56. Johannes 19:16-27 – Jezus' kruisiging [Blogpost]. Geraadpleegd op 12 februari 2020, van <https://goedbericht.nl/studieseries/56-johannes-1916-27-jezus-kruisiging/>
- Piet, A. (2020-d, 21 februari). De plaats van de aanstaande tempel [post-weblog]. Geraadpleegd op 23 februari 2020, van <https://goedbericht.nl/de-plaats-van-de-aanstaande-tempel/>
- Rank, O. (1989). Art and Artist, Creative Urge and Personality Development. (vertaald door C.F. Atkinson) London, New York (NY), USA, UK: W.W. Norton & Company.
- Rawlinson, G. (1896). Phoenicia. London, Groot-Britannië: Thomas Fisher Unwin. Geraadpleegd op 26 oktober 2018 van <https://archive.org/details/in.ernet.dli.2015.39738/page/n7>
- Rea, B. (1975). THE TRUE ORIGIN OF THE AMERICAN INDIAN. (vert. R. Mann) Ambassador College, Pasadena, 1968. Geraadpleegd van http://www.friendsofsabbath.org/ABC/Nations/True_Origin_of_the_American_Indian.pdf
- Redfern, N. (2010). Final Events and the Secret Government Group on Demonic UFOs and the Afterlife. San Antonio, TX, USA: Anomalist Books.
- Sauer, E. (1940). Het Morgenrood der Wereldredding: Een wandeling door de Oudtestamentische Openbaringsgeschiedenis. Utrecht, Nederland: Erven J. Bijleveld.

- Saggs, H. W. F. (1966). *The Greatness That Was Babylon: A survey of the ancient civilization of the Tigris-Euphrates valley* (2e ed.). New York, USA: Hawthorn Books.
- Sciencealert. (2016, 8 februari). *People Are Saying This Ancient Greek "Laptop" Is Proof of Time Travel*. Geraadpleegd van <https://www.sciencealert.com/people-are-saying-this-ancient-greek-laptop-is-proof-of-time-travel>
- Schneider, S. Y. (z.d.). *Tsafun—Afikoman*. Geraadpleegd op 11 augustus 2018, van <http://astillsmallvoice.org/tsafun-afikoman/>
- Séguy, M. R. (1977). *De hemelvaart van Mohammed*. (vert. F. Oomes). Utrecht/Antwerpen, Nederland/België: Het Spectrum. (Oorspr. *The Miraculous Journey of Mahomet*. New York: George Braziller.)
- Shamoun, S. (z.j.-b). *Quran's Incoherence and Unintelligibility: The Issue of the Quran's Teaching on Islamic Monotheism*. Geraadpleegd op 7 januari, 2017, van <http://www.answering-islam.org/Shamoun/samad.htm>
- Slagter, H. (2015). *Het Boek Handelingen: Van Jeruzalem naar Rome*. Wijk bij Duurstede, Nederland: Everread.
- Slagter, H. & Slagter, P. (2017). *Vijf Bijzondere Vrouwen*. Wijk bij Duurstede, Nederland: Everread/Het Morgenrood, nr. 272.
- Smith, O. D. [feb. 2023] *Arcadian Atlantis and Plato's Pseudomythology* https://www.researchgate.net/publication/368350295_Arcadian_Atlantis_and_Plato's_Pseudomythology
- Spence, L. (z.j.). *The History of Atlantis*. London, UK: Rider. Geraadpleegd van <https://archive.org/details/historyofatlanti00spenuoft>
- Spence, L. (2002). *Atlantis in America*. San Diego CA., USA: The Book Tree.
- Spence, L. (1916). *Myths of Babylonia and Assyria*. New York, USA: Frederick A. Stokes Company. Geraadpleegd van <https://archive.org/details/mythslegendsofba1916spen>

- Stark, R. (2007). *Cities of God: The real Story of how christianity became an urban movement and conquered Rome*. New York, USA: Harper One.
- Tetractys. (z.d.). In Wikipedia. Geraadpleegd op 13 augustus 2018, van <https://nl.wikipedia.org/wiki/Tetractys>
- The Oriental Institute of the University of Chicago. (2014-a). ORINST. AE 642 Dadan Rock, Iran. Vertical View of Dadan Rock taken from an Altitude of 1,900 metres above the Shore on July 25, 1937 [Foto]. Geraadpleegd op 3 oktober 2017, van https://oi.uchicago.edu/gallery/iran-aerial-survey-flights#11D4_72dpi.png
- The Oriental Institute of the University of Chicago. (2014-b). ORINST. AE 764, Malik Shah, Iran. Close-up View of the Tepe, taken from an Altitude of approximately 350 metres on November 18, 1937 [Foto]. Geraadpleegd op 3 oktober 2017, van https://oi.uchicago.edu/gallery/iran-aerial-survey-flights#11G9_72dpi.png
- Tilstone Beke, C. (1834). *Origines Biblicae: or Researches in Primeval History, (Volume 1. I)*. London, Groot-Brittannië: Parbury, Allen & Co. Geraadpleegd van <https://archive.org/details/originesbiblica00bekegoog>
- Thompson, R. (1928). *The Epic of Gilgamish*. Geraadpleegd op 31 augustus 2019 van <https://www.sacred-texts.com/ane/eog/index.htm>
- Thompson, C. M., & Skaggs, C. (2013). King Solomon's Silver? Southern Phoenician Hacksilber Hoards and the Location of Tarshish. *Internet Archaeology*, 6(35), 1-2. doi:10.11141/ia.35.6
- Unger, M. F. (1998). *Biblical Demonology: A Study of Spiritual Forces At Work Today*. Grand Rapids, MI, USA: Kregel. Geraadpleegd van <https://www.scribd.com/>
- Van der Land, J. G. (2008). *Van Abraham tot David: De UITTOCHT van Israël uit Egypte gedateerd in 1400 v. C..* Kampen, Nederland: Stichting Bijbel, Geschiedenis en Archeologie.
- Van der Valk, M. H. A. (1930). *Mozes' Boeken in Egyptisch Licht*. Kampen, Nederland: Kok.

- Van der Veen, P., Theis, C., & Görg, M. (2010). Israel in Canaan (Long) Before Pharaoh Merenptah? A Fresh Look at Berlin Statue Pedestal Relief 21687. *Journal of Ancient Egyptian Interconnections*, 2(4), 15-25.
doi:10.2458/azu_jaei_v02i4_van_der_veen
- VanHam. (2010, 31 januari). de ark van Noach [Blogpost]. Geraadpleegd op 5 april, 2017, van <http://vanham-bijbelstudie.blogspot.nl/2010/01/de-ark-van-noach.html>
- Van Hemert, P. & Daalberg, B. (1806). Nog wat lectuur op het ontbijt en de theetafel (Volume 1). Den Haag, Nederland: Koninklijke Bibliotheek Den Haag. Geraadpleegd van <https://books.google.nl/> (tags: Van Hemert, Daalberg, Haro-keel, Le Clerc)
- Wallace, Q. E. (2002). The Early Life and Background of Paul the Apostle. Geraadpleegd op 2 maart, 2017, van <http://www.biblicaltheology.com/Research/WallaceQ01.html>
- War of the Worlds (2005). (z.j.). In *Wikipedia*. Geraadpleegd op 19 september 2017, van [https://nl.wikipedia.org/wiki/War_of_the_Worlds_\(2005\)](https://nl.wikipedia.org/wiki/War_of_the_Worlds_(2005))
- Wiseman, D. J. (2004). *Nebuchadrezzar and Babylon: The Schweich Lectures* (Herz. ed.). Oxford, Groot-Brittannië: Oxford University Press.
- Wiseman, D. J. (2004). *Nebuchadrezzar and Babylon: The Schweich Lectures* (Herz. ed.). Oxford, Groot-Brittannië: Oxford University Press.
- Wiseman, P. J. (2004). *Ontdekkingen over Genesis*. (vert. W.C. van Hattem). Oss, Nederland: Vlichtus Bijbelinformatie. (Oorspr. *Creation Revealed In Six Days: The evidence of Scripture confirmed by Archaeology*. London, UK: Marshall, Morgan & Scott, Ltd.).
- Woodrow, R. (1981). *Babylon Mystery Religion*. Riverside, CA, USA: Ralph Woodrow Evangelistic Association. Geraadpleegd van <https://www.scribd.com/doc/204843015/Ralph-Woodrow-Babylon-Mystery-Religion-Ancient-and-Modern-1981>

- Worthey, G. (2011, 2 maart). Aeolian harp. Geraadpleegd op 15 mei 2019, van https://web.stanford.edu/group/kircher/cgi-bin/site/?attachment_id=667
- Yahuda, A. S. (1935). *The Accuracy of the Bible: The stories of Joseph, the Exodus and Genesis confirmed and illustrated by Egyptian Monuments and Language*. London, Groot-Brittannië: William Heinemann.
- Zarley, K. [mei 2007]. *Palestine is Coming*. Wipf & Stock Publ. USA.